

SIBYLLINA ORACULA.

Hoc principium sumpsimus ex Theophilo, sexto Antiochenſis eccleſiæ epifcopo, qui ſic ſcribit: Sibylla, quæ cùm apud cæteras nationes, tum apud Græcos fuit uates, in principio ſuæ uaticinationis, hominum genus ita obiurgat:

SIBYLLAE LIBER PRIMVS. DE Deo, qui principio caret.

Mortales homines, uiliſſima corpora carnis,
Cur uos efferitis, neq; finem cernitis æui?

De Deo. Non tremitis, ſummumq; Deũ (quo præſide ſtatis)
Non formidatis? qui conſpicit omnia teſtis,
Conditor omnia qui nutrit, cunctisq; ſua uem
Indidit afflatum, mortales qui regat omnes,
Vnus qui ſolus regnat Deus, atq; ſupremus,
Omnipotens, nunquam genitus, qui cõſpicit ipſe
Omnia, mortali non aſpectabilis ulli.
Corporeis oculis etenim quis cernere uerum,
Aeternumq; Deum poſſit, cœlumq; colentem?
Cum neq; ſplendentis radiantia lumina ſolis
Sustineant homines mortales cernere contra.
Hunc colite, hũc unũ, qui ſolus regnat in orbe,
Qui

ΟΙ ΤΗΣ ΣΙΒΥΛΛΑΣ

ΧΡΗΣΜΟΙ.

ΣΙΒΥΛΛΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α. ΓΕ-

εἰ τοῦ ἀναρχοῦ θεοῦ.

Ἄνθρωποι θνητοὶ καὶ σαρ- 1
 νικοὶ, ἴδεν ἑόντες,
 Ὡς ταχέως ὑψοῦσθε, βίου
 τέλος οὐκ ἐσορῶντες;
 Οὐ τρέμετ', ἴδτε φοβᾶσθε
 θεοῦ, τὸν ἐπίσκοπον ὑ-
 μῶν

Ἐψισορ, γνώσει πανεπόπῃ, μάρτυρα πάντων,
 Γαυλότροφορ, ἡσίσι, ὅστις γλυκὺν πνεῦμα ἐν ἅπασιν 2
 Κάτθετο, καὶ ἡγήτηρα βροτῶν πάντων ἐποίησεν,
 Εἰς θεός, ὃς μόνος ἀρχεῖ ὑπερμεγέθους, ἀγνώστου, 3
 Γαυλοκράτωρ, ἀόρατος, ὁρῶν μόνος αὐτὸς ἅπαντα,
 αὐτὸς δὲ βλέπει θνητῆς ὑπὸ σαρκὸς ἀπάσης.
 Τίς γὰρ σαρξὶ διώσεται τὸν ἐπερᾶνιον καὶ ἀληθῆ 4
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν θεοῦ ἀμβροστοῦ, ὃς πόλον οἰκῆ;
 ἀλλ' ἴδτε ἀπῆνων κατ' ἐναντίον ἡελίοιο
 Ἄνθρωποι σκῆλαι διώσονται, θνητοὶ γεγαῖωτες
 Ἄνδρες, ἐνὸς τήεος φλέβες καὶ σάρκες ἑόντες,
 αὐτὸν τὸν μόνον ὄντα σέβετε, ἡγήτορα κόσμου, 5

ε

ος

- Ος μόνος εἰς αἰῶνα καὶ ἐξ αἰῶνος ἐτέχθη,
 Αὐτογενής, ἀγέννητος, ἀπαντὰ κρητῶν διαπαντός,
 Πᾶσι βροτοῖσι κνώρ, τὸ κρητῆριον ἐν φάει κινῶ,
 Τῆς κρηνοδουσιῶν ἢ τὸν ἄξιον ἔξετε μισθόν,
 Ὅτι θεὸν προλιπόντες ἀληθινόν, ἀκναίρτες,
 Δοξάζετε, αὐτῶ τε θύειν ἰδράς ἐνατόμβας,
 Δαίμοσι τὰς θυσίας ἐποιήσατε, τοῖσι κν ἀδην,
 Τύφω καὶ μανίῃ ἢ βαδίσετε, καὶ τέρβον ὀρθλῶν
 Ευθῆαρ προλιπόντες, ἀπήλθετε. καὶ δι' ἀκναθῶν
 Καὶ σκολόπων ἐπλανᾶσθε, βροτοὶ πάνσαθε, μάτλα
 Ρεμβόμενοι σιοτίνῃ, ἢ ἀφεγγεῖ νυκτὶ μελαίνῃ: (οἱ
 Καὶ λίπετε σιοτίλει νυκτὸς, φωτὸς ἢ λάβεσθε:
 6 Οὗτος ἰδὲ πάντεσι σαφῆς, ἀπλάνκτος ὑπάρχει,
 Ἐλθετε, μὴ σιοτίλει ἢ διώνετε, καὶ γνώφορ αἰεὶ.
 Ηελίος γλυκυσθρῆς ἰδὲ φάος ἔξοχα λάμπει:
 Γνώτε ἢ κρηθεμένοι σιοτίλει ἐν σῆθεσι κνῶν.
 Εἷς θεὸς ἐστίν, βροχὰς, ἀνέμους, σφομὸς ἐπιπέμπων,
 Ασθροπὰς λιμὸς καὶ λοιμοὺς, καὶ κήδεια λυγρὰ,
 Καὶ κρηφῆς, κρησάλλα. τί δὴ κρηθ' ἐν ἔξαγορῶν;
 Οὐρανὸς κρηγῆται, γαῖης κρηγεῖ, αὐτὸς ὑπάρχει
 Καὶ πρὸς τὸς γενητὸς λεγομένους ἔφη:
 Εἰ ἢ κρηνητὸν ὄλωσ καὶ φθείρεται, ἢ διώατ' ἀνδρῶς
 Επ κρηῶν κρητράς τε θεὸς τετυπωμένος εἶναι.
 7 Αλλὰ θεὸς μόνος εἷς κρηνηπέρτατος, ὃς κρητοί κρηον
 8 Οὐρανὸν, κρηλιόρ τε, καὶ ἀστέρας, κρηδὲ σελλίων,
 9 Κρηφοφόρον γαῖαύ τε, καὶ ὑδάτος οἰδματα πόντῃ,
 Οὐρεα θ' ὑψήκρητα, καὶ ἀκναα κρημάτα κρηγῶν,
 Τῶν

Qui solus semperq; fuit, semperq; futurus,
 Non genitus, per se constans, tenet omnia semper,
 Et uiget in cunctis mortalibus. atq; uigorem
 Sensibus insinuat, communis luminis autor.
 Præmia sed prauæ mentis digna accipietis:
 Quandoquidem æternoq; Deo, ueroq; relicto,
 Cui decus, & sacro debetur uictima ritu,
 Manibus infernis fecistis sacra superbi.
 Insaniq;, uia recta ueraq; relicta,
 Erratis per iter scopulis & sentibus horrens.
 Desinite in tetræ noctis titubare tenebris,
 Vani mortales: noctisq; nigrore relicto,
 Utimini (patet en cunctis errore sine ullo)
 Solis luce, suo qui lumine cuncta serenat.
 Atq; hoc pectoribus sapienter noscite uestris:
 Vnus, qui pluuias mittit, motusq;, notosq;,
 Est Deus: atq; fames, pestes, tristesq; dolores,
 Atq; niues, glaciem. sed quorsum singula pando?
 Imperat & cœlis, & terræ præsidet. Ipse est.

De ijs autem qui generati dicuntur, ait:

Quod si progenitū est, prorsum interit: exq; uirili
 Fœmineoq; nequit membro Deus esse creatus.
 Sed Deus est unus solus, rerumq; supremus,
 Qui cœlum, solem, stellas, lunamq; creauit,
 Frugiferam terram, pontiq; fluentia tumentis,
 Excelsos montes, fontesq; perennè scatentes,
 Et sub aquis degens genus innumerabile gignit,

c 2

Quæq;

In hoc uer-
su diuina-
ui.

In simula-
cricolas.

Quæq; premunt terram serpētia corpora nutrit,
 Et uarias uolucres, seu balbas, siue canoras,
 Stridentes, teneras, sulcantes aera plantis,
 Et genus imposuit syluis agreste ferarum,
 Subiecitq; pecus nobis mortalibus omne,
 Cunctorumq; ducem fecit diuinitus ortum,
 Subiecitq; uiro quæ uel comprehendere non sit.
 Nam quis hæc ualeat mortalis noscere cuncta?
 Ipse sed hæc solus nouit, qui condidit unus,
 Autor inextinctus, æternus, in æthere degens,
 Et multo maiora bonis bona præmia reddens,
 Iniustosq; malosq; ira pœnisq; coercens,
 Immittens bellum, pestem, durosq; dolores.
 Stirpitus, ô homines, cur insurgendo peritis?
 Non pudet in diuos, feles & bruta referre?
 An non est rabies, cæcæq; insania mentis?
 Tauros furantur diui, prædantur & ollas.
 Quosq; poli sedes aureas habitare deceret,
 Hos caries, densisq; infestat aranea telis.
 Serpentes colitis, stulti, felesq; canesq;,
 Et uolucres, & quæ serpunt animalia terræ.
 Et fabricata manu simulachra, et saxea signa,
 Et passim lapidum moles. hæc, uanaq; multa
 Præterea colitis, quæ sunt turpissima dictu.
 Talia sunt hominum stultorum numina falsa,
 Quorum mortiferum distillat ab ore uenenum.

At cū

Τῶν τε ἐν ὕδασι πάλι γέννα ἀνὴ εἰθμορ πολὺ πλῆ
 Ερπετὰ ἢ γαίης μινδόμενα ψυχροτροφῆτε, (θος:
 Γοιμίλατε ἢ λιυῶν λυγροθρόα, τραυλίζοντα,
 Ξουθα, λιγροπῆροφωνα, ταράσσοντ' ἀέρα ταρσοῖς.
 Ερ ἢ νάπαις ὀρέων ἀχρίαρ γένναν θέτο θηρῶν,
 Ημῖρ τε ἢ ἦν ἢ ὑπέταξερ πάντα βροτοῖσιν:
 Γάντων δὲ ἢ γητῆρα πατέσῃσερ θεότσητον,
 Ανδρὶ δ' ὑπέταξερ παμποίμιλα κ' ὄν πατάληπτα.
 Τίς γὰρ σὰρξ δαύαται θνητῶν γνῶναι τάδ' ἅπαντα: 10
 Αλλ' αὐτὸς μόνος οἶδερ ὁ ποιήσας τάδ' ἀπ' ἀρχῆς,
 Αφθαρτος ἢ ἴσῃς, αἰώνιος, αἰθέραναίωρ: (δὸρ:
 Τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθὸν προφέρωρ πολὺ πλῆονα μι-
 Τοῖς ἢ κακοῖς, ἀδύνοῖς τε, χόλον καὶ θυμὸν ἐγέρωρ,
 Καὶ πύλεμον καὶ λοιμὸν, ἢ δὲ ἀλγέα διακρυόεντα. f. λοιμὸν τε
 Ανθρωποι τι μάττω ὑψόμενοι ἐνερίζουσι: ἢ δὲ.
 Αἰχμηθῆτε γάλας καὶ κνώδαλα θειοποιουῦτες,
 Οὐ μανίη καὶ λύσσα φρενῶν, καὶ ἢ ἐσῃσία φάρμη: 11
 Εἰλοπόδας κλέπτουσι θεοὶ, συλῆοι ἢ χύτρας, 12
 Αντὶ ἢ χρυσίοντα πόλον παταποίονα ναίειν, f. ἐτώσια
 Σητόβρωτα δέδορνε, πυρναῖς δὲ ἀράχλαις δεδία- βάρη.
 Γροσσωέοντες ὄφεις, κύνες, αἰλῆρος ἀνόντοι, (σαι,
 Καὶ πετεινὰ σέβεδε, καὶ ἐρπετὰ θηρία γαίης,
 Καὶ λίθινα ξόανα, καὶ ἀγάλματα χειροποίητα,
 Καὶ ἐρ παροδοῖς λίθων συγχώματ' αὐτὰ σέβεδε, f. κεν:
 Αλλά τε πολλὰ μάταια, ἢ δὲ ἢ αἰχρὸν ἀγορσύνειν:
 Εἰσὶ γὰρ θεοὶ μερόπων δολοήτορες ἀβύλων, f. κ' ἀκτόμα
 Τῶν δὲ ἢ καὶ ἐν σώματος κῆται θανατηφόρος ἴος. τῷ κῆται.

Οὐδ' ἐστὶν ζωή τε, καὶ ἀφθιτορ ἀσάσρα φῶς,
 Καὶ μέλιτος γλυκώτερον ἀνδράσι χάσμα
 Ἐπιπροχέν. τῷ δὲ μόνῳ αὐχένα κάμπηι,
 Καὶ τρίβορ αἰώνεοσιρ ἐν συσεβέεσ' ἀνακλινοῖ.
 Ταῦτα λιπόντες ἀπαντα, δίνης μετόρ τε νύπελλον
 Ζωρόττορον, σιβαρόν, βεβαρημένον, ὅν μάλα κρα-
 τῶντες

Εἰληνύσατ' ἀφροσιῶν μενανηότι πνύματι πάντες,
 f. κ' οὐ + καὶ ὁ θέλει ἐννήψαι, καὶ σῶφρονα πρὸς νόον ἐλθῆν,
 Καὶ γνῶναι βασιλῆα θεόν, τὸν πάντ' ἐφορῶντα,
 Τῶν κερ αἰθομένοιο πυρός σέλας ἔρχετ' ἐφ' ὑμᾶς,
 Λαμπάσι καυθήσεσθε δι' αἰῶνος, τὸ πανῆμαρ
 Ὑσύνδισιρ ἀιχμυθόντες ἐπ' εἰδιόλοισιρ ἀχρήσοις.
 13 Οἱ δὲ θεὸν τιμῶντες ἀληθινόν, ἀσναόρ τε
 Ζώλω πληρονομήσοιρ, τὸν αἰῶνος χρόνον αὐτοῖ
 Οἰνοῦτες παρὰ δεισορ ὁμῶς ὄριθηλέα κῆτορ,
 Δαινύμενοι γλυκύν ἄρτορ ἀπὸ ἕραν ἄσδρόοντος.

ἼΣ θεὸς ὁσ μόνος ἀρχεῖ, ὑπὸρ με-
 γέθης, ἀγνήτος.
 ΑΛΛὰ θεὸς μόνος εἰς πανυπέριτα-
 τος, ὁσ πεποίηκεν
 Οὐρανόν, κέλιόν τε, καὶ ἀσέρας,
 καὶ σελιόν,

Καρποφόρον γαῖάν τε, καὶ ὕδατος διδματα πόντος.
 Οσ μόνος ἐστὶ θεὸς κλίσης, ἀκράτητος ὑπαρχῶν,
 Αὐτὸς σήριξερ μόρῳπων μορφύτε τύπορ τε,
 Αὐγὰς μίξε, φύσιρ πάντων γενεῆς βίοτιο.

At cuius uita est, cuius lux illa perennis,
 Letitia unde uiris dimanat dulcior omni
 Melle: cui ceruix omnis se subdere soli
 Debet, quiq; pijs ostendit quã sit eundum
 In uitam. his inquam neglectis, insipienter
 Ingentem, magnum calicem, plenumq; meraco
 Pœnarum hausistis furiosis mentibus omnes.
 Nec sobrij uultis sanaq; euadere mentis,
 Et nouisse Deum regem, qui cuncta tuetur.
 Propterea feruens ignis uos opprimet ardor,
 Semper & in flammis turpes ardebitis, omne
 Quandoquidem uanis statuis impenditis æuum.
 At quibus æternus colitur Deus, atq; perennis,
 Hi uitam degent quæ tempus in omne manebit,
 Floriferos hortos paradisi semper habentes,
 Et dulcem cœli panem stellantis edentes.

V N V S, qui solus regnat Deus, u-
 nus, & idem
 Non genitus: rerum summus, su-
 per omnia magnus,
 Qui cœlum, solem, stellas, lunam
 que creauit,
 Frugiferam terram, pontiq; fluentia tumentis:
 Qui solus Deus est, incomprehensusq; creator.
 Hic hominum formam et speciem construxit, et idẽ
 Viuentem generis naturam miscuit omnem.

Haftenus
 ex Theo-
 philo. Iam
 sequitur a-
 liud breui-
 us princi-
 piũ, quod
 in his libris
 habebatur.

Agredior primo generis mortalis ab æuo,
 Vsq; ad supremum diuinitè pandere cuncta:
 Quæ fuerint mundo, quæ sint, quæ deinde sequantur
 Ob scelus humanum. Primū, quæ nā sit origo (tur
 Mundi, dicere me Deus imperat. Ergo scienter
 Ne mea mortalis temnas præcepta caueto.

Mūdi crea-
 tio.

* Supremum regem, qui mundū condidit omnem,
 Sic fatus, fiat: factumq; est. namq; locauit
 Quæ cingatur aquis, & cingat tartara, terram:
 Dulce dedit lumen: coelum subuexit in altum:
 Et mare cæruleum explicuit: coelumq; renidens
 Astrorum clara cinxit, densaq; corona:
 Et terram ornavit plantis: & flumina ponto
 Indidit infundens: & miscuit aëre uentos,
 Et pluuias nubes. Aliud genus edidit inde,
 Et commisit aquis pisces, uentisq; uolucres,
 Atq; feras syluis hirsutas, atq; dracones
 Serpentes: breuiter, quæ nunc cernuntur ubiq;
 Hæc fecit uerbo, & sunt protinus omnia facta,
 Et planè: siquidem per se parit ipse sua ui,
 Cœlum despiciens. perfecto deniq; mundo,
 Rursum finxit opus spirabile. namq; recentem
 Expressit, propria ducens ab imagine, pulchrum,
 Præstantemq; uirum, & uiridaria iussit amœna
 Incolere, ut studijs operam nauaret honestis.

Hominis
 creatio.

Verū cum solus uiridantibus esset in hortis,
 Collo

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Ἀρχομένη πρώτης γενεῆς μορῶν ἀνθρώπων, 14

Ἄρχις ἐπ' ἐχατίησι προφητεύσασα,
ὅποσα περὶ γέγονεν, πόσα δ' ἔσεται, ὅποσα δὲ
ἔσονται νόσμων, διὰ δυσεβείας ἀνθρώπων. (μέλλει

πρῶτον δὲ λέγειν θεὸς, ὡς ἐγενήθη 15
Ἀτρενέως νόσμος. σὺ δὲ ποιήσεις θνητὴν πύφασιν

Νουεχέως, ἵνα μὴ ποτ' ἐμῶν ἐφετμῶν ἀμελήσης.

Υψιστοῦ βασιλῆα, ὃς ἐνίστα νόσμον ἅπαντα, νόσμου ἡτί-

εῖπας γινάσθω, καὶ γίνατο. ἤδρασε γὰρ γλυῦ, σις.

Ταρτάρῳ ἀμφίσταλον, καὶ φῶς γλυπὸν αὐτὸς ἔδωκε,

Οὐρανὸν ὑψώσας, γλαυκὸν δὲ ἠπλώσας θάλασσαν,

καὶ πόλον ἐσφαίρωσας, ἄλλοις περιλαμπέσιν ἄστρο-

καὶ γαῖαν νόσμησας φυτοῖς, ποταμοῖσι ἢ πόντον, (ἵς.

Χουάμνος ἐνέβρασε, καὶ ἀέρι μίξεν αὐτμάς,

καὶ νέφεα δροσόεντα. τίθεισ' ἄρα καὶ γένος ἄλλο,

ἰχθύας ἐν πελάγεσσι, καὶ ὄρνεια δῶκεν αἰήταις.

Υλαῖς δὲ αὐτῆρας λασιάνχνας, ἠδὲ δράκοντας

ἔρπυσσας, καὶ πάνθ' ὅσα κινύσειεν ἠαυτοῦ.

αὐτὸς ταῦτα ποίησε λόγῳ, καὶ πάντα ἐγενήθη

ἡὶ καὶ ἀτρενέως. ὅδε γὰρ πέλετ' αὐτολόχουτος,

Οὐρανὸν ἠαυτοῦ, ὑπαίτετέλετο ἢ νόσμος. (ἔργον,

καὶ τότε δὲ μετέπειτα πλάσσειν πάλιν ἔμπνοον ἀνθρώπου

εἰκόνας ἐξ ἰσθμῶν ἀπομαζάμνος νέον ἄνδρα, ἡτίσις.

καλόν, θεασέσθω. τὸν δὲ λέγειν ἐν παραδείσῳ

ἀμβροσίῳ κίβρι, ὡς οἱ καλὰ ἔργα μεμήλη.

αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἐὼν παραδείσῳ ἐριθήλει ἡὶ πῶ,

Sibyllina

42

Γρὸς λαλίλιυ ποθέεσσι, καὶ ἠύχετο εἶδος ἀθρήσαι,
 Αλλ' οἶον αὐτὸς ἔχει. τῷ δὲ θεὸς αὐτὸς ἀπέρας

Εἰ λαπαράς τῷ τῷ, ἐποιήσατο δύαν ἀγυιῶν
 Κεραδίην ἀλοχον. ἡ δὲ πόρον ἐν παραδείσῳ,

Τῷ τῷ σιωνάειν. ὁ δὲ μιν κατὰ δῶν, μέγα θυμῷ
 Θαῦμα ἔχον, ἐξαίφνης πεχαρημόνος, οἷος ὄραται

Αντίτυπον μίμημα, σοφοῖς δ' ἠμείβετο μύθοις.

λείπει α-
 λάμυ ρή-
 ματα.

Αὐτομάτοισι ρέεσι, θεῷ γὰρ πάντ' ἐμεμήλη.

Οὔτε γὰρ ἀνρασίη νόον ἔσπεπον, ὅτε μὲν αἰδιῶ

Εἶχον, ἀλλ' ἦσαν ηραδίνης ἀπάνσυθε καυοῖο.

Καὶ ὡς θῆρες δὲ βίνεσπον ἀπὸ σιοπίεοσι.

Καὶ μετέπειτα δὲ τοῖσι θεὸς ἐφέμας ἀγορεύσας,

Δείξον τῷ δένδρι μὴ ψάυσειν. τοὺς ἧ μάλα αἰνὸς

ὄφιν. Εξαπάτησεν ὄφιν δολίως, ἐπὶ μοῖραν ἀπελθεῖν

Τῷ θανάτῳ, γινώσιν τε λαβεῖν ἀγαθὸν τε καὶ ὄντε.

Αλλὰ γυνὴ πρώτη προσλότις τις γίνετ' ἐκείνῳ,

Ἡ δῶκεν, τῷ τῷ δὲ ἀδελφῷ πείθεισεν ἀμαρτίην.

Ὅς δὲ ἐπέεσι γυναικὸς πεπρωμένους, ἐξελαθέσθην

Αθανάτῳ κίσις, σαφέωρ δὲ ἀμέλησεν ἐφετμῶν,

Τοῦνεκεν αὐτ' ἀγαθοῖο λάβον καυὸν οἶον ἐπραξαν.

Καὶ τότε δὲ γλυκοῦρῃς συκῆς πέταλ' ἐμπεύσαντες,

Εὐδῆτας τσύξαντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔβησαν.

Μήδεά τ' ἀμφεπάλυψαν, ἐπεὶ σφίσιρ ἦεν αἰδῶς.

al. ἐνθετο, τοῖσιρ δὲ ἀθανάτος κότον ἔκθετο, καὶ βάλον ἐξω
 καὶ βάλον. Αθανάτῳ χώρῳ. τόδε γὰρ τετελεσμένον ἦεν,

f. Ερ θνητῶν. ἔθνητοῖς ἐν χώρῳ μέναι, ἐπεὶ ἔνι ἐφύλαξαν

Αθανάτῳ μεγαλόμο θεῶ λόγον αἰσάντες.

οἱ

Colloquium optabat, proprioq; uidere uolebat
 Consimiles uultus. igitur Deus ipsius eius
 Ereptam lateri, formosam condidit Euam:
 Vxoremq; uiro propriam coniunxit, ut unâ
 Degeret. hanc simulac uidit, propriaq; notauit
 Exemplar formæ, stupuit simul, atq; recentem
 Hausit laticiam: tum doctè farier in fit,
 Verbis sponte sua manantibus, omnia quando
 Curabat Deus:

Nam neq; uelabat mentem laxata libido,
 Nec pudor ullus erat: sed praua mente carebant,
 Luce palàm uulgò coeuntes, more ferarum.

Defunt A-
 dami uer-
 ba.

illis deinde Deus tradens præcepta, cauendum
 Arboris ostendit gustu. sed pessimus illos
 Decepit uasfrè serpens, ut mortis abirent
 In fatum, scirentq; bonumq; malumq; quid esset.
 Sed mulier primò proditrix extitit illi,
 Que dedit, ignaroq; rei peccare suasi.
 Ille quidem audita persuasus coniuge, patrem
 Acternum oblitus, spreuit clarissima iussa.
 Hoc ergo peperere sibi mala, non bona, facto.
 Actum mellitæ ficus folijs contextis
 Vestes fecerunt, quibus obtextère pudenda
 Impositis inter sese, cogente pudore.
 At pater æternus facto succensuit illo,
 Deiecitq; loco immortalis, quatenus æquum
 Degere mortali fuit in regione, rebelles
 Contra immortalis magni præcepta parentis.

Serpens.

Qui simul egressi terram tetigere parentem,
Et gemitu & lachrymis perfundebantur. & inde
Immortalis eos Deus est affari orsus:

Crescite multiplici numero, terrāq; per artem
Exercete, cibos alimenta q; desudantes.

Sic ait, & fraudis serpentem qui fuit autor,
In latus & uentrem, terram calcare coegit,

Acriter exactum: capitale q; conciliauit

Inter eos odium. quare hic caput, ille tuetur

Calcem: quando quidem mortis discrimen utrosq;

Urget, mortales q;, ueneniferos q; malignos.

Tum genus humanum, sicut mandauerat ipse

Omnipotens, magno numero crescebat, & amplius

Artium in- Fiebat populus. tunc scite tecta, domos q;
uentores. Diuersas alij coeperunt aedificare.

Urbes & muros alij, queis longa dabantur

Tempora uiuendi: nec enim tum sollicitudo
Mortem conflabat: placido q; simillima somno

Mors obrepebat. felices, magnanimit q;,

Quos Deus aeternus rex, & seruator amauit.

Sed tamen hos etiam peccandi amentia cepit.

Ridebant patres, & matres dedecorabant

Turpiter, & notos non norant, fratribus ipsis

Insidiabantur, peruersi, sanguine pleni

Humano, neq; non crudelia bella gerebant.

Exitium sed idem diuinitus abstulit illos

De caelo tactos, aut dura morte peremptos,

Quos

Οἱ δ' ἄφαρ ἐξελθόντες ἐπὶ ζείδωρον ἄρσραν,
 Δάκρυσι καὶ σοναχαῖς δύνοντο, ἔπειτα ἢ τοῖσι
 Αθάνατος θεὸς αὐτὸς ἐπὶ προφθρέσθρον εἶπε·
 Αὔξεσθε, πληθύνεσθε, ὄργα ζεῦ ἐπὶ γαῖης,
 Εὐτεχνέως, ἵν' ἔχητε τροφῆς λίον ἰδρωόντες.
 Ως φάτο, τῆς δ' ἀπάτης τὸν ἐπαίτιον ἔρπυσσῆρα,
 Νηδύϊ καὶ λιγνεῶνι ποιήσατο γαῖαν ἐρείθειν,
 Πικρῶς ἐξελάσας. Δεινὸν δ' ἔχθρα προΐαψεν,
 Ερμέσω ἀλλήλων· καὶ ὁ μὲν νεφαλλὸν προφυλάσσει
 Σώζειν, ὃς δὲ πῆρναρ· ἐπεὶ θανάτος γε πᾶσι
 Πλησίον ἀνθρώπων, καὶ ἰοβόλων πανοβύλων.
 Καὶ τότε δὴ γγενῆ πληθύνετο, ὡς ἐνέλυσεν (λω,
 Αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ αὔξανεν ἄλλος ἐπὶ ἄλ-
 λαὸς ἀπειρέσιος, οἷος δὲ μὲν ἐξήσκησαν
 Γανθοῖους, οἳ δ' αὖτε πόλεις καὶ τείχε' ἐποίησαν
 Εὐκαὶ ἐπισταμύνως, οἷσιν πολυχρόνιον ἤμαρ
 Ωπασεν εἰς ζωὴν πολυήρατον. ὃ γὰρ ἀνίασι
 Τειρόμενοι θνήσκουσιν, ἀλλ' ὡς δεδιμμένοι ὕπνω,
 Ολβιοὶ οἱ μέροπες μεγαλήτορες, οὓς ἐφίλησεν
 Σωτῆρ ἀθάνατος βασιλεὺς θεὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ηλιτορ ἀφροσύνην βεβωλημένοι, οἳ γὰρ ἀναιδίως
 Εξεγέλωρ πατέρας, καὶ μητέρας ἠτίμαζον,
 Γνωσὸν δ' ἔνε γίνωσκον, ἀδελφειῶν ἐπίβουλοι,
 Ἦσαν δ' ἄρ' μιᾶροι, νεοορυθμένοι αἵματι φώτων,
 Καὶ πολέμας ἐποίησαν. † ἴσκη δ' αὐτοῖς ἤλυθεν ἄτη,
 Υψάτη, ὄρανόθεν βεβωλημένοι, ἢ βιότοιο
 Δεινὸς ἐξείλεν, τὸς δ' αὖ ὑπεδέξατο ἄδης.

τεχνῶν ἐξ-
 ουρεταί.

al. ἴσκη αὐ-
 τοῖς δ'

Αδμω

ἄλλω δ' αὖτε πάλεσσαρ, ἐπεὶ πρῶτος μολον ἄδαμα
 Γουσαμνος θανάτῃ, γαῖα δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
 ἄλλ' ἐτυμο Τένεια δὴ πάντες οἱ ἐπιχθόνιοι γεγαῶτες
 λογία. Ἀνέρες εἰρ αἰδαο δόμοις ἰεῖναι καλέονται.
 Ἀλλ' οὗτοι πάντες λιὰ ἐν αἰδαο μολοῦντες,
 Τιμὴν ἔχνηαρ, λιὰ ἐπὶ πρῶτον γένος ἦσαρ.
 ἢ δισυτέρω
 γονεά. Ἀυτὰρ ἐπεὶ τούτῃς ὑπεδέξατο, δισυτέρω αὖθις
 Τῶρ λιαταλαφθόντων τε διπαιοτάτων ἀνθρώπων
 Ἄλλο γένος τσῦξεν πολυποίνιλον, οἷς ἐμεμήλει
 Εργ' ὄρατα, σπασαί τε καλαί, λιὰ ὑπείροχος αἰδώς,
 Καὶ πυρινὴ σοφίη, τέχνας δέ μιν ἐξήσκησαρ
 f. ἐπινοίας. Φαντοίας, σφρόντες μηχανίαις † ἐπινοίαις.
 Καὶ τις μὲν γαίην ἀρότροις ἐξσῦξε γεωργεῖν,
 Ἄλλος τεπταίνειρ, ἄλλω δέ πλέειρ μεμέλιτο,
 Ἄλλω δ' ἀστρονομεῖρ λιὰ ὄνειροπολεῖρ τὰ πετεινά.
 Φαρμακίη δ' ἄλλω, αὐτὰρ μαγικὴ πάλιν ἄλλω.
 Ἄλλοι δ' ἄλλα ἔπασσα μεμηλότε τεχνῶντο,
 Γρήγοροι ἀλφισῆρες, ἐπωνυμίας μετέχοντες
 Ταύτης, ὅτι φασίρ ἀνύμαντορ νόου εἶχον,
 Ἀπλησὸρ τε δέμας, σιβαροὶ μεγάλοι τ' ἐπὶ εἶδει
 Ἠσαρ ὁμόσσε. μολον δ' ὑπὸ τὰρ τῆρι δόμορ, αἰνὸρ
 Δεσμοῖς ἀρρήητοῖς πεφυλαγμένοι ἐξαποτίσαι,
 Εἰς γέσσαρ μαλόρδ' ἀύρῃς πυρὸς ἀναμάτοιο.
 ἢ τρίτη γε-
 νεά. Τῶρ δὴ ἢ μετέπειτα πάλιν γένος ὀμβριμόθυμον,
 Εξεφάνη τρίτατον γε ὑπερφιάλων ἀνθρώπων,
 Δεινῶν, οἱ καὶ πολλὰ παρὰ σφίσιρ ἐξεπονιῶτο.
 Καὶ τὸς δ' ὑσμίνη, ἀνδρῶν ἰασίαι τε, μάχαι τε
 Συναχέε.

Quos Orcus cepit, qui Graijs nomine dictus
 Est *ædus*, quòd eò primus descenderit Adam,
 Vita defunctus quando est tellure repostus.
 Hinc homines quotquot fuerint telluris alumni,
 Infernas Orci sedes dicuntur adire.

Et tamen hi (quamuis omnes acceperit Orcus)
 Ad primos primi generis referuntur honores.

His terra tectis, hominum genus inde secundum *Secunda æ-*
 Extitit ex reliquis, cui non certauerit ullum *tas.*

Iustitia. fuit his, diuersis cura studere

Rebus, & egregijs studijs, pulchroq; pudori,

Et disciplinis uarijs: artesq; colebant

Omne genus, mentis quas extundebat acumen.

Hic terram docuit colere: ille fabrilia primus

Inuenit: quidam torrentia flumina tranat.

Sidera suspectant alij, uolucrumq; feruntur

Augurijs: alij medicam, magicam ue sequuntur.

Quisq; suo indulgent studio, curæq; uocati

Ritè repertores uigiles. hoc nomen adepti,

Mentis inexhaustæ quòd erant, & mole stupenda

Membrorum, facie proceraq; horribiliq;

Hi quoq; tartareas ædes subiere tremendas,

Infractis uinclis seruati, suppliciumq;

Ignis inextincti iussi perferre geennæ.

Tertia stirps hominũ post illos deinde secuta est, *Tertia æ-*

Seuior, & fastu nimium tumefacta superbo: *tas.*

Qui mala multa sibi per sese conciliantes,

Cædibus

Cædibus assiduis, acie pugnaq; peribant
 Indomitis animis. Quorum de sanguine nata est
 Posterior soboles temeraria, cæde cruenta. (to

Quarta æ-
 ras.

Hoc quartū genus est hominū, qui sanguine mul
 Immaduere, Deiq; hominumq; timore sepulto.
 Insanis etenim stimulis crudelē furebant
 Sæuitiæ, diræ parentes impietati.

Atq; hos bella quidem, cædesq;, & prælia dira
 Demisere Erebo (dictu miserabile factum)
 Infandos homines. quos tandem percitus ira
 Cœlestis Deus, ipse suo detrusit ab orbe,
 Clausos tartareis claustris, tellure sub ima.

Quinta æ-
 ras.

Postremò longè peiorem condidit, atq;
 Planè illaudatam stirpem Deus, atq; malorum
 Artificem, multo illis intolerabiliorem:
 Scilicet horrendos, fantes infanda, gigantes.
 Inter eos omnes unus iustissimus, atq;
 Verax, Noe fuit, fidusq;, & rebus honestis
 Addictus. cœlo cui sic Deus infit ab alto:

Deus ad Collige Noe tuas vires, populosq; moneto

Noe. Omnes, ut mores mutent, seruentur ut omnes.

Quod si non curent (ut mens est læua malorum)
 Omne genus perdam, illuuiem molitus aquarum.
 Tu properè fabricare domum, durable cuius
 Non bibat humorem lignum. dabo mētis acumen,
 Artem, mensuram, spaciū. mihi cura salutis
 Summa tuæ fuerit: fuerit mihi cura tuorum.

Porro

Συνεχέως ἔδλεσνον, ὑπέρβιον ἦταρ ἔχοντας.

Εἰ τῶν δὲ μετὰ ταῦτα λιανήλυτον ὄψιτέλεσον, ἢ τετάρτη
 ὀπλότατον γένος ἄλλο, μίαιφόνον, ἀπειτόβυλον, γενεά.
 Ἀνδρῶν ἐν τῆ τετάρτῃ γενεῇ, οἱ πολλὰ χέεσνον f. τετάρτη
 Αἵματα, ὅτε θεῶν δειδιότες, ὅτ' ἀνθρώπων
 Αἰδόμενοι, μάλα γὰρ τῆ ἐπ' αὐτοῖσι βεβόλητο al. οὐ
 οἰσραμανίς μίυις, λιὰ δυνσεβίη ἀλεγεινή.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμοί τε, ἀνδρῶν τ' αἰσία τε, μάχαι τ' εἰς
 εἰς ἔρεβος προίαψαν, οἰσρούς πορ' ἐόντας,
 Ἀνδρας δυνσεβέας, τὸς δ' αὖ μετόπισθε χόλοισιν
 οὐρανίος θεὸς αὐτὸς ἐοῦ μετέθηνατο νόσμη.
 Τατάρω ἀμφιβαλῶν μεγάλῳ ὑπὸ τυθμνί γαίης.
 Καὶ πάλιν ἄλλο γένος, πῶλυ χειρὶ τ' ὄρον μετόπι- ἢ πέμτῃ γε-
 Ἀνθρώπων, ποιήσας ἕη ἀγαθὸν μετέπειτα, (ἄτερ νεά.
 Αθαίατος θεὸς ἰσῦξεν, ἐπεὶ κενὰ πόλιν ἐπὶ σπυδόντο. al. ἐπὸνδμ-
 οἱ γὰρ ὑβριστῆρες πολλῶν πλέων, ἢ ὅτ' ἐνεῖνοι το.
 Γίγαντες σπολιδοὶ, μιὰρῶς δύνσφημα χέοντες.
 Μουῦος δ' ἐν πάντεσσι διναιότατος, λιὰ ἀληθῆς
 Ἡρῶν, πιστότατος, ναλοῖς τ' ἔργοισι μεμηλῶς.
 Καὶ τῶ μὲν θεὸς αὐτὸς ἀπ' ἄρανόθεν φάτο τοῖα, ὁ θεὸς μετὰ
 Νῶε δέμας θαρσύνων ἐὸν λαοῖσιν τε πᾶσι τῶ ἴωε λα-
 μετάνοιαν κήρυξον, ὅπως σωθῶσιν ἅπαντες. λεῖ.
 Ἡρ δέ γε ἕη ἀλέγωσιν, ἀναί δέ α θυμὸν ἔχοντες,
 Γαῦ γένος ἐξολέσω μεγάλοις ὑδράτων λιανήλυτ-
 σοὶ δ' ὦν ἐκρίψης τιν' ἀδιψήτοισι τ' τεθηλὸς. (μοῖς, al. τ' εθιλωσ.
 Δαράτεσιν κέλομαι δόμον ἀφθίτον ἀσπύσαοθαι.
 Θῆσιν δ' ἐν γῆθεσιν νόον, τυθμνίον δέ τε τέχνην,
d καὶ

Καὶ μέτρα καὶ πόλιν, ἐμοὶ δὲ τε πάντα κελύσαι,
ὡς τέ σε σωθῆναι, καὶ ὅσοι σὺ σοὶ ναίῃσιν,

f. ὁ ἑὼρ. Εἰ μὲν δὲ ἐγὼ τὸ ἔωρ, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νόσον,
Οὐρανὸν ἐνδέδουμαι, πῶρι βέβλημαι ἢ θάλασσαν,
Γαῖα δὲ μοι στήριγμα ποδῶν περὶ σῶμα κέχεται.

al. πάντη. Ἀἴθρ' δὲ ἢ δὲ ἄστρων με χορὸς περιδέδου μετ' πάντα,
ἄνιγμα περὶ τῶν ὀνόματος τοῦ θεοῦ.
Εννέα γράμματ' ἔχω, τετρασύλλαβός ἐμι, νόσ' ἐμὴ.
Αἱ τρεῖς αἱ πρῶται, δύο γράμματ' ἔχουσι ἑνάσθην.
Αἱ λοιπὰ δὲ τὰ λοιπὰ, καὶ εἰς ἑφῶντα τὰ πέντε.
Τοῦ παντὸς δὲ ἀριθμὸς ἑνατοντάδες εἰς δὲ οὐκ ἔστιν,
Καὶ τρεῖς τρεῖς δεκάδες, σὺ γ' ἐπὶ ἀγνῶσθ' ἢ τίς ἐμὴ,
Οὐκ ἀμύητος ἔσθ' ἑσθ' ἐμοί γε σοφίης.

τὸ τοῦ νῶε κήρυγμα.

ὡς φάτο, τὸν δὲ τρόμος λάβε μύριος, οἷον ἀκρόσθην,
Καὶ τότε δὴ νοβρῶς τεχνησάμενος τὰ ἕκαστα
Λαὸς λιτανύσθην, λόγων δὲ ἐξήρχετο τοῖσιν.
Ἄνδρες ἀπίστοι, μεγάλῳ βεβλημένοι οἰσθῆσθαι,
Οὐ λήσθην θεὸν ὅσ' ἐπράξατε, πάντα γὰρ οἶδον
Ἀθανάτου σωτήρος, πάνεπίσθηνος, ὃς μὴ ἐνέλυσθην
Ἀγγέλιον ὑμῖν, ἵνα μὴ φρεσὶν ἐξαπολήσθην.
Νήψατε, τὰς ναιίας ἀποκόψατε, μηδὲ βιαίως
Ἀλλήλοισιν μάχασθην, μισθόνον ἢ τὸν ἔχοντες,
Αἵμασθην ἀνδρομέοισιν πολλὴν γαῖαν ἀφδύοντες.
Αἰδέσθην τε βροτοὶ τὸν ὑπὲρ μεγέθην, καὶ ἀτρεσθῆσθαι
Οὐρανίου ἢ τῆσθην θεὸν ἀφθίτον, ὃς πόλον οἰκεί.
Καὶ τῶτον πάντες λιτανύσθην, γρησθῆσθαι ὑπαχθῆσθαι
Τῶτον ὑπὲρ ζωῆσθην πόλεων, νόσθην μοιό τε παντὸς,
Τετραπόδων, πῆλυων τ' ὡς ἰλεως ἔσθην ἀκασθῆσθαι.

Εἴσθην

Oracula.

51

Porro ego sum, qui sum: (memori q, mente teneto)

Cœlam, uestitum præbet mihi, pontus amictum:

Terra mihi fulcitq; pedes, & corpus amicit:

Aer, astrorumq; chorus me circuit omnem. (tem

Sunt elementa nouē mihi, sum tetrasyllabus au= 3

(Percipe me) primæ tres syllabæ efficiuntur

Ex binis omnes elementis: cætera restant

In reliquis: quorum sunt non uocalia quinç;

Totius numeri bis sunt hecantontades octo,

Et ter tres decades, cum septem. Si scieris me,

Non te, qua potior, sapientia dia latebit.

Sic ait. ast illum audito tremor occupat ingens.

Ac tum prudenti molitus singula mente,

Hortari populos, & uerbis talia fari:

Perfidiosi homines, quæ uos dementia cepit?

Quæ facitis, Deus haud ignorat. namq; salutis

Autor inextinctus uidet omnia, & omnia nouit:

Qui mihi iussit, uti uobis hæc dicta referrem,

Exitio ne sit demens socordia uobis.

Discite iusticiam, uitij abfistite, ne' ue

Inter uos animis odia exercete cruentis,

Humano latè tingentes sanguine terram.

Immensum, inuictum numen, rerumq; parentem,

Cui domus excelsa cœlo manet alta, timete

Mortales, & eum cuncti placate (benignus

Audiet) ut ciues, ut totum deniq; mundum,

Quadrupedumq; genus seruet, uolucrūq; secūdus.

d 2

Tempus

Aenigma
de Dei no-
mine.

Noe admo-
nitio.

Tempus erit, quando totus delebitur undis
 Orbis, & humanum genus (heu horrete minantē)
 Et subito uobis totus turbabitur aer,
 De cœloq; Dei magni uos opprimet ira.
 Tempus erit certē, cum magni numinis ira
 Sæuiet in terras, nisi uos placabitis illam,
 Et uitæ mores iam nunc mutabitis actæ,
 Ut nulla cuiquam deinceps iniuria fiat,
 Sancta sed, & cunctis innoxia uita colatur.

Sic ait. ast illi uulgò ridere monentem,
 Dicereq; insanum, dementatumq; furore.
 Tunc iterum tales effatur Noe loquelas:

O miseri, mentis prauæ, mutabile uulgus,
 Quos iuuat extincto uitam scædare pudore,
 Raptores, uiolenti, importuniq; tyranni.
 Mendaces, prauī studiosi, perfidiosi,
 Detrectatores, mœchi, scelerata serentes,
 Nil formidantes supremi numinis iram,
 Quæ uos ad quinti pœnas iam destinat æui,
 Non fletis passim, duri? ridetis, inepti?
 Sardonium risum ridebitis, horrida quando,
 Quam dico torrensq; Dei uos opprimet unda,
 Tum cum per terras sacrum genus unda nouabit,
 Stirps æterna, locis nunquam sitientibus orta,
 Funditus & prorsum noctu delebitur una.
 Cumq; uiris urbes terræ Neptunus ab antris
 Diruet exagitans, concussa q; moenia rumpet.

Et

Εσαι γὰρ ὅτε κόσμος ὅλος ἀποβρείσιος ἀνδρῶν
 ὕδασιρ ὀλλύμενος, φοβῶραρ δὲ ὀλολύξατ' ἀοιδίῳ.
 Εσαι δὲ ἕξαπίνης ἀῆρ ἀνατάσματος ὑμῖν,
 καὶ χόλος ὑβρανόθεν μεγάλου θεοῦ ἤξει ἐφ' ὑμᾶς.
 Εσαι δὲ ἀτρεκέως, ὅτ' ἐς ἀνθρώπουσ προιάψει
 Σωτῆρ ἀθανάτος, ἀν' μὴ θεὸν ἰλάξῃσθε,
 καὶ μετανοίαν ἔχητ' ἀπὸ νιῦ, καὶ μνηέτι μηδέμ
 δύσπολον ἢ κακόν γ' ἀθεμίσως ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 γράττει, ἀλλ' ὀσίω βιότῳ πεφυλαγμένος εἶν.
 οἱ δὲ μιν εἰσαΐοντες, ἐμνηΐσειζον ἕνατος, (δρα.
 Εμφρονα κηκλήσποντες, ἀτὰρ μεμανημένον ἀν-
 καὶ τότε δ' αὖ πάλιν ἀνία χερνυῶε ἀοιδίῳ.

Ὡ μέγα δείλαιοι, κακοήτορες, ἄστατοι ἄνδρες,
 αἰδοίῳ προλιπόντες, ἀναιδείῳ ποθέοντες,
 Ἀρπασιαῖοι τύραννοι, ἀμαρτωλοὶ τε βίαιοι,
 Ὑψῦσαι ἀπιστοῖοι, κακοπραγμονες, ὑδερ ἀληθῆς,
 Λευτροκλόποι θ' ὕξεσι λόγοι, δύσφημα χέοντες.
 οὐκ ὀργίῳ τε θεῶ δειδιότες ὑψίσιοι,
 εἰς γενεὴν πέμπῃῳ πεφυλαγμένοι ἕξαποτίσαι.
 οὐτ' ἡλαίετ' ἄλλυδισ ἄλλος ἀπινέες, ἀλλὰ γελάτε, *al. κλάετ'*
 † Σαρδωνίον μείδημα γελάσετε, ὅπποταν ἤξη *al. Σαρδωνίον.*
 Τῶτο, λέγω τὸ θεῶ φοβῶραρ καὶ ἐπήλυτον ὕδαρ.
 Ὅπποτε καινιεῖ ἰδρὸν γενέος ἐν χθονὶ κῦμα *παροιμία.*
 Ἀνάκωρ ρίξος ἐν ἀδελφότησι τεθηλός.
 Ἀυτόπρυμνον ἄισον ἰῆ ἐν νυκτὶ γένηται,
 καὶ πόλεις αὐτάνδρας σειςίχθωρ εἰνοσίγχιος
 Κουθμῶνος γαίης σκεδάσει, καὶ τείχεα λύσει.

Καὶ τότε λίσμος ἅπας τε ἀπειρεσίω ἀνθρώπων,
 Θνήσκειται. αὐτὰρ ἐγὼ πόσα πειθήσω, πόσα κλύσω,
 Οἴνω δουρατέω, πόσα δάκρυα κύμασι μίξω;
 Ἡ γὰρ ἐπέλθῃ τὸ το θεῶ μενεσσυμνόν ὕδωρ,
 Πλύνει γῆν, πλύνει σιμῶρη, πλύνει δὲ καὶ αἰθήρ.
 Ὑδωρ ἔσαι ἅπαντα, καὶ ὕδασι πάντ' ἀπολείται,
 Στήσοντα δὲ αἶνεμοι, καὶ δούτ' ὄρος ἔοσεται αἶψα.
 Ω φρυγίη, πρώτη δὲ ἀναλύση ἀφ' ὕδατος ἀκρῆ,
 Γρώτη δὲ αὐθρέψεις γενεὴν ἐτέριον ἀνθρώπων,
 Αρχομύλω αὐθίς. ἔοση δὲ τροφὸς περὶ πάντων.
 ΑΛΛ' ὅτε δὴ γενεὴ τὰ μάτλω ἐλάλησον ἀθέσμων,
 Ὑψιφός τ' ὄφθη, πάλι δὲ ἰαχε, φώνησόν τε,

ὁ θεὸς τῶ
 πῶς κελύσθ
 εἰς τὸν κί-
 βῶτον εἰσελ
 θεῖν.

Ἡ δὲ καιρὸς ἐπέση νῶε, θ' ἕνας' ἀγορῶν,
 Οὐσα τε ἡματι τῶ σοι ὑπέστω, καὶ κατ' ἐνύσσα.
 Γαῦτα μάλ' ὄσα παρὸς γενεὰ κακὰ μυρὶ ἔπρα-
 Ραῖξαι ἀπειρεσίω νόσμων διὰ λαὸν ἀπειθῆ. (ξαν,
 ΑΛΛὰ τάχα ἐμβηθὶ σὺν ἡέσιρ, ἠδὲ δάμαρτι,
 Καὶ νύμφαις. καλέσοι δὲ ὅποσοις κέλομαι ἀγορεύειν,
 Τετραπόδων φύλα, καὶ ἔρπειτ', καὶ πετεινῶν.
 Τοῖσι δ' ἐν στήθεσιν ἐγὼ μετέπειτα βαλοῦμαι
 Γροφανέως ἰκύναι ὅποσων ζωὴν ἐπιτείλω.
 Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα δὲ ἰαχε, φώνησόν τε.
 Καὶ τότε δὲ αὐτὸς ἀλοχος, καὶ ἡέες, ἠδὲ γε νύμφαι,
 Οἴνω δουρατέω ἐσελήλυθον. αὐτὰρ ἔπειτα
 αἰ. ῥέξαι. Βῆσαν, τ' ἄλλα ἕνας' ὄσα πόρθεός ἤθελε τ' ῥαῖξαι.
 ΑΛΛ' ὅτε δὲ ἀρμονία κλαῖς περὶ πῶμ' ἐγονήθη,
 Εἰς πλάγιον ἀρμολογήσα, περιξέσῃ σὺν ἰαχῶν.

Et tunc immensus mundus, cunctiq; peribunt
 Mortales. at ego quantum plorabo, gemamq;
 Inclusus ligno? lachrymas miscebo quot undis?
 Hæc etenim mandante Deo si uenerit unda,
 Nabit humus, nabunt montes, innabit & æther,
 Omnia pontus erit, corrumpet & omnia pontus.
 Verum sistentur uenti, uenietq; secunda
 Aetas. O Phrygia, à summis tu uertice prima
 Emerges undis: hominum tu prima renascens
 Educes genus, & censebere maxima nutrix.

Sed postquam frustra sceleratos commonefecit,
 Summus ei apparens iteratò talibus infit:

Tandem tempus adest, quo fiant omnia, Noe,
 Quæ tibi promittens aliquando futura monebam.
 Omnia sunt (homines unquam quascunq; rebelles
 Ausi sunt fraudes) una plectenda ruina.

Deus iu-
 bet Noe
 intrare in
 arcam.

Sed tu cum natis, & coniuge, protinus intra,
 Et nuribus, necnon quæcunq; coire iubebo
 Serpentum genera, & pecudum, uolucrũq; uocato.
 His ego deinde, quibus uitam concessero cunq;
 Inijciam mentem, ne quid cunctentur adesse.
 Sic ait. ille autem clamorem sustulit altum,
 Intrauitq;: dehinc coniux, natiq;, nurusq;
 Lignea tecta domus subierunt: cætera deinde
 Adsunt omnia, quæ Deus asseruare uolebat.

Ast ubi conueniens firmavit opercula clauis,
 Missa per obliquum, qua sedes apta dabatur:

d 4

Tum

Diluuium. Tum Deus ut uoluit cœlestis nubila cogit,
 Ignitumq; globum solis caligine condit,
 Nec non cum stellis lunam, cœliq; coronam,
 Omnibus obductis, mortalia pectora terret,
 Horrendum increpitans, ardētia fulmina mittens.
 Omnibus excitis uentis, soluuntur aquarum
 Venæ omnes, magni patefiunt commata cœli,
 Et terræ latebræ, indefessiq; fluenta
 Oceani refluunt, & fasto gurgite tellus
 Quanta patet tegitur, penitus superantibus undis.
 At domus interea nymbis diuina natabat,
 Fluctibus & uentis circumsona, terribilesq;
 Costis excipiens ictus: multasq; carina
 Mota secabat, aquæ rauco cum murmure, spumas,
 Sed postquam pluuijs totum Deus eluit orbem,
 Tunc animo cupiens (nam sic Deus ipse uolebat)
 Cernere Noe foras, emerfit ab æquore Nerei,
 Continuoq; domus tectum, quod ligneus apta
 Arctabat paries iunctum compage, recludit.
 Tunc oculos cœli partes conuersus in omnes,
 Cuncta sub æquoribus longè lateq; teneri
 Ut uidet, ut magno pulsatur corda timore,
 Dum nihil apparet, tristis nisi mortis imago.
 Tunc aer paulum diductus (namq; diebus
 Lassus erat multis, totum dum proluit orbem)
 Flammiferum cœli fusum pallore cruento
 Hoc est, Ostendit, sessūq; † orbem. tū Noe timore
 solem,

Δὴ τότε ἐπουρανίῳ θεῷ ἐτελείετο βολή. (νομ.
 Σὺ δ' ἔβαλεν νεφέλας, κρύψεν δὲ πυραυγέα δίσ- ὁ καΐα κλυ-
 Σὺ δ' ἄστροις κλύων, κὴ ἔρᾶνιόν τε φάνωμα. (τοῖσι, σμός.
 Πάντα πόρισε πάσας μεγάλ' ἐπτυπε δῆμα βρο-
 φρησῆρας πέμπων, σιωπῆ γείροντο δ' αἴηται
 Γάρτες, καὶ ὑδάτων φλέβες ἐλύοντο ἅπασαι,
 Ουρανόθεν μεγάλων ἀνεοιγμένων καταραῆτων,
 Καὶ μυχῶν γαίης, καὶ ἀθύσθ' ἀναμάτοιο
 ὕδατα μυρίοντα φάνη, καὶ γῆ ἐπαλύφθη
 Γᾶσα ἀπειρέσιος, αὐτὸς δ' ἐπενήχετο ὄμβρων,
 Οἶνος θεασέσιος, πολλοῖσι δὲ ἡύμασι λάβροις
 Ρήγνυμένος, καὶ νηχόμενος ἀνέμων ὑπὸ ριπῆς,
 Ωρνετο δειμαλέως, ἔτεμον δὲ γε μύρον ἄφρον,
 Στείρα λινομένων ὑδάτων κελαρύζομένων.

Ἀλλ' ὅτε κόσμον ἅπαντα θεὸς κατέκλυσε ἕταῖσι,
 Καὶ τότε δ' αὖ νῶε φρεσὶν ἔθετο, ὄφρ' ἐσαθρήσει
 Ἀθανάτου βαλῆσιν, ἔδω δὲ τε νηρέος † ἄδην. f. ἀφδην
 Ὡσα δὲ δῶμα ανέωξε πόριξε τῷ ἀπὸ τείχου,
 Εμπείροις ἀρμοῖσι κατ' ἀντίον ἀρμοσθέντα,
 Καὶ λύσας ὑδάτων ἀπειρεσίων πολὺ πλῆθος,
 Πάντοσε νῶε μόρον μόρον ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 Δεῖ μ' ἔχει, καὶ κραδίη πάλλεν μέγα, κὴ τότε δ' αἴη
 Βαῖον σελάμενος, ἐπεὶ κᾶμεν, ἡμασι πολλοῖς
 Κόσμον ὅλον δίστων, τότε διελὼν, οἷα τε χλωρὸν
 Αἱματόεντα πόλιν, μέγα τε πυραυγέα δίσπον
 Δεῖξε κειμηῖα. μόλις δ' εἶχεν νῶε θάρσος.

4 5

Καὶ τό-

- Καὶ τότε δὴ πελιῶν οἶνον ἀπὸ νόσφι ποιήσας,
 Εμβαλόν, ὄφρα γνῶ σὺν φρεσὶν, εἴποτε γαῖα
 Φαίνεται ἐπὶ σφοδρῆ. ἢ δὲ πῆδρὺ γεοσι καμῶσα,
 Γαῦτα ποδριπῆσασα, πάλιν τρέπει. ὅτε γὰρ ὕδαρ
 Ηρνοπάσαρ, μάλα γὰρ τε πεπληρώσει τὰ ἕκαστα.
 Αὐτὰρ ὅς ἡσυχάσας πάλιν ἦματα, πέμπε πέλαρ
 Αὔθις, ἵνα γνῶ εἴπορ ἐπαύσατο ὕδατα πόλλα,
 17 Ἡ δ' ἄρα πωτήεσσα, διέπτατο. βῆ δ' ἐπὶ γαῖαν.
 Βαιθὸν δ' ἀμπαύσασα δέμας νοτὸρῆ ἐπὶ γαίῃ,
 Αψ ἐπὶ νῶε πάλιν δέ τε ἦλυθε, κάρφος ἐλαίας
 Σῆμα φέρουσα μέγ' ἀγγελίης. θάρσος δ' ἔχε πάντας,
 Καὶ μέγα χαρμὴ ὅτι γαῖαν ἐφελπίζεσθον ἀβρῆσαι.
 Καὶ τότε δὴ μετέπειτ' ἄλλον μελανόπτορον ὄρνιν,
 † Τάχος ἐξέπεμπε. ὃ δὲ πῆδρὺ γεοσι πεποισθῶς
 f. λαρνά- 18 Προφρονέως πέτατο, γαῖαν δ' ἐλθὼν ἀπέμεινε.
 κος. Γνῶ δέ τε νῶε, ὅτι γαῖα πέλει ἄσπον ἔσσα.
 Αλλ' ὅτε δὴ ροθίοις ἐπὶ κῦμασιν εὐθαλίαν εὐθῆκα
 Ἀμβροσίη τέχνη ἐπὸν ἤχετο οἶσμασι πόντου,
 Ρήγνυμὸν ὀλίγησ ἐπὶ ἠϊόνος ἐσθήειτο.
 Ἔσι δέ τις φρυγίης ἐπὶ ἠπείροιο μελαίνης,
 19 Ἡλίβατον τανύμηκες ὄρος, ἀραράτ δὲ καλεῖται,
 ὅτ' ἄρα σωθήσεσθαι ἐπὶ αὐτὸ πάντες ἐμελλον,
 20 Ἐρτῶτω, μεγάλη δὲ ποθὴ καταθύμιος ἦεν.
 Ἐνθα φλέβες μεγάλα ποταμῶ μαρσύν πέφυκαρ.
 Τῶ δὲ κιβωτὸς ἔμεινον σὺ ὑψηλοῖο καρλίω
 Λιξάντων ὑδάτων, τότε δ' αὖ πάλιν ἔβρανόθι πρὸ

Θεσσαλίη

Vix posito, soli permisit abire columbae,
 Sciret ut an tellus usquam detecta patêret.
 Illa leui postquam lustravit cuncta uolata,
 Alas fessa redit: nec enim deflexerat altum
 Aequor adhuc, quando repleuerat omnia late.
 Ille dies aliquot mansit, rursumq; columbam
 Eiecit, ut discat num uastum cesserit æquor.
 Illa leues pennas alternat, naçtaq; terram
 Humentem, corpus paulum defessa quieuit:
 Post ad Noe redit, ramum frondentis oliuæ
 Ore ferens, terræ certissima signa repertæ.
 Hic cuncti pulso multum gaudere timore,
 Terram sperantes uisuros. ille deinde
 Continuò laxat uolucrem nigrantibus alis:
 Illa leues auras pennis uibrata secabat,
 Et terra inuenta, reditus segura, remansit.
 Tunc existere humum cognouit Noe propinquã.
 Hinc ubi diuinè trabs huc, illucq; natauit,
 Murmure cum rauco ponti iactata fluentis,
 Appulit exiguæ terræ, tandemq; quieuit.
 Assurgit Phrygiæ mons quidam in finibus atræ,
 Arduus, alta petens, Ararat quem nomine dicunt,
 Quòd fatale fuit illic euadere cunctis,
 Optataq; frui tandem, charaq; salute:
 Fluminis unde alti Marsyæ manat origo.
 Huius in excelsso postquam cessantibus undis
 Constitit arca iugo, tunc illi rursus ab alto

Ingens

Deus No-
am exire
iubet ex ar
ca.

Ingens immensi uox est audita Tonantis:

Noe fidelis, amans æqui, seruate periclis,

Egredere audenter, nec non cum coniuge nati,

Cumq; tribus nuribus, terramq; replete patentem,

Multiplici numero crescentes, iustitiamq;

Tradentes natis natorum, donec in omnes

Iudicium detur mortales: namq; subibunt

Iudicium cuncti: sic uox diuina locuta est.

Ille suo nihil addubitans exire cubili,

Ingreditur terram: nec non natiq; nurusq;

Et coniux, nec non serpentes, atq; uolucres,

Quadrupedum pecudũq; genus, tũ cætera cuncta.

3 Noe igitur cunctos homines iustissimus inter,

Exijt octauus, uicenos cum bis, & unum

Compleßet soles (Deus ipse uolebat) in undis.

Hinc noua progenies, hinc ætas aurea prima

Exorta est hominum, quæ uenit in ordine sexta,

Optima post homines natos, & nomine fertur

Cœlestis, quòd eam curæ Deus unus habebit.

O æui sexti stirps prima, ô gaudia magna,

Quòd sortita fui, postquam discrimina mortis

4 Effugi, iactata meo cum coniuge multum,

Nec non cum leuiris glosses, soceroq; socruq;

Nunc autem uarium florem laudabo futurum,

In saca ficus *

diuidet autem

Imperium regni tempus *

Sceptria

Θεωσείη μεγάληο θεοῦ πάλιν ἰαχε φωνή
 Τοῖορ ἔπος· νῶε πεφυλαγμένε, τισὲ, δίηαιε, ὁ θεὸς τὸρ
 Θαρσαλέως ἐξέλθε σὺν υἱέσι τε λιὰν δάμαρτι, νῶε κελύει
 καὶ νυμφαῖς τρισσαῖς, λιὰν πλήσατε γαῖαν ἅπασαν, ἐξέλθειρ ἐν
 Αὐξόμονοι, πληθυνόμενοι, τὰ δίηαια νέμοντες τῆς κιβωτῶ.
 ἀλλήλοισ γυνεῶς γυνεῶν, ἄχρισ εἰς κέρσιρ ἤξει
 Γὰρ γένος αὐθρώπων, ἐπεὶ κέρσις ἔοσετ' ἅπασιν.
 Ὡς ἔφχτ' ἀμβροσίη φωνῆ· νοβρῶς δ' ἀπὸ κοίτης
 Ἡς ἀποθαρσήσας ἐπὶ γῆς, υἱοὶ δὲ σὺν αὐτῶ,
 Ἡ δὲ δάμαρ, νύμφαι τε, λιὰν ἔρπετα, λιὰν πετελιὰ,
 Τετραπόδιωρ θηρῶν τε γένη, λιὰν τ' ἄλλ' ἅμα πάν-
 τα.

Καὶ τότε δὴ τοι νῶε δεικναιότατος ἀνθρώπων
 Ουδοὺς ἐξῆλθεν, δὴς εἶησι, λιὰν μίαν ἠῶ
 Πληρῶσας ὑδάτεσσι, θεῶν μεγάλῃς διὰ βυλάς.
 Εὐθ' ἀνοίτις βιότοιον ἐν ἀνέτειλε γυνέθλη,
 Χρυσείη πρώτη, ἣ τις πέλετ' ἐν ἡ ἀρίστη,
 Εξ οὗ πρώτοπλαστος ἀνὴρ γένετ'· ὄνομα δ' αὐτῆ
 Οὐρανίη, ὅτι πάντα θεῶν μεμελημένῃ ἔσαι.
 Ὡ γυνεῆς ἐν ἡς πρώτορ γένος, ὦ μέγα χάριμα,
 Ἡς ἔλαχον μετέπειτ' ὅτε ἐκφυγορ αἰπὺρ ὄλεθρορ.
 Πολλὰ τ' κλυθωνιδῆσα σὺν ἐμῶ πόσῃ καὶ διαέρεσ-
 σιν.

Ἡ δ' ἐκφυγῶντ' ἐκφυγῆ, ὁμονύμοις τε παθοῦσα.
 Ἀρτι δὲ αἰνήσω ἔσαι πολυκοίτηλορ ἀνθός.
 Ἐρσάνη, σύνη, μεσάσει δὲ χρονοῦ βασιλείορ ἀρχῆρ, 23
 Σηκπῆρο.

f. κλυθωνι-
 θεῖσ' ἅμ'
 ἐμῶ.

Σηκπρόφορον δέξῃ. τρεῖς γὰρ βασιλεῖς μεγάθυμοι,
 Ἄνδρες Ληαιότατοι, μοίρας δέ τε διλήσονται.
 Γουλυετῆ δ' ἄρξῃσι χρόνον, τὰ Λίπαια νέμοντες
 Ἄνδράσιρ οἷσι μέμλε πόνος, καὶ ἔργ' ἔρατεινὰ.
 Γαίη δ' αὖ κερποῖς ἐπαγάλλεται αὐτομάτοισι,
 Φυομένῃ πολλοῖσιρ ὑπὸρ φαχύσσα γενέθλη.
 Οἱ δέ τε τηθσυτῆρες ἀγήραιοι ἤματα πάντα
 Ἔσονται νόσφιρ νῆσων κρυβρῶρ μαλδράων.
 Θνήξονται, ὑπὼρ βεβολημένοι. ἔς δ' ἀχρόντας
 Εἰρ αἰίδαο δόμοις ἀπελσύσονται, καὶ ἐπέσει
 Τιμήρ ἔξδσιρ, ἐπεὶ μακάρων γένος ἦσαν,
 Ολβιοι ἀνέρες, οἷς σαβακῶθ νόορ ἔδλωρ ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ καὶ τῆτοισιρ αἰεί συμφράσατο βυλάς.
 Ἀλλ' ὅτοι μάναρες, καὶ εἰρ αἰίδαο μολῶντες,
 Ἔσονται. τότε δ' αὖ βαρὺ σιβαχρόρ μετέπειτα
 οἱ τιτῆνες. Δσύτβρορ αὖ γένος ἄλλο χαμαιγενέωρ ἀνθρώπων,
 Τιτῆνων. ὁμοιος δὲ τύπος ἐπὶ πᾶσιρ ἕνασθωρ
 Εἶδος, καὶ μέγεθός τε φύῃ, φωνῇ δὲ μί' ἔσαι.
 Ως πάρος ἐν πρώτης γενεῆς θεὸς ἐν στήθεσιρ
 Ενθεῖο. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπέρβιορ ἦτορ ἔχοντες,
 Ὑσατα βυλσύσονται ἐπειγόμενοι πρὸς ὄλεθρον,
 Ἀντίβιορ μαχέσασθαι ἐπ' ἔρανῶ ἀσδρόντι.
 Καὶ τότε δ' ὠνεανθὲς μεγάλη ρύσις ἔσειτ' ἐν αὐτοῖς,
 Μαινομένωρ ὑδλάτωρ. ὁ μέγας σαβακῶθ ἢ χολωθεῖς
 Εἰρξει πωλύωρ, ὅτι μὴ πατακλυσμὸρ ὑπέσκη
 Αὐθις ποιήσειρ, ἐπὶ ἀνθρώπων καινοθύμης.
 Ἀλλ' ὅποταρ ὑδλάτωρ πολλῶρ ἀπὸρ βρείσιωρ οἶδιμα
 Κύματος

Sceptri ferum accipiet. nam tres iustissima reges
 Pectora magnanimi, diuisis partibus æquis
 Tempore longinquo regnabunt, iuraq; tradent
 Illis, queis studio labor est, laudandaq; facta.
 Terraq; sponte sua læto feret ubere fruges,
 Spicarumq; suos reditu saturabit alumnos.
 Non illi spacio canescent temporis ullo:
 Sed tristi semper morborum peste carentes,
 Oppressi somno decedent, inq; profunda
 Deuenient Acherontis, ubi nec honore carebunt:
 Quippe beatorum felix genus, optima quorum
 Mens fuerit dono Sabaoth, qui semper in omni . 5
 Illis consilio dederit facienda secundus.
 Atq; hi foelices, etiam cum cæperit illos
 Orcus, erunt. Hominum surget genus inde secundum,
 Ingens, horrendum, Titanum terrigenarum:
 Queis eadem facies, eadem natura, modusq;
 Corporis, & species, & uox erit omnibus una,
 Pectora qua primo Deus inspirauit ab ortu.
 Hi uerò (tantum præcordia uana tumebunt)
 Constituent tandem, properantes perdere sese,
 Illato bello stellatum inuadere cælum.
 Tunc in eos undans insano gurgite magnus
 Effluet Oceanus. Sabaoth sed maximus illum
 Reprimet indignans: nec enim disperdere rursus
 Peruersos homines immixtis sustinet undis.
 Sed postquam tumidos fluctus, rabiemq; citatam
 Vndarum

Titanes.

Vndarum huc illuc pressa disiecerit ira,
 Cumq; suis pontum conclusum finibus, intra
 Littoraq; & portus compresserit, oppositaq;
 Finierit terra magni vis Altitonantis:

De Iesu no
 mine.

Tunc ad mortales ueniet, mortalibus ipsis
 In terris similis, natus patris omnipotentis,
 Corpore uestitus. Vocales quatuor autem
 Fert, non uocalesq; duas, binum geniorum.
 Sed quæ sit numeri totius summa docebo.
 Namq; octo monadas, totidem decadas super ista,
 Atq; hecatontadas octo infidis significabit
 Humanis nomen: tu uero mente teneto
 Aeterni natum Christum, summiq; parentis.
 Ille Dei legem complebit, non uiolabit,
 Per similem formam referens, & cuncta docebit.
 Illi libabunt aurum, myrrhamq; ferentes,
 Thusq; sacerdotes: hæc omnia namq; patrabit.

Ioannes
 Baptista.

Verum cum quædam uox per deserta locorum
 Nuncia mortales ueniet, quæ clamet ad omnes,
 Ut rectos faciant calles, animosq; repurgent
 A uitijs, & aqua lustrentur corpora cuncta,
 Ut nunquam deinceps peccent in iura, renati:

Herodes.

Barbarus & tandem saltatibus illaqueatus,
 Mercedi uocem hanc casam concedet iniquæ:
 Tunc erit indicium subito mortalibus agris,
 Cum lapis Aegypti felix seruatus ab oris

Iesus. Venerit: huic populus impinget Hebraeus, & huius
 Ductu

Κύματος ὄρνυμίνε ἐπὶ ἄλυσθις ἄλλο ποιήσει,
 Οὐ γὰρ πᾶν εἶδος εἰς ἄλλα τε βύθια πόντου
 Μέτρ' ὀλιγωθεῖν, λιμέσιρ λιὰι τραχέσιρ ἀντῆαι,
 Ἀμφὶ γαῖν ὄρεσσας ὁ μέγας θεὸς ὑψιπέρανος.

Δὴ τότε λιὰι μεγάλοιο θεῦ παῖς ἀνθρώποισιν
 ἤξει σαρμοφόρος, θνητοῖς ὁμοῖόμενος ἐν γῆ,
 Τέσσαρ' ἀφ' ὧν ἔντα φέρει, τὰ δὲ ἄφωνα δὴ ἀντῶ
 Διασῶρ ἀγγέλων, ἀφ' ἧ μὲν δὲ ὅλον ἐξονομῶν.
 Οὐτῶ γὰρ μονάδας, τέσσας θεινάδας ἐπὶ τέτοις,
 Ἡδ' ἐνατοντάδας οὐτῶ, ἀπιστοκόροις ἀνθρώποις
 Οὐνομα δηλώσει, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νόησον,
 Ἀθανάτοιο θεῦ χρυσὸν παῖδι ὑψίστοιο.
 Αὐτὸς πληρώσει δὲ θεῦ νόμον, ἔναταλύσει,
 Ἀντίτυπον μίμημα φέρων, λιὰι πάντα διδάξει.
 Τῶτω προσνομίονσ' ἰβρεῖς χρυσὸν προφέροντες,
 Σμύρναρ, ἀτὰρ λίβανον. ἢ γὰρ τάδε πάντα ποιή-

περὶ τῶ ὀνό-
 ματος ἰησῦ.

22

Ἄλλ' ὀπίταρ φωνὴ τις ὄρημαίης διὰ χώρας (σει.
 ἤξει, ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς, λιὰι πᾶσι βοήσει,
 Εὐθείας ἀτραποὺς ποιησέμεν, ἠδ' ἀπορίψαι
 Ἐν κρᾶδίνεσιν καπνίας, λιὰι ὑδασι φωτίζεσθαι
 Γαῖν δέμας ἀνθρώπων, ἵνα γεννηθῶντες ἀνώθων,
 Μηκέτι μηδὲρ ὅπως γέ παρεμβαίνωσι δικαίων,
 Τῶν δὲ αὖ βαρβαρόφρων πεπεδημένους ὄρχηθμοῖ-
 Ἐπιόψας δώσει μισθόν, τότε σῆμα βροτοῖσιν (σιρ
 Ἐσθαι ἐξαίφνης, ὀπίταρ πεφυλαγμένους ἤξει
 Ἐν γῆσιν αἰγύπτιο καλὸς λίθος, ἐν δὲ ἄρα τῶτω
 Λαὸς προσνόψει ἐβραίων, ἔθνη δὲ ἀγροικῶνται

ἰωάννης ὁ
 βαπτιστής.

ἠρώδης.

ὁ ἰησοῦς

ἐξ αἰγύπτου

ἐπανελ-

ε

αὐτοῦ θῶρ.

Αὐτοῦ ὑφηγήσει, καὶ γὰρ θεὸν ὑψιμέδοντα
 Γνώσοντα διὰ τῶδε, ἀταρπητόν τ' ἐνὶ φάει.
 Δείξει γὰρ ζωὴν αἰώνιον ἀνθρώποισι
 Ἐκλειστοῖς, ἀνόμοις δὲ τὸ πῦρ αἰῶσιρ ἐπόσει.
 Καὶ τότε δὴ νοσερὸς ἴησεται, ἠδ' ἐπιμώμης
 Γάντας, ὅσοι τῶ τῶ πίσιρ ἐνὶ ποιήσονται.
 Βλέψουσι δὲ τυφλοὶ, ἀτὰρ βασιλοῖ τε χωλοὶ.
 Κωφοὶ τ' εἰσαίσουσι, λαλήσουσ' ἔλαλέοντες.
 Δαίμονας ἐξελάσει, νεκρῶν δ' ἐπανάστασις ἔσται.
 Κύματ' αὖ πρὸς ἴσσει, καὶ ἔρημαίω ἐνὶ χώρῳ
 Ἐξ ἄρτων ἅμα πάντε καὶ ἰχθύος εἰναλίω
 Χιλιάδας πορέσει πάντε, τὰ δὲ λείψανα τῶν
 Δώδωνα πληρώσει ποφίνου, ἧς παρθένου ἀγνήν.
 Καὶ τότε δὲ ἰσραὴλ μεμεθυσμένος ἔχιν νοήσει,
 Οὐδέ μιν ἀνδρήσει μεμεθυσμένος ἔσσι λεπτοῖς.
 Ἀλλ' ὅπταρ ἔβραίοις ἤξη χόλος ὑψιστοῖο,
 Οἰστρομανῆς, καὶ τῶσιρ ἑαυτῶν ἐξαφελῆται,
 Οὐρανίου ὅτι παῖδα θεῶν διεδηλήσαντο,
 Καὶ τότε δὴ πολέου καὶ πῦρ ματα φαρμακῶντα
 Ἰσραὴλ δώσει μουσχοῖς ἐνὶ χείλεσι τῶν.
 Εἰς δὲ τὸ βρῶμα χολήν, ἢ εἰς πότον ὄξος ἀκράτου,
 Δυσεβέως δώσουσι λιανῶν βεβολημένοι οἰστροῖ,
 Στήθεα καὶ κρᾶδίλι, ἀτὰρ ὄμμασιρ ἐκ ἐσορῶντες,
 24 Τυφλότροφοι σπασάνων, φοβρότροφοι ἐρπυστήνων,
 Θηρῶν ἰοβόλων βαρέϊ πεπεδημένοι ὑπνω.
 Ἀλλ' ὅπταρ ἐν πελάσσῃ χᾶρας, καὶ πάντα μετρήσει,
 καὶ

23
 τὰ τοῦ χρι-
 στῶ τῆς αἰῶν.

† Lactātius
 legit,
 ἰχθύουσι
 δύοισι.
 Legit Lact.
 eis ἐλπιδία
 πολλῶν.
 & infra lib.
 8. legitur,
 eis ἐλπιδία
 λαῶν.

Ducta con
 Cognosce
 Accetna
 Elefios
 Ille quidam
 Lactātius
 Incertū clau
 Infolitas p
 Expellet fut
 Placabit fut
 Large p
 Millia quinq
 Bis fenos co
 Et tunc Isra
 Non oculis c
 Hebraeos sed
 Cum petet it
 propter calid
 Offensum per
 impinget col
 Israel labio
 Apponent ei
 Pectora uo
 Nil oculis ip
 Talis, ang
 Alpidis opp
 Sed man

Oracula.

67

Ductu conuenient gentes, per eumq; supremum
 Cognoscent numenq; uiamq; in lumine rectam.
 Aeternam uitam mortales namq; docebit
 Electos, ignemq; malis feret omne per æuum.
 Ille quidem morbis pressos sanabit, & omnes
 Lesos, quotquot ei fident. cæciq; uidebunt:
 Incedent claudi: surdis audire licebit:
 Insolitas mutis dabitur formare loquelas.
 Expellet furias: oppressi morte resurgent:
 Placabit fluctus: in desertisq; locorum,
 Large panibus ex quinis, & pisce marino,
 Millia quinq; uirum satiabit, reliquiaq;
 Bis senos cophinos implebunt uirginis almæ.
 Et tunc Israel ebrius, non mente uidebit,
 Non oculis cernet, non auribus audiet ipsis.
 Hebræos sed enim summi lymphata Tonantis
 Cum petet ira, fide sublata prorsus eorum,
 Propter cœlestem, diuino semine cretum,
 Offensum per eos puerum: tunc impius illi
 Impinget colaphos, uirosa q; sputa scelestis
 Israel labijs: neq; non & fellis amari
 Apponent escam, potumq; immitis aceti,
 Pectora uesanis stimulis & corda subacti,
 Nil oculis ipsis cernentes, & mage cæci
 Talpis, angue magis metuendi, pestifera q;
 Aspidis oppressi duroq; grauiq; ueterno.

Sed manibus passis cum mensus cuncta, coronã

Iesus
 redux ex
 Aegypto.

Christi mi-
 racula,

e 2

De spia

De spinis tulerit, nec non latus eius arundo
 Fixerit acta manu, cuius causa tribus horis
 Nox tenebrosa die medio, monstrosa q̄; fiet:
 Tunc hominū generi magnum Solomonia signum
 Tempa dabunt, Ditis cum tecta profunda subibit,
 Nunciet in uitam reditum quo morte peremptis.

Sed postquam triduo lucem repetiuerit, atq̄;
 Monstrarit somnum mortalibus, atq̄; docendo
 Cuncta illustrarit, coelestia tecta subibit
 Nubibus inuectus, cum lætum liquerit orbi
 Pactum Euangelij, cuius de nomine surget
 Flore nouo germen de gentibus, idq̄; regendum
 Magni lege: Soli ductores deinde futuri.
 Deinde genus uatum iam tandem desinit esse.
 Inde mala messem facient æstatis Hebræi,
 Atq̄; auri multum Romanis diripiet rex,
 Argentiq̄; dehinc existent altera regna
 Assidue, regnis pereuntibus usq̄; prementq̄;
 Mortales. sed erit tunc magna ruina uirorum
 Illorum, quando fastum ingredientur iniquum.
 Cum dederint autem Solomonia templa ruinam,
 A loricatis (quorum uox barbara linguæ)
 Diruta, cum patria terra pellentur Hebræi
 Errantes, miserè uexati, farrâq̄; multo
 Miscébunt lolio: tunc tristes seditiones
 Versabunt homines omnes, urbesq̄; malorum
 Congeries coget sese deflere uicissim,

Propte-

Καὶ φέφανον φορέσει τὸν ἀπαύθινον, ἠδὲ γε πλύν-
 ρου

Νήξωσι λαλάμοισιν ὄτου χάριν ἐν τρισὶν ὥραις
 Νύξ ἔσται σποτόεσσα πελώριος ἡμᾶτι μέσσω.
 Καὶ τότε δὴ ναὸς σολομώνιος, ἀνθρώποισιν
 Σῆμα μέγ' ἐκτελέσει, ὅπότερ ἀιδωνέος οἴνον
 Βήσεται ἀγγελέωρ ἐπ' ἀνάστασιν τεθνεώσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃ τρισὶν ἡμασιν ἐς φάος αὐθις,
 Καὶ δέξει θνητοῖσιν ὕπνον, καὶ πάντα διδάξει,
 Ἐν νεφέλαις ἐπιβάς εἰς ὕραν ὄϊνον ὀδύσει,
 Καλλίψας νόσμων συναγγελίης † διάδημα.
 Τὸ καὶ ἐπωνυμίη βλαστὸς νέος ἀνθήσειεν,
 Ἐξ ἔθνων μεγάλιο νόμω παθοδηγηθέντες,
 Ἀλλὰ γε καὶ μετὰ ταῦτα σόλοι παθοδηγοὶ ἔσονται,
 Καὶ τότε δὴ παῦσις ἔσται μετέπειτα προφητῶν.
 Ἐνθενδὲ ἑβραῖοι τὸ παῖον θέρος ἀμήσωνται,
 Πολλὸν δ' αὖ χρυσόν τε καὶ ἀργυρὸν ἐξαλαπάξει
 † Ῥωμαίοις βασιλεὺς. μετὰ δ' αὖ βασιλίηδης ἄλλοι f. Ῥωμαῖος.
 Συναχέως ἔσονται ἀπολυμένων βασιλειῶν, (νοῖς
 Καὶ θλίψῃσι βροτῶν. μέγα δ' ἔσεται ἀνδράσι κεί-
 νῶν ὅταν ἀφξωνται ὑπὸ βροφάνικς ἀδίνοιο.
 Ἀλλ' ὅπότερ ναὸς σολομώνιος ἐν χθρσὶ δία
 Καππεσεῖται, βληθεὶς ὑπ' ἀνδρῶν βαρβαροφώνων,
 Χαλιερωρήνων, ἑβραῖοι δ' ἀπὸ γῆς ἐλάσσονται,
 Πλαζόμενοι, ἡβραῖζόμενοι, πολλὸν δὲ τοι αἶσαν
 Ἐν σίτῳ μίξῃσι, καὶ ἡγάσις ἔσται ἅπασιν
 Ἀνδράσιν, αἱ δὲ πόλεις ὑβριζόμεναι παρ' ἑνάσῃ

f. διαθήκ-
 μα.

Αλλήλας κλαύσασιν, ἐπεὶ κακῶν ἤλιτον ἔργον
 Δεξάμεναι μεγάλοιο θεῶ χόλον ἐν κόλποισι.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,
 καὶ περὶ ἀγίων, καὶ περὶ κρίσεως.

ΗΜΟΣ ἡ κατέπαυσε θεὸς πολυπαῖσοφορῶλήν,
 Πολλὰ λίσσασμένης, καὶ μοι πάλιν ἐρστήθεοσι
 Ἐνθετο θεασεσίωρ ἐπέωρ πολυγυθῆα φωνήν,
 Γαῦν δέμας ἐμπληχθεῖσα τάδε πωῶμι· ὅτε γὰρ οἶδα
 Ὅτι λέγω, πέλεται ἡ θεὸς τὰ ἕνασ' ἀγορσύνει.
 Ἀλλ' ὁπότερ' ἐπὶ γῆς σεισμοὶ, μαλδρόιτε κόραυνοὶ,
 Βρονταί τ' ἀσφροπαί τε, γῆς ὄρυσίβη
 Καὶ μανίη θύωρ τε λύνωρ, ἀνδρουτασίαι τε,
 Καὶ φθοραὶ ἀνθρώπων, ἢ καὶ βοῶν μυηωμένων,
 Τετραπόδιωρ καὶ πτεροῦν τε καὶ ἕρῃωρ ταλαέργωρ,
 Ἡδ' αἰγῶν, οἴωρ τε· ἔπειτα δὲ χέρσος ἀφύρα
 Πολλὴ καλειφθεῖσα γενήσεται ἐξ ἀμελείας,
 Καὶ κερποὶ λείψασιν, ἐλσυσθροπρασία δὲ ἔσται
 Γλαῖστοις ἐν μερόπεοσι, καὶ τὶ ἰδρυσυλία ναῶν,
 Δὴ τότε καὶ γενεὴ δειπάτη μετὰ ταῦτα φανέται
 Ἀνθρώπων, ὁπότερ' αἰσιχθῶν ἀσφροπυτῆς
 Εἰδώλωρ ζῆλον θράυσει, λαόρ τε τινάξει,
 Ρώμης ἐπὶ ἀλόφοιο. μέγας δὲ τε πλῆθος ὀλεῖται,
 Δυσόμενος περὶ πολλῶν ὑπὸ φλογὸς ὑφαίστοιο.
 Καὶ τότε δὲ ἡματόεοσαι ἀπ' ὕβρανίς καταβάσσει.
 Ἀντάρ κόσμος ὅλος τε ἀπειρεσίωρ ἀνθρώπων
 Ἀλλήλας καὶ εἰνῶσι μεμλωότες, ἐν δὲ κηδοίμῳ

f. ἰδρυσυ-
 λία

Propterea facinus quòd commisere nefandum:
Tanta in eas magni desæuiet ira Tonantis.

LIBER SECVNDVS.
De Græcis, & de Deo, & de
sanctis, & de iudicio.

Postquã perdoctũ carmẽ, me multa precãte,
Cõpressit numen, mihi sub præcordia rursus
Diuini cantus uocem subiecit amœnam.
Corpore tota stupēs trahor huc, ignara quid ipsa
Eloquar: ipse sed hæc mandat Deus omnia fari.
Sed cum terrarum motus, & fulmina dira,
Fulguraq; & tonitrus fuerint, & squalor agrorũ
Et cædes hominum, rabies & sæua luporum,
Atq; hominũ atq; boũ interitus, et quadrupedãtũ,
Et iumentorum, mulorumq; atq; caprarum,
Atq; ouium, fiet tum plurima terra relicta,
Et frugum incultos prouentus deseret agros,
Erumpetq; hominum uitiosa licentia passim,
Fanaq; diripient. hominum tum deniq; seclum
Existet decimum: quando qui sidera fecit,
Concussor terræ, statuarum franget amorem,
Et Romæ populum, quæ septem continet arces,
Concutiet: diues deleta peribit opum uis,
Vulcano crebris miscente incendia flammis.
Et tunc de cœlo demissæ sanguinolentæ.*
At genus humanum longè lateq; per orbem
Cædibus alternis insaniet: inq; tumultu

Pestes, atq; fames Deus, & sua fulmina mittet
 Illis, qui uiuent expertes legis & æqui.
 Existetq; hominum toto defectus in orbe:
 Si quis ut in terris hominis uestigia cernat,
 Miretur. rursum magnus Deus incola cœli,
 Reliquias hominum penitus seruabit ubiq;
 Tunc pax, & ueri prudentia summa uigebit,
 Terraq; frugiferens fruges feret uberiores,
 Ne diuisa quidem, neq; seruitura deinceps.
 Omnis liber erit portus mortalibus, omnis
 Et statio, sicut fuit antè: scelusq; peribit.

Signum
 aduentus
 filij homi-
 nis.

Tunc autem signum dabitur diuinitus ingens,
 Namq; relucebit clarissima stella, coronæ
 Assimilis claræ, cœlo uisenda sereno,
 Lucibus haud paucis: humanis nempe coronam
 De cœlo ostendet, qui præmia quærere certant.
 Nam tunc incipiet magnum procedere seclum
 Vrbi cœlesti, dispensatorq; uacabit
 Omnibus humanis, æui immortalis honores
 Qui teneat. cunctus tunc immortalia propter
 Præmia contendet populus, uictoria quando
 Accendet præclara animos. nam ritè licebit
 Cuilibet argenti claram petere inde coronam.
 Castus enim Christus ponet certamina iusta,
 Ornabitq; probos, æternaq; præmia reddet
 Testibus, ad mortis certamen euntibus usq;
 Virgineis uerò, qui pulchrè currere pergunt,

Actera

Λοιμὸς καὶ λιμὸς θήσει θεὸς, ἢ δὲ υἱὸν αὐτῶν
 ἀνθρώποις, οἱ ἄτ' ὄρθε δίκης κέρνασι θέμιστας.
 Λείψις δ' ἀνθρώπων ἔσται κατὰ νόμον ἅπαντα,
 ὡς ἴχνος εἰ κατίδῃ τις ἐπὶ χθονὶ θαυμάσειν
 ἀνθρώπων. τότε δ' αὖτε μέγας θεὸς αἰθέρι ναίων
 ἀνδρῶν ἐνσαέων σωτὴρ κατὰ πάντα γένεται.
 καὶ τότε δ' εἰρήνη τε, βαθεῖα τε σιώνεις ἔσται,
 καὶ γῆ καρποφόρος καρπὸν πάλι πλείονας οἴσει,
 οὐδὲ μεριζομένη, ὅδ' εἰσέτι λατρύσασα.
 Πᾶς ἢ λιμὸν, πᾶς ὄρμος ἐλσύνθρος ἀνθρώποισι,
 ἔσεται ὡς πάρος ἦεν, ἀναιδίη τ' ἀπολείται.

Καὶ τότε δὴ μέγα σῆμα θεὸς μετέπειτα ποιήσει.
 Λάμψει γὰρ στεφάνῳ λαμπρῷ παρομοίῳ ἀστῆρ
 λαμπρὸς, παμφαίνων, ἀπ' ἕραν ἄγληντος,
 ἡμασίη δὲ ὀλίγοις. τότε γὰρ σέφος ἀνθρώποισι
 δείξει ἀπ' ἕραν ὄντων ἐναγώνιον ἀθλῦσαι.
 καὶ τὸ τόθμαι μέγας γὰρ αἰὼν εἰσελασινὸς ἔσται,
 εἰς πόλιν ἕρανιον. τὸ οἰκουμενικὸν δέ τε πᾶσι
 ἔσεται ἀνθρώποισι ἔχων κλέος ἀθανασίας.
 καὶ τότε πᾶς λαὸς ἐπὶ ἀθανάτοισι ἀέθλοις
 ἀθλήσει νίκης πόρην ἄλλους. σὺ γὰρ ἀναιδίως,
 ἀργύρεοις ἐπέειπεν δεινὰ σέφος ὠνήσασθαι.
 ἀγνὸς γὰρ χριστὸς τούτοις τὰ δίκαια βραβύσει,
 καὶ δολίμους σέψει, αὐτὰρ θέμα μαρτυροῦν δώσει
 ἀθάνατον, ἄχρη καὶ θανάτου τὸν ἀγῶνα ποιῶσι.
 Παρθενικοῖς δὲ δισκοῖσι καλῶς, ἀφ' ἑαυτῶν ἀέθλον

τὸ σῆμα τῆς
 παρουσίας
 τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.

f. τότε γὰρ
 μέγας αἰ-
 ῶν.

f. οἰκουνομι-
 κός.

ἢ θύρα τῆς
 ζωῆς.

Δώσει τοῦ θέματος, καὶ τοῖς τὰ δίκαια νέμουσι
 ἀνθρώποις πᾶσι τε, καὶ ἔθνεσι ἀλλοδαποῖσι,
 τοῖς ὅσιως ζῶσι τε, θεὸν δὲ εὖα γινώσκουσιν.

οἱ δὲ ἀγαπῶσι γάμου τε, γαμουλοπιῶντ' ἀπέχον-
 ται,

Δώσει πλῆθια δῶρα, αἰώνιον ἐλπίδα καὶ τοῖς.

Γᾶσα τε γὰρ ψυχὴ μόρωπων θεῶ ἐστι χάρισμα,

f. ἄγεσι καὶ θέμισ ἀνθρώπους τὴν ἄλγεσι πᾶσι μιάνειν.

οὗτος ἀγῶν, ταῦτ' ἐστὶν ἀέθλια, ταῦτα βραβεῖα,

τῶτο πύλη ζωῆς, καὶ εἴσοδος ἀθανασίας,

Ἡ θεὸς ὀργανίος γε δίκαιος ἄτοις ἀνθρώποις

ἔφησε νίκης ἐπαέθλιον. οἱ δὲ λαβόντες

τὸ σέφος, ἐν δόξῳ διελεύσοντα διὰ ταύτης.

* **ΑΛΛ'** ὅποταρ τόδε σῆμα φανῆ κατὰ νόμον ἄ-

f. αἰ ὅποσαι πάντα,

παῖδας χῆ- **Ε**ν γενετῆς παῖδες πολιορκῶταφοι γεγαῶτες,

ραὶ ἐνὶ θρη **Θ**λίψις δὲ ἀνθρώπων λοιμοὶ καὶ λιμοὶ, πόλεμοί τε,

νήσουσι. **Κ**αιρῶν δὲ ἀλλαγῆ, πένθημά τε δάκρυα πολλά,

οἵ τ' ὄλο- * **Αἰ** ὅποσων παῖδες χώρας ἐνὶ θοινήσοντα,

φυρόμεναι, **Οἵ** τ' ὄλοφυρόμενοι γενέας ἐν φάρεσι σαφίνας,

γενέας δὲ **Σ**υὸ μέλεσι θάψουσιν ἐπὶ χθονὶ μητέρι λαῶν,

ἐν. **Αἵ** ματι καὶ κονίησι ἄπεφυρμέν. ὦ μέγα δειλοῖ,

f. πέφυρμέ Ὑστατῆς γενεῆς φῶτες κακοέργεες αἰνοὶ,

ναί. **Ν**ήπιοι, ἔδὲ νοῦντες ὀνειδᾶ φύλα γυναικῶν,

περὶ τῷ ἀν **Μ**ὴ τίηται ἐφ' τὸ θέρος μόρωπων ἀνθρώπων,

σιχέρσου. **Μ**ηδὲ συναίρεσιν ἐγγύς, ὅταρ τινὲς ἀντὶ προφητῶν

ψυδία-

Aeternum munus dabit, & seruantibus æqui
 Omnibus humanis, generiq; alienigenarum,
 Et sanctè uiuendo Deum noscentibus unum.
 Tum qui coniugio gaudentes, furta caebunt
 Concubitus uetiti, dabit his quoq; munera larga,
 Immortalem spem. nam donum numinis omnes
 Sunt humanæ animæ: quas ullis flagitiorum
 Mortales maculis prorsum foedare nefas est.
 Hoc certamen, hic est labor, hæc sunt præmia pu
 Hæc uitæ porta est: hic est ingressus in æuū (gnæ:
 Aeternum. Deus hæc cœlestis, iustitiae
 Humanæ statuit uictrici præmia: quiq;
 Contigerint palmam, per eā ingredientur honestè.

Sed postquam toto signum hoc extarit in orbe,
 À teneris pueri uestiti tempora canis,
 Arctabunt homines, mutato cardine rerum,
 Pestes, bella, fames, lachrymæq; & luctus, abundè.
 Eheu quot uiduæ lugebunt pignora, tristi
 Cum gemitu & prolis carnes in ueste cruenta
 Cum membris terræ mandabunt omniparenti,
 Puluere sanguineo foedatæ: ô pessima secla,
 O nimium prauis, quos ultima proferet ætas.
 Dementes, qui quid muliebria semina uincat
 Non norint.

Μὴ τίνισσι ἐφ' τὸ θεῖος μὲν ὄπωρα ἀνθρώπων,
 Μὴδὲ συνείρεσι ἐγγύς.

Cum quidam pro uatibus insinuati
 Fallaces

De Anti-
christo.

Fallaces aderunt in terris uaticinantes:
Et Belial ueniet, facietq; insignia multa
Inter mortales. tunc sancti funditus, atq;
Electi, fidiq;, euersi diripientur:
Necnon Hebræi, quos sæuior impetet ira.

Tum cum bis senis tribubus conflatus ab ortu
Adueniet populus, populumq; requiret Hebræum
Cognatæ stirpis, quem perdidit Assyriorum
Impetus. illata gentes ita clade peribunt.

Postremò rursum uehementibus imperitabunt
Hebræis fidis electis, sub iuga missis,
Ut prius: imperium quoniam nõ desinet unquam,
Omnia qui cernit, supremus, et incola cœli,
Palpebras hominum somno concludet opertas.
Felices famuli, Dominus quoscunq; reuersus
Inueniet uigiles. tangit uigilantia cunctos,
Semper ut expectent, nec somno lumina claudant.
Nam ueniet manè, aut serò, medio ue diei.

Adueniet certè, neq; me sententia fallet.
Dum dormitur, erit cœli ut stellantis ab oris
Cuncta die medio cernantur sidera cunctis,
Vnà cum binis facibus, properantibus annis.
Tunc quoq; cœlesti curru deuectus inibit

Elias. Terras de cœlo Thesbites, signaq; trina
Ostendet toti mundo uitæ pereuntis.
Veh quas illa dies deprenidet uentris onustas
Pondere, quæ ue suo lactabunt ubere natos.

Aut

Ψυφλαπάται πελάσσωσιρ ἐπὶ χθονὶ φημίζοντες.

Καὶ βελίας ἤξει, λιὰ σήματα πόλλα ποιήσει

Ἀνθρώποις. Ἰότε † δ' ὀσίωρ ἀποιαῖάσασις ἀνδρῶν

Ἐιλεηῖωρ, πισῶρ τε, λεηλασίη τε γυνῆται,

Τύτωρ ἢ δ' ἐβραίωρ, δεινὸς δ' αὐτοῖς χολὸς ἤξει.

Ἡνίκα δωδεκάφυλος ἀπ' ἀντολίνης λαὸς ἤξει,

Ζητήσωρ λαὸρ, ὃρ ἀπώλεσον ἀσύριος κλώρ,

Συμφύλωρ ἐβραίωρ. ἔθνη δ' ἐπὶ τοῖσιρ ὀλουῶται.

Υσόβρορ ἀν' ἀρξῆδοιρ ὑπόρμυνέωρ ἀνθρώπων,

Ἐιλεηῖωρ πισῶρ ἐβραίωρ, καταδιδλώσαντες

Αὐτὸς ὡς τὸ κάρουθεν, ἐπεὶ κρᾶτος ὑπόσει λείψει

Υψιστος πάντων, πάνεπίσητος, αἰθέριναίωρ.

Υπνον ἐπ' ἀνθρώποις σινεδιάσει, βλέφαρ ἀμφια-

λύψας.

Ὡμάκρες θόραπόντες, ὅσος ἔλθωρ ἀχρυσπνέντας

Εὐροὶ ὀδρασίωρ. τοὶ δ' ἐχρήγορθεν ἀπάντες,

Γάντοτε προσδοιᾶοντες ἀνοιμήτοις βλεφαροῖσιρ.

Ἡξει γὰρ τ' ἠῶος, ἢ δειλῆς, ἢ μέσορ ἡμαρ.

Ἡξει δ' ἀτρενέως, λιὰ ἐσεῖται ὡς ἀγορσύω,

Εοσεῖται σὺδομύνοις ὅτ' ἀπ' ἕραν ἄσδρόντης

Ἀστρα τε πάντα μέσωρ σὺν ἡματι πᾶσι φανείται,

Σὺν δὲ σὶ φωσῆρσι κατεπειγομύνοιο χρόνοιο.

Καὶ τότε ὀθεσβίτης ἀπὸ ἕραν ἄφμαῖι ταίνωρ, ἡλίας.

Ὀυράνιορ γαίη δ' ἐπιβὰς τότε σήματα τριεσᾶ

Κόσμω ὀλω δείξει, τοῦ ἀπολυμύνου βιότοιο.

Αἰσπύσαι κείνωρ σὺν ἡματι φορτοφορδοσαι

Γασέρι φωραθῶσιρ, ὅσαι δέ τε νήπια τέμνα

Γαλα-

f. δ' αὐ ὀσί-
ωρ ἀπανά-
σασις.

Γαλαλοτῆσιν, ὅσοι δ' ἐπὶ κύμασιν αἰετᾶσιν.
 Αἰὶ ὀπίσαι κείνῳ τὴν ἡμέραν ἀθροίσασιν.
 Αχλὺς γὰρ ἰοφερὴ σινεπάσει τὸν ἀπείρονα κόσμον,
 Αντολίης δύσεώς τε μεσημβρίας τε καὶ ἀφῆψ.
 Καὶ τότε δὴ ποταμός τε μέγας πυρρὸς αἰθομένοιο
 Ρύσει ἀπυρανόθεν, καὶ πάντα τόπον διαπανήσει,
 Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγα, γλαυκὴν τε θάλασσαν,
 Λίμνας καὶ ποταμούς, πηγὰς, καὶ ἀμείλιχον ἄδην,
 Καὶ πόλον ἑρανόιον. ἀτὰρ ἑρανοῖο φωστῆρες
 Εἰς ἑρσυρρήξασιν, καὶ εἰς μορφὴν πανέριμον.
 Ἀστρα γὰρ ἑρανόθεν τε θαλάσσια πάντα πεσῆται.
 Ψυχὰ δ' ἀνθρώπων πᾶσαι βρύξασιν ὀδύσει,
 Καίονοι ποταμῶν καὶ θείων καὶ πυρρὸς ὄρμη,
 Ἐν λαπέδω μαλάρῳ, τέφρα δέ τε πάντα καλύψαι.
 Καὶ τότε χρύσει κόσμος σοιχεῖα πρόπαντα,
 Ἄηρ, γαῖα, θάλασσα, φάος, πόλος, ἡματα, νύκτες.
 Κῦνέτι πωτήσονται σὺν ἡέρι ἄπλετοι ὄρνεις,
 οὐκ ἔτι νηῖα θάλασσαν ὅλως ἔτι νηχῆσονται.
 Οὐκ ἔτι ἐμπορτοὶ ἐπὶ κύμασι ποντοπορήσει,
 Οὐκ ἔτι ἰθυωτῆρες ἀροτρυσῶσιν ἀφῆψιν,
 Οὐκ ἔτι ἡχος δένδρων ἀνέμων ὑπο. ἀλλ' ἅμα πάντα
 Εἰς ἑρσυχώνσει, καὶ εἰς παθαρὸν διαλέξει.
 τ. τινίαι. † Τινίαι δ' ἀθανάτου θεῦ ἀφθιτοὶ ἀγγελτῆρες,
 Ἡμεῖ * ἔρομιήλ, ἔριήλ, σανιήλ, ἀζαήλ τε,
 Αὐτοὶ ἐπιστάμονοι ὅσατις παρὰ πρόσθεν ἔρεξον
 ἀνθρώπων, ψυχῶν τε ἀπὸ ἰοφειδρόοντος
 Εἰς κέσιν ἀξασιν πᾶσας ἐπὶ βῆμα θεοῖο,

Αθα-

Aut qui propter aquas habitabunt. ueh quib. illam
 Contigerit uidisse diem. nam totus ab ortu
 Solis ad occasus, austroq; , aquiloneq; mundus
 Terræ inuoluetur noctis caligine cæca.
 Tunc ardens fluuius cœlo manabit ab alto
 Igneus, atq; locum consumet funditus omnem,
 Terramq; oceanumq; ingentem, & cœrula ponti
 Stagna, lacus, fluuios, fontes, Ditemq; seuerum,
 Cœlestemq; polum, cœli quoq; lumina in unum
 Fluxa fluent, forma deleta prorsus eorum.
 Astra cadent etenim de cœlo cuncta reuulsa,
 Humanæq; animæ frendebunt dentibus omnes.
 Fluminis ardentis, ignisq; , & sulphuris æstu,
 In feruente solo, cinis obteget omnia quando.
 Omnia tunc mundi uiduata elementa iacebunt,
 Aer, terra, polus, mare, lux, noctesq; , diesq; .
 Non iam tot uolucres sulcabunt aëra pennis,
 Non uada squamigeri pisces per salsa natabunt,
 Non ibit ponti per fluctus nauis onusta,
 Non glebosa boues pandi telluris arabunt,
 Non sonitum reddent percussæ flamine syluæ.
 Omnia sed puram molem conflabit in unam.
 Tum uerò æterni genij patris immortalis
 Hæc ῥ * ἐρομῆλ, Vriël, Saniel, Azaelq; ,
 Quæ mala quisq; hominũ patrauerit antè, sciētes,
 E'tetris animas tenebris caliginis omnes
 Iudicio sistent, ad formidabile patris

Magni,

De ultimo Magni, immortalis solium. nam solus & unus
iudicio. Conditor omnipotens rerum non interit unquam,
Iuraq; dicturus mortalibus æqua sedebit.
Et tunc infernis animas, flatumq; sonumq;
Cœlestis tribuet, compactaq; conuenienter
Artibus ossa suis, carnes, neruosq; repostos,
Et uenas, pellemq; priorem, cæsariemq;
Sic coniuncta suis terrestria corpora ritè
Membris, una dies reddet uitalibus auris.
Tunc ferratarum portarum Ditis auari
Claustra immania, duriq; infractiq; adamantis,
Ingens ingenti Vriæl conuulsa ruina
Perrumpet genius: perlugubresq; figuras
Omnes iudicio sistet: simulachra uetusta
Titanum in primis, monstrorumq; gigantum:
Tum quas diluuiũ, tum quas maris unda profundo
Absumpsit: necnon quas serpentesq; feræq;
Faucibus hauserunt auidis, uolucresq; uocabit
Ad solium cunctas: necnon quas igneus ardor
Absorpsit flammis, ad iudiciale tribunal
Coget adesse Dei, collectas undiq; in unum.
Tum uerò Sabaoth Adonæus, fulminis autor,
Defunctos reddet uitæ, Parcasq; resoluet,
Cœlesti residens folio, magnamq; columnant
Figet. eò ueniet in nube æternus & ipse
Christus ad æternum, magno splendore, bonisq;
Cum genijs: folioq; sedebit dexter in alto,

Iudicet

Αθανάτου, μεγάλα. εἰς γὰρ μόνος ἀφθίτος ἔστιν, περὶ τῆς ἐ-
 αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ, θνητῶν ὁ δινασώλος ἔσται. χάτης πρὸ
 καὶ τότε νορτορίοις ψυχὰς, λιὰ τὸν σῶμα, ἢ αὐθιὸν σεως.
 Δώσει ἐπιδραίνιος, λιὰ τ' ὅσ' ἔα ἀρμοσθέντα
 Ἀρμοῖς παντοίοις, σαρκὶ σάρκεις, λιὰ νῦνρα,
 καὶ φλέβες, ἠδέ τε δέρμα. περιχρῶν δ' αἰ πρὶν ἔθρ-

ραῖ.
 Ἀμβροσίως πικρὸν πάντα, ἢ ἔμπνοα πικρὸν πάντα,
 Σώματ' ἐπιχθονίων μίαν ἡμέραν ἀνστήσονται.
 καὶ τότε ἀμειλίητοι καὶ ἀρρήητου ἀδάμαντος
 κλέθρα πέλωρα πυλῶν τε † ἀχαλκόντων αἰδία al. ἀχαλ-
 Ρήξάμενος ἕριλ μέγας ἄγγελος, σὺν βάλαιται, κόντου.
 καὶ πᾶσας μορφὰς πολυπενθέας εἰς κέλιον ἄξει,
 εἰδῶλων τὰ μάλιστ' ἀπαλαγνέων τιτύνων,
 ἠδέ τε γιγάντων, καὶ ὅσας εἶλε κατακλυσμός,
 καὶ τὰς σὺν πελάγεσιν ἀπώλεσε πῦμα θαλάσσης.
 ἠδ' ὅσας θῆρες καὶ ἔρπετα καὶ πετελινα
 θοινήσαντο, ὅλας ταύτας ἐπὶ βῆμα καλέσει.
 καὶ πάλιν αὖς ἐφθίρην σὺν φλογὶ σαφνοφάγον πῦρ
 καὶ ταύτας ἐπὶ βῆμα θεῶν στήσειν ἀγείρας.
 † Ἡνίκα δ' ἀνστήσῃ νέκυας, μοίρας καταλύσας, f. τινίκα.
 καὶ καθίσει σαβαώθ ἀδωναῖος ὑψιμέραντος
 εἰς θρόνον ἕρανίον τε, μέγαρ δέ τε κίονα πῆξει,
 ἦξει δ' ἐν νεφέλῃ πρὸς ἀφθιτορ ἀφθίτος αὐτός,
 ἐν δόξῃ χρυσὸς σὺν ἀμύμοσιν ἀγγελτήρσι,
 καὶ καθίσει μέγας ἐπὶ δέξια βήματι, κένων

f Εὐσε-

Εὐσεβέων βίοντων, καὶ δὺσεβέων τρόπων ἀνδρῶν,
 ἤξει καὶ μωσῆς ὁ μέγας φίλος ὑψίστου,
 Σαῦρας δὺσάμυνος. ἀβραάμ δὲ αὐτὸς μέγας ἤξει,
 Ἰσαὰκ ἠδὲ Ἰακώβ, Ἰασὺς, Δαυιδῆ τ' ἠλίας,
 Ἀμβανὴμ καὶ ἰωνᾶς, καὶ οὓς ἐπῆσαν ἑβραῖοι.

Τὸς δὲ μετ' ἠρεμίαν ἐπὶ βήμασι πάντας ὀλέσσει,
 Κεινομύτης ἑβραίως, ἵνα ἀξία ἔργα λάβωσι,
 Καὶ τίσθωσ' ὅσα πρὸ βίοντων θνητῶν τις ἐπραξε.
 τῶν ἀσε- Καὶ τότε δὴ πάντες διὰ ἀνομίας πῶταμοις,
 βῶν ποινή. Καὶ φλογὸς ἀσέβους διελύσονται. οἳ τε δίκαιοι
 πάντες σωθήσονται, ἀσεβεῖς δὲ ἐπὶ τοῖσι ῥόλοις
 εἰς αἰῶνας ὄλης, ὅσοι κακὰ πρόθεν ἔρεξαν,
 ἠδὲ φόνης ἐποίησαν, ὅσοι δὲ σωίτορες εἰσι,
 Ὑψῆσαι, καὶ κλέπται, δόλιοι τ' οἰνοφθόροι αἰνοί,
 Δειπνολόχοι καὶ κλεψίγαμοι, δίσφημα χέοντες,
 Δεινοί θ', ἕβρισταί τ', ἀνομοί τ', εἰδωλολάτραι τε,
 ἠδὲ ὅσοι μέγαρ ἀθάνατον θεὸν ἐγνατέλειψαν,
 Βλάσφημοι δὲ ἐγκύνθη, καὶ δὺσεβῶν ἑβραϊσάι,
 Γισολέται, καὶ τῶν δικαίων φθισίνορες ἀνδρῶν,
 ἠδὲ ὅσοι δολίοις ἢ ἀναιδέσι ἀμφιπροσώποις,
 Γρεσβύτοροι, γόραφοί τε δειήνορες εἰσορόωσι,
 Αἰδιόμυνοι κέρνυσ' ἀδίκως ἑτέροις ποιῶντες,
 Ὑσὺλαπάται φήμησι πεπειθμένοι. αὐτὰρ ἔοντες
 Γαρδαλίωρ τε λύνωρ τ' ὀλοώτοροι, ἠδὲ κύνισοι,
 ἠδὲ ὅσοι μέγας ὑπερβήφανοι, ἠδὲ τοιζαί
 οἳ τόπον ἐπὶ γέ τῶν σωμαθροῖς ἰόντες κατὰ οἶκον
 Ὀρφανίως, χῆρας τε καταβλάπτουσι ἑνάστα,
 ἠδὲ

Oracula.

83

Iudicet ut mores hominum, uitamq; proborum,
 Et sceleratorum. ueniet quoq; magnus amicus
 Ille Dei Moses supremi, carne renata
 Vestitus: ueniet Abraham quoq; magnus & ipse,
 Isaac, atq; Iacob, Iasus, Daniel, Elias,
 Ambacoum, Ionas, & quos gens perdit Hebræa.
 Tū residens iudex solio, omnes perdet Hebræos,
 Qui post Eremiam fuerint, ut præmia digna
 Accipiant, & quæ mortali quisq; patrarit
 In uita, soluant. igitur per flumen agentur
 Ignis inextincti cuncti: iustisq; salutem
 Omnibus indeptis, scelerati tempus in omne
 Perdentur, quotquot patrarint antè nefanda.
 Qui cædes faciunt, aut quorum conscia mens est:
 Mendaces, fures, uasri, pestesq; domorum,
 Mandones, fidei frangentes connubialis,
 Detrectatores, petulantes, lege carentes,
 Et simulachricolæ: nec non qui patre relicto
 Magno, immortalis, dixere nefanda, piorum
 Carnifices, fidei nullius, perniciesq;
 Iustorum: neq; non, qui commendante senectâ,
 Et grauitate, uasri fallunt, uultuq; bifronte
 Turpiter imponunt alijs, læduntq; nocenter,
 Fallaces, fama freti, uerbisq;, sed ipsis
 Pardis atq; lupis multo magis exitiales.
 Tum nimio tumidi fastu: tum scœnore scœnus
 Qui cumulant, magnis pupillos afficientes

Ma'orum
 pœnæ.

f 2

Et

Et uiduas damnis: uel qui quæſita ſceleſtè
 Dant uiduis, aut dant pupillis: qui ue labore
 De proprio cum dent, exprobrant: qui ue parètes
 In ſenio linquunt, neq; præmia digna rependunt
 Pro nutritatu. uel qui parère recuſant,
 Aſpera uel contra dixerunt uerba parentes:
 Vel qui depositum ſeſe accepiffe negarunt,
 Quiq; ſuis faciunt dominis contraria ſerui:
 Quiq; ſuum corpus conſpurcauere ſalaces:
 Vel qui uirgineam zonam ſoluère, latenter
 Congreſſi: uel quæ foetus in uentre necatos
 Eijciunt, & qui partum expoſuere nefandi:
 Quiq; ueneficijs uſi, ſeu ſcœmina, ſeu uir:
 Hos immortalis, incorruptiq; columnæ
 Ira Dei affiget, quam circuit undiq; flumen
 Indefeſſo igni manans, & eos ſtimul omnes
 Aeterni patris genij nunquam intereuntis,
 Ignitis ſlagris, inflammatisq; catenis,
 Inſuper infractis uinclis, arctisq; reuinctos,
 Duris torquebunt pœnis. dein noctis in umbra,
 Obijcient monſtris, ſub tartara tetra geennæ,
 Multis, horrendis, ubi nox tenebroſa perennat.
 Hinc ubi iam multis cruciatibus excruciarint
 Omnes, quorum mens fuerit ſclerata: deinde
 Succedet fluuio magno rota flammea circum.
 Hinc ubi pertulerint tot iam mala, totq; dolores,
 Diuerſi flebunt, dictu miſerabile, patres,

Infans

Ηδ' ὅποσοι χήρεσσι καὶ ὀρφανοῖσι διδῶσιν
 Ἐξ ἀδίων ἔργων, ὅποσοι δὲ ἰδίῳ ἀπὸ μόχθων
 Δόντες ὄνειδίζουσιν, ὅσοι δὲ γονεῖς ἐνὶ γῆρα
 Κάλιπρον, ὅτε τίσαντες ὅλως ἢ θρέψῃσιν γονεῦσιν
 Ἀντιπαράχοντες, αὐτὰρ δὲ ὅσοι ἠπέθισαν,
 Ηδὲ καὶ λυτεῖπαρ λόγον ἄγχιον εἰς γονετῆρας,
 Ηδὲ ὅποσοι πίσεις τε ἀπηνήσαντο λαβόντες,
 Καὶ θοράποντες ὅσοι κατὰ δεσποτῶν ἐγείνοντο,
 Καὶ πάλιν οἱ τὴν σάρκα ἀσελγῆ μίηναντες,
 Οἱ δὲ ὅποσοι ζωνὴν τὴν παρθενικὴν ἀπέλυσαν,
 Λάβρη μισγόμενοι, ὅσοι δὲ ἐνὶ γαστέρι φόβους
 Ἐπιτρώουσιν, ὅσοι τοκετὸς ῥίπτουσιν ἀθέσμως,
 Φαρμακοὶ, ἢ καὶ φαρμακίδες σὺν τοῖσι καὶ αὐτὸς
 Οργὴν ἀπεξαρτίοιο καὶ ἀφθάρτοιο θεοῖο,
 Κίονι προσπελάσειεν, ὅπως περὶ νύκλον ἅπαντα
 Ἀνάμχος ποταμὸς ῥεῖ πνευρὸς, τὸς δὲ ἅμα πάντας
 Ἄγγελοι ἀθανάτοιο θεοῦ τοῦ αἰὲν ἔωντος
 Ἐν φλογίναις μάστιξι, καὶ ἐν πνεύματι ἀλύσει
 Δεσμοῖς ἀρ' ῥήνῃσισι πῶρις φέγγαντες ὑπὸ βροχῆν
 Δεινοτάτως πολάσουσιν, ἔπειτα δὲ νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐν γαστρίῃ θηρσίῳ ὑπὸ ταρταρίοισι βαλῶνται,
 Πολλοῖς λειμαλέοισιν, ὅπως σπύτος ἐστὶν ἄμετρον.
 Ἀλλ' ὅποταρ πολλὰς πολάσεις ἐνὶ ποιήσωνται
 Γᾶσιν ὄσων κακὸν ἦτορ ἔκρη, ἀτὰρ ὕψεροσιν αὐτε
 Ἐν πῶτα μὲν μεγάλῳ πύρινος τροχὸς ἀμφὶ κατὰ ῥέξ.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄρα τοῖσιν ἀτάσθαλα ἔργα μεμῆλει,
 Καὶ τότε θρηνήσουσιν ἐπ' ἄλλυθις ἄλλος ἀπώθεσθαι

Οἰκιστοῦ ἄτη μοῖρα πατέρες ἰαὶ νύπια τένα,
 Μητέρες, ἴδτε τε τένα ὑπομάζια δακρυόεντα.
 Οὐδέ σφι δακρυόων νόρος ἐσέτα, ἔδεν μὲν αὐδῆ
 Οἰκιστ' ὀλοφυρομένων ἐσαπύσσεται ἀκλυδισ ἀκλα.
 Ἀλλὰ μακρὰν ἰοφόνθ' ὑπὸ τάρταρον σύρῳεντα
 Τειρόμενοι βοάσοντα, ἐπ' ἔχ' ὀσίοισι δὲ χώροις
 Τίσσσι τρεῖς τόσον, ὅσον παῖδ' ἤλιτον ἔργον,

f. χτυόμε- † Δυσόμενοι πνεύσασσι δὲ ὀδῶσι,
 νοι. Γαῦτες τυπόμενοι μακρῆ δὲ ψῆ τε βίη τε.

25 Καὶ καλέσσει παῖδ' ἰοφόνθ' ὑπὸ τάρταρον, ἢ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν.

Οὐκ ἔτι γὰρ θάνατος τέτοις, ἢ νύξ ἀναπαύσει.

Ροα δὲ ὄρωτήσσει μάτλω θεὸν ὑψιμέδοντα,

Καὶ τότε ἀποσφύξει φανόρως τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐ-

Επὶ γὰρ αἰώνων μετανοίας ἡματ' ἐδωκεν, (τῶν.

Ἀνδράσι πλαζομένους διὰ χειρὸς παρθένου ἀγνῆς.

τῶν συσε- Τὸς δ' ἄλλους, ὀπόσοις τε δέην, καλὰ ἔργα μέμνη

βῶν μιθός. Ἡ δὲ ἢ σὺ τεβίη τε, διαιατότατοί τε λογισμοί, (λεμ.

Ἀγγελι ἀερόμενοι διὰ αἰθρομένου ποταμοῖο

Εἰς φῶς ἄξασσι, καὶ εἰς ζωὴν ἀμέριμνον,

Εὐθα πέλει τρίβος ἀθανάτος μεγαλοῖο θεοῖο.

Καὶ τριεσὰ πηγὰ, οἶνον τε, μέλιτος, γάλακτος.

Γαῖα δὲ ἴση πάντων, ἢ τείχεσιν, ἢ πόριφραγμοῖς

Εὐμεριζομένη, καρπὸς τότε πλείονας οἶσει

Ἀντομάτη, λοινοὶ τε βίοι, καὶ πλῆθος ἄμοιρος.

Οὐ γὰρ πτωχὸς ἐκεῖ, ἢ πλῆσιος, ἢ δὲ τύραννος,

Οὐ δῖλος, ἢ τ' αὖ μέγας, ἢ μικρὸς τις ἐτ' ἔσται.

Οὐ βασιλεῖς, ἢ χ' ἡγεμόνες, κοινῶς ἅμα πάντες.

Infantes pueri, matres, lachrymosaq; matrum
 Pignora sub mammis, nec erit modus ullus eorum
 Ploratus, neq; uox tristes distincta querelas
 Diuersas referet: uerum sub nocte profunda,
 Tartarea, nigra, laniante dolore, profundum
 Clamorem tollent: atq; in regione profana
 Ter tantum soluent, quantum fecere malorum,
 Igni confecti multo: tum dentibus omnes
 Stridentes, acri tabescent uiq; sitiq;
 Optandumq; mori dicent, fugietq; uocantes:
 Non iam mortis enim requiem, no noctis habebunt.
 Multa quidem frustra supremi numina patris
 Orabunt: sed eos tunc auertetur apertè.

Secula nam septem dedit, usus Virgine casta,
 Ad resipiscendum, spacium mortalibus agris.

2

Ast alios, qui ius æquum coluere, bonumq;
 Et quibus & pietas & mens fuit optima cordi,
 Sublatos Genij rapidum per fluminis æstum
 Ducent in lucem, & securæ munera uitæ,
 Immortalis ubi magni uia trita Tonantis:
 Fontibus & trinis uinum, lac, mella scatebunt:
 Terraq; par cunctis, non ullis inuia muris,
 Aut interseptis, fructus feret uberiores
 Sponte sua: uictus communis, opesq; beatæ.
 Nam neq; pauper ibi, neq; diues, nemo tyrannus,
 Nec seruus, nec erit quisquã maior' ue minor' ue,
 Non rex, non ductor: sed agent cõmuniter omnes.

Bonorum
 præmia.

Nec iam dicetur, uenit nox, aut ueniet cras,
 Aut transiit heri: nec erunt quos multa fatigat
 Cura, dies: non uer, æstas, autumnus, hyems ue:
 Non nuptus, non mors, non emptio, uenditio ue:
 Non occasus erit, non ortus: namq; creabit
 Ille diem longam. quin hoc quoq; conferet idem
 Ille pijs Deus omnipotens, æternus: ab ipsis
 Oratus dabit, ex ignis seruore perenni,
 Et gemitu seruare homines: hoc conferet illis.
 Namq; leget stabiles, æternoq; eximet igni,
 Perq; suos aliam in uitam mandabit, eamq;
 Aeternam nullo morituris tempore, campo
 Scilicet Elysio, longis ubi fluctibus olli
 Sunt Acherusiadis æternæ stagna profunda.

Eheu me miseram, quid me illo tempore fiet?
 Quæ demens omnes peccatis exuperarim,
 Nescia coniugij, laudandæ nescia mentis.
 Quinetiam, locuples cum uir meus esset, egenos
 Aedibus exclusi, feciq; nefanda scienter.
 Tu me Seruator tortoribus eripe diris,
 Quamlibet infamem, conspurcatisq; pudoris.
 Obsecro te porrò paulisper desine carmen,
 Sancte, potens rerum, magni rex maxime regni.

R V R S V S I N T E R T I A P A R T E

hæc inquit. Ex secundo lib. de Deo.

A Ltitonans, scælix, cœlestis, habensq; Cherubim
 Firmatum, precor ut me planè uera locutam
 Paulisper

Κῆν ἐτ' ὄρει τις ὄλως νύξ ἤλθεν, ὃ δέ μιν αὔριον,
 οὐκ ἐχθὲς γέγονεν, ὃ χῆματα † πολλὰ μεριμνᾷ. *f. μέσ' ἀμε-*
 οὐκ ἔαρ, ὃ χι θέρος, ὃ χειμῶν, ὃ μετόπωρον, *εινῶν.*
 οὐ γάμορ, ὃ θανάτορ, ὃ πράσεις, ὃ δ' ἀγορασμὸς.

οὐ δύσιν αὐτολίην, ποιήσει γὰρ μακροὺς ἡμᾶρ.
 τοῖς λιὰ ὁ παντογῆρατρω θεὸς ἀφθίτος ἄλλο παρῆξ,
 εὐσεβέσιν, ὁπόταν θεὸν ἀφθίτον αἰτήσωνται.
 ἐν μαλδρόιο τωρὸς, λιὰ ἀθανάτων ἀπὸ βρυγμῶν
 ἀνθρώπων σῶσαι δώσει, λιὰ τῶτο ποιήσει.

λεξάμενος γὰρ συσταθεὶς ἀπὸ φλογὸς ἀπαμάτοιο
 ἀλλω ἀποστήσας, πέμψει διὰ λαὸν ἑαυτῶ
 εἰς ζῶν ἐτέραν, λιὰ αἰώνιον ἀθανάτοισιν,
 ἠλυσιῶ πεδίω, ὅθι οἱ πῶλε κύματα μακρὰ
 λίμνης ἀεννάς ἀχόρουσι ἄδος βαθυπόλων.

Αἰ, αἰ, ἐγὼ δειλή, τί γενήσομαι ἡματι τῶδε;
 ἀνθ' ὧν ἡ δύσφρων γε πονησαμένη περὶ πάντων
 ἠλίθον, ὅτε γάμων μεμελημένη, ὅτε λογισμοῖς. (διδὸς
 ἀλλὰ λιὰ ἐν μελάθροισιν ἑμοῖς πολυμάμμονος ἀν
 Δουμνύς ἀπέκλεισα, τὰ δ' ἔννομα πρόσθην ἔρεξα,
 εἰδυῖα. † ὃ δέ τε σῶτορ ἑμῶν ἀπὸ μασιπῆρων, *f. σὺ δέ.*

ῤῥσαι δὴ με κεύωπιρ, ἀναιδέα πρηξασαυ.
 Ἡ δέ δ' ἐγὼ λίτομαί σε βασιρὸν παυσέμερ ἀοιδῆς,
 Ἄγιε † μανουδόντα βασιλῆυ μεγάλης βασιλείας. *f. αὐτομέ-*
ΓΑΛΙΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΑΥΤΗΣ ΤΟ *δορ αὐτ ὑψε*

μω τάδε φησὶν, ἐν τοῦ δευτέρου λόγου περὶ θεοῦ. μέδωρ.

Οὐραλί ὑψιβρεμέτα, μάκαρ, ὃς ἔχεις τὸ χόρουβιμ
 ἰδρυμένον, λίτομαι, παναληθέα φημίξασαυ

f 5 Γαῦσορ

Γαῦστον βαϊόρμα, νέμμηνα γὰρ εὐδοθι ἦτορ.
 Ἀλλὰ τί μὲ κραδίη πάλι πάλλεται, ἠδέ γε θυμὸς
 Τυπτόμενος μάστιγι, βιάζεται εὐδοθεν αὐδίην
 Ἀγγέλειρ πᾶσιρ; αὐτὰρ πάλι πάντ' ἀγορεύτω,
 Οὐσα θεὸς κέλεται, μὴ ἀγορευέμεν ἀνθρώποισιρ.

Ἀνθρώποι, θεόπλαστον ἔχοντες εὐεϊόνι μορφίην,
 Τίπτε μάτλιυ πλάζεσθε, καὶ ἔνι σὺ θείαρ ἀταρπὸρ
 Βαίνετε, ἀθανάτου ἠΐς μεμνημένοιο αἰεὶ;

περὶ τοῦ
 θεῶ.
 Εἷς θεὸς ἐστὶ μόναρχος, ἀθέσφατος, ἀθέρι ναίων,
 Ἄυτοφυής, ἀόρατος, ὁρῶν μόνος αὐτὸς ἅπαντα,
 Οὐχεῖρ γ' ἐπέποιήσε λιθοξόος, ἔδ' ἀπὸ χρυσοῦ
 Τέχνης ἀνθρώπων φαίνει τύπος, ἔλ' ἐλέφαντος.
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀνέδειξεν αἰῶνος αὐτὸς ἑαυτὸν
 Οὐτα τε, καὶ πρὶν εὐνῆα, ἀτὰρ πάλι καὶ μετέπειτα.
 Τίς γὰρ θνητὸς ἐὼρ νατιδεῖρ διύαται θεῶν ὄσοις;
 Ἡ τίς χωρήσει κ' αὐτ' ἔνομα μόνον ἀεῖσαι,
 Οὐρανίησ μεγάλοιο θεῶ, κόσμον κρατέοντος;
 Οὐ λόγῳ ἐπίσειε πάντα, καὶ ἔρανον, ἠδέ θάλασσαν.
 Ἡελίον τ' ἀνάμαντα, σελλίλυ τε πλήθυσσαν,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα, κραταιὰρ μητέρα τιθλήν,
 Γηγᾶς, καὶ ποταμῶν, πῦρ ἀφθιτορ, ἦμακα, νύκτας.
 Ἀδάμ. Αὐτὸς δὲ θεὸς ἔδ' ὀπλάσας τετραχάματον ἀδάμ,
 Τὸν πρῶτον πλάσεντα, καὶ ἔνομα πληρώσαντα
 Ἀντολίμ τε, δύσιμ τε, μεσημβρίαρ τε, καὶ ἀφῆτορ.
 Αὐτὸς σῆριξερ μόρφωρ μορφίλυ τε τύπορ τε
 Καὶ θῆρας ποίησε, καὶ ἐρωετὰ, καὶ πετελιναῖ.

Paulisper recrees: animo nam fessa fatisco.
 Sed quid cor iterum quatitur mihi? mensq; flagello
 Icta, foras uocem prorumpere cogitur, omnes
 Ut moneam? rursus nimirum cuncta profabor,
 Quæ Deus effari mortalibus imperat agris.

O homines, quibus est diuina in imagine forma,
 Cur temerè erratis, cur non per recta uiarum
 Vaditis, æterni memores patris omnibus horis?

Vnus & immensus Deus est, regnator & unus

De Deo.

Aethereus, sese consistens totus in uno,

Cuncta uidens solus, non aspectabilis ipse:

Quem non humani saxo manus ulla, uel auro,

Aut ebore artificis fecit, retulit ue figurans:

Ipsè sed ipsum se seculo monstrauit ab omni,

Quiq; est, quiq; fuit, qui porrò deinde futurus.

Cuius namq; Deum mortalis lumina possunt

Cernere? quæ ue ferent uel uocem nominis aures,

Cœlestis, magniq; Dei, mundumq; regentis?

Omnia qui dicto fecit, cœlumq; salumq;

Et rapidum solis cursum, lunamq; tumentem,

Sidereos ignes, solidam magnamq; parentem,

Fontes & fluuios, ignem, noctesq; diesq;.

Adam.

Nimirum Deus is finxit tetragrammaton Adam,

3

Qui primus fictus fuit, & qui nomine complet

Ortus, occasus, austrum, boreamq; rigentem.

Ipsè hominum solidam formam speciemq; creauit,

Ipsè feras fecit, serpentiâq; atq; uolucres.

Hunc

**In simula-
chricolas.** Hunc uos non colitis, frustra q̄; errore pudendo,
Anguibus & feli reuerenter sacrificatis,
Et signis alijs hominum, saxis q̄; sacratis,
Ante profanorum delubrorum ostia stantes:
Obseruate Deum, qui q̄; est, qui q̄; omnia seruat.
Qui dum saxorum specie gaudetis inani,
Non uenit in mentem iudex æternus, & idem
Seruator, cœlum qui tellurem q̄; creauit.

In auaros. Heu stirps, effuso quæ gaudes sanguine, praua,
Impia, uafra, hominũ mendax genus, atq; bilingue,
Insidians, dirum, mœchum, simulachricolarum:
Quorum uesanus stimulus præcordia uexat,
Qui sibi prospiciunt rapiendo, proh pudor, unis.
Nam nemo locuples, & habens, impertiet ulli:
Humanum sed erit prorsum genus omne scelestum.
Non erit ulla fides penitus: uiduæ q̄; frequentes
Furtiuo, causa quæstus, utentur amore.
Sortitæ q̄; uiros conuenta iugalia frangent.

**De Chri-
sto.** Sed postquam Roma Aegyptũ reget, imperio q̄;
Frenabit, summi tum summa potentia regni
Regis inextincti mortalibus exorietur.
Rex etenim sanctus ueniet, qui totius orbis
Omnia seclorum per tempora sceptrâ tenebit.
Tunc q̄; Latinorum non eluctabilis ira
Tres Romam tristi fatorum stamine perdent.
Atq; suis homines perdentur in ædibus omnes,
Tum cum de cœlo torrens, fluet igneus. eheu

Me

Οὐ σέβεται δὲ φοβεῖσθε θεῶν, μήτ' αἰὼς ἢ πλανᾶσθε, κατὰ τῶν
 προσκυνοῦντες ὄφεις τε, καὶ αἰλῦροισι θύοντες, εἰδωλολα-
 Εἰδωλοῖσι τ' ἄλλοις λιθίνοις θ' ἰδρύμασι φώτων, τρω.
 καὶ ναοῖσι ἀθεοῖσι παθεζόμενοι πρὸ θυράων.
 τηρεῖτε τὸν ἔοντα θεῶν, ὃς πάντα φυλάσσει.
 Τόρπόμενοι κακότητι λίθων, κέρισιν ἐπλαθέοντες.
 Ἀθανάτου σωτήρος, ὃς ἕρανον ἐνήρισε, καὶ γλυῦ.
 Αἰ, γένος αἰμοχαρές, δόλιον, κακὸν, ἀσεβέων τε
 ψυδῶν, διγλώσων ἀνθρώπων, καὶ κακοηθῶν,
 Δειτροπλόπων, εἰδωλολατρῶν, δόλια φρονούν-
 τωρ.

Οἷσ' κακὸν ἐν σέρνοισιν ἐνὶ μεμανημένους οἷσρος, f. κακός.
 αὐτοῖς ἀρπάζοντες, ἀνάιδεα θυμὸν ἔχοντες. κατὰ τῶν
 οὐδείς γὰρ πλυστῶν καὶ ἔχωρ ἄλλω μεταδώσει, φιλαργύ-
 ἀλλ' ἐστὶ κακὴν δεινὴ πάντεσσι βροτοῖσι. ρωρ.
 Γίγινται δ' ἄχρηστον ὄλωσ, χῆραί τε γυναῖκες,
 στέρξασσι κρυφίως ἄλλος πολλὰ διὰ κέρδος,
 οὐ σπέρηλυ κατέχουσαι τὸ βίον ἀνδρῶν αἰ λαχῶσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥώμη καὶ αἰγυπῆ βασιλεύσει,
 εἰς ἐρ διθυώσασα, τότε δὴ βασιλεία μεγίστη
 ἀθανάτου βασιλῆος ἐπ' ἀνθρώποισι φανεῖται. περίτδ χρε
 ἤξει δ' ἀγνός ἀνάξ πάσης γῆς σηῆπῆρα κρατήσωρ, σου.
 εἰς αἰῶνας πάντας ἐπειγομένοιο χρόνιοι.
 καὶ τότε λατίνων ἀπαράτατος χόλος ἀνδρῶν
 τρεῖς ῥώμην οἰκιστῆ μοιρῆ κατὰ διηθήσονται,
 πάντες δ' ἀνθρώποι μελάθροις ἰδίοισιν ὀλθῶνται,
 ὅπποταρ ἕρανόθεν πύρινος ῥύση κατὰ κράνην.

Οἶμος

Οἶμοι Δειλαίη, πῶτ' ἐλσύνεται ἡμᾶρ ἐπεῖνο,
 Καὶ πῆσις ἀθανάτοιο θεῶ μεγάλῃ βασιλῆος.
 Ἄρτι δὲ τί ἡσίζεθε πόλεις, ποσμεῖθε τε πᾶσαι
 Ναοῖς καὶ σταδίοις ἀγοραῖς χρύσοις, ξοάνοις τε
 Ἀργυρέοις, λιθίνοις τε, ἵν' ἐλθῆτ' εἰς πιπρῶν ἡμᾶρ.
 Ἦξει γὰρ, ὅπῳ τὰρ θεῶν διαβήσεται ὁδὸν ἡ,
 Γᾶσιν ἐν ἀνθρώποις. αὐτὰρ τὰ ἕνασ' ἀγορᾶσιν,
 Οὐδ' αἰς εἰ πόλεσιν μέροσιν κακότητα φέρουσιν.

ΜΕΤΑ ΤΑΔΕ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΑ ΤΟΙΣ
 ΛΟΓΟΙΣ, ΠΟΔΙ Τῶ Αἰπυαίων Θ Δαίμονος
 Ἐ ἀντιχρίσθ, φησὶν ὠδέπη.

περὶ τῶ ἀν
 τιχρίσθου.

Εκ ἧ σεβαστωνῶν ἤξει βελίας μετόπιθεν,
 Καὶ σήσει ὀρέων ὕψος, σήσει δὲ θάλασσαν,
 Ἡέλιον πυρρόντα μέγαρ, λαμπρᾶν τε σελεύων,
 Καὶ νέκυας σήσει, καὶ σήματα πολλὰ ποιήσει
 Ἀνθρώποις. ἀλλ' ἔχῃ τελεσφόρα ἔοσεν ἐν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ πλανᾶ, καὶ δὴ μέροσιν πολλὰς πλανήσει,
 Γίγνεται ἑλληνας τ' ἑβραίους, ἀνόμους τε καὶ ἄλλους
 Ἀνέρας, οἳ τινες ἔπω θεῶ λόγον εἰσήνεσαν,
 Ἀλλ' ὅπῳ τὰρ μέγαλοιο θεῶ πελάσσωσιν ἀπειλαί,
 Καὶ δυνάμεις φλογέσθαι δι' οἰδματός εἰς γαῖαν ἤξει,
 Καὶ βελίης φλέξει, καὶ ὑπερβιάλῃς ἀνθρώπους,
 Πάντας ὅσοι τᾶτω πίσιν ἐνεποιήσαντο.
 Καὶ τότε δὴ κόσμος ὑπὸ ταῖς παλάμησι γυναικῶν
 γυναικουρα
 τια.

Εοσε-

Me miseram, quando ueniet lux illa, diesq;
 Iudicis æterni, magni regisq;, Deiq;.
 Nunc quid uos urbes ornatis, construitisq;
 Templisq;, stadijsq;, foris, signisq;, uel auro
 Si qua, uel argento fiunt, saxoue: futura
 Cum sit acerba dies, ad quam ueniatis oportet.
 Nam ueniet, cunctos homines cum nidor olentis
 Sulphuris afflabit. Verum iam singula pandam,
 Quæ mala sint homines passuri, quasq; per urbes.

LIBER TERTIVS.

Postea uerbis progrediens, de impostore
 dæmone Antichristo hoc maximè
 modo loquitur:

EX Augustinis autem uoluentibus annis
 Adueniet Belial, qui celsa cacumina montes, ² De Anti-
 Qui mare, qui magni lucentem lampada solis, christo.
 Qui claram lunam, qui sistet lumine cassos,
 Multaq; signa quidem faciet mortalibus, at non
 Vera, sed error ibi suberit, falletq; frequentes
 Fidos, electos, Hebræos, lege carentes,
 Atq; alios, nondum quibus est audita Dei mens.
 Verum quando Dei prædicta minacia magni
 Aduenient, terrasq; petet flammata potestas
 Inflata, exuret Belier, hominesq; superbos
 Omnes, quotquot ei fuerint per fœdera iuncti.
 Tunc autem mundus manibus muliebribus omni

In res

Mulieris
imperium.

In rerum summa parebit, eisq; regetur.
 Cum uerò uidua in totum regnauerit orbem,
 Aurumq; argentūq; hominū, queis uita caduca est,
 Ferrumq; æsq; maris salsas iactarit in undas,
 Omnia tunc mundo uiduata elementa iacebunt:
 Cum Deus æthereus cœlum conuoluet ad instar
 Libri, labetur uarius polus omnis ad imas
 Terras, & pelagus. rapidus fluet, igneus, ingens
 Torrens: uretur tellus, pontusq; diesq;
 Cœlestisq; polus: rerum natura creata
 Conuerretur, & in molem purgabitur unam.
 Non iam leta globi iactabunt lumina: non nox,
 Nec matutinum: nec erunt, quos multa fatigat
 Cura, dies: non uer, æstas, autumnus, hyems ue.
 Iudiciumq; Dei magni, magnumq; sub æuum,
 In medium ueniet, cunctis his deniq; factis.

Deest initium.

O liquidas undas, ò totam deniq; terram,
 Quà sol exoriens, quà labens aspicit orbem,
 Omnia parebunt in mundum rursus eunti,
 Propterea primus quod uires nouerit eius.

Sed cum dicta ad rem fuerint collata, minatus

Quæ magnus Deus est olim mortalibus illis,
 Babel. Qui turrim Assyrijs in finibus ædificarunt,
 Cum cunctis eadem uox esset, stelliferumq;
 In cœlum uellent ascendere, continuoq;
 Immortalis. *

Flatis

ἔσεται ἀρχόμενος, καὶ πειθόμενος περὶ πάντος.
 Ἡρ δ' ὀπότερ νόσμος πάντος χέρη βασιλεύσῃ,
 καὶ ῥίψῃ χρυσόν τε καὶ ἀργυρον εἰς ἄλλα δίαρ,
 καὶ χαλκόν τε σίδηρον ἐπημδρίωρ τ' ἀνθρώπων
 εἰς πόντον ῥίψει, τότε δὴ στοιχεῖα πρόπαντα
 χερσύσει κόσμῳ, ὀπότερ θεὸς αἰθέρι νείωρ
 οὐρανὸν αἰλίσει, καθ' ἀπὸρ βιβλίον εἰλεῖται,
 Γεοσῆτε πελύμορφος ὄλος πόλος ἐν χθονὶ δίαρ,
 καὶ πελάγει. ῥύσει δὲ πνεύς μαλδρὸς κατ' ἀφάντης
 ἀνάματος, φλέξει δὲ γαῖαν, φλέξει δὲ θάλασαν,
 καὶ πόλον ἕρανιον, καὶ ἡμάτῃα, καὶ ἡτίσιρ ἀυτὶν
 εἰς ἔρ χωνσύσει, καὶ εἰς καθερὸν διαλέξει.
 Κηέτι φωσῆρων σφαιρώματῃα παγχαλώωντῃα,
 οὐνύξ, ἔχ' ἡώς, ἔχ' ἡμάτα πολλὰ μδρίμνης.
 οὐν ἔαρ, ἔχ' ἔρος, ἔχ' χειμῶν, ἔχ' μετόπωρον.
 καὶ τότε δὴ μεγάλοιο θεῶν ἕρισις εἰς μέσον ἤξει,
 αἰῶνος μεγάλοιο, ὅταρ τὰ δε πάντα γόνεται.

Λείπει ἡ ἀρχή.

Ω, ὡ δὴ πλωτῶν ὑδίατρω, καὶ χέρσος ἀπάσης,
 ἡελίος ἀνιόντος, ὅπρ δὴ καὶ πάλι διύει.
 Πάνθ' ὑπακῆσοντῃα κόσμῳ πάλιν εἰς ἀνιόντῃα,
 Τένει' ἄρ αὐτὸς πρῶτος ἐπέγνωκε κρᾶτος αὐτῷ.

Αλλ' ὀπότερ μεγαλοιο θεῶν τελέωνται ἀπειλαί, 14
 Ἄσποτ' ἐπικτείλησε βροτοῖς οἰπύργον ἔτσυξαν, βαβήλ.
 Χώρη ἐν ἀσσυρίῃ, ὁμόφωνοι δὲ ἦσαν ἅπαντες,
 καὶ βέλονται ἀναβῆν' εἰς ἕρανὸν ἀσδρόγντα,
 ἀντίνα ἀθάνατος ✕

Πνεύμασιρ. αὐτὰρ ἐπεὶ ἄνεμοι μέγαρ ὑψόθι πύργου
 Ρίψαυ, λιὰ θνητοῖσιρ ἐπ' ἀλλήλοισ ἐριμῶσαυ,
 Τ' ὕνεά τοι βαβυλῶνα βροτοὶ πόλει ἄνομι' ἔθεντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργου τ' ἐπέσε, γλώσσαί τ' ἀνθρώπων
 Γαυτοδαπαῖς φωναῖσι διέσρεφον, αὐτὰρ ἄπασα
 Γαῖα βροτῶν πληρῶτο μόριζομνῶν βασιλῶν,
 οἱ δὲ νῆαται καὶ τότε δὴ δεινάτη γενεὴ μόρῶν ἀνθρώπων,
 γενεὰ. Εξ ἧ περ παλαιολυσμός ἐπὶ προτέρου γενεῆ ἀνδρῶν,
 περὶ τῶ πρό καὶ βασίλευσε κρόνος, λιὰ τιταῦν, ἰαπειτός τε,
 οὐδ' ἰσθρία. Γαῖης τέκνα φέριστα, λιὰ ὕραν ἔξενάλεσαυ
 Ἀνθρώποι, γαῖης τε λιὰ ὕραν ἄνομα θύτες,
 Οὔνεα οἱ προφέριστοι ἔσαυ μόρῶν ἀνθρώπων.
 Τέρισα δὴ μερίδες γαῖης κατὰ κληῖρον ἐνάσθ,
 Καὶ βασίλευσαν ἕναστος ἔχωρ μέρος, ὅδ' ἐμάχοντο.
 Ορμοὶ γὰρ τ' ἐγένοντο πατέρου, μερίδες τε διναιαι.
 Τηώνα δὴ πατρός τέλος χρόνος ἱεῖτο γήρως,
 Καὶ ῥ' ἐθάνον, λιὰ παῖδες ὑπὸρ βασιλῶν ὄρνοισα
 Δαινὸν ποιήσαντες, ἐπ' ἀλλήλους ἐριμῶσαυ,
 Οὐδ' πάντεσι βροτοῖσιρ ἔχωρ βασιλῆῖδα τιμὴν
 Ἀρξαι. καὶ μαχέσαντο κρόνος, τιταῦν τε, πρὸς αὐτὸς.
 Τὸς δ' ἦρη, λιὰ γαῖα, φιλοσέφανός τ' ἀφροδίτη,
 Δημήτηρ τε, λιὰ ἔστιν, ὄντο λόκαμός τε διώνη,
 Ἡγαγὸν ἐς φιλίω σωμαγείρασαι βασιλῆας
 Γαύτας ἀδελφείδ' τε, σιωνάιδ' τ' ἠὲ λιὰ ἄλλ' αἰ
 Ἀνθρώπων, οἱ τ' ἦσαν ἀφ' αἵματος ἠδὲ τοπήων.
 Καὶ ῥ' ἐπειναυ βασιλῆα κρόνον πάντων βασιλεύων
 Οὔνεα τοι πρέσβυτος τ' ἴν γε, λιὰ εἶδος ἀρίστος.
 Ορμῶ

Platibus: at uenti magnam sublimè ferentes
 Turrim iecerunt, & litem conciliarunt
 Inter eos, urbemq; ideo Babylona uocarunt.
 Sed postquam cecidit turris, linguæq; fuerunt
 Vocibus inter se diuersis, terra deinceps
 Tota replebatur diuisis regibus. inde
 Extitit in terris decimum mortalibus æuum,
 Postquam diluuijs homines periere priores.

Decima æ-
 tas.

De Satur-
 no histo-
 ria.

Porrò Saturnus, & Titan, Iapetusq;
 Regnarunt: Cælo quos, & Tellure creatos
 Dixerunt homines, Terræ Cæliq; uocantes
 Nomine, quòd cunctos homines uirtute præirent.
 Tres terræ partes, ut sors cuiusq; ferebat,
 Quisq; suam regnabat habens, certamine nullo.
 Obtestatus erat pater, & diuiserat æquas
 Partes. Sed postquam senio confectus obiuit
 Mortem, tum natis (uiolata relligione,
 Iurèq; iurando) contentio nata, quis omnes
 Inter mortales regis dominetur honore.
 Pugnaruntq; inter sese, Saturnus, & ipse
 Titan. at Iuno, Tellusq;, Venusq; coronis
 Gaudens, cum Vestaq; Ceres, & pulchra Dione,
 Inter eos litem sedarunt, conq; uocarunt
 Reges, & fratres omnes, consanguineosq;
 Et reliquos eius quoq; sanguinis, atq; parentum.
 Horum Saturno tribuit sententia regnum,
 Vtpote qui reliquis forma præstaret, & æuo.

Verum Saturnum Titan iurare coegit,
 Ne marium natam sobolem nutriret, ut ipse
 Regnaret, postquam Saturnum fata uocassent
 Præsenio. Quod si quando Rhea parturiebat,
 Titanes aderant, & mascula dilaniabant
 Pignora cuncta feri: matrem nutrire sinentes
 Iuno nasci Fœmineos partus. Sed quando tertius ille
 tur. Adfuit enixus, Iuno fuit edita prima.
 Hic ubi fœmineam sobolem uidere feroces
 Titanes, illa ad se discessere relicta.

Iupiter. Inde marem peperit puerum Rhea, continuoq;
 In Phrygiam per tres furtim dimisit alendum
 Iurisiurandi constrictos relligione,
 Cretenses: ideoq; Iouem dixere, quod esset

Neptunus. Missus. item furtim Neptunum misit eodem.
 Pluto. Tertius editus est Pluto illi, prætereunti
 Dodonam, unde liquens Eurotæ defluit amnis
 Fluminis, inq; maris salsas prouoluitur undas
 Mixtus Penæo, Stygium quem nomine dicunt.

Postquam Titanes autem didicere creatos
 Saturno pueros, atq; eius coniuge furtim:
 Titan collectis sexaginta undiq; natis,
 Saturnum uinclis, eius cum coniuge strictum,
 Abdidit in terram, custodiuitq; tenebris.
 Hoc ubi Saturni nati didicere, duello
 Magno inuaserunt illum, turbasq; cierunt.
 Hinc est principium belli mortalibus ortum

Omni=

Ορίσας δ' αὐτῆς κρόνω μεγάλους τιταῖν ἐπέθηκε,
 Μὴ θρέψ' ἄρσωνα, καὶ παίδων γένος, ὡς βασιλῆσσι
 Αὐτὸς, ὅταν γῆρας τε κρόνω καὶ μοῖρα πέληται.

Οππότε κεν δὲ ρέη τίησιν, παρὰ κλύδ' ἐκάλωζε
 Τιτῶνες, καὶ τέσσασι διέσωσε ἄρσωνα πάντα,

Θήλεα δὲ ζῶντ' εἴωρ οἱ παρὰ μητρὶ τρέφεσθαι.

Ἀλλ' ὅτε τῆς τρίτης γονεῆ τέσσας πότνια ρέη,

ἢ τῆς ἥρας
 γένεσις.

Τίητ' ἦρην πρῶτον, καὶ ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι

Θῆλυ γένος, ὄχοντο πρὸς αὐτὸς ἄχαιοι ἄνδρες

Τιτῶνες, καὶ ἐπειτὰ ρέη τέσσασι ἄρσωνα παῖδας,

Τὸν ταχέως διέπεμψε, λαβρὴν δὲ τρέφεσθαι, τὸ Διός.

Ες φρυγίην, τρεῖς ἄνδρας ἐνόησας κρητὰς ἐλῶσα, 15

Τὸν ἐνάοι Δι' ἐπωνομάσανθ', ὅτι οἱ διεπέμφθη.

Ὡς δ' αὐτὸς διέπεμψε ποσειδάωνα λαβραῖως.

τὸ ποσειδῶ
 νος.

Τὸ τρίτον αὖ πλῆτωνα ρέη τέσσασι δία γυναικῶν,

τὸ πλῆτω
 νος.

Δωδώνην παρῆσα, ὅθεν ρέει ὑγρὰ κέλσυθα

Εὐρώτῃ ποτάμοιο, καὶ εἰς ἄλλα μοῖρατο ὕδωρ

Ἀμμια πλωεῖω, καὶ μιν σὺν γίον καλέουσι.

16

Ἡνία δ' ἤνεσαν τίτῶνες, παῖδας ἔοντας

Λάβριον, οὗς ἔσπειρε κρόνος τε ρέη τε σιῦσνονος,

Ἐξήκοντα δέ τοι παῖδας σιωχέειρατο τιταῖν,

Καὶ ρ' εἶχ' ἐν δεσμοῖσι κρόνον τε ρέη τε σιῦσνονος,

Κρύψεν δ' ἐν γαίῃ, καὶ ἐν ζωσμοῖς ἐφύλασσε,

Καὶ τότε δὴ μιν ἤνεσαν υἱὸν κρατῆροιο κρόνοιο,

Καὶ οἱ ἐπήγειραν πόλεμον μέγαρ, ἠδὲ κλυδοίμωρ.

Αὐτὴ δ' ἐστ' ἀρχὴ πολέμου πάντεσσι βροτοῖσι.

Γρώτη γὰρ τε βροτοῖς αὐτῆ πολέμοιο παταρχή.
 Καὶ τότε τιτανέωσι θεὸς κενὸν ἐγγυάλιξε,
 Καὶ πᾶσαι γενεαὶ τιτανῶν ἠδὲ κρένοιο
 Κάτθανον. αὐτὰρ ἔπειτα χρόνῳ πόριτελομένοιο,
 Αἰγυπτῆ βασιλείου ἐγείρατο, εἶτα τὸ πόρσωρ,
 Μήδιωρ, αἰθίοπωρ τε, καὶ ἄσσυρος βαβυλῶνος,
 Εἶτα μακεδονίωρ, πάλιν αἰγυπτῆ, τότε ρώμης.
 Καὶ τότε μοι μεγάλοιο θεῶ φάτις ἐν στήθεσιν
 Ἰπῆαίω, καὶ μ' ἐπέειπε προφητῆσαι κατὰ πᾶσαρ.
 Καὶ μοι τῶτο θεὸς πρότον μόνος ἐγγυάλιξεν,
 Οὐδὲν ἀνθρώπων βασιλείδης ἠγορέθονται.
 ἢ τῶ Σολο- Οἶκος μὲν γὰρ πρότιτος σολομώνιος ἀρξεί,
 μῶντος βα- Φοινίκης τ' ἄσιν ἐπιβήτορας, ἠδὲ καὶ ἄλλωρ
 σιλεία. Νήσωρ παμφύλωρ τε γένος, πόρσωρ τε, φρυγῶρ τε,
 Καρῶρ καὶ μυσῶρ, λυδῶρ τε γένος πολυχρῶσωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειθ' ἔλλινες ὑπόρφιαλοι καὶ ἀναγνοί,
 ἢ Μακεδο- Ἄλλο μακεδονίης μέγα ποιήϊλον ἀρξεί,
 νικῆ ἀρχή. Οἱ φόβρον πολέμοιο νέφος ἤξασιν βροτοῖσιν.
 Ἄλλὰ μιν ἕρῳ θεὸς ἐν βυθῶ ἕξαλαπάξει.
 Αὐτὰρ ἐπειθ' ἄλλης βασιλείδης ἔσεται ἀρχή,
 f. Δύνη. † Λυνηήν πολυκράνος, ἀφ' ἐσθρῆς τε θαλάσσης,
 Ἡ πολλῆς γαίης ἀρξεί, πολλὸν δὲ σαλῶσει,
 ἢ ρωμαῖνῆ Καὶ πᾶσιν βασιλῶσιν φόβον μετόπισθε ποιήσει,
 ἀρχή. Πολλὸν δ' αὖ χρυσόν τε καὶ ἀργυρον ἕξαλαπάξει
 Ἐν πόλεωρ πολλῶρ, πάλιν δ' ἔσεται ἐν χθονὶ δία
 Χρυσίου, αὐτὰρ ἐπειτα καὶ ἀργυρος, ἠδὲ τε νόσμος,
 Καὶ θλίψασιν βροτῶν, μετὰ δ' ἔσεται ἀνδράσι κένους
 Ἔτιώ.

Omnibus: hæc belli mortalibus extat origo.
 Tum Deus exitio Titanas misit, & omne
 Titanum perijt genus, & Saturnia proles.

Postea surrexit tandem uoluentibus annis
 Aegypti regnum. Persarum deinde secutum est,
 Medumq; Aethiopumq; atq; Assyriae Babylonis.
 Deinde Macedonicum regnum, Aegyptiq; renatū:
 Postea Romanum. Tum magnus uoce uolucris
 Pectora pulsauit mihi, præcepitq; profari
 Singula: tum primum solus Deus insinuauit
 Hoc mihi, quot nã sint hominũ post regna futura.

Monar-
 chia.

Namq; domus regno primum Solomonia coget
 Phœnices, Asiaeq; duces, aliasq; marinis
 Fluctibus ambitas gentes, Persasq; Phrygesq;
 Pamphylos, Cares, Mysos, Lydosq; scatentes
 Auro post Græci uenient diri atq; superbi.

Solomo-
 nis regnũ.

Deinde Macedoniae populus dominabitur ingens,
 Qui belli horrenda mortales nube laceßet.
 Coelestis sedenim prorsum Deus eruet illum.

Macedoni-
 cū impe-
 rium.

Post hæc imperium regni succedet aliud,
 Excellens, ducibus multis, ex occiduiq;
 Parte maris, multis quod terris imperitabit,
 Et quatiet multos, & regibus omnibus olim
 Terrorem faciet: multis ex urbibus auri
 Diripiet multum, argentiq; deinde per orbem
 Aurumq; argentumq; erit, ornamentaq; rursum,
 Mortalesq; prement: tandemq; existet eorum

Romanum
 imperium.

Casus, ut iniusto incipient turgescere fastu,
 Continuoq; in eis scelerum uis magna uigebit,
 Masq; mari sese iunget, statuentq; pudendis
 In lustris pueros. & erit tunc temporis ingens
 Inter mortales angustia, cunctaq; turbans,
 Cunctaq; contundens, & replens cuncta malorum,
 Turpis auaritiæ, iniustarum diuitiarum:
 In primisq; Macedonijs in finibus, atq;
 In multis alijs: odiumq; ciebit, & omnis
 Illis procedet fallacia: septimum ad usq;
 Donec uentum sit regnum, uigeatq; potestas
 Aegypti regis, Græco de sanguine nati.

Christiani. Tum demum surget magni præclara Dei gens,

Qua duce mortales omnes bene uiuere discent.
 Sed mihi quid menti Deus iniicit hoc quoq; fari?
 Quæ quib. anteibunt mala? quæ postrema sequetur?

Primum supplicio diuinitus afficientur
 Titanes, prolesq; dabit Saturnia poenas,
 Saturnum quoniam uinxit, matremq; pudicam.
 Deinde tyrannides in Græcis, regesq; feroces,
 Impuri, tumidi, qui iura iugalia frangent,
 Omnino prauis: neq; iam mortalibus ulla
 A bello requies. Phryges autem funditus omnes
 Perdentur, uenietq; malum illo tempore Troia.
 Continuoq; malum Persas manet, Assyriosq;
 Omnemq; Aegyptum, necnon Libyam, Aethiopesq;
 Pamphyliosq; malum fuerit, Caresq; moueri,

Mors

Πτώμαθ' ὅταν ἀρξῶντ' ὑπὸρρυφανίης ἀδίηοιο,
 Αὐτίκα δ' ἐν τῶτοισ ἀσεβείας ἔσεται ἀνάγνη,
 Ἀρσην δ' ἀρσηνι πλησιάσει, σήσσει τε παῖδας
 Λιχροῖς ἐν τεγέεσι, λιχὲ ἔσαι ἡμασι κείνοις
 Θλίψις ἐν ἀνθρώποις μεγάλη, κὴ πάντα ταραξεί,
 Πάντα ἢ συγνόψει, λιχὲ πάντα κληῶν ἀναπλήσει,
 Αἰσχροβίω φιλοχρημοσιύη, λιανοπέρι πλῆτω,
 Εὐπολαῖς χώρησι, μακεδονίη δὲ μάλιθα,
 Μῖσος δ' ἐξεγερεί, λιχὲ πᾶς δόλος ἔσεται αὐτοῖς.
 Ἀχρὶ πρὸς ἐβδομάτην βασιλκίδα, ἡς βασιλεύσει
 Αἰγύπτῃ βασιλεύς, ὃς ἀφ' ἐκλήυωρ γένος ἔσαι.

οἱ χριστιανοί.

Καὶ τότε ἔθνος μεγάλοιο θεῦ κερτορὸν ἔσαι,
 Οἱ πάντεσι βροτοῖσι βίη κερτορὸν ἔσονται.
 Ἀλλὰ τί μοι λιχὲ τῶτο θεὸς νόω ἐνθεῖτο λέξαι,
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑψάτιον κληῶν ἔσαι;

Πρῶτον τιτάνεσι θεὸς κληῶν ἐγγυαλίξει.
 Υἱοὶ γὰρ κερτορὸιο κρόνῃ τίσσει δίνας,
 Οὐνεκὰ τοι δῆσαν τε κρόνον, λιχὲ μητέρα κέδνεν.
 Δούτορον αὐθ' ἔκλῃσι τυραννίδες, ἡδ' ἀγέρωχοι
 Ἔσονται βασιλῆες ὑπὸρρυφάλοιο λιχὲ ἀνάγνοι,
 Κλεψίγαμοιο, λιχὲ πάντα κληῶν, λιχὲ ἐν ἐτι θνητοῖς
 Ἀμπαυσις πολέμοιο. φρύγες δ' ἐκπαυλοιο ὀλθύνται
 Γαῖτες, λιχὲ τροίη κληῶν ἔσαι ἡματι κείνω.
 Αὐτίκα λιχὲ πέρσησι λιχὲ ἀσσυρίοιο κληῶν ἔξει,
 Γάση τ' αἰγύπτῃ, λιβύη, ἡδ' αἰθιοπέοιο,
 Καρσί τε, παμφυλίοιο τε κληῶν μετακινηθῆναι,
 Καὶ πάντεσι βροτοῖσι. τί δὲ κληῶν ἐν ἐξαγορῶν;

Αλλ' ὁπόταν τὰ πρῶτα τέλος λάβῃ, αὐτίνα δ' ἔσαι
 Δούτορ' ἐπ' ἀνθρώπων. ἰαί τοι πρῶτις βοήσω,
 Ἄνδράσιρ σὺ σεβέεας ἥξει κακὸρ, οἱ περὶ ναὸρ
 Οἰκῶσιρ μέγαρ εἰς σολομώνειορ, οἱ τε Διυαίωρ
 Ἄνδρῶρ ἐγγονοὶ εἰσιρ. ὅμως καὶ τῶνδε βοήσω
 Φῶλορ, καὶ γενεὴν πατέρωρ, καὶ δῆμορ ἀπάντωρ.
 Γαῦτα περιφραδέως βροτῆ ποιικιλόμυτι, Δολόφρορ,
 Ἔσαι πόλις κατὰ χθονὸς ἔχάλοιο,
 Ἔσαι πόλις κατὰ χθονὸς ἔχάλοιο,
 τὰ τῶν συ- Ἐξῶρ δὴ γένος ἐστὶ Διυαιοτάτωρ ἀνθρώπων,
 σεβῶρ ἔθνη. Οἰσιρ ἀεὶ βελήτ' ἀγαθῆ, καλὰ τ' ἔργα μέμνησθαι.
 Οὔτε γὰρ ἠελίε κύνλιορ δρόμορ, ἔτε σελήνης,
 Οὔτε πελώρια ἔργα μεριμνῶσι κατὰ γαίης,
 Οὔτε βάθος χαρῶποιο θαλάσσης ἰοκεανοῖο,
 Οὐ πῆαρμιῶρ σημεῖ' οἰωνοπόλωρ τε πετεινά,
 Οὐ μάντις, ἢ φαρμακῆς, ἢ μὲν ἔπασιδῆς,
 Οὐ μύθωρ μωρῶρ ἀπάτας ἐγγαστριμύθωρ,
 Οὐδέ τὰ χαλδαίωρ τὰ προμαντῖα ἀστρολογῶσι,
 Οὐδέ μὲν ἀστρονομῶσι. Ἰὰ γὰρ πλάνα πάντα πέφυ-
 κεν,

27 Οὐδ' αὖτις ἀφρονες ἄνδρες ἐρευνῶσιρ κατὰ ἡμῶρ,
 Ψυχὰς γυμνάζοντες ἐς ἕδερ χρῆσιμον ἔργωρ.
 Καὶ ρὰ πλάνοις ἐδίελαξαν ἀεικελίης ἀνθρώπων,
 Ἐξ ἧ δὴ κακὰ πολλὰ βροτοῖς πέλεται κατὰ γαίαν,
 Τῶ πεπλανῆσαι ὁδὸς τ' ἀγαθῆς, καὶ ἔργα δίκαια.
 Οἱ δὲ μόριμνῶσιρ τε Διυαιοσύλω τ' ἀρετήν τε,
 Ἐὖ φιλοχρημοσύνη τίς γ' ἢ κακὰ μύθια τίηται

Mortalesq; omnes. sed quorsum singula pando?
 Finitis primis, nascentur deinde secunda
 Humano generi. quæ tandem prima uocabo?

Sunt uentura pijs mala, qui Solomonia circum
 Templâ colunt, hominum iustorum sanguine creti,
 Quorum progeniem celebrabo, genusq; paternū,
 Et cunctum populum: tu uerò mente teneto
 Omnia ritè, uasfer mortalis, callide mentem.

Vrbs erit in terra Vchaldi

Vrbs erit in terra Vchaldi

Ex quibus est hominum proles iustissima, semper Piorum
studia.
 Queis bona mēs cordi est, et rerum cura probarū.

Nam neq; decursum solis, lunæ'ue rotantem,
 Nec curant ea quæ per terras magna feruntur:
 Nec magni Oceani rimando quærere fundum,
 Non sternutantum, non præpetis omina pennæ,
 Non cantatores, uates'ue, uenena'ue dantes,
 Non imposturas fatuorum uentriloquorum:
 Nec Chaldæorum prædicta per astra loquuntur,
 Astra nec obseruant. nam sunt hæc omnia falsa,
 Dementes homines quæ perscrutantur in horas,
 In re exercentes animos quæ non iuuat hilum.
 Quin miseros homines errores edocuerunt,
 Ex quo mortales agitant mala multa per orbem,
 Ut rectisq; uijs, & iustis rebus aberrent.

At sunt uirtutis cultores, iustitiæq;
 Non & auaritiæ, quæ tristia plurima conflat

Mortales

Mortali generi, bellumq; famemq; uagantem.
 His modus est iustus demensa per arua, per urbes,
 Nec nocturna sibi rapiunt per furta uicissim,
 Caprarumue greges abigunt, ouiumue, boumue:
 Nec terræ metas vicini summouet alter,
 Nec locuples quisquam diuexat pauperiorem,
 Nec uiduas torquet, sed eis magis auxiliatur,
 Semper subueniens oleo, uinoq; ciboq;
 Semper & in populo felix, & diues egenis,
 Pauperibusq; suæ partem largitur aristæ,
 Ut fieri iubet & laudat diuina Dei lex,
 Qui terram fecit communis ut omnibus esset.

Israëlita-
rum exitus
ex Aegy-
pto.

Cum uerò Aegyptum linquet, desertaq; uadet
 Per loca, bis sena populus de prole creatus,
 Sub ducibus missis diuinitus, isq; columna
 Ignita per iter noctis gradietur opacæ,
 Per totumq; diem nebulae præeunte columna,
 Huic populo ductor dabitur uir magnus ab illo
 Moses. Moses, quem inuentum propter regina paludem
 Sustulit, & nati nutritum nomine dixit.
 Hic igitur postquam populi dux, quem Deus extra
 Aegyptum perduxit, eò peruenit, ubi mons
 Lex. Sina fuit, legem de cælo tradidit illi,
 Omnia cum tabulis scripsisset iusta duabus:
 Et iussit fieri Deus. & si fortè quis esset,
 Qui non parèret, poenas is solueret ipsa
 Lege, uel humanis manibus: si fortè latèret

Mortales,

Θνητοῖς ἀνθρώποις, πόλεμον ἰαὶ λιμὸν ἄπειρον,
 τοῖσι δὲ μέτρα δίναια πέλει κατ' ἀγῶς τε, πόλει
 τε,

οὐδὲ κατ' ἀλλήλων νυκτολοπίας τελέσσει,
 οὐδ' ἀγέλας ἐλάσσει βοῶν, οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.
 οὐδὲ ὄρος γαίης γείτων τῷ γείτονος αἶρει.
 οὐδὲ πολυπλῆτων τις ἀνὴρ τὸν ἐλάττονα λυπεῖ.
 οὐδέ γε χήρας θλίβει, μάλλον δ' αὐτὲ βοηθεῖ,
 αἰεὶ ἐπαρθέων ἐν σίτῳ, οἴνῳ, ἰαὶ ἐλαίῳ,
 αἰεὶ δ' ὄλβιος ἐν δῆμῳ τοῖς μηδὲρ ἔχσει.
 ἀλλὰ πονηρομένοισι θέρσος ἀπὸ μοῖραν ἰάλλει,
 πληθύντες μεγάλοιο θεῶ φάτιν ἐννομον ὕμνον.
 πάνσι γὰρ ἔβραϊος ποινὴν ἐτελέσασατο γαῖαν.
 Ἡνίκα δ' αἰγυπῆον λείψει, καὶ † τὸρ πνὸν ὀδύσει
 λαὸς ὁ δωδεκάφυλος ἐν ἡγεμόσι θεοπέμπτοις,
 ἐρσύλῳ πυρόεντι τὸ νυκτὶ ὄρνιν ὀδύσει,
 καὶ σύλῳ νεφέλης παῦν ἡὼς ἡμαρ ὀδύσει,
 τῷ τῷ δ' ἡγητῆρα καταθήσει μέγαρ ἀνδρα
 μωσὴν, ὃν παρ' ἔλδς βασιλίας' ἐνρῶσ' ἐνόμιζε,
 θερεψαμένη δ' ὑὸν ἐναλέσασατο. Ἡνίκα δ' ἦλθε
 λαὸν ὄδ' ἡγεμονῶν, ὃν ἀπ' αἰγυπῆς θεὸς ἡγεν,
 ἰς τὸ ὄρος σινᾶ, ἰαὶ τὸν νόμον ἔβρανόθεν πρὸς
 δῶκε θεὸς χάψας πλάξιν δυσι πάντα δίναια,
 καὶ προσέταξε ποιεῖν. ἰαὶ ἡν ἄρα τις παρανόση,
 ἢ ἐνόμω τίσειε δίνῳ, ἢ χερσὶ βροτείαις,
 ἢ λαθῶν θνητῶς πάση δίνῃ ἐξαπολείται.

f. ἔρημον.

Γ. α. α.

Γᾶσι γὰρ ὕβραίνιος ποινὴν ἑτελέσασατο γαῖαν,
 Καὶ πᾶσιρ λιὰ ἀριστον ἐνὶ γῆθεοσι νόημα.
 Τοῖσι μόνοις καρπὸν τελέθει ζείδωρος ἄφρα,
 Ἐξ ἑνὸς εἰς ἑνατὸν τέλεθον τότε μέτρα θεοῖο.
 Ἀλλ' ἄρα λιὰ τῶτοις καρπὸν ἔσται, ὅδε φύγονται
 Λοιμὸν, καὶ σὺ δὲ καταλιπὼν πύρινα λέα σκηπὸν
 Φύξῃ, ἐπεὶ σοι μοῖρα λιπείρ πέδον ἀγνὸν ὑπάφχει,
 Ἀχθήσῃ δὲ πρὸς ἄσσυρος, λιὰ νήπια τέμνα
 Οὐεὶ δαλσύνοντα παρ' ἀνδράσι δυσμυνέεσιν,
 Ἥδ' ἀλόχως, λιὰ τᾶς βίος λιὰ πλῆτος ὀλεῖται.
 Γᾶσα δὲ γαῖα σέθεν πλήρης, λιὰ πᾶσα θάλασσα,
 Γᾶς δὲ προσοχθίζων ἔσται τοῖς σοῖς ἐθίμοισι.
 Γαῖα δ' ἔρημος ἅπασα σέθεν, λιὰ βωμὸς ὄρυμνός,
 Καὶ ναὸς μεγάλοιο θεῦ, λιὰ τείχεα μακρὰ,
 Γάντα χαμαὶ πεσέονται, ὅτι φρεσίρ ὕη ἐπέθικας
 Ἀθανάτοιο θεῦ ἀγνὸν νόμον, ἀλλὰ πλανηθεῖς,
 Εἰδώλοισι ἐλάτρουσας ἀειέσιρ, ὅδ' ἐφοβήθης
 Ἀθάνατον γενετῆρα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Οὐκ ἔθελος τιμαῖν, θνητῶν εἰδωλα δ' ἐτίμας.
 Ἀνθ' ὧν ἐπ' ἄχρονων δεινάδας γῆ καρποδίστερα
 Ἔσσειτ' ἔρημος ἅπασα σέθεν, λιὰ θαύματα σκηῦ.
 Ἀλλὰ μὲν εἰς ἀγαθοῖο τέλος, λιὰ δόξα μεγίστη,
 Ως ἐπέκρανε θεός σοι, λιὰ βροτὸς, ἀλλὰ σὺ μέμνε,
 Πιστῶν μεγάλαιο θεῦ ἀγνοῖσι νόμοισιν,
 Ὅπότε σεῖο καρπὸν ὀρθὸν γόνυ πρὸς φάος ἄφει.
 Καὶ τότε δὴ θεὸς ὕβρανόθεν πέμψει βασιλῆα,

ἢ βαβυλωνι-
 κὴ αἰχμαλωσία.

ὁ χριστός.

Κρινεῖ

Mortales, tamen hic omni ratione periret.
 Fecit enim terram communis ut omnibus esset,
 Omnibus atq; bonam mentem Deus insinuauit.
 His solis fruges tellus creat alma, remittens
 Ex uno centum, diuinumq; uber adæquans.
 Sed tamen his etiam ueniet mala pestis, eamq;
 Non fugient: & tu delubra decora relinques,
 Et fugies, (etenim sanctum tibi linquere campum
 Fatale est) & ad Assyrios ducêris, apudq;
 Immites homines natos seruire uidebis,
 Vxoresq;, omnisq; peribit uictus, opesq;:
 Omnis plena tui regio terræq;, marisq;.
 Nullus erit mores quin istos oderit: omnis
 Terra tibi deserta iacebit, & ara relicta,
 Et magni delubra Dei, muriq; patentés,
 Omnia confident in humum: sanctissima quando
 Aeterni præcepta Dei de mente repellens,
 Fœdis seruisti simulachris: depositoq;
 Aeterni diuûmq; hominumq; satoris honore
 Atq; metu, generis mortalis signa colebas.
 Propterea decies septem per tempora terra
 Omnis erit deserta tua, & mirabile fanum.
 Sed bonus exitus hinc & gloria maxima surget,
 Hoc curante Deo tibi, mortaliq;: sed ipse
 Legibus augustis diuinis crede manendo,
 Dum tibi genua Deus defessa attollat in auras.

Tum Deus è cœlo regem demittet, is autem

Sanguis

Babylonica
captiuitas.

Christus.

Sanguine quosq; homines, ignisq; probabit in aestu.
 Regalis quaedam tribus est: genus huius ab omni
 Peccato planè uacuum dominabitur olim,

Instaura- Incipietq; Dei renouatam construere aedem:
 tio templi Huc quoq; Persarum rex conferet omnis, & auro
 post Baby- Aereq; succurret, ferroq; ferente laborum.
 lonis capti Nam Deus ipse dabit per noctem somnia sancta:
 uitatem. Et recidiua, uelut fuerant, delubra resurgent.

Vt mihi diuino requieta à carmine mens est,
 Orabam magnum Genitorem, uis ut abesset.
 Sed mihi suggestit uocem sub pectora rursus,
 Perq; omnes terras præcepit uaticinari,
 Mentibus & regum res insinuare futuras.
 Hocq; mihi primùm mentem dat dicere numen,

In Baby- Quanta immortalis Babyloni funera conflent,
 lonem. Illa Dei quoniam magnam populauerit aedem.
 Heu Babylon, eheu hominum genus Assyriorum.
 Totam peruadet sceleratam maxima terram
 Clades, & clamor uincendum perniciosus,
 Insultusq; Dei magni, qui carminis autor.
 Aerius ueniet Babylon tibi namq; supernè,
 Descendet sacris cœli de sedibus inquam
 Aeternus furor, & peruertet teq; tuosq;.
 Tunc eris ut fueras, ceu nunquam nata fuisses.
 Sanguine tum multo replebere, sicut & ipsa
 Sanguine fundendo iustosq; bonosq; necasti,
 Sanguis adhuc quorū nūc clamat ad æthera magnū.

Te

Κενὴ δὲ ἀνδρῶν ἕνασθον ἐν αἵματι καὶ πυρὸς αὐγῆ.
 Ἐσι δέ τις φυλὴ βασιλῆϊος, ἧς γένος ἔσται
 Ἀπῆαισθον, καὶ τῶτο χρόνοις πῶριτελλομάνοισι
 Ἀρξεί, καὶ καινὸν σκηπὸν θεῶ ἀρξέτ' ἐγείρειν.
 Καὶ πάντες πῶρσῶν βασιλεῖς ἐπιπυρήσασσι,
 χρυσὸν τε, χαλπὸν τε, πολὺν κηκτόν τε σίδηρον.
 Αὐτὸς γὰρ διώσει θεὸς ἐννυχὸν ἀγνὸν ὄνειρον.
 Καὶ τότε δὴ νὰὸς πάλιν ἔσεται, ὡς παρὸς ἰὺ πῶρ.
 Ἡνίκα δὴ μὲν θυμὸς ἐπάύσατο ἐνθεορ ὕμνον,
 καὶ λιτόμιον γενετῆρα μέγαρ πᾶσαθαι ἀνάγκης,
 καὶ πάλιν μοι μεγάλοιο θεῶ φάτις ἐν στήθεσιν
 ἴσατο, καὶ μὲ ἐκέλευσε προφητῶσαι κατὰ πᾶσαν
 Γαῖαν, καὶ βασιλῶσι τὰ ἐσόμενα φρεσὶ θείναι.
 καὶ μοι τῶτο θεὸς πρῶτον νόῳ ἐνθετο λέξαι,
 Ὅσα κεν τῆ βαβυλῶνι ἐμήσατο ἄλγεα λυγρὰ
 ἀθάνατος, ὅτι θεῶ νὰὸν μέγαρ ἐξαλάπαξεν.
 Αἰ, αἰ σοι βαβυλῶν, ἠδὲ ἀστυρίων γένος ἀνδρῶν,
 Γᾶσαν ἁμαρτωλῶν γαῖαν ῥοῖζος πῶθ' ἰννεῖται,
 καὶ πᾶσαν χῶραν μῶρόπων ἀλαλαγμὸς ὀλέσει.
 καὶ πληγὴ μεγάλοιο θεῶ ἠγῆτορος ὕμνων.
 Ἀέριος γὰρ σοι βαβυλῶν ἤξει ποτ' αὔωθον.
 Αὐτὰρ ἀπυρανόθερ καταβήσεται ἐξ ἀγίων σοι,
 καὶ θυμὸς τέπνοισι αἰώνιος ἐξολοθρεύσει.
 καὶ τότε ἔσθι ὡς ἦθα προτῶ, ὡς μὴ γεγονῆα.
 καὶ τότε πληθῆσθι ἀπὸ αἵματος, ὡς παρὸς αὐτῆ
 ἐξέχεας ἀνδρῶν τ' ἀγαθῶν τε δειναίων τ' αἵμα,
 ὧν ἔτι καὶ νυῦ αἷμα βοᾷ εἰς αἰθέρα μακρὸν.

τοῦ ἰδρῶ ἀ-
νεγῶροις.

κατὰ τῆς βα-
βυλῶνος.

ὄλλυμ

h

Ἡξεί

κατὰ τῆς αἰγύπτου. *f. σείο διὰ μέσορ διελύσει.*
 Ηξει σοι πλῆγὴ μεγάλη αἰγυπτῆ πρὸς οἶκους,
 Δεινὴ, λιὸν ἔσσι ποτε ἤλπισας ἄρχομὸν υἱοῖσι.
 Ρόμφαία γὰρ † διελύσεται διὰ μέσορ σείο,
 Σχορπισμὸς δέ τε λιὰ θάνατος λιὰ λιμὸς ἐφέξει,
 Εβδομάτη γενεὴ βασιλῆων, λιὰ τότε πᾶσαι.
 Αἰ, αἰ σοι χώρα γῶγ, ἠδὲ μαγῶγ, μέσορ ἔσα
 κατὰ γῶγ καὶ μαγῶγ. Λιθιόπων ποταμῶν, πόσορ αἵματος ἐκχυμα δέξει,
 Καὶ κέρσεως οἴκησις ἐν ἀνθρώποισι κενθήσει,
 Καὶ πίεται σὺ γαῖα πολὺδροσος αἶμα κελαινόν.
 Αἰ, αἰ σοι λιβύη, αἰ, αἰ δὲ θάλασσα τε λιὰ γαῖ.

κατὰ τῆς Δυσμῆς. *μαβαύμα παιδο παιδο.*
 Θυγατέρες Δυσμῶν ὡς ἤξετε πιηρὸν ἐς ἡμᾶρ,
 ἤξετε δὴ χαλεποῖο διωκόμεναι ἔπ' ἀγῶνος
 Δεινὸν λιὰ χαλεπὸν. Δεινὴ κέρσις ἔσεται αὐθις,
 Καὶ κατ' ἀνάγκην πάντες ἐλύσει δ' εἰς ὄλεθρον.
 Ἀνθ' ὧν ἀθανάτοιο μέγαρ διεδηλήσαδε

Οἶνον ὀδῶσι, σιδηρείοις τ' ἐμασήσατε δεινῶς
 Τ' ἔσσεια δὴ νεκρῶν πλήρη σὺν γαῖα ἐπόψει,
 Τὸς μὲν ὑπὸ πηλὸν λιὰ πάσης δαίμονος ὄρμης,
 Λιμὸν καὶ λοιμὸν, ὑπὸ δ' ἐχθρῶν βαρβαροθύμων.
 Γαῖα ἔρημος ἄπασα σέθεν, λιὰ ἔρημα πόλιος.

νομήτης. Ερ δὲ δύσει ἀστὴρ λάμψει, ὅρ ἐρίσι νομήτιον,
 Ρόμφαίας, λιμὸν, θανάτοιο τε σῆμα βροτοῖσιν. (μωρ.)
 Ηγεμόνων τε φθορὰν ἀνδρῶν μεγάλων τ' ἐπισή-
 Σήματα δ' ἔσεται αὐθις ἐν ἀνθρώποισι μέγιστα.
 Καὶ γὰρ μαϊῶτις λίμνη, τανάϊς βαθυδίνης,
 Λείψει καὶ δὲ ῥοορ βαθυδίνης, αὐλανος ἔσεται ὀλιός

καρ

Te quoq; magna manet clades Aegypte domorū, In Aegy-
 Quam tibi uenturam nunquam speraueris esse. ptum.

Nam te per mediam gladius penetrabit acutus,
 Euenietq; tibi dispersio, morsq; famesq;
 Septena regum sub stirpe. deinde iacebis.

Heu tibi Gog, tractusq; Magog, qui diuidis amnes In Gog &
 Aethiopum medius: quantas tu sanguinis undas Magog.
 Accipies, poenæq; domus dicêris in orbe,
 Potabitq; nigrum tua roscida terra cruorem.

Heu Libyæ tellus: eheu mare, terraq; gentes
 Occidua, uobis orietur tempus acerbum.

In occiden-
 tales.

Vobis luctandum magni certaminis æstu,

Et grauis & duri: uobis est poena luenda

Omnibus, & rigida pereundum sorte, quod ædens

Aeterni magnam grauiter uiolastis, eamq;

Ferratis grauiter mandistis dentibus: ergo

Terram istam plenam defunctis esse uidebis, (nis,

Quos pestis ue, fames ue, & numinis impetus om-

Bella ue sustulerint, atq; implacabilis hostis.

Omnis terra tibi deserta, urbesq; relictæ.

Sole sub occiduo uerò uocitata cometa

Cometa.

Stella relucebit, gladij mortalibus index,

Et famis & mortis, præclarorumq; uirorum

Atq; ducum interitus magnorum, nobiliumq;

Maxima præterea mortales signa monebunt:

Altus enim Tanais Mæotica stagna relinquet,

Liraq; depresso sulcos infindet in alueo

b 2

Frugi-

Frugifero. at fluctus cursum cohibebit abundans.
 Vasta barathra, labesq; ruent hinc oppida multa
 Asianarum Plena uiris: atq; hæc Asiæ labentur, Iassis,
 urbium rui Cebre, Pandonie, Colophon, Ephesus, Nicæa,
 na. Antiochia, Tanagra, Sinope, Smyrne, Marus,
 Europæq; Cyagra, Clitus, Basilis, Meropea,
 Antigone, Magnesia, Mycene, Panthia,
 Gaza nimis scelix, Hierapolis, Astypalæi.
 Tum scito Aegypti morti genus esse propinquum.
 Tum melior qui transijt annus Alexandrinis,
 Ex Asia quando suscepit Roma tributum.
 Verum Asiæ ueniet uel tripla pecunia rursus
 A Roma, pendetq; atrox iniuria pœnas.
 Ac quot sunt Italis Asianorum famulati,
 Viceni toties Asiæ cogentur in oris
 Pro mercede graues Itali tolerare labores,
 Innumerasq; pati uictu cum paupere multas.
 O auro locuples, Roma prognata Latina
 Virgo tenella, procis multis optata, frequenter
 Ebria, non ullo cum mundo seruaq; nubes.
 Sæpe tibi uellet teneros hera dura capillos,
 Et pœnas repetens ad terram sternet ab alto,
 Rursus & à terra sublimem tollet in altum. *
 Mortalis quòd erat uitiosa, iniustaq; uita.
 Fiet arena Samus: Delus deleta latebit:
 Fiet Roma ruina: ita digerit omnia fatum.
 Nullaq; erit Smyrnæ pereuntis mentio uindex.

Sed

Καρποφόρος. τὸ δὲ ῥῶμα τὸ μύριον αὐχέν' ἐφέξει
 χάσματα, ἠδὲ βαράθρ' ἀχανῆ, πολλὰ δὲ πόλεις Ἀσιατικῶν
 Αὐτάνδρῳ πεσέοντα. ἐν ἁσίδι μὲν ἰασίς, πόλεων
 Κέβρη, πανδονίη, νολοφῶν, ἔφεσος, νίπαια, πτώματα,
 Αντιόχεια, τάναρχα, σινώπη, σμύρνη, μάρος.
 Εὐρώπης δὲ κύναρχα, κλίτος, βασιλῆς, μδρόπεια,
 Αντιγόνη, μαγνησία, μυηλίη, πανθεΐα,
 Γάζα πανολδίσση, ἰδράπολις ἄστυπαλοῖο.
 Ἰδιότ' αἰγυπῆσ' ὀλοὸν γένος, ἐγγὺς ὀλέθρου.
 Καὶ τὸν ἄλεξανδρῶσιν ἔτος τὸ παρελθὸν ἄμεινον,
 Ὅπως τε διασμοφόρος ἁσίης ὑπεδέξατο ῥώμη,
 Χρήματα κεν τρεῖς τόσα δεδέξεται ἔμπαλιρ ἁσίς,
 Ἐν ῥώμῃ, ὀλοὴν δὲ ἀποτίσεται ὑβρις αὐτῆς.
 Ὅσοι δὲ ἐξ ἁσίης ἰταλῶν δόμον ἀμφεπόλυσσαν,
 Εἰκοσάνις τοσούτων ἐν ἁσίδι θητῶσιν,
 Ἰταλοὶ ἐν πονίῃ, ἀνὰ μύρια δὲ ὀφλήσουσιν.
 Ὡς χλιδανὴ ζάχρυσε, λατινίδης ἐνγονε ῥώμῃς
 Γαρθύνε, πολλὰνι σοῖσι πολυμνήσοισι γάμοισιν,
 Οἰνωθεΐσα λάτρεις νυμφύσεται ἕν ἐνὶ νόσμῳ.
 Πολλὰνι δὲ ἀδελὴν σείο νόμῳ δέσποινά τε κείρει,
 ἠδὲ δίνῳ διέπυσσά τ' ἕρανόθεν ποτὶ γαῖαν
 Ρίψει, ἐν δὲ γαίης πάλιν ἕρανόν εἰς ἀνεγείρει.
 Ὅτι βροτοὶ φάυλου ζωῆς, ἀδίνε τ' ἐνέχοντο.
 Ἔσαι ἠὰν σάμος ἄμμος, ἐσείται δὴλος ἄδελος, 18
 Καὶ ῥώμη ῥύμη. τὰ δὲ θέσφατα πάντα τελείται.
 Σμύρνης δὲ ὀλυμπύνης, ἕδεις λόγος ἐνδίκος ἔσαι,

Ἀλλὰ παλαιῖς βυλαῖς καὶ ἀγεμόνων κακότησι.
 Εἰρήνη δὲ γαλινοῦς ἐν ἀσίδι γαῖα ὀδύσει.
 Εὐρώπη δὲ μάκαιρα τότ' ἔσεται, σὺβοτος αἰθῆρ,
 Γουλυετῆς, σὺρωτος, ἀχείματος, ἠδ' ἀχάλατος,
 Πάντα φέρων, καὶ πῆλυα καὶ ἔρπετα θηρία γαῖης.
 Ω μακάρητος, ἐκείνορ ὅς ἐς χρόνον ἔσεται ἀνὴρ,
 Ἡ γυνὴ, μακάρων κενεήφατος ὄσορ ἀργαυλος.
 Εὐνομὴν γὰρ πᾶσα ἀπ' ἕραν ἄσφρόοντος
 Ἡξετ' ἐπ' ἀνθρώπων, ἠδ' ἰλιπίν, μετὰ δ' αὐτοῖς
 Ἡ πάντων προφθόσα βροτοῖς ὁμόνοια σαόφρων,
 Καὶ σοργῆ, τίσις, φίλιν ξείνων, ἀπὸ δ' αὐτῶν,
 Ἡλέτε δυσνομίη, μῶμος, φθόνος, ὀργῆ, ἄνοια.
 Φύξετ' ἀπ' ἀνθρώπων πονίη, καὶ φύξετ' ἀνάγη,
 Καὶ φόρος, ἔλόμενάιτ' ἔριδες, καὶ νείνεα λυγὰ,
 Καὶ νυκτολοπίαι, καὶ πᾶν κακὸν ἡμασι κείνοισ.
 Ἀλλὰ μακροδονίη βαρὺν τέξεται ἀσίδι πῆμα,
 Εὐρώπης τε μέγιστον ἀνασταχῶσεται ἄλγος,
 f. νόθων, δὲ **Ε**κ γυνετῆς κρονίδων τε † νόθων, δὲ δλον τε γυνέθλης.
 λων. **Κ**είνη καὶ βαβυλιῶνα πόλιν δεδιμήσεται ὄρυμνίω,
Καὶ πάσης ὀπόσης ἐπιδέρηεται ἥλιος αἴης
 Δεσπότις αὐδὴθεῖσα, παλαιῖς ἀτησίρ ὀλεῖται,
 Οὐ νόμορ ὀψιγόνοισι πολυπλάγησισιρ ἔχουσα.
Ἡξει καὶ πῶτ' ἀπιστ' ἐξ ἀσίδος ὀλθιορ ἕδρας
 Ἀνὴρ πορφυρέλυ λώπλω ἐπιειμένος ὤμοισ,
 Ἀχθιος, ἀλλοδίηης, φλογόεις. ἠγειρε γὰρ αὐτὸν
 Γρόατε κερωνὸς φῶτα, κακὸν δ' ἀσίνε γυγερ ἔξει
 Γᾶσα,

Sed uitijſq; ducum, & prauorum conſiliorum.
 * Pax autem tranquilla Aſiæ gradietur in oris.
 Tunc & erit felix Europa, & fertilis æther,
 Annofus, firmus (tempeſtas grandoq; nulla)
 Cuncta ferens. uolucres, reptiliaq; omnia terræ.
 O felix, ſeu uir, ueniet qui tempus ad illud,
 Seu mulier, foelix ſecuræ munere uitæ.
 Nam bona lex omnis cœli ſtellantis ab oris,
 Iuſtitia comitante, homines inuiſet, & unâ
 (Qua nihil eſt homini utilius) concordia ſana,
 Atq; amor, atq; fides, & amoris in hoſpite uincla.
 At mala lex, mordax liuor, dementia, & ira
 Mortales fugient: fugiet uis, pauperiesq;
 Cædes, letiferæ lites, & iurgia dira,
 Furtaq; nocturna, atq; malum tunc temporis omne.
 Detrimentum Aſiæ ſed grande Macedonia edet,
 Europæq; nimis magnus dolor exorietur,
 Saturni de gente notha, ſeruiſq; creata.
 Illa etiam firmam Babylona domabit, & omnis
 Quantum ſol luſtrat, terræ regina uocata
 Triftibus, infelix, fatis euerſa peribit,
 Nec iam deinde uagos compescet lege nepotes.
 Quin olim ueniet non expectatus in agros
 Felices Aſiæ, humeros indutus amictu
 Purpureo, crudelis homo, importunus, & ardens.
 Fulmine quippe citus fuit ille uir antè, iugumq;
 Durū Aſiam totam premet, et madefacta cruorens

In Româ.

h 4

Terra

Horū quin
 que & pro
 ximèsequē
 tis uersus
 ordinem
 Græcū nō
 sum secu-
 tus, sed
 quem in
 Græco nu-
 meris à me
 notatū ui-
 des.

Terra bibet multum, facta de cæde fluentem.

Illius inde genus à stirpe peribit eorum,

Ipsè genus quorum conatur perdere totum,

Radicem unam dans, quā Mars excindet et ipsam,

Purpureæ stirpis patrem excindendo ferocem

Cornibus ex denis: aliam plantam feret inde.

SEQUENTES SEXDECIM VERSVS ITA
 confusi sunt, ut ex ijs nullā potuerim elicere sen-
 tentiam. Hos in hunc modum utcunque
 uertere uerbis solutis conabar.

Sed tamen prorsus euersum omnem Idæ curauerit.

Atq; ipse à filijs quorum in unanimem fatalem mas

Corrūpitur. at tūc quidē agnascēs cornu regnabit.

Erit etiam Phrygiæ frugiferæ protinus signum,

Cum Rheæ prauum genus in terra fluctus

Aeternum radicib. nūquā sitiētib. qui germinauit,

Funditus prorsum perditum una in nocte fuerit,

In urbe Antandro atiseis terræ Neptuni,

Quam tum dictabunt cognomen Dorelaon,

Antiquæ Phrygiæ lachrymosæ nigre.

Erit igitur tempus illud cognomen Neptunus

Antra terræ dissipabit, & mœnia soluet.

Signa autem non boni, sed mali nascetur initium,

Ciuilis belli tristes habebitis angustias.

Aeneadas aut dans indigenæ cognatum sanguinē,

Quanquam rursus præda hominibus amatoribus

Helena. Ilion, heu miseresco tui: nam crescet Erinnyis

In Sparta, specie eximia, fama; perenni,

Egrec

Γάσσα, πολὺν δὲ χθὼρ πίεται φόνου ὀμβρηθῆσα.
 Αλλὰ καὶ ὡς παναίτητον ἅπαντα ἰδὲς θόραπύση. 6
 Ωρ δὴ πόρ γενεὶν αὐτὸς θέλει ἕξαπολέσαι, 2
 Εἰ τῶν δὴ γενεῆς λείνη γένος ἕξαπολείται, 1
 Ρίζαρίαν γε διδὸς, καὶ καὶ νόψει βροτολοιγὸς, 3
 Εὐδένα δὴ λὸράτωρ, παρὰ δὲ φυτὸν ἄλλο φυτὸν- 5
 σει.

Κόψει πορφυρέης γενεῆς γενετῆρα μαχητὺν. 4
 Καὐτὸς ἀφ' ἡῶν, ὦν ἐς ὀμόφρονα αἰσιον ἀρῆης
 φθῆται, καὶ τότε δὴ παραφύομενον λέραις ἀρῆσει.
 Εἶσαι καὶ φρυγίη δὲ φόρεσβίω αὐτίνα τέημαρ,
 Ὀπώτε καὶ ρείης μιάρου γένος ἐν χθονὶ ῥῶμα,
 Ασύναον ρίζησιρ ἀδιψήτοισι † τεθελῶς, αλ. τεθελῶς.

Αὐτόπρεμνον παναίτητον ἰῆ ἐν νυητὶ γένηται,
 Ερ πόλει ἀντάνδρω † ἀτίσεις χθόνος ἐνοσιγαίᾳ. f. σεισίχ-
 Ηρ τότε φημίξασιρ ἐπωνυμίην διορελάων θονος.

Αρχαίης φρυγίης πολυδαιεζύτοιο πελαινῆς.
 Εἶ' ἀρα ποιρὸς ἐπεινος ἐπωνυμίην ἐνοσίχθων,
 Κευθμῶνας γαίης σινεδιάσει, καὶ τείχεα λύσει.
 Σήματα δ' ἔη ἀγαθοῖο, κακοῖο δὲ φύσεται ἀρχῆ.
 Γαμφύλου πολέμοιο διαήμονας ἕξει ἀνάγνας.
 Αἰνεάδας δὲ διδὸς αὐτόχθονος ἐγγενὲς αἶμα.

Αλλάτε αὐθις ἔλωρ ἐπὶ ἀνθρώποισιρ ἐρασαῖς,
 Ἰλιου οἰντείρωσε, κατὰ σπαστὸν γὰρ ἐειννὸς ἐλκύη.

Βλασθήσει πόριναλλὲς αἰείφατον ἔργος ἀρίστον, 19

h 5 Αοσίδος

f. αἰμυλο- Ασίδος σὺρώπης τε πολυασδρῆς † οἰδημαλιπῶσα,
 ποῦσα. Σοὶ δὲ μάλιστ' ἀγός μόχθης, σοναχᾶς τε φέρσασα
 Θήσει, ἀγήρατον δ' ἔξει κλέος ἔσομνύοισι.

ὄμηρος. Καί τις ψυδοζγάφος πρεσβύς βροτὸς ἔσεται αὐ-
 θίς,

f. ἐρῆσιρ ὀ- Ψυδοπάτρις Δυσειδέα φάος † ὄνοπῆσιρ ἐν σίρ.
 πῆσι. Νουῦ ἢ πολυὺν ἢ ἔπος. * θ' ἔξ' ἔμμετρον διανοίας,

* f. Λιανοί- Οὐνόμασιρ Δυσίμισγόμενον. Χίον δὲ καλέσει,
 ας ἔμμε- Αὐτὸν, ἡαὶ γράφει τὰ κατ' ἴλιον, δ' ἐμὲν ἀληθῶς,
 τρον ἔξει. ΑΛΛὰ σαφῶς, † ἐπέεσιρ γὰρ ἐμοῖς, μέτρον τε κρᾶ-

f. ἐπέεσι τήσει.

γ' ἐμοῖς, Πρῶτος γὰρ χείρεσσιν ἐμὰς βίβλος ὀνομίου.

αὐτ' ἔπεισι Αὐτὸς δ' αὖ μάλα νοσηθήσει πολέμοιο κορυφᾶς,
 γὰρ. Ἐπτορα πριαμίδιον, ἡαὶ Ἀχιλλῆα πηλείωνα,

Τούστ' ἄλλος ὀπόσοις πολεμήια ἔργα μέμηλε,

Καί γε θεὸς τῆτοισι παρίσταδαί γε ποιήσει,

Ψυδοζγαφῶν κατὰ πάντα τρόπον, μέρος ας νε-
 νοιραῦς.

Καὶ θανέειρ μάλλον τοῖσι κλέος ἔσεται σὺρὺ
 Ἴλιον, ἀλλὰ ἡαὶ αὐτὸς ἀμοιβαῖα λέξεταί ἔργα.

Καὶ λυκίη λοκροῖο γένος παπὰ πολλὰ φυτῶσα.

f. σονεοῖο. Χαλκιδιῶν † σονοῖο πόρον πόντοιο λαχῶσα,

Καί σε μολῶν τότε παῖς αἰτώλιος ἔξοναίξει,

Κύρινε ἡαὶ σοὶ πόντος ἀπορήξει βαρυνὸν ἔλδορ.

Καὶ σὺ τότε ἄρην βυζάντιον ἀσίδι σέρξη,

Καὶ δὴ ἡαὶ σοναχᾶς λήψη, ἡαὶ ἀνήριθμον αἶμα.

Καὶ κρᾶτος ὑψηλὸν λυκίης ὄρος ἐν κορυφαίων,

Χάσματ'

Egregium germen, diuexaturaq; gentes
 Europæ atq; Asiæ populosas: præcipueq;
 Plangores, æstusq; tibi, gemitusq; datura
 Semper, & æterna fama celebranda nepotum.

Quidã deinde senex falsorum scriptor, & ipsam *Homerus.*

Mentitus patriam, nascetur, lumine captus
 Ille quidem, uerum præclara mente uigebit,
 Astringetq; modis carmen prædulce, duobus
 Mixtum nominibus: Chion quoq; se ipse uocabit. 4

Hic res Iliacas scribet, non sicut habebunt,
 Sed clarè, uerbisq; meis utendo, modisq;
 Primus enim uoluet librorum scripta meorum.

Isq; uel in primis ornabit belligerantes,
 Hæctora Priamiden, & Achillea Peliona,
 Et reliquos etiam, quibus & res bellica cordi.

Quin faciet diuos illis assistere, falsa
 Omnino scribens: homines cum morte caduci
 Si fuerint, quorum tantum nuda ossa supersunt,
 Et quibus ingentem famam dabit Ilion amplum.
 Sed tamen alterno res gestas carmine dicet.

Et Lyciæ Locri proles mala multa creabit.

Te quoq; Chalcedon ponti sortita meatum
 Angusti, Aetolæ gentis populabit alumnus.

Et tibi franget opes onerosas Cyzice pontus.

Tu quoq; tunc Asiæ Byzantion arma fouebis,

Et gemitus etiam accipies, multumq; cruorem,

Altumq; imperium Lyciæ de uertice montis,

Vndaq;

Vndaq; reclusæ petræ resonabit hiatu,
 Donec signa patrum iam cessent fatidicorum.
 κυβινω νήτειρα προπώντιδος οينوπόλοιο.

Circum te tumida resonabit Rhyndacus unda.

In Rhodū. Tu quoq; diu nulli Rhode subdita, filia Solis,
 Durabis, multaq; olim pollebis opum ui,
 Imperioq; maris primas euecta tenebis.
 Præda tamen studio tandem rapieris amantum,
 Cervicemq; iugo, diues, formosaq; subdes.
 Lydius at motus res Persidis expoliabit,
 Europaq; Asiæq; genus pertriste dolebit.

In Samios. Exitium Samijs conflabunt triste per æquor:
 Sanguine terra fluens resonabit in æquora rauca
 Cæde uirūm. uxores autem, lepidæq; puellæ,
 Ab lamentantes sua tristia damna querentur,
 Propter & occisos, & natos morte cadentes.
 σημείον νύπρου σεισμῶ δὲ φθείσει φάλαγγα.

Et multas animas hominum simul Orcus habebit.

In Trallen
 ses. At Trallis uicina Epheso succussa, tremente
 Terra, compositos muros, hominumq; labores
 Diruet, & latices feruentes terra refundet:
 Terra grauata illos, & sulphuris hauriet æstus,
 Regalesq; struet Samus ædes tempore certo.

In Italos. Italia haud tibi res cū externo Marte futura est.
 Sed te ciuilis (dictu miserabile) sanguis
 Affliget, celebrem nimium, positiq; pudoris.

Fere

Χάσματ' ἀνοιγομένης πέτρης πελαρύξεται ὕδωρ,
 Μέχρι τε λιὰ πατέρων μαντήϊα σήματα πᾶνση.
 Κυβίω κήτειρα προποντίδος οἰνοπόλοιο,
 Ρύνδακος ἄμφι σε κῦμα κορυσομένορ σμαραγῆσι. κατὰ τῆς
 Καὶ σὺ ῥόδου πηλυὸ μὲν ἀδύλυτος χρόνον ἔσση, ῥόδου.
 Ημερὶκ θυγάτηρ, πηλὺς δέ τοι ὄλβος ὀπιθεῖν
 Εσεται, σὺ πόντῳ δ' ἔξεις κρᾶτος ἔξοχον ἄλλων.
 Ἀλλὰ μετ' αὐθις ἔλωρ ἔση ἀνθρώποισιν ὄρασαῖς
 Κάλεσιν, ἢ δ' ὄλβῳ δεινὸν ζυγὸν αὐχένι θήσει.
 Λύδιος αὖ σεισμὸς δέ τ' ἀπὸ βροσίδος ἐξεναρήξει,
 Εὐρώπης τ' ἀσίης τε λειὼς ρηγιστὰ πᾶρ ἄλγη.
 Σιδονίωρ δ' ὀλοὸς βασιλεὺς, λιὰ φύλοπις ἄλλων, κατὰ τῶν
 Γοντοφόρον σαμίοις ὀλοὸν δείξουσιν ὄλεθρον, σαμίωρ.
 Αἵματι μὲν δάπεδον πελαρύξεται εἰς ἄλα φωτῶν
 Ολυμμένων, ἄλοχοι δέ σιν ἀγλαοφάρεσι κῆραις f. ἀποθρη-
 ὕβρι ἀεικλίλω ἰδιλὸν † ἀποθωρήξουσι, νίξουσι.
 Τὰς μὲν ὑπὲρ νεύων, τὰς δ' ὀλυμμένων ὑπὲρ ἕτων,
 Σημεῖον κῦπερ σεισμῶ φθίσει δέ φάλαγγα,
 Καὶ πολλὰς ψυχὰς αἰδης ὀμοθυμαδὸν ἔξει. κατὰ τῆς
 Τράλλις δ' ἢ γείτων ἐφέσθ σεισμῶ καταλύσει τράλλεως.
 † Τούχεα † σί ποιητ' ἀνδρῶν τ' ὀλοῶν βαρυθύμων. f. τείχεια.
 Ομβρήσει δέ τε γαῖα ὕδωρ ζεσθόν, ποτὶ δ' αὐτὸς
 Γαῖα βαρυνομένη πίεται, ὅσμη δέ τε θείη.
 Καὶ σάμος ἐρ καιρῶ βασιλείϊα δώματα τσίξει. f. ὅτι, αὐτ
 Ἰταλίη σοί δ' † οὗτος ἀφῆς ἀλλότριος ἦξει, ἔτις.
 Ἀλλ' ἐμφύλιον αἶμα πολύστονον ἔη ἀλαπαδινόν, κατὰ τῆς
 Ρυλθυβρύλητόρ τε, ἀνάδεια τε κῆραίξει, ἰταλίας.
Καὶ

Καὶ δ' αὐτὴ θέρμησι παρὰ πονοδῆσι ταθεῖσα,
 ἃ προῖδ' ἤθησεσι * σὶ ἀρίζεται δ' αὐτῶν.

Εὐση δ' ἐν ἀγαθῶν μήτηρ, θηρῶν δὲ τιθύη.

Redundat
 hæc vox.

Ἄλλος ἀπ' ἰταλίας λυμήτης † πάλιν ἤξεται ἀνὴρ.

Τῆμος λαοδίηεια κατὰ πρηνῆς ἔρωςσα

Καρῶν ἀγλαὸν ἄστυ λίνου παρὰ θέσνελορ ὕδωρ,

Σιγῆσεις μεγάλαυχον ἀποϊμώξασα τοιῆα.

Θρηῆες ἀηρόβυροι ἄλλωρ γήσονται ἀνέμων.

f. πολίπορ
 θορ.

Καμπανοῖς ἀραβῶν πέλειαι διὰ † τὸν πολὺν καρπορ

Λιμὸρ, πουλυετῆς δὲ ἀποϊμώξασα τοιῆα

Κύρνος λιὰ σαρκῶν μεγάλῃ χειμῶνος ἀέλλαις,

Καὶ πληγαῖς ἀγίοιο θεῶ κατὰ βούθεα πόντη

f. τεγέεσι.

Δύσονται κατὰ νῦμα θαλασείοις † τειέεσιρ.

Αἰ αἰ παρθενιαὶς ὀπόσας νυμφύσειτ' αἰδῆς,

Καὶ κέρως τὸς ἀηρόβρας βυθὸς ἀμφιπολσύσει.

Αἰ αἰ νήπια τέην' ἀλινηχέα βασιλήϊορ ἀμφω

Μυσῶν γαῖα μάκαιρα, γένος βασιλήϊορ ἀμφω

Τούξεται, ἃ μὲν πρηνῆς ἐπὶ χρόνον ἔσεται ἀληθῶς

Καρχηδῶν, γαλάταις ἢ πολύτρονος ἔσεται οἰητός,

Ἠξεί λιὰ τε νέδω κακὸρ ἔχατορ, ἀλλὰ μέγιστορ.

Καὶ σινύωρ χαλκείοις ὑλάγμασι, λιὰ σε νόρηνθε

Ἀνχῆσει ἐπὶ πᾶσιρ, ἴσορ δὲ βοήσεται αὐλὸς.

Ἡνίκα δὲ μοι θυμὸς ἐπάύσατο εὐθεορ ὕμνορ,

Καὶ πάλι μοι μέγαλοιο θεῶ φάτις εὐ γήθεσιρ

Ἰσατο, λιὰ μ' ἐνέλυσσε προφητῶσαι κατὰ γαῖαν.

Αἰ αἰ φοινίκωρ γένος ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,

* Καὶ πάσαις πόλεσιρ παραλίας, ἃ δὲ μί' ὑμῶν

Γρὸς

Fervida quinetiam recubans libamina propter

ἀπρῶιδιῶν ἑθῆοςι * ἐν ἀρίσεται δι' αὐτὴν.

Nec tu blanda bonos mater, sed lacte fouebis

Altrix saeva feras, iterum uir perniciosus

Surget ab Italia. tunc diruta Laodicea

Vrbs Carum præclara, Lyci splendentis ad undas,

Magnanimi patris luctu defuncta silebis.

θρῆνες ἀνερόβυροι ἄλλωρ θήσονται ἀνέμων.

Aestus Campanis ingens impendet ab urbes

Depopulante fame, et longæuæ morte parentis

Defleta. Cernus, Sardoq; furente procella

Magnæ hyemis, sanctoq; Deo feriente, profundo

Mergentur, tectis sub gurgite nantibus alto.

Eheu quàm multas sponsabit Pluto puellas

Intactas, iuuenesq; impubes æquore mersos.

Eheu infantes oppressos gurgite salso

βασιλῆϊον ἄμφω

μυσῶν γαῖα μάκαιρα γένος βασιλῆϊον ἄμφω

τέξεται, tamen haud durabit tempore longo

Carchedon. Galatis aderit tristis quoq; luctus.

Et Tenedo ueniet suprema, at maxima clades.

Et Sicyon æris tinnitu, teq; Corinthe,

ἀνχίσει ἐπὶ πᾶσιρ, ἴσον δὲ βοήσεται αὐλός.

Vt requieta mihi diuino à carmine mens est,

Ecce iterum stimulat magnum mea pectora numē,

Mēq; futura iubet per terras uaticinari.

Eheu Phœnicum marium genus et muliebre,

* Littoreasq; urbes omnes; nam nulla manebis

Ad lumen solis, communi in lumine, uestrum.
 Nec uita numerus, nec erit tribus amplius ulla,
 Iniustam propter linguam, uitamq; nefandam,
 Quem triuere omnes reserantes ora profana,
 Tetraq; dixerunt, iniustaq;, falsaq; uerba:
 Et contra magnum regemq;, Deumq; steterunt,
 Oreq; falsa malo uomuerunt: propter id ipsos
 Cunctas terribilis per terras caede domabit,
 Et mandabit eis Deus heu tristissima fata,
 Euertens urbes, & multas funditus arces.

In Cretam. Eheu Creta tibi, multum dolitura: manet te
 Clades, pernicie te prostratura perenni,
 Et te fumantem tota olim terra uidebit,
 Semper & ardentem nunquam te desinet ignis.

In Thracas. Heu tibi Thraca, iugum quoniam seruile subibis,
 Cum Graecos Galatae permixti, Dardanidaeq;,
 Vastabunt auidè: tum te tua damna laceßent,
 Externaeq; malum terrae dabis, accipiesq;. (ctis,

In Gog. Heu tibi Gogq;, Magogq;, alijsq; ex ordine cū
 Marsog, atq; Angon: tibi quot mala fata propin-
 Quata etiā Lyciae natis, Mysaeq;, Phrygūq;, (quāt:
 Pamphyliaeq; cadent gentis, Lydiq; frequentes,
 Mauriq;, Aethiopesq;, et quorū barbara lingua est
 Cappadoces, Arabesq;. quid autem singula pando?
 Quotquot enim gētes uersantur in orbe, tremendā
 Omnibus immittet cladem Deus ille supremus.

Barbara gens uerò cum Graecos aggredietur,
 Mula

Γρὸς φάος ἠελίοιο παρέσεται ἐν φαῖ ποινῶ,
 οὐδ' ἐτι τῆς ζωῆς ἀριθμὸς λιὰ φύλον ἐτ' ἔσαι.
 ἀντ' ἀδίην γλώττης, ἀνέμυ τε βίη λιὰ ἀνάγνω,
 ορματέτριψαμ πάντες ἀνοίγοντες στόμ' ἀνάγνω,
 καὶ δεινὸς διέθεντο λόγος, ψυλλεῖς τ' ἀδίην τε,
 κ' ἄσκησαρ νατάντι θεῶ μεγάλης βασιλῆος.
 κλύοιξαν ψυλλεῖς μυσάρων στόμα, τ' ἐνεῖ ἄρ αὐτὸς
 εἰπάγλωσ πληγέσι λαμάσσειν παρὰ πᾶσαμ
 γαῖαν, λιὰ πιηρὸν μοῖρην πέμψει θεὸς αὐτεῖς,
 ἐξ ἐδάφους πλέξας πόλεας, λιὰ πολλὰ θέμεθλα.

Αἰ αἰ σοι κρήτη πολυώλιωε, εἰς σέ τ' ἦξει
 πληγὴ, λιὰ φοβερὰ αἰώνιος ἐξαλαπάξει.
 καὶ σε ναπνιζομένον πᾶσα χθὼρ ὄψεται αὐθις,
 κ' ἔσε δι' αἰῶνος λείψει πῦρ, ἀλλὰ καήση.
 Αἰ αἰ σοι θρήνη, ζυγὸν ὡς εἰς δόλιον ἦξεις.
 Ἡνίκα σύμμικτοὶ γαλάται τοῖς διαρδανίδεσσι
 Ἑλλάδ' ἐπεσυσμένως πορθέοντες, τότε σοι ναπὸν ἔ-
 γαίη δ' ἄλλοτρίη δώσεις ναπὸν, ἠδέ τι λήψη. (σαι,

κατὰ τῆς
 κρήτης.

κατὰ τῆς
 θράκης.

Αἰ αἰ σοι γῶγ, λιὰ πᾶσιμ ἐφεξῆς ἅμα μαγῶγ,
 μαρσῶγ ἠδ' ἀγγῶγ, ὅσα σοι ναπα μοῖρα πελάξει.
 Πολλὰ δὲ λιὰ λυνίωρ ἠοῖς, μυσῶρ τε, φρυγῶρ τε,
 Πολλὰ δὲ παμφυλίωρ ἔθνη, λυδιῶρ τε πεσεῖται,
 Μαυρῶρ τ' αἰθιόπων τε, λιὰ ἔθνῶν βαρβαροφώνων,
 Καππαδοκῶρ τ' ἀράβων τε, τί δὴ κατὰ μοῖραν ἔ-
 ξανδῶ; πᾶσιμ γὰρ ὅσοι χθόνα ναιετάσσιμ, (νασορ
 ὕψιστος δεινὸν ἐπιπέμψει ἔθνεσι πληγῶν.

κατὰ τοῦ
 γῶγ.

ἑλλάδος

Ἑλλήσιμ δ' ὀπόταμ πολυβαρβαρορ ἔθνος ἐπέλθη, αἰχμαλω-
 ῖ

Πολλὰ σία.

Πολλὰ μὲν ἐπλεῖσιν ἀνδρῶν ὀλέσουσι κάρηνα,
 Πολλὰ δὲ πύονα μῆλα βροτῶν διαδηλήσονται,
 Ἴππων θ' ἡμιόνων τε, βοῶν τ' ἀγέλας ἐριμύων,
 Δώματα τ' ὑπόικτα πυρὶ φλέξουσιν ἀθέσμως.
 Πολλὰ ἢ σώματα δὴλα πρὸς ἄλλῃ γαῖαν ἀνάγκη
 Ἀξουσιν, λιχί τεύνηα, βαθυζώνης τε γυναικας (σαι,
 Ἐν θαλαμῶν ἀπαλάς τρυφῶσι ποσὶ πρόθε πεσόν-
 τονται δεσμοῖσιν ὑπὸ ἐχθρῶν βαρβαροφώνων,
 Γᾶσαν ὑβερὴν πᾶσιν ἀεικλῶν. ἢ ἔστι αὐτοῖς
 Μικρὸν ἐπαρθέσων πόλεμον, ζωῆς τ' ἐπαρωγός.
 Οὔονται τ' ἰδίας ἡγήσεις καὶ πᾶσιν ἅπαντα
 Ἐχθρὸν ἡαρπίζοντα, τρόμος δὲ ὑπὸ γούασιν ἔσαι.
 Φύξονται δὲ ἑνατὸν, εἰς δὲ αὐτὸς πάντας ὀλέσει,

Ἰ. νικήσουσι **Γ**έντε ἢ τ' ἡνιήσουσι βαρὺν χόλον, οἱ δὲ πρὸς αὐτὸς
 βαρὺν λό- **Α**ιχρῶς φερόμενοι πολέμῳ, δεινῶ τε κηδοιμῶ
 χον. **Ο**ἴασιν ἐχθροῖσι χαρὰν, ἔλθοι δὲ πόνθος.
 Δύλειος δὲ ἄρα ἔσαι ζυγὸς ἐλλάδι πάση. (σαι,
 Πάντα δὲ ὁμῶς πόλεμος τε βροτοῖς καὶ λοιμὸς ἐπ' ἔ-
 χαλκειόρ τε μέγαρ τσύξει θεὸς ἕρανὸν ὑψῶ,
 Ἀβροχίλιν τ' ἐπὶ γαῖαν ὄλλιν, αὐτὴ δὲ σιδιηρᾶ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα βροτοὶ δεινῶς κλάουσιν ἅπαντες
 Ἀπορίλιν καὶ ἀνηροσίλιν, καὶ πῦρ ἐπὶ γαίης.
 Καὶ θήσει πολλὴν ἰσθὸν, ὅς ἕρανὸν ἐπιτίσει καὶ γλῶ.
 20 **Γ**αῖαν δὲ ἀνθρώπων τὸ τέλει γένος ἔσειται αὐτῆς.
 πρὸς τοὺς **Ε**λλάς δὲ τί πέποιθας ἐπ' ἀνδράσιν ἡγεμόνεσσιν
 ἑλλήνας. **Θ**νητοῖς, οἷς ἔστι φυγεῖν θανάτοιο τελευτῆς
 Πρὸς τί τε δῶρα μάταια κατὰ φθιμένοισι παρῆσαι,
 Θύει

Oracula.

131

Græcię ca-
lamitas.

Multa quidem capita extirpabit lecta uirorum,
 Multas balantes hominum corrumpet opimas,
 Mulorumq; greges, & equorum armenta, bouq;
 Infandoq; domos elegantes igne cremabunt,
 Multaq; diuersum ducent captiua sub orbem
 Corpora ui, molles pueros, cinctasq; parentes
 Ex thalamis, pedibus teneris quas ante iacentes
 Cernent in uinclis (constringet barbarus hostis)
 Omnia dura pati: nec erit tamen ulla potestas
 Seuum pellendi bellum, uitamq; tuendi.
 Cernent diuitijs hostem, rebusq; fruuentem
 Omnibus ipsorum, trepidi genibusq; trementes,
 Et fugient unum centum, per eumq; peribunt:
 Quinq; autem magnum superabunt agmen, & illi
 Turpiter utentur pugna, tristiq; tumultu,
 Letitiamq; ferent hosti, Græcisq; dolorem,
 Et seruile iugum portabit Græcia tota.
 Cuncta simul tangent homines, bellumq; luesq;
 Et superum cœlum diuinitus ære rigebit,
 Nec pluuijs ullis madefiet ferrea terra.
 Post ea mortales omnes miserabile flebunt
 Ignemq; uastari, nec ararier arua, seriq;
 Et mala multa dabit cœli terræq; creator,
 Atq; hominum fiet pars tertia sola superstes.
 Græcia principibus quid fidis morte caducis,
 Vltima quos leti non est euadere fata?
 Quorsum defunctis donaria uana reponis?

Ad Græ.
cos.

i z

Quid

Quid ue litas statuis? quis te malus error ad ista
 Mentis agit, magni linquentem numinis ora?
 Accipere omniparens nomen numenq; memento.
 Mille anni atq; alia sunt penthecatontades, ex quo
 Græcorum reges regnum tenuere superbi,
 Qui mala mortales docuerunt prima magistri,
 Tot simulachra deum statuentes luce carentum:
 Ex quibus effectum est, ut tam sapiatis inanè.
 Verum quando Dei magni uos ira laceffet,
 Tunc agnoscetis conspectum numinis alti.
 Atq; omnes animæ mortales multa gementes,
 In cœlum rectâ manibus sublimè supinis,
 Regis opem magni incipient orare uocantes,
 Quærerèq; ecquis eos tanta defendat ab ira.

Hoc quoq; discendum, & memori tibi mente te=
 Funera uoluendis annis sint quanta futura, (nendū,
 Græcia quando boues & tauros cædet opimos,
 Ad magniq; Dei templum libamina sistet,
 Effugiet creperum bellum, pestemq; metumq;
 Et seruile iugum tandem ceruice repellet.
 Sed tamè impia stirps hominum illuc usq; uigebit,
 Dum finem hoc capiat tempus fatale, diesq;
 Non uos quippe Deo libabitis antè, peracta
 Omnia quàm fuerint, statuet quæcunq; uoluntas
 Certa Dei, fieri quæ prorsum cuncta necesse est.

De Chri-
 stianis.

Tūc hominum tandem surget gens sacra piorū,
 Qui præcepta Dei retinentes mente supremi,

Eius

Θύεις τ' εἰδώλοισι; τί τοι πλάνοι ἐν φρεσὶ θῆνε,
 Ταῦτα τελεῖν προλιπῶσα θεῶ μεγάλιο πρόσωπον;
 Οὐνομα παγγονέτας τε σέβας δέχε, μηδὲ λάθῃ σε.
 Χίλια δ' ἔσ' ἔτεα καὶ πονθεπατοντάδες ἄλλαι,
 Ἐξ ἧ δὴ βασιλυσσαρ ὑπὸρφίαλοι βασιλῆες
 Ἐκλίωσιν, οἱ πρῶτα βροτοῖς κακὰ ἠγεμόνισσαρ,
 Πολλὰ θεῶν εἰδῶλα καταφθιμύοις θανεόντων,
 ὧρ ἐνέεν τὰ μάταια φρονεῖν ὑμῖν ἀπεδείχθη.
 Ἀλλ' ὁπότεαρ μεγάλιο θεῶ χόλος ἔσεται ὑμῖν,
 Δὴ τότε ἐπιγνώσεθε θεῶ μεγάλιο πρόσωπον.
 Γᾶσαι δ' ἀνθρώπων ψυχὰι μεγάλα στυγνάχουσαι,
 Ἀντὰ πρὸς ἕραν ἄνδρ' ἀναχόμενοι χέρας αὐτῶν
 Ἀρξονται βασιλῆα μέγαρ ἐπαμλύτο κλύζειν,
 Καὶ ζητεῖν ῥυστῆρα χόλου μεγάλιο, τίς ἔσται.
 Ἀλλὰ γε ἡ μάθε τῶτο, καὶ ἐν φρεσὶ κᾶτθεο σῆσιν,
 Οσα περιπλομύων ἐν αὐτῶν κήδεα ἔσται,
 Καὶ τὸς ἑλλὰς ἔρεξε βοῶν, τὰύρω τ' ὄριμύων,
 Πρὸς ναὸν μεγάλιο θεῶ ὀλοιαρπώσασα
 Ἐκφύξῃ πολέμοιο δυσηχέος, ἠδὲ φόβοιο
 Καὶ † λοιμῶ. καὶ δῆλον ὑπεκφύξῃ ζυγὸν αὐθις. *al. λοιμῶν.*
 Ἀλλὰ μέγχις γέ σε τῶδ' ἀσεβῶν γένος ἔσεται ἀν-
 Ὀππότε νερτῶτο προλάβῃ τέλος αἰσιμον ἡμαρ. (δρῶν
 Οὐ γὰρ μὴ θύσητε θεῶ, μέγχι πάντα γένεται,
 Οσα μόνος βυλσύσεται ἕκ ἀτέλυστα θεός γε,
 Γάντα τελεσθῆναι, κρᾶτὸρ δ' ἐπιείσεται ἀνάγκη.
 Εὐσεβέων ἀνδρῶν ἰδρῶν γένος ἔσεται αὐθις,
 Βυλαῖσι δὲ † νῶ οἱ προσνείμενοι ὑψίστοιο, *f. νόμῶ.*

περὶ τῶν
χριστιανῶν.

Οἱ ναοὶ μεγάλοιο θεῦ περιουσιανέεσσι
 Λοιβῆ τε, ννίση τ', ἠδ' αὐθ' ἰβραῦς ἐπατόμβαις,
 Ταύρων ζατρεφέων θυσίαις, περιῶν τε τελείων,
 Πρωτοτόπων οἰῶν τε, καὶ ἀρνῶν πίονα μῆλα
 Βωμῶ ἐπὶ μεγάλῳ ἀγίῳσ ὀλοκαρπύουτες,
 Ἐρ δὲ διηκαιοσύνη νόμου ὑψίστοιο λαχόντες
 Ολβιοὶ οἰνήσασσι πόλεις, καὶ πόονας ἀγρῶς.
 Αὐτοὶ δ' ὑψωθέντες ὑπὸ ἀθανάτοιο προφήται,
 λείπει. Καὶ μέγα χάριμα βροτοῖς πάντεσσι φέρντες.
 Μύνοις γὰρ σφιν δῶκε θεὸς μέγας σύφρονα βασιλῆν,
 Καὶ τίσιρ, καὶ ἀριστορ ἐνὶ στήθεσσι νόημα,
 Οἱ τινες ὅτι ἀπατήσιν κενάϊς, ἔδ' ἔργ' ἀνθρώπων
 Χρῦσεα καὶ χάλκεια, καὶ ἀργύρε', ἠδ' ἐλέφαντα,
 Καὶ ξυλίνων λιθίνων τε θεῶν εἰδωλα παμόντων.
 Γήλινα μιλτόχριστα, ζωγραφίας τυποειδεῖς,
 Τιμῶντες ὅσα κενύτε βροτοὶ κενεόφρονι βασιλῆ,
 Ἀλλὰ μιν ἀείρουσι πρὸς ἕρανὸν ὠλόντας ἀγνάς,
 Ορθροὶ ἐξ σίνης αἰεὶ χέρας ἀγνίζοντες
 Ὑδατι, καὶ τιμῶσι θεῶν τὸν αἰεὶ μέγαρ ὄντα,
 Αθανάτορ, καὶ ἐπειτα γονεῖς, μετὰ δ' ἔξοχα πάν-
 των
 Ἀνθρώπων ὅσινε σίνης μεμνημένοιο εἰσίν.
 Καὶ δὲ πρὸς ἀρσενιῶν παῖδας μίγνυσθαι ἀν' ἀγνώσ,
 Οσά τε φοίνικες, αἰγυπῆσιοι, ἠδὲ λατίνοι,
 Ἐλλάς τ' εὐχωρος, καὶ ἄλλων ἔθνεα πολλὰ,
 Γόρσων καὶ γαλατῶν, πάσης δ' ἀσίης, παραβαίτις
 Αθανάτοιο θεῦ ἀγνὸν νόμον, ὃν παρέβησαν.

Αυθ

Eius honorabunt casto libamine templum,
 Et suffiminibus. cædetur & hostia multa,
 Et tauri pingues, aries quoq; multus, ouesq;
 Primigeno partu natæ, cum pinguibus agnis,
 Quæ sanctè magna procurabuntur in ara.
 Sortitiq; æquas partes, ex lege supremi,
 Oppida felices habitabunt, aruaq; leta.
 At uates præerunt, quos immortalis honorat,
 Quiq; bonum portant cunctis mortalibus ingens:
 Solis quippe Deus sanum donauit habere
 Consiliūq; fidemq;, bonamq; in pectore mentens.
 Nec uerò uanis erroribus ulla laboris
 Humani monimenta colunt, aut ære uel auro
 Cusa, uel argento simulachra, uel intereuntum
 Ligno, uel saxo factorum signa deorum,
 Aut creta aut minio uiuos in imagine uultus,
 Qualia stultitia mortales mentis adorant:
 Verum protendunt castas ad sidera palmas,
 Ex lectoq; manus surgentes manè repurgant
 Sæper aqua, atq; Deū, qui semper magnus, honorat
 Aeternum: post quem patres, matresq; deinde
 Ante omnes homines sancti meminere cubilis:
 Nec maribus pueris sceleratè congreuntur,
 Sicut Phœnices, Aegyptusq;, atq; Latini,
 Frugiferensq; alijs cum multis Græcia terris,
 Persis, & Galatis, Asianisq; omnibus, alman
 Aeterni legem qui contempserunt Tonantis:

Pro qua re Deus in mortales seuiet omnes,
 Immittetq; famem, plangores, bella, malam rem,
 Pestem, perniciem, lachrimas, tristesq; dolores:
 Aeternum quoniam sancte decorare parentem
 Nolentes, hominum generis simulachra colebant
 Facta manu, stupidi: in rupes quæ iacta cauatas
 Mortales abdent, magno cogente pudore,
 Cum nouus Aegypti rex septimus imperitabit
 In propria terra, de Græcis annumerandus,
 Cui Macedo imperio dominabitur imperiosus.

Antio- Ex Asiaq; aquilæ ueniet rex magnus ad instar,
 chus. Ardens, qui terram peditumq; equitumq; cateruis
 Obducet, qui cuncta malis labefacta replebit,
 Et regnum Aegypti prosternet, & omnia secum
 Asportans, uastum discedet prædo per æquor,
 Tumq; genu flectent album regi q; Deo q;
 Magno immortalis per terras omniparentes,
 Et sabrefacta manu confident omnia flammis.

Tunc Deus humanis concedet gaudia magna,
 Terraq; & arboreæ stirpes, pecudumq; cateruæ
 Innumera ueros fructus mortalibus edent,
 Vinum, dulceq; mel, niueum lac, quodq; uel inter
 Omnia frumentum mortales adiuuat ægros.

Admoni-
 tio ad ho-
 mines.

Sed tu mortalis, uersuta mente, malaq;
 Noli diuitijs nimis inuigilare: sed illis
 Missis, conuersus numen placare memento,
 Et maclare Deo taurorum corpora centum,

Primi

Ἀνθ' ὧν ἀθάνατος θήσει πάντεσσι βροτοῖσιν
 Ἀτλῶν καὶ λιμῶν, καὶ πύματά τε φοναχάς τε,
 Καὶ πόλεμον καὶ λοιμὸν, ἰδί' ἀλγεα διακρυόοντα,
 Οὐνεμ ἀθάνατον γενέτω πάντων ἀνθρώπων
 Οὐκ ἔβελον τιμᾶν ὀσίως, εἰδῶλα δ' ἐτίμων
 Χειροποίητα σέβοντες, ἀρίψασι βροτοὶ αὐτοῖ
 Ἐρχισμαῖς πετρῶν κατακρύψαντες δι' ὄνειδος.
 Οππόταν αἰγύπτῃ βασιλεὺς νέος ἔβλομον ἀρχῆ
 Τῆς ἰδίας ἔγχευε, ἀειθρόμενος ἐξ ἐλλύων, *al. γενεῶν.*
 Ἀρχῆς ἧς ἀρξασι μακροδόνες ἀσπετοὶ ἄνδρες.
 Ἐλθῆ δ' ἐξ Ἀσίας βασιλεὺς μέγας αἰετὸς αἰθῶν, *ἀντίοχος.*
 Ὁσπᾶσαρ σινεπάσει γαῖαν περὶ ὧρ τε καὶ ἰππέων,
 Πάντα ἧ συγνόψει, καὶ πάντα κακῶν ἀναπλήσει,
 Ρίψει δ' αἰγύπτῃ βασιλῆϊον, ἐν δέ τε πάντα
 Κτήμαθ' ἐλῶν ἐποχεῖται ἐπ' εὐρέα νῶϊα θαλάσσης,
 Καὶ τότε δὴ κάμψασι θεῷ μεγάλῳ βασιλῆϊ
 Ἀθανάτῳ γόνυ λουήον ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρη,
 Ἔργα δὲ χειροποίητα πυρὸς φλογὶ πάντα πεσεῖται. 21
 Καὶ τότε δὴ χαρμῶν μεγάλῳ θεὸς ἀνδράσει δῶ- 22
 σει.

Καὶ γὰρ γῆ, καὶ δένδρα, καὶ ἀσπεῖα ποίμνια μῆλων,
 Δώσασι καρπὸν τὸν ἀληθινὸν ἀνθρώποισιν,
 Οἶνον, καὶ μέλιτος γλυκῆρ, λουήον τε γάλακτος,
 Καὶ σίτην, ὅπως ἔστι βροτοῖς κάλλιστον ἀπάντων.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ πολλὴν βροτῆ ποιμιλόμητι κακόφρον, παράκλη-
 Ἀλλὰ λιπῶν πλεόντορ, σφρέψας θεὸν ἰλάσσοιο. *σις πρὸς τὸν*
 Θῦε θεῷ ταύρων ἐνατοντάδας, καὶ καὶ ἀγνῶν *ἀνθρώπων.*

Γρωτότονωρ, αὐγῶρ τε πόριπλομὸν αἰσιν ἐν ὄραις.

Ἀλλὰ μὴ ἰλάσῃς θεὸν ἄμβροτορ, αἴν' ἐλεήσει.

Οὗτος γὰρ μόνος ἐστὶ θεὸς, ἢν ἐστὶν ἕτ' ἄλλος.

Τὴν δὲ Διαισοσύνην τίμα, καὶ μηδέν' ἀθλίβε,

Ταῦτα γὰρ ἀθάνατος νέλεται Δειλοῖσι βροτοῖσιν.

τοῦ κόσμου
συμφορᾶ.

Ἀλλὰ σὺ τῷ μεγάλῳ θεῷ μίμνιμα φύλαξαι.

Ὅσπότε κεν πάντεσσι βροτοῖς λοιμοῖο τελευτή

ἔλθῃ, καὶ φοβροῖο δίκη τύχῃσι δαμνύτες.

Καὶ βασιλῶν βασιλῆα λάβῃ, χώραν τ' ἀφέληται,

ἔθνη δ' ἔθνεα πορθήσει, καὶ φύλα Διωάσει.

Ἡγεμόνες δὲ φύγῃσι εἰς ἄλλῃ γαῖαν ἅπαντες,

Ἀλλ' ἄχθῃ γέ τε γαῖα βροτῶν, καὶ βάρβαρος ἀρχή

Ἑλλάδα πορθήσει πᾶσαν, καὶ πῖονα γαῖαν

Ἐξαφύσει πλῆτοιο, καὶ ἀντίον εἰς ἔριον αὐτῶν

ἔλθῃσι, χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εἵνεκον ἔσθαι

f. ποιμαί-
νοῦσα.

Ἡ φιλοχρημοσύνη πάντα τ' ποιμνύσσει πόλεοσι,

Χώραν ἐν ἀλλοτρίῃ, ἄταφοι δὲ ἅπαντες ἔσονται,

Καὶ τῶν μὲν γύναιες τε καὶ ἄγρια θηρία γαίης

Σαρμῶν δηλήσονται. ἐπὶ αὐτῶν δὲ ταῦτα τελέσθῃ,

Λείψανα γαῖα πέλῳρος ἀνιλάσειε θανόντων,

Αὐτὴ δὲ ἄσπερτος καὶ ἀνήροτος ἔσθαι ἅπασα,

f. μισερῶν.

Κηρύσσῃσα τάλαινα μύσος τ' μύριον ἀνθρώπων.

Πολλὰ χθόνων μῆνη πόριπλομῶν ἐν αὐτῶν,

Πελτὰς καὶ θυρεὺς, γοαισῶν, παμποίικιλα ὅπλα,

οὐδέ μιν ἐν δρυμῶ ξύλα κόψεται εἰς πυρὸς αὐγλήν.

Καὶ τότε ἀπ' ἡελίοιο θεὸς πέμψει βασιλῆα,

Ὅς πᾶ-

Primigenosq; agnos, caprasq;, uolantibus horis.
 Quere Dei facilem æterni placando fauorem,
 Qui solus Deus est, nec quisquam est alter ab ipso.
 Iustitiam colito, nulliq; iniurius esto.
 Immortalis enim iubet hæc mortalibus agris.

Tu uerò magni uitato numinis iram,
 Tum cum mortales omnes petet exitialis
 Pestis, & horribili poenarum strage prementur,
 Et regem capiet rex, terramq; auferet illi:
 Et gens delebit gentem, populosq; dynastæ,
 Diuersasq; duces omnes fuga pellet in oras,
 Mutabit homines tellus, & barbara totos
 Græcorum pingues agros populata potestas
 Tolleat diuitias, & nata seditione
 Ipsi inter sese contendent, scilicet aurum
 Propter & argentum (tantum malesuada malorū
 Cogit auaritia) inq; alienis finibus omnes
 Nullis claudentur tumultis, inhumataq; sæuis
 Corpora uulturibus linquent lanianda, ferisq;,
 Factaq; cum fuerint hæc omnia funditus, ingens
 Reliquias tellus consumet luce carentum,
 Semina nec prorsum capiet, nec arabitur ipsa,
 Infelix hominum testans scelus exitiale.*

Tempore longinquo multis uoluentibus annis
 Peltas & clypeos, gæssos, diuersaq; tela.
 Nec de quercetis lignum scindetur ad ignem.

Et tunc sole Deus regem demittet ab alto,

Qui

Terræ ca-
lamitates.

Qui totam terram diris recreabit ab armis,
 Occisis alijs, alijs in foedera iunctis.
 Nec uerò propria disponet is omnia mente,
 Sed laudanda Dei magni decreta secutus.
 Atq; iterum magni florebit amata Dei gens
 Diuitijs, auro atq; argento, purpureoq;
 Ornatu: tellusq; parens gaudebit, & æquor,
 Plena bonis, etiamq; inter se feruere reges
 Incipient ira, meditantés corde nefanda.
 Inuidia nihil est peius mortalibus ægris.
 Sed crebri terram gentiles rursus eandem
 Inuadent reges, leti sibi fata ferentes.
 Namq; Dei magni tentabunt depopulari
 Sacra, uirosq; bonos: cum fines ingredientur,
 Circum urbem reges peruersi sacrificabunt,
 Quisq; sui solij dominus, populiq; rebellis.
 At Deus ingenti ad socordem uoce loquetur,
 Et tardum populam cunctum, iustasq; reposcet
 Iudicio poenas, magnus, dextraq; peribunt
 Omnes æterna, & coelo labentur ab alto
 In terram ardentes enses, uenientq; coruscæ
 Lampades in medios homines splendore micantes.
 At terra omniparens illis percussa diebus,
 Numinis æterni dextra, piscesq; marini,
 Terrestresq; feræ omnes, & genus omne uolantũ,
 Humanæq; omnes animæ, maria omnia, uultum
 Aeterni horrescent, exalbescentq; timore.

ille

Ος πᾶσαν γαῖαν παύσει πολέμοιο καποῖο,
 οὐς μὲν ἄρα κτείνεας, οἷς δὲ ὄρηια πιστὰ τελέεσας,
 οὐδέ γε ταῖς ἰδίαις βυλαῖς τάδε πάντα ποιήσει,
 ἀλλὰ θεῶ μεγαλοιο πειθήσας δόγμασιν ἑσθλοῖς.
 λαὸς δὲ αὖ μεγαλοιο θεῶ πρὶν ἀλλεῖ πλῆττω
 βεβριθῶς, χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ, ἠδέ τε νόσμῳ
 † πορφυροῖ, καὶ γαῖα τελεσφόρος, ἠδέ θάλασσα
 τᾶν ἀγαθῶν πλήθυσσα, καὶ ἀρξονται βασιλῆες
 ἀλλήλοισι ποτέειρ, ἐπαμύοντες κακὰ θυμῶ.
 ο φθόνος ὑπὲρ ἀγαθῶν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 ἀλλὰ πάλιν βασιλῆες ἐθνῶν ἐπὶ, τῷ δέ τε γαῖαν
 ἀθροοὶ ὀρμήσονται, ἑαυτοῖς κῆρα φέροντες
 σπῆνερ γὰρ μεγαλοιο θεῶ, καὶ φῶτας ἀρίστους
 γορθεῖν βυλήσονται, ὅπλινά γαῖαν ἵκονται,
 θύσσει πύκλω πόλεως μιαιροὶ βασιλῆες,
 τὸν θρόνον αὐτῶ ἑνάστος ἔχωρ, καὶ λαὸν ἀπειθῆ.
 καὶ ρὰ θεὸς φωνῆ μεγάλη πρὸς πάντα λαλήσει
 λαὸν ἀπάκισυτον, κενεόφρονα, καὶ κέρσις αὐτοῖς
 εἴσεται ἐν μεγαλοιο θεῶ, καὶ πάντες ὀλθῶνται
 χεῖρς ἀπ' ἀθανάτοιο, ἀπ' ἕρανόθεν ἢ πρὸς ὄνται
 Ῥομφαῖαι πύρρινοι, κατὰ γαῖαν λάμπαστες αὐγε
 ἤξονται μεγάλαι, λάμπασαι εἰς μέσον ἀνδρῶν.
 γαῖα δὲ παγγενέτειρα σαλσύσεται ἡμασι κείνοις,
 χεῖρς ἀπ' ἀθανάτοιο, καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ πόντον.
 γαῖα δὲ θηρία γαίης, καὶ ἄσπερα φύλα πετεινῶν.
 γᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ψυχῆ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
 φέξει ὑπ' ἀθανάτοιο προσώπῳ, καὶ φόβος ἔσται

αλ. πορφυ-
 ρέει.

Ηλιε

Ηλιβάτης πορυφάς τ' ὄρεωρ, βανύς τε πελώρωρ
 Ρήξει, κυανέορ τ' ἔρεβος πάντεσσι φανεῖται.
 Ηέριαι δὲ φάραγγες σὺν ἕρεσιρ ὑψηλοῖσιρ
 Εἰσονται πλήρεις νεύωρ, ῥύσσει δὲ πέτραι
 Αἵματι, λιὰν πεδίωρ πληρώσει πᾶσα χαράδρα,
 Τείχεα δ' ὑποίητα χαμάδι πεσέονται ἅπαντα
 Ἀνδρῶν δυσμενέωρ, ὅτι τὸν νόμον ἔνι ἔγνωσαρ,
 Οὐδέ κέρισιρ μεγάλοιο θεῶ, ἀλλ' ἀφροσι θυμῶ
 Γαύτες ἐφορμηθέντες ἐφ' ἰσθρὸν ἤρατε λόγχαρ.
 Καὶ κέριει πάντας πολέμω θεῶσ, ἠδὲ μαχαίρη,
 Καὶ πυρὶ, λιὰν ὑετῶ τε κατακλύζοντι, λιὰν ἔσαι
 Θεῶν ἀπὸ ἕρανόθεν, αὐτὰρ λίθος, ἠδὲ χάλαια
 Γολλή λιὰν χαλεπή, θάνατος δ' ἐπὶ Τετράποδι ἔσαι.
 Καὶ τότε γνώσονται θεῶν ἄμβροτορ, ὅσ τάδε κέριει.
 Οἰμωγή τε λιὰν ἀλαλαγμὸς πατ' ἀπείρονα γαῖαν
 Ηξίται, ὄλλυμνῶν ἀνδρῶν, λιὰν πάντες ἀναιδοι
 Αἵματι λῶσονται, πίεται δὲ τε γαῖα λιὰν αὐτῆ
 Αἵματος ὄλλυμνῶν, πορέσονται θηρία σαρκῶν.
 Αὐτός μοι τάδε πάντα θεῶσ μέγας ἀκύαός τε
 Εἶπε προφητῶσαι, τὰ δὲ τ' ἔοσεται ἔνι ἀτέλεστα,
 Οὐδ' ἀτελσύτητα, ὅτι κεν μόνωρ σὺ φρεσὶ θείη.
 Ἀψυδορ γὰρ πνῦμα θεῶ πέλεται κατὰ νόσμον.
 Υἱὸν δ' αὖν μεγάλοιο θεῶ περιναὸν ἅπαντες
 τῶν σὺσέ- Ησυχίως ζήσοντ' ἐμφραϊνόμενοι ἐπὶ τότοις,
 βῶν σὺλαι Οἷσ δώσει ἠΐσσης, ὁ δικαιοπέτης τε μόναρχος.
 μονία, Αὐτός γὰρ σνεπάσειε μόνος, μέγάλως τε παρασάς,
 Κύνλιω

Ille sed immanes, excelsa cacumina, montes
 Rumpet, cæruleiq; Erebi domus ima patebit.
 Excelsis uerò putescant montibus antra,
 Plena cadaueribus: manabunt sanguine cautes,
 Omnia complebunt torrentia flumina campos.
 At muros omnes hominū, quibus improba mēs est,
 Vasta ruina trahet, quia legem iudiciumq;
 Nesciuere Dei magni: quin insipienter
 Hastas sacratam cuncti uibrastis in ædem.
 Omnes ergo Deus bello multabit, & ense,
 Igneq; & undanti pluuia: tum sulphur ab alto,
 Et lapis in densa perniceq; grandine, cœlo
 Depluet, & leto perimentur quadrupedantes.
 Tum Deus æternus noscetur, qui facit illa.
 Fletus & immensam terram, clamorq; cadentuna
 Replebit, tacitiq; omnes manante luentur
 Sanguine, nec tellus illa de strage cruorens
 Non bibet, explebitq; feras caro dilaniata.

Ipse mihi Deus hæc dedit omnia uaticinari,
 Magnus & æternus, qui quod uel mente reponit,
 Non fieri prorsus nequit, & contingere finem:
 Namq; Dei nescit mentiri spiritus orbi.

Interea magni proles secunda Tonantis
 Circum ædem uiuent, & letabuntur in illis:
 Namq; creator erit (qui iudicat omnia iustē,
 Omnia qui solus princeps regit) autor eorum.
 Solus enim præsens claudet munimine tutos,

Beatorum
 fœlicitas.

Ardens

Ardentiq̄; uelut muro, circumdabit igne.
 Ergo urbes nullo bello, sedesq̄; tenebunt,
 Quando nulla manus belli premet: ipsa sed illos
 Aeterni armipotens defendet dextera sancti.
 Tunc omnes pariter fabuntur & insulae, & urbes,
 Quanto illos adamet Deus immortalis amore,
 Omnia quippe quibus certent prodesse iuuando
 Auxilijs, coelum, rapidus sol, ipsaq̄; luna.

Hic uersus
 uidetur
 translati-
 cius.

At terra omniparens tremefiet tempore in illo.
 Tum dulci incipient meditari carmine laudes.
 Huc omnes, positis genibus, simul ore precemur
 Aeternum, magnumq̄; Deum, regemq̄; perennem.
 Ad sacra mittamus, solus quando ille potens est,
 Supremiq̄; Dei legem omnes excutiamus,
 Quae sola in toto pollet iustissima mundo.
 At nos aeterna errantes à lege Tonantis,
 Morte caducorum statuas, & signa uirorum,
 Numina facta manu, fatui ornabamus honore.
 Eia age diuino in populo per tecta domorum
 Suppliciter rerum oblectemus laude parentem,
 Arma per extensam relegentes hostica terram,
 Per septem longos annis uertentibus orbis,
 Peltas, & clypeos, galeas, diuersaq̄; tela,
 Tam multos arcus, hastas, celeresq̄; sagittas.
 Neu de querceto lignum scindatur ad ignem.

Sed satis est tandem: iam desine Graecia fastum,
 Utq̄; Deum aeternum magnumq̄; precere memeto.

Mitte

Κύνλω θ' ὡσεὶ τείχος ἔχωρ πυρὸς αἰθόμενοιο.
 Ἀπόλεμοι δ' ἔασονται ἐν ἄστροισιν, ἢ δὲ ἐνὶ χώραις.
 Οὐ χεῖρ γὰρ πολέμοιο κακῆ, μάλα δ' ἔασεται αὐτοῖς
 αὐτὸς ὑπέρμαχος, ἀθάνατος, καὶ χεῖρ ἀγίοιο.
 Καὶ τότε δὴ νῆσοι πᾶσαι πόλεές τε ἐρέουσιν,
 ὅπποσον ἀθάνατος φιλεῖ τῆς ἀνδρασι ἐνείνου,
 πάντα γὰρ αὐτοῖσιν συναγωνιᾷ, ἢ δὲ βοηθεῖ.
 Οὐρανὸς, ἠελίος τε θεὸς ἄνακτος, ἢ δὲ σελλίην,
 γαῖα δὲ παγγενέτηρα σαλεύσεται ἡμᾶσι κείνοισ.
 Ἡδὴ ἀπὸ σομάτων λόγον ἄξουσι δ' ἐν ὕμνοισ.
 Δῶτε πεισόντες ἅπαντες ἐπὶ χθονί, λισώμεσθε
 ἀθάνατον βασιλῆα θεῶν μέγαν, ἀκούορ τε,
 γέμψωμον πρὸς ναῶν, ἐπεὶ μόνος ἐστὶ διωάσης,
 καὶ νόμον ἰψίσοιο θεῶν φραζώμεθα πάντες,
 ὅς τε διηαιότατος πέλεται πάντων κατὰ γαῖαν.
 Ἡμεῖς δ' ἀθάνατοιο ἑοῦ πεπλανημένοι ἡμεν, *al. τριβουσε*
 ἐργάτε χειροποίητα ἑσβασμέθα ἀφρονι θυμῷ, *al. γοβαί-*
 εἰδῶλων ξοάνωρ τε καταφθιμένων ἀνθρώπων. *ρομεν.*
 Δῶτε θεῶν κατὰ δῆμον ἐπὶ σομάτεσι πεισόντες,
 τέρψωμον ὕμνοισι θεῶν γενετῆρα κατ' οἴκους.
 Ἐχθρῶν ὄπλα ποριζόμενοι κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
 ἐπὶ ἄχρονων μήνη πόριτελομένων ἐν αὐτῶν,
 γέλτας κὶ θυρεῶν, νόρυθας, παμποίηλά τ' ὄπλα,
 Γολλὰ δὲ καὶ τόξων πληθὺν βελέων, ἑσβασίωρ τε. *f. διορέτωρ*
 οὐδὲ γὰρ ἐν δρυμῶ ξύλα νόψετε ἐς πυρὸς αὐγίην, *τε.*
 ἀλλὰ ἑσβασίωρ ἐλάσ ὑπόρρηφανα παῦε φρονῶσα. *f. ἄλις.*
 λίσσεο δ' ἀθάνατον μεγαλήτορα, καὶ προφύλαξαι,
κ *στειλῶν*

Στείλον δὴ ἐπὶ τῷδε πόλιν τὸν λαὸν ἄβυλον,
ὅς τε μιν ἐξ ὄσιης γαίης πέλεται μέγαλοιο.

καρομία. Μὴ κίνοι καμαρίναρ ἀκύνητος γὰρ ἀμείνων.

24 Γάρδαλιρ ἐν ποίτης, μή τοι κινὸρ ἀντιβολήσης.
Ἄλλ' ἀπέχε, μή δ' ἴχ' ὑπόρρηφανορ ἐν σήθεσι
Θυμὸρ ὑπόρρῖαλορ σείλας πρὸς ἀγῶνα κραιταίόρ,
καὶ δὲ λσυεθεῶ μέγῳ, ἵνα τῶνδε μετ' ἀχης.

25 Ὅπποτε λαὸν τῶτο τέλος αἴσιον ἦμαρ
ἤξει ἐπ' ἀνθρώπων ἀγαθῶν μέγαλοιο πατάρχῳ.

Βασίλεια Γῆ γὰρ παγγενέτειρα βροτοῖς δώσει τὸν ἀρίστον
χριστοῦ. καρπὸν ἀπειρέσιον, σίτην, οἶνον, λαὸν ἐλαίον.

Ἄνταρ ἀπυρανόθεν μέλιτος γλυκῶρ ποτὸρ ἡδὺν,
Δρύδρεά τ' ἀκροδρύων κερτῶρ, λαὸν πῖονα μῆλα,
καὶ βόας, ἐπ' ἄρνῶν ἄρνας, αἰγῶν τε χιμάρῃς,
Γηγᾶς τε ρήξει γλυκῶρ ἰσχυροῖο γάλακτος.

Γλήρεις δ' αὐτὲ πόλεις ἀγαθῶν, λαὸν πῖονες ἀχοῖ
ἔσονται, ἔδὲ μάχαιρα κατὰ χθονὸς, ἔδὲ κλυδοίμος.
οὐδὲ βαρυσονάχουσα σαλεύσεται ἔτι γαῖα,
οὐ πόλεμος τ' ἔδὲ αὐτὴ κατὰ χθονὸς ἀνχμὸς ἔτ'
ἔσται,

οὐ λιμὸς, κερτῶν τε κινεορρήτειρα χάλαρα.

Ἄλλ' ἀμιν εἰρήνη μεγάλη κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
καὶ βασιλεὺς βασιλῆϊ φίλος μέχρι τέρατος ἔσται
αἰῶνος, κινόν τε νόμον κατὰ γαῖαν ἅπασαν
ἀνθρώποις τελέσειεν ἐν ἔρανῳ ἀσδρόνῃ,
ἀθάνατος, ὅσα πέπρακται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
αὐτὸς γὰρ μόνος ἐστὶ θεός, κ' ἔστιν ἔτι ἄλλος.

αὐτὸς

Mitte & in hanc urbem populū cōsulta petentem,
 Qui de sacrata est magni tellure Tonantis.
 Ne Camarinam agita: nam præstat, non agitari.
 Pardalin è lecto, ne nanciscare malam rem.
 Comprime te, tumido neu tantum corde superbi,
 Vt nihil indubites durum certamen inire.
 Sed magnum uenerare Deum, quo participes hæc,
 Cum finem hoc capiet tempus fatale, diesq;
 Iudiciumq; Dei mortalia pectora magnum
 Aeterni, magno imperio cogente, subibunt.
 Nam terra omniparens fruges mortalibus alma
 Edet inexhaustas, olei, uiniq;, cibiq;.
 Dulciaq; ex alto cœlo rorantia mella,
 Arboreos fructus, nitidas pecudesq;, bouesq;,
 Agnos atq; agnas pingues, hœdosq; caprarum,
 Et niueo fontes erumpent lacte suaues.
 Oppida plena bonis & pinguia culta uigebunt,
 Nec gladios metuet, nec belli terra tumultus,
 Nec tremefacta gemet nutanti pondere tellus.
 Nec bellum, nec erit sentorum squalor agrorum,
 Aut famis, aut fruges uastantis grandinis horror.
 Verum pax terris florebit in omnibus alta:
 Ad metasq; dati regem rex diliget æui,
 Communemq; Deus toto componet in orbe
 Aeternus legem, cœli qui sidera torquet,
 Qua quicquid facient mortales lance librabit.
 Nam solus Deus est, & nescit habere secundum.

Ipse hominum uires immanes igne cremabit.
 Sed mea pectoribus uestris consulta tenentes,
 Viuentem colite, & cultus uitate nefandos:
 Confusumq; maris lectum fuge, adulteriumq;
 Enutri proprios natos, occidere noli.
 Nam Deus æternus peccantes opprimet ira.
 Tunc autem regnum tempus componet in omne
 In cunctos homines, sancta cum lege piorum
 Donauit gentem, queis terram pandere cunctis
 Promisit, portasq; beatorum orbis, & omnem
 Latitiam, mentemq; æternam, & gaudia semper
 Duratura. ferent & thus, & munera larga
 Omnibus ex terris ad magni fana Tonantis.
 Nec uenturo hominũ generi domus ulla futura est,
 Præter fidũ hominem quẽ dat Deus ad uenerandũ.
 Namq; Deo dicent homines genitore creatum,
 Omnes & campi, calles, & littora dura.
 Et celsi montes & sæua fluenta profundi
 Tunc pedibus dabunt faciles, remisq; meatus.
 Pax etenim terram peragrabit summa bonorum,
 Et gladios tollent afflati numine uates,
 Ut qui iura dabunt, reges mortalibus æqui,
 Diuitijs homines iustis magnisq; fruuntur,
 Quippe Dei q̄a iudiciũ ipsum, erit imperiũ ipsum.
 Ad eccle- Gesti leta puella, tibi nam gaudia semper
 siam. Duratura dedit coeli terræq; creator,
 In te habitaturus: tibi lux æterna manebit:

Cumq;

Αὐτὸς καὶ πνεὶ φλέξειεν χαλεπὸν μένος ἀνδρῶν.
 Ἀλλὰ πατασσοῦσαντες ἐμὰς φρενάς ἐν στήθεσι,
 Φύγετε λατρείας ἀδίκης, τῷ ζῶντι λάτρουε. 26
 Μοιχείαν πεφύλαξο, καὶ ἀνείτου ἀρσενος συνίη.
 Τίη δ' ἰλίαν γένναρ παίδων ἴεφε, μηδὲ φονεύσης.
 Τοῖς ἧ γὰρ ἀθάνατος νεχολώσεται, ὅς κεν ἀμάρτη.
 Καὶ τότε δ' ἐξεγορεῖ βασιλῆιον εἰς αἰῶνας,
 Γάτας ἐπ' ἀνθρώπων ἅγιον νόμον ὀππὸτ' ἔδωκερ,
 Εὐσεβέσιρ, τοῖς πᾶσιρ ὑπέχετο γαῖαν ἀνοίξειρ,
 Καὶ νόμω τε πύλας μακάρων, καὶ χάριτα πάντα,
 Καὶ νοῦν ἀθάνατον, αἰῶνιον σύφροσύνην τε,
 Γάτας δ' ἐν γαίης λίβανον καὶ δῶρα πρὸς οἴκω
 Οἴσσι μεγάλοιο θεῦ, καὶ ὅν ἐσεται ἄλλος
 Οἶκος ἐπ' ἀνθρώποισι, καὶ ἐσομένοισι πυνθέσθαι,
 Ἀλλ' ὅρ ἔδωκε θεὸς πιστὸν ἀνδρα γοβαίρειν, 27
 Υἱὸν γὰρ καλέσει βροτοὶ μεγάλοιο θεοῖο,
 Καὶ πᾶσαι πεδίοιο τρίβοι, καὶ τρηχέες ὄχθαι,
 Οὐρεά θ' ὑψήεντα, καὶ ἀγρία κύματα πόντου,
 Εὐβοτα δὲ καὶ σὺπλοτα ἐσέται ἡμασι κείνοις.
 Γᾶσα γὰρ εἰρήνη ἀγαθῶν ἐπὶ γαῖαν ἰνεῖται.
 Ρομφαῖαν δ' ἀφελᾷσι θεῦ μεγάλοιο προφήται.
 Αὐτοὶ γὰρ κριτά τε βροτῶν, βασιλεῖς τε δίκαιοι.
 Ἔσαι δὲ καὶ πλῆτος ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος.
 Αὕτη γὰρ μεγάλοιο θεῦ κέρις ἐσεται ἀρχή.
 Εὐφρανθήτι νόρη, καὶ ἀγάλλοιο, σοὶ γὰρ ἔδωκεν πρὸς Τίη εἰς
 Εὐφροσύνην αἰῶνος, ὅς ἔρανόν ἐντισε καὶ γλή. κλησίαν.
 Ἐρ σοὶ δ' οἰνήσει, σοὶ δ' ἐσεται ἀθάνατον φῶς.

28 Ἐρ δὲ λύκοι τε λιὰ ἀρνες ἐν ἔρεσιρ ἀμμῖς ἔδονται
 Χόρτον, παρδάλεές τ' ἐρίφοις ἅμα βοσκήσονται,
 Ἀρήσοι σὺν μόχοις νομάδες αὐλιθήσονται,
 Σαρμοβόρος τε λέων ἄχυρον φάγει' ἐν φάτνῃ ὡς βῆς,
 * f. ἐχίδ- καὶ παῖδες μάλα νήπιοι ἐν δισμοῖσιρ *
 νας. Ἐξοσιρ. † τωρὸν γὰρ ἐπὶ χθονὶ θῆρα πηοήσει.
 f. πηρὸς, καὶ βρεφέεσι δράκοντες ἅμα σφίσι νοιμήσονται,
 f. θεοῦ. κ' ἔη ἀδινήσασιρ. χεῖρ γὰρ † νυέιρ ἔοσε' ἐπ' αὐτῶς.
 Σῆμα δέ σοι ἐρέω, μάλ' ἀριφραδές, ὡς τενοῆσαι
 Ἡνίκα δὴ πάντων τὸ τέλος γαίῃφι γυήνται,
 Ὅπποτε κεν ῥομφαῖαι ἐν ἔρανῶ ἀσδρόντι
 Ἐννύχιαι ὀφθῶσι πρὸς ἑσπέραρ, ἠδὲ πρὸς ἠῶ,
 Αὐτίκα λιὰ κωνιορτὸς ἀπὸ θρανόθεν προφέρηται
 Γρὸς γαῖαρ ἅπασαρ, λιὰ οἱ σέλας ἠέλοιο
 Εὐλείψει πατὰ μέσον ἀπ' ἔρανῶ, ἠδὲ σελίους
 Ἀπτινές προφανδοσι, λιὰ ἄψ ἐπὶ γαῖαρ ἵπονται, (Ται,
 Αἱμαῖι λιὰ σαγόνεσι, πετρῶν δ' ἀπὸ σῆμα γυή-
 Ἐρ νεφέλη δ' ὄψεθε μάχην περὶ ζῶν τε λιὰ ἱππων
 Οἷα λιωνηγείων θηρῶν ὀμίχλησιρ ὀμοίω,
 Τῶτο τέλος πολέμοιο τελεῖ θεὸς ἔρανὸν οἰνῶρ.
 Ἀλλὰ χρὴ πάντας θύειρ μεγάλῳ βασιλῆϊ.

σιβυλλῆς Ταῦτα σοι ἀσυθείης βαβυλώνεα τείχεα μακρὰ,
 γυήος. Οἰσρομανῆς προλιποῦσα ἐς ἐλλάδα πεμπόμενον
 29 Γᾶσι προφητῶσα θεῶ μνήματα θνητοῖς, (πῦρ,
 Ὡς τε προφητῶσαι με βροτοῖς ἀνίγματα θεῖα,
 καὶ καλέεσι βροτοῖς με κατ' ἐλλάδα πάτριδος ἄλ
 Ἐξέρυθρῆς γεγαῖαρ ἀναιδέα, οἱ δέ με κίρκης (λῆς,
 Μῆσ

Cumq; lupis agni per montes gramina carpent,
 Permixtiq; simul pardi pascentur & hœdi,
 Cum uitulis ursi degent, armenta sequentes,
 Carniuorusq; leo præsepia carpet uti bos,
 Et pueri infantes colubros in uincula mittent,
 Terrebitq; feras in terris debile corpus:
 Cum pueris capient somnos in nocte dracones,
 Nec lædent, quoniam Domini manus obtegit illos.

Signa tibi uerò dicam clarissima, per quæ
 Omnia cum terris sint perficienda uidebis.
 Cum uisi fuerint cœlesti stelli in oris
 Nocturni gladij, casus ad solis & ortus,
 Puluis & è cœlo terram descendet in omnem
 Protinus, & medio cursu lux aurea solem
 Deseret, & terram fulgenti lumine luna,
 Sanguineis guttis stillantibus, irradiabit,
 Signaq; saxa dabunt, & in alta prælia nube
 Cernetis peditumq; equitumq; sonantibus auris,
 Quali uenantes prædas clamore fatigant:
 Hanc finem belli faciet Deus incola cœli.
 Sed magno regi decet omnes sacrificare.

Hæc sunt, quæ moneo Assyria Babylone profecta, Sibyllæ ge-
 nus.
 In Græcos ignis missus, fanatica, cunctis
 Exponens diuina Dei præsignificata,
 Mortali ut generi diuina ænigmata pandam.
 Et tamen ex alia patria me Græcia dicit,
 Ex Erythra natam, positiq; pudoris. at illi

k

4

Matre

Matre ferent Circe, Gnosto me patre Sibyllam,
 Insanam, falsam: sed cunctis deniq; factis,
 Tunc recoletis me, neq; dixerit amplius ullus
 Insanam, magnam sed uatem numinis alti,
 Cui Deus ostendit quæcunq; parentibus idem
 Antè meis, & quæ fuerint, quæ sintq; futura,
 Omnia perdocuit, mentem ueracibus implens,
 Vt mortale genus (uenturaq; quæq; fuerunt,
 Pandens) admoneam. siquidem cum dilueretur
 Mundus aquis, cum uir solus probus exuperauit
 Quidã, quem per aquas uexit domus eruta syluis,
 Et pecudes, & aues, rursus impleretur ut orbis,
 Eius ego nurus, eius item de sanguine nata,
 Cui prima acciderunt, postrema ostensa fuerunt.
 Hactenus ore meo uera omnia prodita sunt.

Hinc uide-
 tur Janus
 (qui idem
 Noe fuisse
 perhibe-
 tur) appel-
 latus bi-
 frons.

LIBER QVARTVS.

De Deo, & diuersis regionibus ac insulis.

A Vdi gens Astæ nimis, Europæq; superba,
 Hæc quæ mellifono uerissima uaticinari
 Ore paro, nostro dictata à numine magno:
 Non oracla quidem dantis mendacia Phœbi,
 Quem dixere Deum, quem falso nomine uatis
 Vani appellarunt homines: sed numine magno
 De Deo. Flante Dei, quem nō hominum manus ulla dolauit,
 Mutis assimilem signis, saxoq; politis:

Nec

Μητρὸς, καὶ γνωστοῖο πατρὸς φήσασι σίβυλλα, 30
 Μαινομένω ψύσθραρ, ἐπ' ἤρ ἢ γυνήλαι ἀπαντα,
 Τίωνα μὲ μνήμην ποιήσετε, κὺν ἐτι μ' ἔδειξ
 Μαινομένω φήσεις, θεῶ μεγάλω δὲ προφήτιν.
 Ος γὰρ ἐμοὶ διηλώσεν ἅ περὶ γυνετῆρσιν ἐμοῖσιν,
 Οσα τε πρῶτ' ἐγύνοντο, τά μοι θεὸς ἔπατέλεξε. f. ἐγνατέ
λεξε.
 Τῶρ μετέπειτα διὲ πάντα θεὸς νόω ἐγνατέθηνεν,
 Ως τε προφησίειν μετὰ τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἔοντα,
 Καὶ λέξαι θνητοῖς, ὅτε γὰρ πατελεύζετο κόσμος
 ὕδασι, καὶ τις ἀνὴρ μόνος σὺδοιμήντος ἐλείφθη.
 ὕλοτόμω σὺν οἴνω ἐπιπλώσας ὕδατέσσι
 Σὺν θερσί, πῆλωοῖσι θ', ἐν ἐμπλησθῆ πάλι κόσμος,
 Τῶ μὲν ἐγὼ νύμφη, καὶ ἀφ' αἵματος αὐτῶ ἔτέχθη. al. ἐτύχθη.
 Τῶ τὰ πρῶτ' ἐγύνοντο, τὰ δὲ ἔχματα πάντ' ἀπε-
 δέχθη.
 Ως τ' ἀπ' ἐμῶ σώματος τάδ' ἀληθινὰ πάντα λε-
 λέχθω.

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,
 καὶ διαφόρων χωρῶν καὶ νήσων.

Κλαίει τλειὸς ἀσίης μεγαλάνχεο, σὺρῶπης τε, f. κλαίει λε-
ῶς.
 Κοσα μελιφθένηιο διὰ σώματος μεγάλωιο
 Μέλλω ἀφ' ἡμετέρω παναληθέα μαντσύεσθαι,
 Οὐ ψυδῆς φοίβω χρησμήτορος, ὅρ τε μάταιοι περὶ τῶ φοί-
βου.
 Ἄνθρωποι θεὸν εἶπον, ἐπεψύσαντο δὲ μαύτιν.
 Ἀλλὰ θεῶ μεγάλωιο, τὸν ἔχέρες ἐπλασαν ἀνδρῶν, περὶ θεοῦ.
 Εἰδῶλοισι ἀλάλοισι λιθοξέστοισιν ὁμοῖον.

κ ς οὔτε

Οὔτε γὰρ οἶνον ἔχει, ναῶ λίθου ἰδρυθέντα,
 Κωφότατον νωδόν τε, βροτῶν πολυαλγέα λώβην.
 Ἀλλ' ὅρ' ἰδεῖν ἔστιν ἀπὸ χθονός, ἔδ' ἐμετρῆσαι,
 Ομμασιν ἐν θνητοῖς, χεῖρ δ' ἐπ' ἐπλασε θνητῶν.
 Ὅς παθοῦν ἅμα πάντα, ὑπ' ἔδονος αὐτὸς ὀράσθαι,
 Οὐ νύξ τε δυοφρόν τε καὶ ἡμέρη, ἠελίος τε,
 Ἀστρα, σελλήνη τε, καὶ ἰχθυόεσσα θάλασσα,
 Καὶ γῆ καὶ ποταμοὶ, καὶ ἀστυάων πόμα πηγῶν.
 Τίητοντες καὶ δένδρα, καὶ ἄμπελοι, ἠδέ τ' ἐλαίαι.
 Οὗτος μοι μάστιγα διὰ φρονός ἤλασεν εἴσω,
 Ἀνθρώποις ὅσα νῦν τε καὶ ὅππόσα γίνεται αὖθις,

f. οὐδενά-
 της. *Εν πρώτης γενεῆς ἀρχῆς † ἐν δεινάτης ἀφινιάσαι,
 Ἀτρενέως καταλέξαι. ἅπαντα γὰρ αὐτὸς ἐλέξεν
 Ἐξανύων. σὺ δὲ πάντα λεῶς ἐπάειπε, σιβύλλης
 Ἐξ ὀσίου σώματος φωνῆν προχέοντος ἀληθῆ.*

ἢ ἀλιθινῆ
 σύσειβια. *Ὀλβιοὶ ἀνθρώπων κείνοι κατὰ γαῖαν ἔσονται,
 Ὅσοι δὴ σέρεξσαι μέγαρ θεῶν σύλογέοντες,
 Γεῖν φαγέειν, πιέειν τε, πεποιθότες σύσειβισιν.*

αλ. ἀπαρνή-
 σονται. *Οἶνός μὲν ἅπαντας † ἀποσρέψαι ἰδόντες,
 Καὶ βωμὸς εἰσαῖα λίθων † ἰδρύματα κωφῶν.*

αλ. ἀφιδρύ-
 ματα κού-
 φων. *Αἵμασιν ἐμψύχων μεμιασμένα, καὶ θυσίεσι
 Τετραπόδων, βλέψαι δ' ἐνός θεῶ εἰς μέγα κῦδος.
 Οὔτε φόνον ρέξαντες ἀτάδαλον, ἔτε κλοπαῖον
 Κέρδος ἀπειρομ ἔλόντες· ἀ δὴ ρίγισα τέτυχται.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπ' ἀλλοτρίης κείτης πόθον ἀιχρὸν ἔχον-
 τες,*

Οὐτ' ἐπὶ ἀρσενος ὑβερὶ ἀπέχθ' ἄτ' ἐσυγερλίω τε,

Nec domus est olli, saxum nec in æde sacratum,
 Voce carens, surdum, mortalibus exitiosum:
 Sed quem de terra mortali lumine non est
 Cernere, metiriq; manu, neq; fingere tactum:
 Omnes qui cernens, à nullo cernitur ipse.
 Cuius in imperio nox est tenebrosa, diesq;
 Lunaq; sideraq; & sol, piscosumq; profundum,
 Tellus & fluuij, fontesq; perennè scatentes,
 Arborei foetus, uites, animalia, oliuæ.

Hic mihi uerberibus mentem quatit acribus intus,
 Ut tum quæ nunc sunt, tum quæ uentura trahuntur,
 À primo, † undecimum donec iam uenerit æuum
 Mortali generi referam certissima. namq;
 Ipse mihi pandens narrauit cuncta. sed audi
 Omnia tu populus, dicit quæcunq; Sibylla,
 Veridicas sancto fundens ex ore loquelas.

Felices hominum illi uersabuntur in orbe,
 Qui laudare Dei supremi numen amabunt
 Antè cibum & potum, freti pietatis amore:
 Omnia qui uisu templa auertentur, & aras,
 Ex lapidum uanas stupidorum pondere moles,
 Sacrifico foedas animantum, quadrupedumq;
 Sanguine: suspicientq; Dei decus unius ingens.
 Nec diram facient cædem: neq; lucra parabunt
 Grandia per furtum: quæ sunt deterrima planè.
 Nec uetitum alterius cupient foedare cubile:
 Mascula nec turpi maculabunt corpora tactu.

Nescio de
 cimum an
 undecimū
 dicere de-
 beam.

Vera pie-
 tas.

Atq;

Atq; horum moresq; pios, uitæq; tenorem
 Haud imitabuntur reliqui, quib. improba mēs est:
 Sed tetrīs illos sannīs, risuq; sequentes,
 Affingent illis dementes crimina falsa,
 Crudeles, ipsi quæcunq; nefanda patrarint.
 Omne hominum genus est monitis accredere durū.
 Sed cum iudicium iam tandem uenerit orbis,
 Censebitq; pios homines Deus ipse, malosq;
 Atq; malos rursus tenebras detrudet ad imas:
 Tum demum noscent quàm flagitiosa patrarint.
 Terra pijs autem nutrix habitanda manebit,
 Dante Deo flatum, uitam, uictumq; sed hæc sunt
 In decimo penitus seculo omnia perficienda.
 Nunc autem à primo seculo uentura recludam.

Assyriorū Principiò Assyrij mortalibus imperitabunt
 imperium. Omnibus, ætatesq; tenebunt imperio sex:
 Ex quo coelestis sæuas ob numinis iras,
 Terras atq; homines omnes, urbesq; profundum
 Obruit æquor aquis, ex eluione redundans.
Medorum. Quos Medi tollent tumidi, soliumq; tenebunt,
 Per duo tantum secla, & eorum hæc tempore fiet:
 Nox erit in medio spacio tenebrosa diei,
 Astraq; deficient coelos, & luna globosa,
 Et tellus magni motus concussa tremore
 Vrbes euertet multas, hominumq; labores,
 Emergentq; maris fundo tunc insulæ ab imo.
 Euphrates sed cum manabit sanguine magnus,

Tum

ὅν τρόπον, συσεβίην τε, καὶ ἠθεα ἀνέρες ἄλλοι
 οὐ ποτε μιμήσονται, ἀναιδείην ποθέοντες.
 ἀλλ' αὐτὸς χλῦν τε γέλωτί τε μυθίζοντες,
 Νήπιοι ἀφροσύνησιν ἐπιψύσσονται ἐπείνοισι,
 ὡς αὐτοὶ ῥέξουσιν ἀτάσθαλα καὶ κενὰ ἔργα.
 Δύσιστον γὰρ ἄπαν μερόπων γένος, ἀλλ' ὅταν ἠδὲ 38
 κόσμος καὶ θνητῶν ἔλθῃ κέρσις, καὶ θεὸς αὐτὸς
 γοιήσει, κέρων ἀσεβεῖς ἅμα τ' συσεβέας τε,
 καὶ τὸς ἀσεβέας μὲν ὑπὸ ζόφον ἐμπαλιπέμψει,
 καὶ τότε ἐπιγνώσονται ὅσον ἀσεβίαν ἔρεξαν,
 εὐσεβέες δὲ μόνῃσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσσαν,
 Γνῶμα θεῶ δόντος † ζωίῳ θ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς. τιμὴν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν δεκάτη γενεῇ μάλα πάντα ἵελεῖται. Laet.
 Νῦν δ' ὅτ' ἀπὸ πρώτης γενεῆς ἔσεται, τάδε λέξω.
 Πρῶτα μὲν ἀσύριοι θνητῶν ἄρξουσιν ἀπάντων,
 ἕξ γενεῆς κόσμοιο διακρηστέοντες ἐν ἀρχῇ. τῶν ἀσυσ-
 Εξοῦ μὲνίσαντος ἐπὶ κρανίοιο θεοῖο εἰων ἀρχῆς.
 αὐταῖσιν πόλεσιν τε καὶ ἀνθρώποισιν ἅπασιν
 Γῆ ἐκάλυψε θάλασσα, κατακλύσμοιο ῥα γέντος,
 οὓς μῆλοι καθελόντες ἐπὶ αὐχῆσσι θρόνοισιν. τῶν μή-
 οἷς γενεῆ δὴ μοῦσαι, ἐφ' ᾧ τὰ δὲ ἔσεται ἔργα. Δωρ.
 Νῦν ἔσται σινοτέεσα μέση ἐν ἡμάτος ὥρη,
 Ἄσρα δ' ἀπ' ὀβριότητος λείψα, καὶ κύνελα σελλήνης.
 Γῆ δὲ κλονῶ σεισμοῖο τινασομένη μέγαλοις,
 Πολλὰς πρηνίξει πόλεις, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων.
 Ἐκ δὲ βυθῶ τότε νῆσοι ὑπὸ ῥηνύψου θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅταν σφρηγῆται μέγας αἵματι πλημμύρηται,
 καὶ

Καὶ τότε δὴ μήλοισι πέρσαισι τε φύλοπις ἀνὴ
 τῶν πέρ- Στήσεται ἐν πολέμῳ, πόρσωρ δ' ὑπὸ δέραςι μῆδοι
 σωρ. Ρίπτοντες, φύξονται ὑπὲρ μέγα τίχθιος ὕδωρ.
 Πόρσωρ δὲ κρᾶτος ἔσται ὅλα νόσμοιο μέγιστον.
 Οἷς γενεὴ μία κείται ἀναητοῦρης πολυόλβη.
 Ἔσται δ' ὅσα κεν ἄνδρες ἀπύχονται κενὰ ἔργα,
 Φυλόπιδές τε, φόνοι τε, διχοστασίαι τε, φυγαί τε,
 Γύργωρ πρῆμισμοί τε, ἀναστασίαι τε πολλῶν.
 Ἐλάς ὅταν μεγάλαυχος ἐπὶ πλάτῳ ἐλλήσωντο
 Πλῦση, βρύξει δ' ἀσίδι βαρεῖαν κῆρα φέρουσα.
 Αἰγυπίου Αὐτὰρ ἐς Αἰγυπῖον πολυάυλανα, πυροφόρον τε,
 λιμός. Λιμός ἀναρπῆν τε πόρι πλομῶν ἐν αὐτῶν
 Εἴησι φοιτήσῃ, σταχυφόρος ἠνίκα νεῖλος
 Ἀλλοθὶ πρὸς ὑπὸ γαῖαν ἀποκρύψει μέλαρ ὕδωρ.
 ξέρξης. Ἐλλάδι δ' ἐξ ἀσίνης βασιλῆος μέγας ἔγχος ἀέρας
 Νηυσὶν ἀμετρήτοισι, τὰ μὲν βυθῶ ὕχρ' ἀπέλυθα
 Γεβύσει, πλῦσει δέ τε μουῶος ἀποσὶ πατῆται.
 Οὐ φυγάδ' ἐν πολέμῳ δεινὴ ὑποδέξεται αἴσις.
 κατὰ τῆς Σικελίας. Σικελίην ἢ Τάλαιναρ ἐπιφλέξῃ μάλα πᾶσαν
 Σικελίας. Χοῦμα πυρὸς μεγάλοιο, ἐρευξάμενης φλογὸς αἰτ-
 νης, (μα.
 Ἡ δὲ βροτῶν μεγάλη πεισῆται πόλις εἰς βαθὺ χοῦ
 Ἔσται δ' Ἐλλάδι νεῖνος, ἐπ' ἀλλήλοισι δὲ μανύτες
 Γολλὰς πρῆμίξασι πόλεις, πολλὰς δ' ὀλέσασσι
 Μαρνάμενοι. τὸ δὲ νεῖνος ἰσόρροπον ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ὅταν ἐς Διανάτῳ γενεῖν μερόπων χρόνος ἔλθῃ,
 Καὶ τότε μὲν πέρσαισι συγὰ δάλια βιαὶ φόβος ἔσται.
 Αὐτὰρ

Tum Medi & Persæ belli certamine duro
 Confligent, & ibi Persis uincantibus hastis
 Diffugient Medi Tigris trans magna fluenta,
 Fiet & in mundo Persarum summa potestas,
 Aetas una quibus posita est sine principe felix.
 Existent & quas homines odere, malæ res,
 Conflictus, cædesq; fugæq; & seditiones,
 Excisæq; dabunt turres urbesq; ruinas,
 Græcia cum planum tranabit ad Hellepontum,
 Et tristes Asiæ fastu feret horrida clades.
 Deinde per Aegyptum glebosam, frugiferamq;
 Frugum inimica fames totis grassabitur annis
 Viginti: cum nescio quò subter sola terræ
 Nilus aristarum pater abdet nigra fluenta.

Persarum.

Aegypti fa-
mes.

In Græcos autem ducet rex magnus in armis
 Ex Asia innumeras naues, solusq; liquentes
 Per fluctus pedibus, per terras nauibus ibit.
 Quem bello profugum accipiet miserabilis † Asis.
 Siciliam uerò miserandam, funditus omnem
 Igneus exuret torrens, immanibus Aetnæ
 Euomitis flammis, & maxima corruet altis
 Fluctibus absorpta urbs. aget et discordia Græcos,
 Atq; inter sese bellis immanè furentes
 Multas excident urbes, multosq; necabunt,
 Cum tamen inter eos anceps uictoria ludet.

Xerxes.

Hoc est, A-
sia. 2
In Sicilia.

Sed cum procedet decimum mortalibus æuum,
 Tum seruile iugum Persas, terrorq; domabit.

Porro

Porro autem sceptrū Macedo cū uictor habebit,
Alexāder. Thebis adueniet tandem expugnatio tristis,
 Inq; Tyro degent Cares, Tyriq; peribunt.
 Totaq; littoreis Samus obducetur arenis.
 At Delus, non iam Delus, delebitur omnis.
 Et Babylon ingens uisu, certamine parua,
 Mœnibus ab nimium fidens, spes pascet inanes.
 Bactra colet Macedo: qui uerò Bactra tenebunt,
 Et Susas, fugient in Græcos protinus omnes.

* liquida cum Pyramus unda

Ad sacram littus profundens insulam adibit.
 Concidet & Sybaris, & Cyzicus, oppida quando
 Labentur magno terra feruente tremore.
 Et Rhodijs clades ueniet postrema, sed ingens.
 Nec semper Macedo dominabitur, occiduumq;
Italiae im- Surget ab Italia bellum, cui subditus orbis
perium. Subdet colla, iugis Italis seruire coactus,
 Procumbentq; tuæ Carthago funditus arces.
 Teq; olim motus, infelix Laodicea,
 Pronam consternet, rursumq; reponet in urbem.
 Tu quoq; te captam miseranda Corinthe uidebis.
 O Lybia pingues agri, te terra tremiscens
 Pronam sparget humi, cupiesq; agitata cadendo
 Quærere diuersas fugiens uelut aduena terras.
 Armenia & tibi uis instat seruilis ab ipsa
 Italia, magnam quæ numinis eruet ædem.
 Sed cum stultitia freti, pietate repulsa,

Infana

Αὐτὰρ ἐπεὶ σιὴ πῆρσι μακρολόγους αὐχέσσοισι,
 Ἔσαι λιὰ θύβασι πακῆ μετόπισθεν ἄλωσις,
 Κάρες δ' οἰνήσσοι τύρον, τύριοι δ' ἀπολουῦται, Αλέξαν-
 καὶ σάμορ ἄμμος ἄπασκερ ὑπὸ ἰόνεσσι καλύψει. δρος.
 Δῆλος δ' ἐνέτι δῆλος, ἄδριλα δὲ πάντα τὰ δῆλος.
 καὶ βαβυλῶν μεγάλη μὲν ἰδιῶν, μικρὰ δ' ἢ μάχεσθαι
 στήσεται ἀχρήστοισι ἔω' ἐλπίσι τειχιθεῖσα. (τρῶν,
 Βάκτρα πατεινήσσοι μακρολόγους. οἱ δ' ἀπὸ βάκ-
 καὶ σάμορ φύξονται ἐφ' ἐλλάδα γαῖαν ἅπαντες
 * Οτε πύραμος ἀργυροδίνης
 Ἡῖνα προχέων ἰδρὶν εἰς νῆσον ἵκηται.
 καὶ σύβαρις πεισείται, λιὰ νύξινος, ἠνίνα γαίης
 Βρασομένης σειμοῖσι πίπτει αἱ πόλεις.
 Ἡξαι λιὰ ροδίσις πακὸν ὕστατον, ἀλλὰ μέγιστον,
 οὔτε μακρολόγους αἰεὶ κρατὸς, ἀλλ' ἀπὸ δυσμῶν
 Ἰταλὸς * ἀνθήσθαι πόλεμος μέγας, † ὦ ὑπόνομος Ἰταλικὴ ἀρ-
 λατρεύσθαι δόλοισι ἔχωρ ζυγὸν Ἰταλίδησι. χῆ.
 Καρχηδῶν λιὰ σείο χαμαὶ πᾶς πύργος ἐρείσει. * f. ἀνθήσθαι.
 Τλήμορ λαοδίπεια, σὲ δὲ τρώσει ποτὲ σειμὸς † f. ὦ ὑπό-
 Γρηνίξας, στήσει δὲ πάλιν πόλιν σύρναγμα. κόσμος.
 καὶ σὺ νόρινθε τάλαινα, τελύ ποτ' ἐπόψει ἄλωσις.
 Ωλυβίης μύρα καλὰ, σὲ δ' ἔποτε βρασομένη χθῶν f. αὐ ποτε.
 Γρηνίξει, γρηνίης δὲ κλονῶ πίπτει ἐπὶ γαῖαν,
 εἰς ἑτέραν σύξιν προφυγεῖν χθόνα, οἷα μέτοικος.
 Αρμονίη δέ τε καὶ σὲ μόνει δόλιος ἀνάγκη
 Ἰταλόθεν, νηὸν δὲ θεῶν μέγαρ ἔξαλαπάξει.
 Ἡνίκα δ' ἀφροσύνησι πεποιθότες, σὺ σεβίην μὲν

l Ρίψσεια

f. τελέσσει Ρίψσι, στυγερὸν δὲ φόνον † τελέσει πρηνῶν,
 τουήων. Καὶ τότε ἄπ' ἰταλῆος βασιλῆος μέγας, οἷα ἴε δρᾶ-

της

Νέρων. Φύξετ' ἀφαντος, ἀπιστος, ὑπὲρ πόρον σφρήτοιος,

Ὅπότε δὴ μητρῶον ἄγος στυγερῶιο φόνιο

Τλήσειται, ἄλλα τε πολλαὶ καὶ σὺ χειρὶ πιθήσας.

Πολλοὶ δ' ἄμφ' ἰσθρὸν ῥώμης πένδων αἰμάξου,

Κείνυ ἀποδράσαντος ὑπὲρ τὴν πατρίδα γαῖαν,

f. πρόμος. Εἰς σέλιον δ' ἤξει ῥώμης † τρέμος, ὅς πνεὶ νηὸν
 Συμφλέξας, πολέμων πολλὰς διορὶ ἀνδροφονήσει.

Ἰσθραῖον δ' ὀλέσῃ μεγάλῃ χθόνα εὐρυνάγυιαν. (σφ)
 Κῆρ τότε δὴ σαλαμῖνα, πάφορ θ' ἄμα σφμὸς ὀλέσῃ
 Κύπρον ὅτ' αὖ περιλυσοῦν ὑπεριλονέη μέλαρ ἕδωρ.

Ἀλλ' ὁπότερ' ἄπ' ἰταλῆος ἀπὸ ῥωγάδος ἰταλῆος γῆς,

Πυρρὸς ὑποσφύσας εἰς ἕρανὸν σὺρὸν ἰκάνη,

Πολλὰς δὲ φλέξει πόλιας, καὶ ἀνδρας ὀλέσῃ,

f. αἰθαλό- Πολλὴ δ' ἠθαλόεσσα τέφρη μέγαρ αἰθέρα πλήσῃ,
 σοσα. Καὶ φεκάδες πίπῃσιρ ἀπ' ἕρανδ' οἷάτε μίλτος,

Γινώσκειρ τότε μῦθον ἐπ' ἕρανίοιο θεοῖο,

Εὐσεβέων ὅτι φύλον ἀνάτιον ἐξολένουσι.

Εἰς δὲ δύσιρ τότε νείκος ἐγειρομένυ πολέμοιο

Ἠξει, καὶ ῥώμης ὁφυγὰς μέγας ἐγχοσ ἀείρων,

Εὐφρήτιον διαβάς πολλαῖς ἄμα μυριάσ' ἀνδρῶν.

Τλημῶν ἀντιόχεια, σὲ δὲ πόλιον ἕν' ἔτ' ὄρδου.

Εἴνεκον ἀφροσύνης ἰταλοῖς ὑπὸ δίσρασι πίπῃσι.

Καὶ σπῆρον τότε λοιμὸς ἔλοι, καὶ φύλωσις αἰνή.

Αἰαὶ νύπρε τάλαινα, σὲ ἢ πλατὺν ἕμα θαλάσσης
 Ρίψει

Infandas facient cædes *περιήωρ*

Tunc ex Italia rex tanquam transfuga, magnus, Nero.

Perditus, Euphratis fugiet trans perfidus amnem,

Cum scelus infandum patrarit, matre necata:

Multaq; præterea, manibus confusus iniquis.

Et circum fanum Romanum sanguine multi

Fœdabunt terram, patrios cum fugerit ille

Trans fines. Syriam uerò Romanus adibit

Bellator, qui cum delubra cremauerit igni,

Imbuet horrendam multorum cædibus hastam,

Et Iudæorum latos populabitur agros.

Vespasia-
nus.

Tunc idem motus perdet Salamina, Paphumq;
Cum circumfusa Cyprus turbabitur unda.

* Flamma sed Italico postquam succensa furore,

In cœlum magno torrens ardore feretur,

Exuretq; urbes multas, hominesq; necabit,

Aetheraq; implebit fuligo multa, cinisq;

Et minio similes guttæ labentur ab alto:

Tunc noscenda uenit cœlestis numinis ira,

Immeritum quoniam genus occidêre piorum.

Tunc & in occasum uenient certamina belli

Surgentis, profugusq; uibrata magnus in hasta

Romanus multis traiecto Euphrate cateruis.

Infelix iam non urbem te Antiochia uocabunt,

Stultitiam propter Italis labêre sub hastis.

Et Scyrum perdet tunc pestis, & aspera pugna.

Heu Cypre infelix, te tempestatibus actam

In his duo-
bus uerfi-
bus dubi-
to.

Iactabit ualidis uasti maris unda procellis.

Ast Asia ueniet permagna opulentia, quando

Quæ Tibe-
rius cõgef-
fit, Nero
prodegit.

Quæ sublata domo prædiuite Roma recondit,
Post alia inde quidem præstabit duplici summa.

At uastans urbes Mæandri ad fluminis undas,

Quæ sunt turritæ, perpulchræ, depopulabit

Dira fames, fluctus atros Mæander ut abdet.

Verùm quando fidem impietas humana fugarit,

Audacesq; homines, uitam uiuendo scelestam,

Improba crudeles facient, infandaq; multa:

Nec modo iustorum rationem nullus habebit,

Sed perdent omnes uesana mente furentes,

Læti flagitijs, manuumq; cruore madentes:

Tunc non iam lentus cuiquam Deus esse putetur,

Sed genus humanum cunctum disperdere magno

Admoni-
tio ad ho-
mines.

Aestu durefcens, ah uos resipiscite stulti

Mortales, magnumq; Deum irritare cauete,

Ponite sed gladios, gemitus, cædesq; nefasq;

Et totum fluuio corpus mersate perenni.

Tum manibus passis ad sidera, præteritorum

Poscite factorum ueniam, sanateq; factis

Impia facta pijs: nam sic Deus ipse uicissim

Consilium uertet, neq; uos excindet, & iram

Sedabit rursus, si uos modò mente coletis,

Qua nil gratius est illi, pietatis amorem.

Sim autem mihi non credetis, & impietate

Capti, cuncta malis hæc auribus accipietis,

Igni

Ρίψει χειμῶνισιν ἀνὰ ρίφθεις ἀέλλαις.
 ἤξει δ' εἰς ἀσίλω πλῆθος μέγας, ὅπως ῥώμη
 αὐτῆς. ἐξ ὕλης πηλυψέανου κατὰ δῶμα
 θήκατο, καὶ δὲς ἐπέϊα τοσαυτάνις ἄλλα παρέξει.
 Κκίνωρ δὲ πηολίεθρα παρ' ὕδασι μαιάνδροιο,
 οὐσα πεπύργωνται πόριναλλέα, πικρὸς ὀλέσει
 λιμὸς, ὅταν μαίανδρος ἀποκρύψει μέλαρ ὕδωρ.
 Αλλ' ὅταν † συσεβίης μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολήται *f. ἀσεβίης.*
 Γίγισ, καὶ τὸ δίναιον, ἐπ' ἔχ' ὀσίαισι δὲ τόλμας
 Ζῶντες, ὕβρις ἐξασιν ἀτάσθαλον, ἄλλα τε πολλά,
 Εὐσεβέωρ δ' ἔδεις ποιεῖ λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Γαύτας ὑπ' ἀφροσύνης μέγα νήπιοι ἐξολέουσιν,
 ὕβρις χαίροντες, καὶ ἐφ' αἵμασι χεῖρας ἔχοντες.
 Καὶ τότε γινώσκει θεὸν ἕνετι αἰὲν ἔοντα,
 Αλλὰ χρόνῳ πραινόντα, καὶ ἐξολέοντα γενεῶν
 ἀνθρώπων μάλα πᾶσαρ ὑπὸ πρησμῶ μεγάλῳ.
 Ἀμέλει, μετ' ἀθεῶν βροτοὶ τάδε. ἀλλὰ μεθ' ἑστέες *πρὸς τὸς ἀν-*
 Φάσγαναι καὶ σοναχὰς, ἀνδροψασίας τε, καὶ ὕβρις, *θρώπων πα-*
 Ερποταμοῖς λῆσαθε ὄλον δέμας ἀναίοισι, *ραίνεσις.*
 Χεῖρας τ' ἐν ἡανύσαντες ἄς αὐθέραι, τῶν πάρος ἔργων
 Συγγνώμῳ αἰτεῖθε, καὶ συσεβίαις ἀσέβειαν
 Γηράν ἰάσαθε. † θεὸς δ' ἔξει μετανοίαν, *f. ὁ θεός.*
 Οὐδ' ὀλέσει. πᾶύσει δὲ χόλον πάλιν, εἴπωρ ἅπαν-
 τες
 Εὐσεβίῳ † πρὶψιμον ἐνὶ φρεσὶν ἀσηήσετε. *f. τέρψιμον.*
 Εἰδὲ ἔμοι πείθοιθε κατόφρονες, ἀλλ' ἀσέβειαν
 Στέργοντες, τάδε πάντα κἀναίς δέξηθε ἀηγαῖς,

Γῦρ ἔσται κατὰ νόμον, ἐν ᾧ τόδε σῆμα τέτυκται,
 Ρωμαῖοι σάλπιγγες ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Κόσμος ἅπας μύθημα λίαι ὄμβριμον ἦχον ἀνέει,
 Φλέξει ἢ χθόνα πᾶσαν. ἐπ' αὐτὸ δὲ ὀλέση γένος ἀν-
 δρῶν,

Καὶ πάσας πόλεις, πόταμους θ' ἅμα, ἠδὲ θαλάσσης
 Ἐπιεύσει, τάδε πάντα νόμις ἔσσει αἰθαλόεσσα.
 Ἀλλ' ὅταν ἦεν πάντα τέφρη σποδίοεσσα γένηται,
 Καὶ πῦρ ποιμίῳ θεὸς ἄσπετορ, ὁσπέρ' ἀνῆψεν
 Οὔρεα καὶ ἀπολλίῳ, αὐτὸς θεὸς ἐμπαλι νόμον
 Οσοὶ δ' αὐτὸ ἐπὶ δουραβίησιν *

Ἡμαρτορ, τὸς δ' αὖτε χυτὴ κατὰ γαῖαν καλύψει.
 Οσοὶ δ' εὐσεβέσσι πάλιν ζήσονται ἐπὶ γαῖαν
 Γνοῦμα θεῶ δόντος, ζωλεύθ' ἅμα λίαι βίον αὐτοῖς,
 Εὐσεβείη, πάντες δὲ τότε εἴσονται χαρῆν αὐτοῖς.
 Ω μακαριστὸς, ἐπεινορ ὅς ἐς χρόνον ἔσεται ἀνῆρ.

Λείπει σί-

Λ Ο Γ Ο Σ Γ Ε Μ Ρ Τ Ο Σ.

χος.
^a κλεινόν. Ἄλλ' ἄγε μοι φονόεντα χρόνον^a κλεινῶν τε λατῶν,
^b οἱ τοι. Ἄβη τοι μέρ πρώτιστα^c μετεσομένους βασιλῆας
^c μετ' ἔος. Αἰγύπτου, τοὺς πάντας ἴση κατὰ γαῖαν φέρεσσι.
 Αλέξαν- Ἀντολίην δεδάμασο, λίαι ἔσπρην πολύολδος,
 δρος. Ορβαβυλιῶν ἠλεγξε, νέλιον δ' ὠρεξε φιλίππῳ,
 Οὐδιδὸς, ἔνι ἄμμωνος ἀληθῆ φημι χθόντα.
 Ρωμαῖοι. Ἔσονται γυνεῆς τε λίαι αἵματος ἀσπεράνοιο,
 Δινείας. † Ἄς ἔξει τροίην ὅς τις πωρὸς ἔχισερ ὄρμιλιν.
 f. οὐς τέξει. Πολλὸς δ' αὖ μετ' ἀνακτῆας ἀρηίφιλος μετὰ φῶτας,
 αὐτὸς τέξει. Καὶ

Igni flagrabit mundus, signumq; dabunt hæc:
 Enses atq; tubæ simul, & sole exoriente
 Terribilem sonitum, mugitumq; audiet omnis
 Mundus, & exuret terram omnem torridus ignis.
 Hinc genus humanum postquam delerit, & omnes
 Vrbes & fluuios exusserit, atq; profundum,
 Omnia fient hæc mixtus fuligine puluis.
 Omnia sed postquam in cineres collapsa iacebunt,
 Et Deus obruerit tantum qui accenderat ignem,
 Ossaq; cum cinere: orbem tunc iterum Deus ipse
 Qui uerò impietate *

Peccarint, iterum iniecta tellure tegentur.

Contra iterum in terris uiuent pietatis amici,

Ipsis dante Deo flatum, uitamq;, cibumq;,

Seq; pijs omnes multum debere putabunt.

Oninium felix, ueniet qui tempus ad illud.

LIBER QUINTVS.

NVnc dicenda mihi lugubria tempora, fama
 Clara Latinorū, qui post tellure repostos
 Aegypti reges, habituros proxima regna,
 Post ciuem Pelles, oriens cui paruit omnis,
 Diues & occasus domitori, quemq; Philippo
 Restituit Babylon, demonstrauitq; putatum
 Ammonis falsa Iouis ortum semine fama:
 Assaraci existent de stirpe & sanguine creti,
 Autor erit quorum qui Troiæ diffidit ignes.
 Post reges autem multos, & bellipotentes,

Alexāder.

Romani.
Aeneas.

L 4

Postq;

- Romulus & Remus. Postq; fera geminos natos balantiuorantis,
 I. Cæsar Julius. Primus erit regum, cuius capitalis habebit
 Litera bis decies, poterit qui plurima bello,
 Et numeri formam primam denarij habebit.
- Augustus. Proximus hūc princeps sequitur, quē litera signat
 Prima elementorum, horrebit quē Thracia terra,
 Et Sicula, et Memphis: Memphis cui causa ruinae
 Antonius. Culpa ducum fuit, et mulier seruire rebellis,
 Cleopatra. Per fluctus elapsa, feret quoq; gentibus ille
 Leges, et subiget cuncta. et post tempore longo
 Tiberius. Imperium tradet cuidam, cui prima ualebit
 Litera tercentum, qui charum nomen habebit
 Fluminis, et Persas, Babylonemq; aggredietur,
 Et tandem rigida percellet cuspide Medos.
- Gaius. Deinde notam trini numeri sortitus habebit
 Imperium
 ἐς δὲ ναὸς ἐπετ' ἀρχαὶ νόβελω ἐπὶ πρῶτῳ
 ἐσσετ' ἀναξ. νεῖνος δὲ βαθύτατον ὠνεαυοῖο
 ἴξετ' ὑδῶς ἀμπωσιρ ὑπ' αὐσονίῳ ἀίξας.
- Nero. Quem uerò dominū nota quinquagesima signat,
 Dirus erit serpens, spirans lachrymabile bellum,
 Distentasq; manus perdet suae originis olim,
 Cunctaq; turbabit certans, plebemq; trucidans,
 Et permulta patrans, bifidas et diuidet undas,
 Et percellet Atho. sed funditus interimetur:
 Deinde reuertetur, seseq; Deo equiparabit.
 Sed non esse deum tandem Deus arguet ipse.

Post

Καὶ μετὰ θηρὸς τέκνα τὰ δίπλοα μηλοφάγοιο, Ρώμυλός
 Ἐσαι ἀνάξ πρῶτιστος, ὅς τις δένα δὲς πορυφώσει, καὶ ρήμος.
 Γράμματος ἀρχομῆς. πολέμων δ' ἐπὶ πᾶσιν πρα- Καῖσαριδ-
 τήσει. λιος.

Ἐξαι δ' ἐν δεινάδος πρῶτον τύπον, ὡς τε μετ' αὐτὸν Αὐγῆτος.
 Ἀρχερ φοιχείωρ, ὅς τις † λάχη γράμματος ἀρχαι, f. λάχε
 ορθράκη πῆξαι, καὶ σινελίη, καὶ μέμφις, γράμματος
 Μέμφις πρηνιχθεῖσα δὲ ἡγεμόνων κακότητα, ἀρχίου.
 Ἡδὲ γυναικὸς ἀδελώτης ἐπὶ νῦμα πεσόντης. Αντωνίος,
 Καὶ θεομῆς θήσει λαοῖς, καὶ πάνθ' ὑποτάξει. Κλεοπά-
 τρα.

Ἐρμακρῶ δὲ χρόνῳ ἐτέρῳ παραδίδεται ἀρχίῳ, Τιβέριος.
 ὅς τε τριηκοσίων ἀριθμῶν πόρελιν ἐπὶ πρώτῳ
 Ἐξαι, καὶ ποταμὸς φίλον ἄνομα, ὅς τ' ἐπὶ πέρσας
 Ἀρξαι, καὶ βαβυλῶνα. βαλεῖ διορὶ δὴ † τότε μήδης. f. πότε.
 Ἐῖτα τριῶν ἀριθμῶν πόρελιν ὅς τις λάχερ ἀρξαι Γάιος.

Ἐς δένα, ὅς ἐπειτ' ἀρξαι πόρελιν ἐπὶ πρώτῳ
 Ἐσσετ' ἀνάξ. κείνος δὲ βαθύτατον ὠνεανοῖο
 Ἰξετ' ὑδῶρ, ἀμπωσιρ, ὑπ' αὐσονίῳ αἰξας.

Γοντύνοντα δ' ὅς τις πόρελιν λάχε, κοίρανος ἔσαι, Νέρων.
 Δεινὸς ὄφις φουσιῶν πόλεμον βαρῦν, ὅς ποτε χεῖρας
 Ἡς γενεῆς τανύσας ὀλέσει, καὶ πάντα ταράξει,
 Ἀθλόνων, λαὸν ἠφείνων, καὶ μυρία τολμῶν.

Καὶ τμήξει τὸ δίδωμον ὑδῶρ, ἀθῶτε πατάξει.
 Ἀλλ' ἔσαι καὶ αἰξος ὀλοίγιος, εἴτ' ἀνακᾶμψαι.
 Ἰοσάζων θεῶ αὐτὸν. ἐλέγξει δ' ἕμιρ ἔοντα.

Γάλλα, Ο- Τρεῖς ἢ μετ' αὐτὸν ἀνάκτες ὑπὸ ἀλλήλων ἀπολοιῶ-
θωρ, δῖτέ- Εἶτα τις ἀσεβέων ὀλετῆρ ἤξει μέγας ἀνδρῶν, (ταμ.
λιος. Επῆνις ὅς Δευάτῳ νόρῳ δέινυσι πρόδηλον.

Ξεπασια - Τῶ δὲ τριηποσίης ὅτι πρῶτον ἐλέγχωρ,

νός. Γαῖς κρᾶτος ἐξαφελεί. μετὰ δ' αὐτὸν μόρσιμον ἔσαι.

Δομιλιανός. Τέτραδος ἐν νόρῳ τ' ἔφοθος μόρος. αὐτὰρ ἔπειτα

αλ. ἔφοθος. Πεντήκοντ' ἀριθμὸς γεραρὸς βροτῶν. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ,

Νερδᾶς. Ὅς τε τριηποσίης νόρῳ λάχον ἐντυπωρ ἀρχὴν

Τραϊανός. Κελτὸς ὀρειοδάτης, ἀσύδωρ ἐπὶ δῆριν ἑώαρ.

Μοῖραρ ἀεικελίηρ ὅφ' ἔσεται, ἀλλὰ καμείται.

Ορμόνις ἀλοτέρη κρύψει νέμω, ἀλλ' ἀνέμεινς

Ανθεος ἔνομ' ἔχασα. μετ' αὐτὸν δ' ἄλλος ἀνάξει

Αδριανός. Αργυρόκρᾶνος ἀνὴρ. τῶ δ' ἔσεται ἔνομα πόντος.

Ἔσαι λιὰ πανάριτος ἀνὴρ, λιὰ πάντα νοήσαι.

Καὶ ἐπὶ σοὶ πανάρισι, πανέξοχε κυναρχαίτα,

Καὶ ἐπὶ σοῖσι κλάδοισι τὰ δ' ἔσεται ἡμάτα πάντα.

Τρεῖς ἀρξασιν, ὁ δὲ τρίτος ὄψ' κρατήσῃ πάντων.

Τείρομαι ἢ τριτάλκινα κελὴν φάτιρ ἐν φρεσὶ

θέσσαι,

Ἰσελος ἢ γνωστὴ λιὰ χρισμῶν ἐνθεορ ὑμῶν.

Πρῶτον μὲν πόρῳ σείο βᾶσιρ ναδ' πολυκλάυτθ

Μαινάδες αὐξασιν, λιὰ ἐν παλάμαισι κελᾶισιν

Ἔσεται ἡματι τῶδε, ὅταν ποτὲ νεῖλος ὀδύση

Γαῖαρ ὄλιω αἰγυπῆρ ἕως πηχῶν δένα καὶ ἔξ,

f. Εκλᾶσαι. Ἦος κλαύσων γλιῶ πᾶσαρ, ἐπαρῆσθαι ἢ βροτῶσι.

Σιγήσῃ δὲ χάρις γαίης, λιὰ δόξα προσώπων.

κατὰ Μέμ- Μέμφι σὺ μὲν κλαύσει ὑπὲρ αἰγυπῆρ τὰ μέγιστα.

φείως.

Γρόθι

Post quem tres reges à sese alterna peribunt.
 Hinc ueniet quidam magnus, cæsorq; malorum,
 Quem nota perspicuè decies septena docebit.
 Filius aſt huius (nota tricenaria monstrat)
 Auferet imperium: post quem fatale tenebit
 Imperium, numeri quem quarti littera signat. (bit.
 Hinc quinquagenum numerum uir honestus habe=
 Quem sequitur, cui dat nota tricenaria nomen,
 Gallus montiuagus, properans orientis ad arma.
 Triste nec effugiet fatum, fessusq; iacensq;
 Mortuus externa tectus tellure premetur,
 Floris de uento uocitati nomen habente.

Post hunc argento galeatus, nomine ponti
 Dictus, regnabit: uir is optimus, omnia noscet.
 Atq; hæc, cæruleis sub te insignite capillis
 Optime, subq; tuis excellentissime ramis
 Omnia tempora erunt. tres rerum summa tenebūt,
 Omnibus at tandem potietur tertius ille.

Torqueor infelix, dum tristia fata recordor
 Isidis ipsa soror diuina oracula pandens.
 Principiò circum ima tuæ lachrymabilis ædis
 Menades augebunt: atq; in manibus sceleratis *
 Vna dies ueniet cum tota feretur in arua
 Ad sex atq; decem cubitos Aegyptia Nilus,
 Abluat ut terram omnem, mortalesq; rigentur,
 Et decor & terræ facies speciosa silebit. (bis:

Memphi uicē Aegypti multū lachrymosa dole
 Nam In Mem-
 phim.

Galba, O-
 tho, Vitel-
 lius.
 Vespasia-
 nus.
 Titus.
 Domitia-
 nus.
 Nerua.
 Traianus.

Adrianus.

Nam prius imperio terræ dominata potente
 Fies uilis, uti de cœlo clamat & ipse
 Fulmineus magna uoce: O fortissima Memphi,
 Olim mortales inter celebrata superbe,
 Infortunata ærumnosâq; flebis, ut alta
 Immortale Dei cognoscas numen in æthra.
 Fastus ubi tuus est, homines tumidissimus inter?
 In natos etenim quoniam diuinitus unctos
 Es bacchata meos, iustisq; immitis iniquè
 Vsa, bonisq; uiris: ideo pro talibus ausis
 Talis habenda tibi uestis, poenæq; luendæ.
 Iam tibi non inter sedes erit ulla beatos.
 Ex astris es lapsa, nefas tibi scandere cœlum.
 Hactenus Aegypto Deus hæc me dicere iussit
 Tempus ad extremum, quo gens humana futura est
 Pessima: sed durantq;, maliq; malum opperiuntur,
 Iran immortalis cœlestis & altitonantis,
 Proq; Deo lapides & ficta animalia, multa
 Relligione colunt, trepidi, diuersaq;: quorum
 Non ullus sermo, mens nulla, auditio nulla est.
 Singula nec fas est uerbis simulachra referre
 Mortali fabricata manu. quos namq; creauit
 Humanæq; manus labor, ac industria mentis,
 Accepere deos, stulti, saxo ue, uel auro,
 Aere uel argento factos, ligno ue dolatos,
 Exanimos, surdos, conflatos ignis in æstu.
 Fecerunt illis frustra *

In simula-
 chorū cul-
 tores.

Oppria

Φρόδε γὰρ ἡ μεγάλης γαίης κραταίβοσα, γρηήση
 Λυπηρή, ὡς τε βοῆσαι κ' αὐτὸν τὸρπιπέξαυνορ
 Οὐρανόθεν φωνῆ μεγάλη· μεγαλόθεν μέμφι,
 Ἡ τὸ πάλαι δειλοῖσι βροτοῖσ' αὐχῶσα μέγιστα,
 Κλαύσει αἰργαλέη, λιχὶ πάμμορος, ὡς τε νοῆσαι
 Αὐτὴν αἰδίου θεορ, ἄμβροτορ ἐν νεφέεσι,
 Γῆσ' λῆμμα κραταῖορ ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται,
 Ἀνθ' ὧν ἔξεμαίνης ἐς ἐμούς παίδας θεοχρίστους,
 Καί τε παιλὴν ἰώτρυνας ἐν ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖ-
 σιν,

Εξείσ ἀντὶ τόσων τοῖαυ † τροφὸρ εἶνενα ποιηῆς. *f. τρύφορ.*
 Οὐκέτι σοι φανόρως θέμις ἔσαι ἐν μακάρεσιρ.
 Εξ ἄστρον πέπῳνας, ἐς ὕραν ὄρ ἔκ ἀναβήση.
 Ταῦτα μὲν αἰγύπτῳ θεὸς ἐννεπεν ἐξαυδιῆσαι,
 Ὑσατίῳ παιρῶ, ὅτε πάγναποι ἀνδρες ἔσονται,
 Ἀλλὰ ταλαιπωρῶσι παινοὶ παινότητα μόνοντες
 Οξυλὴν ἀθανάτοιο, βαρυήϊπυ, ὕρανίωνος. *κατὰ τῶν*
 † Ἀντιθέους δὲ λίθους, λιχὶ κνώδαλα θρηνησύνοντες, εἰδωλολά-
 Πολλὰ μάλ' ἄλλυδις ἄλλα φοβόμενοι. * ἔ λόγος ἔ- *τρων.*
 Οὐνῆς, ἔκ ἀνοή. † ἄγε μοι θέμις, ἔδ' ἀγορεύειρ (δεις, *† f. Ἀντὶ θεῶ.*
 Εἰδώλωρ τε ἔναστα, βροτῶν παλάμαις γεγαῶτα. * *f. ὧν.*
 Εξ ἰδίωρ δὲ νόπων καὶ ἀτασθαλίωρ ἐπινοιῶρ *† f. ἄγε μή.*
 Ἀνθρώποισι δέξαντο θεὸς ξυλίνους, λιθίνους τε,
 Χαλκίους τε, χρυσῶς τε, λιχὶ ἀργυρέους τε ματαίως,
 Ἀψύχους, κωφῶς, λιχὶ ἐν πνεὶ χωνουθεντάς. *34*
 Γοιήσαντο μάτλην τῆστοις *

Θμῆς

Θυμὸς καὶ ξυῖς θλίβεται, λυπῆται βυλὴ

Ἡρακλέους τε, Διός τε, καὶ ἑρμείας.

Καὶ σέ δ' ἀλεξανδρεία κλυτὴ θρεπτεῖρα.

οὐ λείψει πόλεμος τ' ἔ *

Υπόφανίης δ' ὡς ὅσα πρόσθεν ἔρεξας.

Σιγήσεις αἰῶνα πολυὸν, καὶ νόστιμον ἦμαρ.

Κῆνέτι σοι ῥύσει τρυφὸν πόμα. *

*

*

*

f. ἀνθρώπος καὶ σὺν πάσῃ ὀλῆ γαῖαν, † ἀνθρώπων κλητέχων
κακότηχος. Αἵματι καὶ νευύεσι παρ' ἐπιτάγλοισι τε βωμοῖς,

Βαρβαρόφρων, θεναρὸς, πολυδέματος, ἀφρονα λυσ-

Γαμπληθὶ ψαμαθιδὸν ἀπαίξων σὸν ὀλεθρον. (σῶν)

Καὶ τότε ἔση πόλειον πολυόλβος, πολλὰ κληῖσα.

Κλαύσεται ἀσὶς ὄλη δώρων χαρίνων ἀπὸ σείου,

Στεψαμένη κεφαλὴν ἀχαρῆ, πίπῃσ' ἐπὶ γαίης.

Αὐτὸς δ' ὅς πρόσθων λάχων, αἰγυπῆτον πτολεμίζαι

Κτείνας ἀνδρα ἑναστον ὄλον βίον ἐξαλαπάξει.

Καὶ κιοσὶς θεόθεν βασιλὺς πεμφθεὶς ἐπὶ τῶτον,

Ὡς τε κνέρι μοῖραν τριτάτῃ δειλοῖσι βροτοῖσι.

f. ἄλματι Αὐτὸς δ' ἐν δυσμῶν εἰσπλήσεται † αἵματι κνέφω,

Σύμπασαν γαῖαν πολιορκιῶν, πάσαν ὄρημῶν.

Αλλ' ὅταν ὕψος ἔχη κρατῶν, καὶ τάρβος ἀκλῆς,

Ἥξει δ' αὐτὸς μακρῶν ἐθέλων πόλιν ἐξαλαπάξει.

Καὶ κνεί τις θεόθεν θεναρὸς βασιλὺς ἐνπεμφθεὶς,

Γάντας ὀλῆ βασιλεῖς μεγάλας, καὶ ἀνδρας ἀρίστους.

Εἶθ'

Opprimitur Thmuis & Xouis: consiliumq;
 Herculis atq; Iouis frangetur, Mercurijq;
 Te quoq; Alexandra altrix celebris *
 Non cessabit bellum non *

* Quæ fecisti ante superbe

Diu taciturna eris & reditus tempus,
 * Nec tibi iam suavis potus fluet

*

*

*

Vastabitq; tuam terram uir pessimus omnem,
 Sanguineq; inficiet, diris & cædibus aras,
 Barbarus, immanis, rabie demente tremendus,
 Ingentesq; tuæ structuris stragis acervos.
 Tunc eris urbs olim felix, tunc plena laborum,
 Plorabitq; tuis Asia omnis compta uenustis
 Turpe caput donis, ad terram prona cadendo.
 Cui uerò Persæ contingent, bella mouebit
 Aegypto, occisisq; uiris prædabitur omnem
 Victum. & rex Cissis missus diuinitus illi,
 Ut sic tertia pars maneat mortalibus ægris.
 Ipse ex occasu saltu ueloce uolabit,
 Terram desolans & uastans funditus omnem.

Sed cum terribilis multum dirusq; ualebit,
 Iamq; beatorum ueniet populetur ut urbem,
 Rex quidam fortis missus diuinitus illò
 Omnes excindet magnos regesq; uirosq;.

Sic

Sic hominum finis existet deinde perennis.
 Heu misero tibi cor, quid me narrare laceſſis
 Aegypti miserum multo sub principe fatum?
 I genus ad stultum Persarum solis ad ortus,
 Iis monstra quæ sint præsentia, quæq; futura.

Diluuium immittent Euphratis fluminis undæ,
 Et Persas perdent, & Iberos, & Babylonas,
 Massagetasq; armis claros, atq; arcubus omnes.
 Tota Asia igne ardens æquor stillabit adusq;
 Pergamus insignis quondam, succisa peribit.
 Desertamq; homines Pitane, uastamq; uidebunt.
 Lesbos tota petet fundum, penitusq; peribit.
 Smyrnaq; per præceps prolabens flebit: & olim
 Quæ fuit insignis fama, celebrisq; peribit.
 Bithynij patriæ flebunt incendia terræ,
 Et Syriæ magnæ, Phœnicesq; arbore crebræ.
 Eheu te Lyciam, tibi quot molitur acerba
 Omnibus in miseram terram uadentibus ultro,
 Ut fleat ob motum tristem, latices & amaros
 Expers unguenti Lycia, id quod oleuerat olim.
 Et Phrygiam grauis ira manet, conflante dolore.
 Propter quem Iouis iuit eò Rheæ, mansit & illic.
 Barbara gens ab eo Pontus, Tauriq; peribunt,
 Et Lapithas ad humum prostratos dispoliabit.
 Thessalicos fines undosum flumen, & altum,
 Peneus perdet, auens homines auellere terræ,
 Eridanus formas dicens generare ferarum.

Græc

Εἶθ' ὅτως τέλος ἔσται ἀφθιτορ ἀνθρώποισιν.
 Αἰ αἰ σοι κραδίη δειλή, τί με ταῦτ' ὄρεθίζεις
 Δηλῶρ, αἰγυπῆς πολυνοισρανίηρ ἀλεγεινῶν;
 Βαῖνε πρὸς ἀντολίην πόρσῶρ γενεὰς ἀνοήτους,
 Καὶ δὴλυ τοῖσιν † παρὸρ τὸ μέλλον πὸτ' ἔσεσθαι. f. τὸ παρὸρ,
 Εὐφρήτη ποταμῶ ρεῖθρον κατὰ κλυσμὸρ ἐποίσει, τό, τε μέλ-
 Καὶ πέρσας ὀλέσει, καὶ ἰβηρας, καὶ βαβυλωνας, λον ἔσε-
 Μασαγέτας τε φιλοπῆλομένους, τόξοισί τε πάντας. θαι.
 Ἀσῆς ὅλη πύρ φλεῖτος ἕως νήσῶρ θαλαγήσει.
 Γέργαμος ἢ τὸ πάλαι σεμνὴ βοτρυδιὸρ ὀλείται.
 Καὶ πικρὰν πανέρημος ἐν ἀνθρώποισι φανείται.
 Λέσθος ὅλη δύσει βαθυὸ εἰς βυθὸρ, ὡς ἀπολέσθαι.
 Σμύρνα κατὰ κρημνῶρ εἰλισσομένη κατὰ κλυαύσει,
 Ἡ τὸ πάλαι σεμνὴ καὶ ἐπώνυμος ἔξαπλοεῖται.
 Βιθυῖοι κλυαύσει ἐν χθόνα τεφρωθεῖσαν,
 Καὶ σέλιον μεγάλιον, καὶ φοινίην πολύφυτον.
 Αἰ αἰ σοι λυθίη, ὅσα σοι κακὰ μηχανᾶται.
 Γάντας ἐπ' † αὐτὸ μίτῃς ἐπιβάς χώρας ἀλεγεινῆς, f. αὐτομά-
 Ως κλυαύσει σεισμῶ τε κακῶ, καὶ νάμασι πιηροῖς, τους.
 Τὴν λυθίης ἀμυρορ, ἢ τὴν μυρίπυρον πῶτε χέρσορ.
 Ἐσται καὶ φρυγίη δεινὸς χόλος εἶνενα λύπης,
 Ἡς χεῖρ ἢ διὸς ἦλθε ρέν, καὶ κεί προσέμενε.
 Ρόντορ ὀλεῖ, τὰν ῶρ γενεῶν, καὶ βάβυρον ἔθνος.
 Καὶ λαπίθας, δάπεδον κατὰ γλῶ ἐναρήξει.
 Θεσσαλίηρ χώραν ἀπολεῖ ποταμὸς βαθυδίνης,
 Γλιυεὶὸς βαθύρας, † μορφὰς θηρῶν ἀπὸ γαίης. f. μέσοπας.
 Ἡελλανὸς φάσηρ θηρῶν μορφὰς τότε γενναῖν.

ΕΛΛΑΔΑ Τὴν Τριτάλαιναρ ἀνὴξισσι ποιηταῖν
 Νέρωρ. Ἡνίη ἀπ' ἰταλῆς ἰδμῶ πλήξειε τόνοντα.
 Τῆς μεγάλης ρώμης βασιλεύς μέγας ἰσόθεος φῶς,
 Ορ. φασιρ, αὐτὸς ζῆς τένον, ἠδὲ πότνια ἦρη,
 Ος τις παμύσω φθόγγω μελιηδέας ὕμνος
 Θεᾶτροποῶρ, ἀπολῆ πολλὰς σὺν μητρὶ τλααίνῃ.
 Φύξειαι ἐν βαβυλῶνος ἀνάξ φοβόρῃς λιὰ ἀναιδῆς,
 Ορ πάντες συγέσσι βροτοὶ, λιὰ πάντες ἀφισοί.
 Ωλεσε γὰρ πολλὰς, λιὰ γαστέρι χεῖρας ἔθνησιν.
 Εἰς ἀλόχας ἦμαρτε, λιὰ ἐν τ' μιρῶρ ἐτέτυησιν.
 Ηξει δ' εἰς μήδωρ λιὰ πόρσωρ πρὸς βασιλῆας.
 Γρώτῃς δ' ἐπόθησε, λιὰ οἷς κλέος ἐγνατέθνηε.
 Φωλσύωρ μετὰ τῶνδε κεινῶρ εἰς ἔθνος ἀνδρῆς,
 Τ' εἰς ναὸρ θεότσυνητορ ἔλκον, λιὰ ἐφλέξε πολίτας.
 Λαὸς εἰσανιόντας, ὅσῃς ὕμνησε διηαίως.
 Τότῃ γὰρ φανόντος, ἢ ἠΐσις ἐξετινάχθη,
 Καὶ βασιλεῖς ὄλοντο, λιὰ ἐν τοῖσιρ μόνον ἀρχή.
 Ες δ' ὄλεσαρ μεγάλῃν τε πόλιν, λαὸρ τε διηαίωρ.
 Αλλ' ὄταρ ἐν τ' τετάρτῃ ἔτεος λάμψῃ μέγας ἀσῆρ.
 Ος πᾶσαρ γαῖαρ καθελεῖ μόνος εἶνενα τιμῆς,
 Αὐτοὶ πρῶτορ ἔθειμαρ τ' εἰναλίω ποσειδῶνι,
 Ηξει δ' ἔβρανόθεν τ' ἀσῆρ μέγας εἰς ἄλα δεινῶν.
 Καὶ φλέξει πόντορ βαθύ, αὐτὴν τε βαβυλῶνα,
 ἰταλῆς γαῖαρ, τῆς εἶνενα πολλοὶ ὄλοντο
 Εβραῖωρ ἅγιοι πιστοὶ, λιὰ ναὸς ἀλκθῆς,
 Εοσεαι ἐν θνητοῖσι κεινοῖς κεινὰ μοχθήσασα.

f. μιρῶρ.

f. καὶ.

f. τετράτῃ,
aut potius
ταῖς.κατὰ ρώ-
μης.

Αλλ'

Græcos uexabunt, miseros bis terq; poetæ,
 Quando ex Italia processum ruperit Isthmi
 Magnæ rex magnus Romæ, similisq; Deo uir,
 Iuppiter (ut perhibent) quem de Iunone creauit,
 Mellea qui dulci modulamine carmina fundens
 Per cœtus, perdet multos, miseramq; parentem,
 Ausugiet † Babylone malus rex, horribilisq;
 Quem male mortales omnes odere, boniq;
 Cum tot ob occisos, tum cæsa matre scelestum,
 Coniugibusq; parum fidum, prauisq; creatum.
 Et Medos autem reges, Persas & adibit,
 Quos primos cupijt, decus & quis conciliauit,
 Inuisæ genti mala commentando per illos.
 Sustulit & templum diuinitus ædificatum,
 Et ciues igni miseros combussit, eoq;
 Scandentes populos, quos iuste concelebrauit.
 Hoc etenim tremuit rerum natura creato,
 Et reges periere, potestas mansit in illis.
 Perdiderunt magnamq; urbem, populumq; bonorum.
 Sed cum astrum stato magnum lucebit in anno,
 Quod solū perdet terrā omnem, propter honorem
 Ipsi Neptuno primū posuere marino,
 Deq; polo ueniet sidus magnum in mare magnum,
 Altumq; exuret pontum, atq; ipsam Babylonem
 Italiæ terram, per quam periere frequentes
 Sancti Hebræorum fidi, delubraq; uera:
 Tum uerò duros patiere scelesta labores,

Nero.

Id est, Ro-
ma.

In Romā.

m a

Præmia

Præmia digna tuis factis, desertaq; in omne
 Tempus eris, tempus deserta manebis in omne,
 Osa solum proprium, quia delectata ueneno es.
 Mater adulterij, marium teterrima nutrix
 Concubitus: urbs mollis, iniqua, scelestâ, nefanda.
 Eheu urbs terræ prorsum impurata Latine,
 Mænas uiperea, ad ripas uiduata sedebis,
 Teq; suam uxorem Tiberis lachrymabitur amnis.
 Impius est animus tuus, & cor cæde cruentum.
 Nescis quid possit Deus, & quid cogitet: atq;
 Sola (inquis) ego sum, non sum superabilis ulli:
 Nunc Deus æternus disperdet teq; tuosq;
 Nec super ulla tui in terra monimenta manebunt,
 Ut quōdam, magnus tibi cum Deus auxit honores.
 Sola scelestâ mane, & flagrantibus indita flammis
 Tartareas habita sedes inamabilis Orci.

Nunc Aegypto tuos iterum deploro dolores.

In Mem- Memphi laborum autor σε τε πληθεϊσα τένοντος
 phim. In te pyramides audaci uoce loquentur

Python urbs olim geminæ urbis condita iure,
 Tempus in omne sile, ut finem des improbitatis.
 Triste scelus, mænas lugubris, foeta dolore,
 Anxificis fletura malis, uidua omne per æuum,
 Annosa effecta es mundum tu sola gubernans.
 Verum quando super sordenti uestiet album
 Barce uestitum, nolim nasci ue uel esse.

In Thebē. Thebe quid facta est tua tanta potentia? dirus
 Perdet

Ἀλλὰ μόνεις παντέρημος, ὅλως αἰῶνας ἐπ' αὐτῆς
 ἔσεται, ἀλλὰ μόνει εἰς αἰῶνας πανέρημος,
 Σὺν στυγέσθ' ἔλαφος, ὅτι φαρμακίην ἐπόθησας.
 Μοιχεῖαι περὰ σοί, καὶ παίδων μίξις ἄθεσμος.
 Θηλυγενής, ἀδελπός τε, καὶ ἡ πόλις, δύσμορε πασῶν.
 Αἰεὶ πάντ' ἀνάβαρτε πόλις λατινίδος αἰης.
 Μαινὰς ἐχιδνοχαρής, χήρη καθεδεῖο παρ' ὄχθας,
 καὶ ποταμὸς Τιβέρις σε κλαύσει, † ἢ σὺν παράνοιο f. εἰν.
 † οὔτε μισοφόνου ἦτορ ἔχεις, ἀσεβῆ δέ τε θυμόν. (Τιμ, f. ἦ τε.
 Οὐκ ἔγνωσ τί θεὸς δικάσεται, τί ἢ μηχανᾶται.
 Ἀλλ' ἔλεγες, μόνη εἰμι, καὶ ὕδεις μ' ἐξαλαπάξει.
 Νῦν δέ σε καὶ σὺς πάντας ὀλεῖ θεὸς αἰὲρ ὑπάρχων,
 Κ' ὅτι ἐτι σε σημείον ἔτ' ἔσεται ἐν χθονὶ κείνῃ,
 ὡς τὸ πάλαι, ὅτε σὰς ὁ μέγας θεὸς σῦρατο τιμὰς.
 † μῆνον ἄθεσμε μόνη, περὶ δέ φλεγέθοντι μιγεῖσα, f. μείνον.
 Ταρταρέου τ' οἰκησὸν ἐς ἀδελφῶν χωρὸν ἄθεσμον.
 Νῦν ἢ πάλιν αἰγυπῆτε τέλει ὀλοφύρομαι ἄτλιν, κατὰ Μέμ
 Μέμφι πόνων ἀρχηγέ, σέ τε πληθεῖσα τένοντος, φεως.
 Ἐρ σοὶ πυραμίδες φωνὴν φθέγγονται ἀναιδῆ
 Γυθῶν, ἢ τὸ πάλαι δὴ πόλις † ἢ ἡμαθεῖσα διηκείως, al. ἡθηθεῖσα.
 Αἰῶσι σίγησόν ὅπως πᾶσι κακότητος.
 Ὑβρι κακῶν, θήσαυρε πόνων, μαινὰς πολύθρυνε,
 Αἰνοπαθής, πολυδακρυμανής, χήρα διὰ πάντων,
 Γαλυετής ἐγείνθ, σὺ μόνη νόσμοιο κρατῆσα.
 Ἀλλ' ὅταν ἢ βάρη τὸ κενώσιον ἀμφιδάληται
 Ἀσπιδὸν ἐπὶ ῥυπαρῶ, μήτ' εἶλω, μήτε γενεῖμαρ.
 † ὀθῆ. καὶ πᾶσα τὸ μέγα δένος, ἄχθιος ἀνήρ f. θύβη.

Εξολέσῃ λαόν, σὺ δὲ εἴματ' αὖ βαλῶσα,
 Θρηνήσεις δύνω με μόνη, καὶ πάντ' ἀποτίσεις,
 Οἶσα τὸ πρόθεον ἔρεξας ἀθέσμων εἴνενα ἔργων.
 Καὶ ποπετὸν ὄψονται ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσα.
 Συλύλυ δ' ὀλέσειε μέγας φῶς, αἰθιοπῶν τε
 Τούχαριρ οἰνήσσει βίη μελανόχροες Ἰνδοί.
 Γονταπόλει κλάσει δὲ σόης μεγαλόθενος ἀνήρ.

Ὡ λιβύη πάγηλαυσε, τίς ἐξηγήσεται ἄτας;
 Τίς δὲ σε κηλίω μὲν ὀπὼν ἔλεεινὰ διακρύσει;
 Οὐ πάσει θρηνῶν συγδρῶ πρὸς παιρὸν ὄλεθρον.
 Εἴσεται σὺ βρύτεις, καὶ σὺ γάλλοις πολυχρῆσσι,
 Ὡκεανὸς κελαιῶν πληρῶμενος αἵματι πολλῷ,
 Κ' αὐτοὶ γὰρ κακότητα θεῶ τέκνοις ἐποίησαν,
 Ἡνίκα σιδονίοις βασιλῆος φοῖνιξ γαλιανὸν
 Ἡγαγεν ἐν στήθεσσι πλῆθος πολὺ, καὶ σε φονεύσει.
 Αὐτὴ ραβδύνη τε, καὶ εἰς φόνον ἠγεμόνυσσε.
 Ἰνδοὶ * μὴ ταρβεῖτε, καὶ αἰθίοπες μεγάθυμοι.
 Ἡνίκα γὰρ τῆστροχὸς ἄξονος αἰγὸν ἔρωτος,
 Ταῦρος τ' ἐν διδύμοις μέσσοι δρῶν ἀμφιελίξῃ,
 Γαρθένος ἐξαναβάσα, καὶ ἥλιος ἀμφὶ μετώπῳ
 Γηξάμενος ζώνῃ, τῶρι πάμπολον ἠγεμονύσει,
 Εἴσεται ἐμπρησμὸς μέγας αἰθέριος κατὰ γαῖαν,
 Αστρῶν δ' ἐν μαχίμοις καινὴ φύσις, ὥσ' ἀπολέσθαι
 Ἐρπυεὶ καὶ σοναχαῖς Ἰνδιῶν γλῶ, αἰθιοπῶν τε.
 Μύρα καὶ σὺ νόειθε τὸν σὶ σοὶ λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἡνίκα γὰρ σρεπῆοῖσι μίτοις μοῖραι τριᾶδελφοὶ

κατὰ γάλλ-
 ῶν.

κατὰ αἰθιό-
 πῶν καὶ Ἰν-
 διῶν.
 * f. Δῆ.

κατὰ νο-
 εῖθου.

κλω

perdet homo populum: tu pullo induta colore
 Lugebis sola infelix, & præmia digna
 Accipies factis, quæcunq; scelestâ patrasti.
 Cernenturq; tui planctus, ignara pudoris.
 Syenen perdet uir magnus: uiq; subacta
 Teucharis Aethiopum nigris habitabitur Indis.
 Pentapoli, flebitq; Soes uir robore magno.

O Lybie fletura, quis enarret tua damna?
 Quis te autem Cirene hominum miserabile flebit?
 Non unquam deerit tristis tibi perdita luctus.

In Gallis auro locupletibus, atq; Britannis,
 Oceanus multo resonabit sanguine plenus:
 Quippe Dei natis ipsi quoq; damna tulerunt,
 Tum cum Sidonijs rex Phoenix Gallica multa
 Agmina de Syria deduxit, teq; peremit.
 Ipsa Rauennaq; ad cædem dux extitit. *

In Gallos.

Præstantes animi Aethiopes, Indi q; pauete.
 Cum perstringet enim capricornu circulus axis,
 Taurus & in geminis medio uertetur olympo,
 Et uirgo ascendens, & zonæ tectus amictu
 Sol frontem ductor totum peragrabit Olympum,
 Ardore ingenti flagrabit ab æthere tellus,
 Astrorumq; nouum certamen surget, ut omnis
 India & Aethiopum tellus consadat in ignes.

In Aethio-
 pes & In-
 dos.

Tu quoq; deplora tua tristia fata Corinthe:
 Nam cum tergeminæ uoluendo stamine Parcæ
 Nentes deducunt fallaciter aufugientem,

In Coria-
 thum.

Nero. Ad sortes Isthmi sublimem, dum uideatur
 Omnibus is, ferro qui rupem ruperit olim,
 Vastabitq; tuas late fataliter oras:

Nam Deus huic uni uires dedit efficiendi,
 Que potuit regum cunctorum nemo priorum.

πρῶτα μὲν ἐν Ἰσθμῶν κεφαλῶν σὺ πλὴγὰς ῥίξῃς,
 ἤνοσάμενος μεγάλως ἑτέροις δῶσει πάσσαδα.

Regis ut infandi comedantur membra parentum.

Namq; manent cunctos homines cædesq; metusq;

Propter magnā urbē, & populū uirtutis alumnu,

Prouida quem semper durantem cura tuetur.

Inconstans, peruerse, malis circundate fatis,

Principiumq; mali, mortalibus exitus ingens,

Hic diui- Quem natura malis fatis insensa creauit:

naui. Triste nefas, dirum, monstrum mortalibus ingens:

Quis tibi quis bene uult? quis non irascitur intus?

In te quis uitam amisit rex præcipitatus:

Omnia turbasti miserè, sentina malorum,

Et per te pulchri nutauit machina mundi,

In lites nostras, hæc mobilis obijce forsan.

Quo pacto dicis tibi persuadebo? quod in te

Si quid reprendo, dico. solis iubar inter

Mortales olim clarum fuit, irradiante

Lumine concordi uatum: totiq; suauem

Humano generi diffundens lingua liquorem

Extitit, & pergebat, & omnibus orta dies est.

Ergo summorum uilissime causa malorum,

Aduer

κλωτάμεναι φύγοντα δόλω ἰσμοῖο παρ' ὀμφίῳ, Νέρων.
 † Ἀρξασίρ μετέωρον ἔως ἐσίδωσί σε πάντες, f. Ἀξουσι.
 Τὸν πάλαι ἐκνόψαντα πέτρῳ πολυήλατι χαλιῶ.
 Καὶ σὺ γαῖαν ὀλεῖ, καὶ κόψει ὡς προτέθηται.
 Τὴν γὰρ τοι δῶκε θεὸς μόνος ἐς τὸ ποιῆσαι,
 Οἷα τις ἔπρότερος τῶν συμπάντων βασιλῆων.
 Γῶτα μὲν ἐν Τεισῶν κεφαλῶν σὺ πληγάδι ρίζης
 Στησάμενος μεγάλως ἑτέροις δῶσει ασάσαθαι,
 ὡς τε φαγεῖρ σάρκας γονέων βασιλῆος ἀνάγης.
 Γῶσι γὰρ ἀνθρώποισι φόνος καὶ δείματα κείται,
 Εἶνεα τῆς μεγάλης πόλεως, λαὸς τε διναίης.
 Σωζομένης διὰ πάντος, ὃν ἔξοχος εἶχε πρόνοια.
 Ἀσάτε καὶ κακὸς δλε, κακῶς περιέμνε κήρως
 Ἀρχὴ καὶ καμάτοισι, καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα
 Βλαπτομένης ἠτίσεως, ἢ σωζομένης πάλι μοίρης.
 Ὑβριανῶν, ἢ πῆμα καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα.
 Τίς σε βροτὸς ἐπόθησε, τίς ἐνδοθεὶς ἔχαλεπύει;
 Ἐρσοὶ τίς βασιλῆος σεμνὸν βίον ὤλεσε ριφείης.
 Γῶτα κακῶς διέθικας, ὅλον τε κακὸν ἠντακλύσας.
 Καὶ διὰ σὲ νόσμοιο καλαὶ πῆχαι ἠλλάχθησαν,
 Εἰς ἔριμ ἡμετέρῳ τυχὸν ἄσάτα ταῦτα προβάλλης.
 Πῶς ἢ λέγεις πείσω σε, καὶ εἶτι σε μέμφομαι ἀυδῶ;
 Ἡρότ' ἐν ἀνθρώποις λαμπρὸν σέλας ἠελίοιο,
 Σπαρομένης ἀντήϊνος ὁμοσπόνδοιο προφητῶν.
 Γλῶσσα μὲν ἀντάξασα καλὸν πόμα πᾶσι βροτοῖσι
 Φκίνετο, καὶ προύβαινε, καὶ ἡμόρα πᾶσιρ ἔτελλε.
 Τὸ δ' ἐνεκον σενόβδλε κακῶν ἀρχηγὲ μεγίστων,

Καὶ ῥαμφὴ καὶ πένθος ἐλύσεται ἡματι κείνω,
 Ἀρχὴ καὶ καμάτοιο καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα,
 Βλαπτομένης ἡπίσεως ἢ βλαπτομένης πάλι μοίρης.
 Κλυθὶ πιπρᾶς φήμης διουσιχέος ἀνδρᾶσι πῆμα.
 Ἀλλ' ὅποταρ πόρσις γαῖ' ἀπόχοιτο πολέμοιο
 Λοιμῶτε σοναχῆς τε, τότε ἔσεται ἡματι κείνω
αλ. μόνος. Ἰσραὴλ ἡματι κείνω τῆς γένος ἕβραϊῶνων,
 36 Οἱ πόρσιν αἰετᾶσι θεῶ πόλιρ ἐν μεσογαίῃσι.
 Ἀρχὴ δὲ καὶ ἰόπης τεῖχος μέγα κλυθώσαντες,
 Ὑψὸς ἀείρονται ἀρχὴ καὶ νεφέων ὄρεσσιν ἑβραίων.
 Οὐκέτι σὺρέξει σάλπιγγος πολεμόντων ἤχος,
 Οὐδ' ἐπιμαίοντο παλάμας ἐχθρῶν διολύται.
f. ἐπιστήση- Ἀλλὰ τ' ἐπιστήσει τε κεινῶν αἰῶν τρέπαλα.
τε. Εἷς δέ τις ἔσεται αὐθις ἀπ' αἰθέρος ἕξοχος ἀνὴρ,
f. πολυκάρ- Οὐ παλάμας ἠπλωσεν ἐπὶ ξύλων τ' πολυκάρπου
που. Ἑβραίων ὁ ἀριστος, ὃς ἠλιον τότε σῆσεν,
ἱεροῦς ὁ τῶ Φωνήσας ῥήσει τε καλῆ καὶ χείλεσιν ἀγνοῖς.
ναυῆ. Μηκέτι τείρεσθον μὲν, μὴ σῆθεσι * μάχαιρα.
πρὸς ἱσραὴλ Θεογενῆς, πᾶσι πλάστε, μόνω πεποθημένον ἀνθος.
αρ. Φῶς ἀγαθὸν, σεμνὸν τ' ἵε τέλος, πεποθημένον ἀγνος.
*** μερίμνα.** Ἰσραὴλ χαίρεισα καλὴ πόλις ἐν θεοσ ἕμνων.
† f. τέμενος. Οὐκέτι βακχίσου περσῶν χθόνα τ' πρὸς ἀνάβαρτος
f. παῖς. Ἑλλήνων, ὁμόθεσμον ἐνὶ σῆθεσιν ἔχωρνον.
 Ἀλλὰ σε κλυθώλιμοι παῖδες πόριτιμήσσει,
 Καὶ μύσους γλώσσαις ἀγίαισιν ἐπιστήσονται,
 Γαντοίαις θυσίαισι, καὶ σὺχαῖς ἐνθεοτίμοις,
 Ἐν μινρᾶς σονότητος ὅσαι καμάτῶς ὑπέμεναν,
Γλένηα

Aduenient illis gladius luctusq; diebus,
 Principiumq; mali mortalibus exitus ingens,
 Quem natura malis fatis uitiata creauit.
 Tristem audi famam, pestis mortalibus atrox.
 Verum cum bellis iam Persica terra carebit,
 Et peste & gemitu: tunc illo tempore uiuet
 Iudæum diuum genus, & coeleste beatum,
 Qui terræ medijs habitabunt finibus urbem
 Diuinam, & magnis ambibunt mœnibus usq;
 Ad Ioppen, celsas tangentes culmine nubes.
 Non iam terribili sonitu tuba bella ciebit,
 Non hostes manibus furiosis interimentur,
 Sed statuent mundo præclara trophæa malorum.
 Existetq; olim quidam uir ab æthere præstans,
 Cuius frugifera distendit in arbore palmas
 Optimus Hebræus, licuit cui sistere solem,
 Clamando pulchris uerbis, castisq; labellis.

Iosua.

Desine iam mentem cruciare, & pectora curis, Ad Iudæam
 Diua genus, summè locuples, optate Deo flos,
 Lux bona, delubrum uenerabile, germen amœnū,
 Vrbs elegans, Iudæa uenusta, & laudibus alma.
 Persica non deinceps Græcus bacchabitur arua,
 Impurus, diram qui fert in pectore mentem.
 Sed nati multum decorabunt egregij te,
 Et modulata sacris dicent tibi carmina linguis,
 Omnigenisq; Deo sacris, precibusq; litabunt.
 Ex paruisq; malis quicunq; tulere labores,

Multo

Multo plura malis iusti bona leta tenebunt.
 At mali, in æthera qui linguam iecere scelestam,
 Cessabunt inter sese maledicta referre,
 Seq; abdent, donec fiat mutatio mundi.
 Igneus existet uerò de nubibus imber,
 Nec iam homines pulchras carpent telluris aristas:
 Nec satio prorsum fiet, nec aratio, donec
 Norint mortales numen quod cuncta gubernat,
 Acternum, neq; iam morti subiecta colantur,
 Aut canis, aut uultur, quorum monstrauit honores
 Oribus Aegyptus stultis, fatuisq; labellis.
 Sancta sed Hebræis erit, & feret omnia tellus,
 Et de rupe fluent latices, linguaq; suaues,
 Omnibus & iustis lac immortale scatebit.
 Quippe quibus genitor Deo, præstante q; solo
 Fretis, magna fuit corâ pietasq; fidesq;.

Verùm quid tandem sapiens mihi suggerit hæc
 In Asiam. Tete Asia infelix tristi deploro querela, (mens?
 Ionumq; genas, Carumq; auroq; scatentum
 Lydorum. heu Sardis, heu multum Trallis amœna:
 Eheu Laodicea, urbs pulchra: peribitis ergo
 Motibus euersæ terræ, puluisq; redactæ.

ἀσία τῆ διανοφερῆ λυδῶν τε πολυχρύσων.

In Ephesi Motibus & uasto subter mare sidet hiatu,
 fanum. Præceps, ut naues rumpunt si quando procellæ.
 At lachrymas Ephesus recubans ad littora fundet,

Et

ῥλείονα λιὰ χαίροντα † παλὸν ἀρξῶσι δίκαιοι. f. παλὰ ἔξῃ
οἱ ἧ παυοὶ σείλαντες ἐπ' αἰθέρα γλώσσαρ ἀθεσ-
σι, αὐτὸν καλῶ
Γάσσονται λαλέοντες ἐναντίον ἀλλήλοισιν. (μορ, ἀνέξῃσι.
Αὐτὸς δὲ κρύψῃσι, ἕως νόσμος ἀλλαγῆ.

Ἔσαι δὲ ἐν νεφέωρ ὄμβρος πυρὸς αἰθομενόιο,
Κ' ὕη ἐτι παρπύσῃσι βροτοὶ σάχιν ἀγλαὸν ἐν γῆς.
Γαῦτα μὲν ἄσπαστα λιὰ ἀνήροτα, ἄχρι νοήσῃ
Τὸν πρῦτανιν πάντων θεῶν ἄμβροτον, αἰὲν ἔοντα.

Ἀνθρώπων θνητῶν, λιὰ μνηέτι θνητὰ γοβαίρειν,
Μὴ δὲ πυῶας λιὰ γῦπας, ἀ αἰγυπῆος κατέδειξε
Σεμνωῖεν σομάτεσι νέοις, λιὰ χείλεσι μωροῖς.

Ἐβραίων ἧ χθῶν ἀγία ἔσαι, πάντα δὲ οἶσει 37

Νάμα μελισσαγέος ἀπὸ πέτρης, λιὰ διὰ γλώσσης,
Καὶ γάλα δὲ ἄμβρόσιον ῥύσει πάντεσι διπλοῖσι.

Εἰς εὐα γὰρ γενετῆρα θεῶν μόνον ἔξοχον ὄντα
Ἡλπισαρ, ἐνσεβίην μεγάλην λιὰ πίσιν ἔχοντες.

Ἀλλὰ τί δή μοι ταῦτα νόος σοφὸς ἐγγυαλίσει, κατὰ τῆς

Ἄρτι δὲ σε τλήμων ἀσίη κατοδύρομαι οἰκιστῶν, Ἀσίας.

Καὶ γένος ἰώνων, λιαρῶν, λυδῶν πολυχρύσων.

Αἰ αἰ σαρδεις, αἰ αἰ λιὰ πολυήρατε τράλλις.

Αἰ αἰ λαοδίπεια καλή πόλι, ὡς ἀπολείσθαι,

Σεισμοῖς ὀκλύμενάι τε, λιὰ εἰς νόνιν ἀλλαχθεῖσαι.

Ἀσία τῆ δινοφθρῆ, λυδῶν τε πολυχρύσων.

Ἀρτέμιδος σπηλὸς ἐφέσῃ πηγνύμενος, * κατὰ τῆ εὐ

Χάσματι λιὰ σεισμοῖσι πόθ' ἤξεται εἰς ἄλα διφνίον, Εφέσῃνα δ.

ῤεβρῶν † ἡδὲ ὅτε νῆας ἐπιπλήσῃσι ἀέλλαι. f. ὡς ὅτε νῆ-

Υπῆια δὲ οἰμῶξει ἐφεσος ἠλαίσσα παρ' ὄχθαις, ας ἐπιπλή

Καὶ ξουσίη.

Καὶ νῆορ ζητῶσα τὸν ὑπέτι ναιετᾶοντα.
 Καὶ τότε θυμωθεὶς θεὸς ἀφθιτος, αἰθέρι ναίωρ,
 Οὐρανὸθεν πρηστῆρα βαλεῖ πατὰ κρᾶτος ἀνάγυρα.
 Ἀντὶ δὲ χειμῶνος θέρος ἔσεται ἡματι τῷδε,
 Καὶ τότε δὴ μετέπειτ' ἔσεται ἀνδρεσι βροτοῖσι.
 Ἐξολέσει γὰρ πάντας ἀναιδέας ὑψιέραυτος,
 Βροντῆτε, σφοδραῖς τε, κόραυνοις τε φλεγέθσι μ
 Ἀνδρασι δυσμυθέεσι, καὶ ὡς ἀσεβεῖς ὀλοθρῦσαι,
 Ὡς τε μόνειρ νέκυσ πατὰ γῆς πλέονας ψαμάθοιο.
 Ἥξει γὰρ καὶ σμύρνα ἐὸν κλαίονσα λυκῆργον
 Εἰς ἐφέσοιο πύλας, καὶ αὐτὴ μάκρορ ὀλεῖται.

- κατὰ νύ- Κύμη δ' ἡ μῶρα σιὸν ἄμασι τοῖς θεοπνύτοισι
 μης. Ἐρπαλάμασι θεῶν ἀνδρῶν ἀδλίωρ καὶ ἀθέσμων.
 f. ρίφεις ὑπὲρ † Ρίφεις ὑπέτι τὸ σὸρ ἐς αἰθέρα ἀρμα προδίωσει.
 ἔτι ποῦφορ Ἀλλὰ μόνεινερὰ ἐν νάμασι κυμήοισι.
 ἐς αἰθέρα Καὶ τότε † ἀν' ἔξισιρ ὁμῶς κεινότητα μόνοντες.
 ἄλμα. Εἰδήση σημεῖορ ἔχωρ ἀνθ' ὧρ ἐμόγησε.
 f. ἀνέξουσι. Κύμων γὰρ δῆμος χαλεπὸς, καὶ φύλορ ἀκδέε.
 Λέσβος. Εἰθ' ὅταν ἔξισιρ κακίον χθόνα τεφρωθεῖσαν,
 Λέσβος ἐπ' ἠριδανὸρ αἰώνιορ ἔξαπολεῖται.
 f. κέρουρα. Αἰ αἰ σοι * κέρουρα, καλὴ πόλις πάντο νῶμιον,
 ἰδρά. Καὶ ἰδρά πολιγαῖα μόνη πλῆτῳ μιγεῖσα,
 f. πεπόθη- Ἐξεῖς ὅρ † πεπόθησας ἔχειρ χῶρον πολύδακρυον,
 νας. Εἰς γλῶ † χωσαμὲν παρὰ χύμασι θερμῶ δούσης.
 f. ὠσαμένη. Πετροφυῆς, τρίπολις τε παρ' ὑδάσι μακάνδροιο,
 τρίπολις. Κύμασι νηϊδρῖνοῖσιρ ὑπὲρ κόνι † κληρωθεῖσα,
 f. πληρω- Ἀρδίην ἐξολέσει σε θεοῖο ποθή τε πρόνοια.
 θέσκ.

Et quòd erit nusquam templū gemebūda requiret.
 Tum Deus indignans æternus, in æthere degens,
 Fulmine præcipites sceleratos desuper uret.
 Proq; hyemis glacie fiet tunc temporis æstas,
 Tunc homines placida tandem requiete fruuntur.
 Nam pater omnipotens sceleratos eruet omnes,
 Fulgureq; & tonitru, flagranteq; fulmine diras
 Exercens iras, & delens flagitiosos,
 Terraq; defunctos plures portabit arenis.
 Nā ueniet quoq; Smyrna, suū plorando Lycurgum
 Ad portas Ephesi, porrò magis ipsa peribit.

Cuma autem demens cū tactis numine lymphis, In Cumā.
 In manibus diuūm, sceleratorumq; uirorum
 Deiecta, haud tantum saltabit in æthera deinceps,
 Verūm in Cumæis remanebit mortua lymphis.

Tunc aduersa simul degentes perpetientur,

εὐδύση σιν μέρον ἔχωρ αὐθ' ὡν ἐμόγνηται.

Nam genus inuisum Cumanū, gensq; proterua est.

Hinc postquā in cineres fuerit mala terra redacta,

Lesbus in Eridanum per secula tota peribit.

Lesbus.

Eheu te Corchera uenusta urbs, desine luxum.

Corchera.

Solaq; diuitijs Hiera ô spaciosa potita,

Hiera.

Sede quidem multi luctus potiere cupita,

Complanata iacens ad flumina Thermodontis.

Petrosa & Tripolis Mæādri ad fluminis amnē, Tripolis.

Nocturnis undis repleta in littoris ora,

Omnino perdet diuinum consilium te.

Ne

Ne me uicinam Phœbi uastare uolentem
Terram *

- Miletus.** Miletum mollem delebit fulmen ab alto,
Acceptit quoniam Phœbi fallacia dicta,
Consiliumq; uirum prudens, curamq; sagacem.
Parce ô omniparens teneræ terræ atq; feraci,
- In Iudæâ.** Iudææ magnæ, tua quo decreta feramus.
Hanc etenim primam nouit per munera numen,
Ut uideant omnes diuino munere primam
Mortales hanc esse, Deo præcellere dante.
- In Thra-
cas.** Infelix aueo spectare negocia Thracum,
Et murum bimarem per pulueris aera plenum,
Fluminis in morem piscoso gurgite ferri.
- Helleston-
tus.** Hellesponte eheu, uastabunt Assyrij te,
Pugnaq; teq; tuasq; euertet Thracia uires.
- In Macedo-
nas.** Rexq; Macedonios Aegypti depopulabit.
Robur & imperij peruertet barbara pubes.
In Pisidis Lydi, Galatæ, Pamphylij, omni
Cum populo armati, certamen triste tenebunt.
- In Italiam.** Italia infelix, deserta, infleta manebis,
In terra uiridi, in saltum syluamq; redacta.
ἔσται δὲ αἰθέρος ἕρως οὐρανὸς οὐρανὸς ὑπὸ φέρον
Diuinam uocem ritu exaudire tonitrus.
Iam non existent flammantia lumina solis,
Lumine nec claro splendebit luna deinceps,
Cum Deus extremo regnabit tempore: uerum
Omnia per terras caligo nigra tenebit,

Atq;

Μὴ μ' ἐθέλωσαρ ἐλεῖρ φοῖβος τὴν γείτονα χώραν,
 Μίλητον τρυφὸν ἀπολεῖ πρὸς ἡρ πὸτ' ἀνώθεν, Μίλητος.
 Ἀνθ' ὧρ εἴλετο τὴν φοῖβου δολόεσσαρ ἀυθιῶν,
 Τὴν τε σοφὴν ἀνδρῶν μελέτην, καὶ σὺφρονα βασιλῆν.
 Ἰλαθι παγγενέτωρ τρυφὸν ἡ χθονὶ τῆ πολυκαρ-
 Ἰσθαίᾳ μεγάλῃ, ἵνα σὰς γνώμας ἐπιδῶμεν. (πρὸς, ας.
 ταύτην γὰρ πρῶτον ἐγνώθεός ἐν χαρίτεσιν, (σιν,
 εἰς τὸ δουρὸν προχάρισμα † θεῶν πάντεσσι βροτοῖ- f. θεῶν.
 εἶναι καὶ † προσέχειν οἷον θεὸς ἐγγυάλισεν, f. προσέχειν.
 Ἰμείρω τριτάλαινα τὰ θρηνητῶν ἔργα ιδεῖσθαι. f. τὰ θρα-
 καὶ τείχος διθάλασσον ὑπ' ἀέρος ἐν νονίησιν, f. νῶν.
 Ευρόμενον ὀρποταμηδὸν ἐπὶ ἰχθυόεντι πολύμβῳ.
 Ἐλήσσοντε τάλαινα ζύξει σ' ἀσυνέμων παῖς. al. ξάσει σ'
 εἰς σε μάχη θρηνητῶν, καὶ σε θεῶν ἐξαλαπάξει.
 Τὴν τε μακροδονίην βασιλῆος αἰγυπῆσιος αἰρεῖ, f. τὰ μακρο-
 καὶ κλίμα βαρβαριῶν ῥίψε θεῶν ἡγεμονῶν. f. δόνων.
 Ἄνθρωποι καὶ γαλάται, παμφύλιοι ἐν πισίδεσσι
 Γανθημεῖ κρητέουσι κακίῳ ἐριόπλιθεῖντες.
 Ἰταλὴν τριτάλαινα μνεῖς πανέρημος, ἀκλαυτος, f. τὰ τῆς
 Ἐργαίῃ θαλάσσῃ, ὀλοὸν † δάπος ἐξαπολέσθαι. f. ἰταλίας.
 Ἐσαι δὲ αἰθέρος ἕρανός σου ὑπὸρθεν, f. νάπος.
 Βροντηδὸν λιλάδιμα θεῶν φωνὴν ἐπακῶσαι.
 Ἡελίου δὲ αὐτοῦ φλόγες ἀθιπὶ ἔνι ἔτ' ἔσονται. 38
 Οὐδέ σε λιναίης λαμπρὸν φάος ἔσεται αὐθις,
 Ὑστατῶν καὶ ὀπίσθιν θεὸς ἡγεμονσύνη.
 Πάντα μελαιναῖη σποτιῆ δὲ ἔσαι κατὰ γαῖαν,

π καὶ

Καὶ τυφλοὶ μέρορες, θῆρες τε λιανοὶ, καὶ οἰζύς,
 Εοσεῖται ἡμαρ ἐνεῖνο, χρόνον πολὺν, ὡς τε νοῆσαι
 Αὐτὸν ἀνακτῆα θεὸν πανεπίσημορον ἕξανόθι πρὸ,
 Αὐτὸς δυσμενέας δὲ ἀνδρας τότε ἔνι ἐλεήσει.
 Αρνῶν ἠδὲ οἴων, μόχωρ τ' ἀγέλας ἐριμύνων
 Εὐθυσιάζοντας, μόχων μεγάλων ἰεροχρύσων
 Αψύχοις θ' ὄρμαϊς, καὶ τοῖς λιθίνοισι θεοῖσιν.
 Ηγείσῃ δὲ θέμις σοφίης, καὶ δόξα δικαίων,

39 Μήποτε θυμωθεὶς θεὸς ἀφθιτος ἕξαπολέσει.
 Δεῖσ' ἔργων γενετῆρα θεὸν σοφὸν, αἰὸν ἔοντα,
 Μὴ γένος ἀνθρώπων βίοντι καὶ πάντα ὀλέσει.
 Εοσεῖται ὑφατίῳ λιαιρῶ περὶ τέρμα σελήνης
 Κοσμομανῆς πόλεμος, καὶ ἐπίηλοπος ἐν δολότητι.

Νέρων. Ηξεί δὲ ἐν πόρᾶτων γαίης μητροῦς ἄνδρος,
 Φύγων ἠδὲ νόου, ὅξυ σόμα μὲρμυρίων,
 Ος πᾶσαν γαῖαν παθελεῖ, καὶ πάντα ἱερατήσει.
 Γάντων τ' ἀνθρώπων φρονιμώτ' ὅρα πάντα νοήσει,
 Ης χάριμ ὤλετο τ' αὐτὸς, ἔλθ' τ' αὐτὸν παραχρῆμα,
 Ἄνδρας τ' ἕξολέσει πολλὰς, μεγάλας τε τυράννας.
 Γάντας τ' ἐμπρήσει, ὡς δὴποτε ἄλλος ἐποίη.
 Τὸς δὲ αὐτὸν πεπῆνωτας ἀνδρῶσει διὰ ζῆλον.
 Εσσι δὲ ἐν δυσμῶν πόλεμος πολλὸς ἀνθρώποισι.

f. λιαιρ. Ρύσει δὲ αἶμα † τάτ' ὄχθ' εἰς ποταμῶν βαθυδύ
 f. τῆς τε. † Τλίτ' εἰς μακροδονίης σάξ' ἄχολος ἐν πεδίοισι. (νῶν
 f. ἠῶσ' Συμμαχίῳ † δῶδ' ἐν δυσμῶν βασιλῆ ἢ ὀλεθρον.
 Καὶ τότε χειμερὶν πνοιῆ πνύσει λιαιρὰ γαῖαν,
 Καὶ πεδίον πολέμοιο λιαιρὸν πλησθήσεται αὐτῆς.

Atq; homines cæci, plangorq; furorq; ferarũ
 Tempore erit longo tunc, cognoscatur ut ipse
 Rex Deus, omnia qui cœlo specularur ab alto.
 Nec uerò tunc ipse suos miserabitur hostes,
 Agnorumq; ouiumq; greges, uitulos & opimos
 Mactantes, uitulos magnos, & cornibus aureis,
 Exanimis rebus, diuisq; ex marmore factis.
 Quod fas est, iustisq; placet, sapientia habetor,
 Ne Deus æternus succensens deletat olim
 Omne genus, uitãq; hominũ, stirpemq; nefandam.
 Aeternus genitor, sapiens Deus usq; colatur.

Sub lunæ finem postremo tempore bellum
 Ingruet insanum, fallax, ac insidiosum.
 Matris & occisor quidam de finibus orbis,
 Vir fugiens ueniet, spirans immane, fremensq;
 Omnes qui terras uastabit, & omnia uincet,
 Ante hominesq; omnes prudenter cuncta uidebit.
 Propter quã perijtq;, & protinus auferet ipsam,
 Et multos homines perdet, magnosq; tyrannos,
 Exuretq; omnes, alius faciebat ut olim.
 Rursus & attollet collapsos æmulus idem.
 Ast ex occasu nascentur plurima bella,
 Per ripasq; cruor rapidos manabit ad amnes.
 Atq; Macedonia stillabit bilis in aruis,
 Auxilium occasus quærens, regiã ruinam.
 Tunc tempestatum perflabunt flamina terram,
 Infaustoq; solum bello replebitur eius,

Nero.

Inq; homines ignis de coeli depluet oris.
 Ignis, sanguis, aqua, fulmen, nox aetheris atra,
 Et belli clades, atq; in caligine caedes.
 Et reges omnes perdet simul, eximiosq;
 Sic belli exitium capiet miserabile finem.
 Nec quisquam gladijs aut ferro belligerabit
 Post ea: nec telis, quæ deinceps esse nefas est:
 Sed sapiens populus gaudebit pace superstes,
 Aduersa expertus, lætis ut deinde fruatur.

²
 Ad Rom.

Matrum caesores, animos cohibete feroces,
 Audacesq; manus, qui foedos instituistis
 Concubitus olim puerorum: prostibulisq;
 Quæ fuerant castæ, meretrices prostituistis,
 Flagitijs uictas, & foedè sollicitatas.
 In te nam mater nato commixta scelestè est,
 Concubuitq; suo genitori filia sponsa.
 In te etiam miserum reges os commacularunt,
 In te homines pecudum coitū inuenere nefandi.
 Deplorata sile, scelerata, urbs luxuriosa.
 Non iam perpetuò seruatas fomite flammæ
 Virgineæ inuenient in te, diasq; puellæ.
 Extincta est isthic ædes peramabilis olim,
 Tum, cum præcipitem flāma superante secundam
 Vidi labentem manibus crudelibus ædem,
 Aedem perpetuò florentem: numine templum
 Augustum, à sanctis structum, semperq; futurum,
 Ipsius ex animo speratum, & corpore. quippe

Numen

Πῦρ γὰρ ἄπ' ἕβρανίων διαπέδωρ βρέξει μόρῳπρασσι,
 Πῦρ καὶ αἶμα, ὕδωρ, πρηστήρ, γνόφος, ἕβρανίη νύξ,
 καὶ φθίσις ἐν πολέμῳ, καὶ ἐπὶ σφαγῆσι ρομίχλης
 πάντας ὁμῶς τ' ὀλέσει βασιλῆς, καὶ τῆς τότε ἀρίστου.
 εἴθ' ἔτις πολέμοιο πεπῶσται οἰκτῆρὸς ὀλεθρῶς.
 κινέτι τις ξίφεσι πολεμίσεται, ἕδ' ἐσιδίρω.
 οὐδ' αὐτοῖς βελέεσιρ, ἅ μὴ θέμις ἔσεται αὐθις.
 εἰρήλιον δ' ἔξει λαὸς σοφὸς, ὁσπρ' ἐλείφθῃ.
 φειραθεῖς λιανότητα, ἴν' ὕψορον σύφρανεῖν. (γου. λιανὰ τῶρ
 μητρολέται πᾶσαδε θράσους, τὸλμῆς τε λιανῆρ ῥωμαίων.
 οἱ τὸ πάλαι παίδωρ νοίτιν τ' ἐμπορίξ' ἀνάγνωσ. f. εὐέσνεξ'
 καὶ τέγεσιρ πόρνας ἐτήσατε τὰς πάλαι ἀγνάς,
 γβρεσι καὶ πολάσει κ' ἀχνημοσύνη πολυμόχθῳ.
 ἐρ σοὶ γὰρ μήτηρ τέκνω ἀθεμίτως μίγη,
 καὶ θυγάτηρ γενετῆρι ἐὼ συζύξατο νύμφη.
 ἐρ σοὶ καὶ βασιλεῖς φόμα δύσμορον τ' ἐξαμίλιαν. f. ἐξεμίλι-
 ἐρ σοὶ καὶ λιτινῶρ σύρορ νοίτιν λιανοὶ ἀνδρες. ναρ.
 Σίγησιν πανόδωρτε λιανὴ πόλι, λιῶμορ ἔχουσα.
 οὐκέτι γὰρ παρὰ σοῖο τ' ἴλιν τῆς φιλοθρέμμονος ὕ. f. τὸ
 φαρθενικαὶ λιῶραι πῦρ ἐνθεορ συζήσουσιν. (λυσ.
 ἐσβεσαι παρὰ σείο πάλαι πεποθήμενός οἶνος.
 ἠνίκα δύτ' ὄρορ εἶδορ ἐγὼ ριπήμενον οἶνον,
 φρλιωδὸρ πυρὶ τεγγόμενον διαχειρὸς ἀνάγνωσ,
 οἶνον ἀεὶ θάλλοντα θεῶ τιρήμονα ναὸρ,
 ἐξ ἀγίων γεγαῶτα, καὶ ἀφθιτορ αἰὲν ἔόντα,
 ἐκ ψυχῆς ἐλπιζόμενον, καὶ σώματος αὐτοῦ.

Οὐ γὰρ ἀκηδέσως ἀνείθιον ἔξαφανῆς γῆς,
 Οὐδέ πῶτ' ἔτι ποιῆσε σοφὸς τέτυκτο παρὰ τῆσσι,
 Οὐ χρυσὸν ποσειδῶν ἀπάτῃ ψυχῶν τ' ἐσεβάδι.
 Ἀλλὰ μέγαρ γονετῆρα θεῶν πάντων θεοπυσύτων,
 Ἐρ' θυσίαις ἐγέραιρον, καὶ ἀγίαις ἐπατόμβαις.

Νῦν δὲ τις ἔξαναβῆς ἀφανῆς βασιλῆος, ἢ ἀν' αἰ
 Τάυτ' ἔρριψεν, καὶ ἀνοικοδόμητορ ἀφῆκε, (γνος
 Σὺ πλῆθει μεγάλῃ, καὶ ἀνδράσι λιθαλίμοισιν.
 Αὐτὸς δὲ ὤλετο χέρσῳ ἀπ' ἀθανάτῃ ἐπιβάς γῆν.
 Κῆνέτι σῆμα τοῖσ' ἐπ' ἀνθρώποισι τέτυκτο,
 Ως τε Διοεῖρ' ἑτέρας μεγάλῃ πόλιν ἔξαλαπάξει.
 Ἦλθε γὰρ ἄρανίων ἄνωτ' ἀνὴρ μακαρίτης,
 Σηπῆρον ἔχον ἐν χόρσῳ, ὃ οἱ θεὸς ἐγγυάλιξεν,
 Καὶ πάντων ἐπράτησε λιανῶς, πᾶσι τ' ἀπέδωκε
 Τοῖς ἀγαθοῖς ἢ πλῆθ' ὅσ' οἱ πρότεροι λάβον ἀνδρες
 Γᾶσας δὲ ἐν βάθρῳ εἶλεν πόλιν ἐν πυρὶ πολλῷ,
 Καὶ δῆμους ἐφλέξε βροτῶν τῶν πρόσθε λιανῶν.

40 Καὶ πόλιν ἡν ἐπέθησε θεὸς, τὰυτ' ἔποιησε
 Φαιδρῶτα ἄσφρων τε καὶ ἠλίθ' ἠδὲ σελιῶν.
 Καὶ κόσμον λιανῶν ἀγίων τεναῶν ἐποίησεν,

f. πιδάτε. Ἐνταρμον καλὴν περιμαλλέα, ἠδὲ † πλάσε
 Πολλοῖς ἐν σαδέοισι μέγαρ καὶ ἀπείρονα πύργων,
 Αὐτῶν ἀπτόμνον νεφέων, καὶ πᾶσι νόρατον,
 Ως τε βλέπειν πάντας πιστῶς, πάντας τε διηαίως
 Δόξαν αἰδίθ' θεῶν πεποθηνμένον εἶδος.
 Ἀντολία δύσεις τε θεῶν λιανῶν ἐξύμνησαν.
 Οὐκέτι γὰρ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι τὰ δεινά.

Οὐδέ

Numen ab obscura terra non segniter ornat.
 Nec lapides apud hos opifex fabricauit acutus:
 Nec saxum mundi cultum est errore, uel aurum.
 Sed magnum patrem cunctorum, quos Deus afflat,
 Sacrificando Deum coluere, sacrisq; litando.

At nunc quidam rex ignobilis atq; scelestus,
 Præstantum numero magno comitante uirorum
 Venit, & hanc prostrauit, inextructamq; reliquit,
 Ipse immortalem in terram grassatus obiuit.
 Necdum tale fuit signum mortalibus ullum,
 Ut magnam urbem alij uideantur diripuisse.
 Venit enim cœli uir ab alta sede beatus,
 In manibus gestans diuino munere sceptrum,
 Omnes qui pulchrè uicit, retulitq; bonorum
 Diuitias ipsis, quas diripuere priores:
 Aq; sôlo cunctas urbes multo eruit igni,
 Et dedit in flâmas populos hominũ ante malorũ.
 Præcipueq; Deo dilectam reddidit urbem,
 Et sole & stellis & luna splendidiorum.
 Illic ornatum posuit, tum condidit alium
 Corporeum pulchrum templũ, turrimq; sub auras
 Multis in stadijs magnam produxit, & amplam,
 Ipsas tangentem nubes, cunctisq; uidendam:
 Omnes ut iusti uideant, omnesq; fideles,
 Splendorem æterni, spectacula dulcia, patris.
 Ortusq; occasusq; Dei celebrauit honores.
 Non etenim deinceps mala sunt mortalibus ægris.

Furta ue coniugij, in pueros ue nefanda libido:
 Aut cedes, turbæ ue: sed est lis omnibus æqua.
 Vltima sanctorum sunt tempora: namq; ea condit
 Altitonans, opifex templi super omnia magni.

In Babylo
 nem.

Eheu te Babylon soliũ aurea, & aurea plãtas,
 O regina uetus, quæ mundum sola gubernas,
 Vrbs olim magna & celebris, non amplius aureis
 Montibus, Euphratis liquidas residebis ad undas:
 Tempore sternêris motus. ut cuncta domares,
 Parthi fecerunt acres. os comprime fœda
 Gens Chaldæorum: ne cura, ne ue rogato,
 Quo pacto Persasq; reges, Medosq; domabis.
 εἰνενα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἡς ἐσχευ ὀμυρα,
 εἰς ῥώμην πέμψασα, καὶ ἀσίδι θητέοντας,
 ποιγάρτοι κ' αὐτὴ βασιλῆς φρονέουσ' εἰς κρείσιμ
 ἀττινωρ ἡξεις, ὧρ εἰνενα λύτρα πέπονθας.
 Proq; malis uerbis poenas dabis hostibus acres.
 Porro siccus erit postremo tempore pontus:
 Tum nec in Italiam uadent per cœrula naues.
 Tunc Asia illa ferax rerum, redigetur in undas.
 Cretaq; cãpus erit: feret & mala tristia Cyprus.
 Et Paphus ut sapiat, patietur tristia fata.
 Et Salamina urbem magnã, mala tristia passam *
 Tunc erit infelix, sterilisq; in littore tellus.
 Cypria non pauca uastabunt arua locustæ.
 Spectandoq; Tyrum mortales flebitis ægri.
 Phœnice, grauis ira tibi est uecturã ruinam.

Vt

Οὐδέ γαμοιλοπίαι, καὶ παίδων λύπης ἄθεσμος.

Οὐ φόνος, ἔδ' ἐ λυδοιμὸς, ἔρις δ' ἐν πᾶσι δειναία.

Υφατος ἔσθ' ἀγίων λαιρὸς, ὅτι αὐτὰ † παραινεῖ

f. πόραινει.

θεὸς ὑψιβρεμέτης, λιτίσης ναοῖο μεγίστου.

Αἰ, αἰ σοι βαβυλῶν χρυσόθρονε, χρυσοπέδιλε,

κατὰ βαβυ-
λωνος.

Γαλιετῆς βασιλεια, μόνη λίσμοιο λρατῆσα.

Ἡ τὸ πάλαι μεγάλη καὶ πάμπολις, ἔτι κείσῃ

οὔρεσιρ ἐν χρυσοῖσι καὶ νάμασιρ σύφρητοιο.

Στρωθείσῃ, σεισμοῖο χρόνω. παρῆθοι δέ σε δεινοὶ

Γαῦτα κρατεῖρ ἐποίησαν. ἔχε σόμα φιμὸν ἀνάγκη

Καλλαίωρ γονεῦ, μή τ' εἶρεο, μηδὲ μέριμνα,

Γῶς πόρτων ἀρξεις, ἢ πῶς μήδωρ τὲ λρατῆσης.

Εἶνενα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς, ἧς ἔαχεν ὄμηρα,

Εἰς ῥώμην πέμψασα, καὶ ἀσίδι θηι σύοντας,

Τοιγάρτοι κ' αὐτῇ βασιλῆς φρονέσο' εἰς λείσιρ

Αττηῶν ἡξας, ὧν εἶνενα † λύτρα πέπονθας. (θροῖς. f. λυγρὰ.)

Δώσεις δ' ἀντὶ λόγων σπολιῶν πικρὸν χόλον ἔχ-

Εσαι δ' ὑφατίω λαιρῶ ξηρὸς ποτὲ πόντος,

Κἔτι πλωτσύσουσιρ ἐς ἰταλίην ποτὲ νῆες.

Ασῆς δ' ἡ μεγάλη τότε πᾶμφορος ἔσεται ὑδωρ,

Καὶ λρήτης πεδίου, λύπης δ' ἔξει μέγα πῆμα.

Καὶ πάφος αἴξει δεινὸν μόρον, ὧς τε νοῆσαι. (σαν,

Καὶ σαλαμίνα πόλιρ μεγάλην μέγα πῆμα παθῆ-

Νιῶ μὲν χέρσος ἀναρπος ἐπ' ἰόνος ἔσεται αὐθις.

Ακρῆς δ' ἔτι ὀλίγη χθὼνα λύπῃορ ἐξολοθρεύσει.

Εἰς ἴθρον ἀνόμοροι μέροπες λιλάυσεσθε βλέποντες.

Φοινίκη, δεινὸς σε μὲν ἡ χόλος ἀχρῆ πεσεῖρ σε.

Γῆμα λαπὸρ σφρῶνες, ὅπως κλάσωνται ἀληθῶς.
 Ἐσσι δ' ἐν πέμπῃ γενεῇ, ὅτ' ἐπάτατ' ὄλεθρος
 Αἰγύπτου, βασιλῆες ὅταρ μιχθῶσιρ ἀηδεῖς,
 Γαμφύλωρ γενεῇ, λείσ ἀγυπτορ λαβελοῦνται,
 Ἐρτε μακροδονίη, λαὶ ἐν ἀσίδι, λαὶ λυιίοισι.
 Κοσμοκαρῆς πόλεμος πολυαίματος ἐν λονίησιρ,
 Ορπᾶσει ρώμης βασιλῆς, δυσμῶρ τε δυνάσαι.
 Χειμερὶν ὀπόταρ ριπή σάξῃ χιονώδης,
 Γηγυμῆς μεγάλα ποταμῶ λιμνῶρ τε μεγίστωρ.
λατὰ τῆς Εὐθὺς βαρβαρος ὄχλος ἐς ἀσίδα γαῖαρ ὀδύσει,
ασίας. Καὶ θρακῶρ ὀλέσει δεινῶρ γένος, ὡς ἀλαπαδινῶρ.
 Καὶ τότε θυμοβόροι μέροπερ κατέδρασι γονῆας,
 Λιμῶν τερόμενοι, λαὶ ἐδέσματα λαίφασονται.
 Γαῖτωρ δ' ἐν μελάθρωρ θῆρες λατῆδρασι τράπεζαρ,
 Αὐτοῖτ' οἰωνοῖτε βροτῶς λατέδρασιρ ἅπαντας.
 Ωκεανός τε λαπῶρ πληθήσεται ἐν ποταμοῖο,
 Αἱματόεις σάρκας τε, λαὶ αἱματα τῶρ ἀνοήτωρ.
φ. παυλῆ. Εἴθ' ἔτως ὀλίγη † ποιεὶν ἔσεται λατὰ γαῖαρ,
α. παριῆ. Ως τε νοῦρ ἀνδρῶρ τ' ἀριθμῶρ, μέτρορ τε γυναικῶρ.
λατὰ τῆς Μυρία δ' οἰμῶξει δεινὴ γενεὴ λατὰ τέρμα
δυσμῆς. Ηελίε δυνόντος, ἐν ἔμπαλι μνηέτ' ἀνέλθη,
 Ωκεανῶ μείνας ἐν ἔφ' ὕδασι βαπτῆιδείη.
 Γολῶρ γὰρ μερόπωρ εἶδον κακότητας ἀνάγνης.
 Ἐσσι δὲ σποτόμαινα περὶ μέγαρ ἕρανὸρ αὐτῶρ,
 Αχλὺς δ' ἐν ὀλίγη κόσμῳ πύχας ἀμφικαλύψει
 Δούτορρορ. αὐτὰρ ἔπειτα θεῶ φάος ἠγεμονύσει
 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσιρ, ὅσοι θεῶρ ἐξύμνησαν.

ισιθεῖα

Vt uerè plorent casum Sirenes acerbum.
 At quinto seculo, cum clades desinet olim
 Aegypti, reges cum miscebuntur iniqui,
 Omnigenæ gentes Aegyptumq; aggredientur:
 Inq; Macedonia, Lycijsq;, Asiaq; tumebit
 Exitiale, & humum sparsurum sanguine, bellum:
 Quod Romæ reprimet rex, occiduiq; potentes.

Hinc postquã hybernis niuib. iam defluet aer,
 Et fluuij ingentes, & maxima stagna rigescunt,
 Protinus inuadent Asiæ oras barbara turba,
 Et duros perdent, quasi sint sine robore, Thracas.
 Tunc homines mœsti uescuntur carne parentum,
 Et tales epulas fame sic urgente, uorabunt:
 Præbebitq; feris mensam domus omnis: & ipsæ,
 Et uolucres, omnes mortales dilacerabunt.

In Asiam.

Oceanusq; (malum) fluuiio fundente, rubebit
 Sanguine stultorum, reuolutaq; corpora merget.
 Sic demum parua tellus requiete fruetur,
 Ut numerusq; uirum, matronarumq; sciatur.

Innumerum uerò flebit gens dura sub orbis
 Occidui finem, ne rursus ascendere possit,
 Oceani remanens ut persundatur ab undis.
 Nam multorum hominum uidit cõmissa nefanda.
 At magnum coelum nox circumfusa tenebit,
 Obducetq; cauum nigror densissimus orbem.
 Rursus deinde bonis ostendet quã sit eundem
 Lux diuina uiris, qui laudauere Tonantem.

In occiden
tales.

Isthca

Isithea infelix, Nili remanebis ad amnem,
Sola furens mænas, permixta Acherontis arenis:
Fama nec ulla tui toto remanebit in orbe.

In Sera- Tuq; Serapi sedens in saxis, multa dolebis,
pim. Magnaq; in Aegypto infelice ruina iacebis.

Quiq; per Aegyptum studuere tibi acriter omnes
Te flebunt: sed queis illæsa in pectore mens est,
Noscent te nihil esse, Deum quicumq; celebrant.

Onias, O-
niæ ponti-
ficis filius.
Ioseph.
Ant. 13.

Deq; sacerdotum numero quidam uir amictus
Lino: Agedum (dicet) delubrum constituamus
Formosum, uerumq; Dei: prauosq; parentum

Mutemus ritus, factos cretaq; petrisq;
Qui coluere deos, stulti, festisq; sacrisq;.

Mutemus mentes: celebretur carmine nostro
Aeternus genitor, pereuntis nescius æui,

Rex uerus, rerum cui summa potentia, semper
Magnus, quiq; animas fecit, nutritor earum.

Tunc & in Aegypto templum uisetur, & ingens,
Et castum, quò sacra feret coniuncta Deo gens:

Aeternamq; dabit Deus illis ducere uitam.

Sed cum desertis impura gente Tryballis
Aethiopes *αἰνῶσ' αἰγυπτιῶν ἐλίω τε ἀγοῦσθαι*

Incipient cladem, quo fiant postera cuncta.

Nam tēplū tollēt, quod magnū Aegyptus habebit.

In terrasq; Deus duram illis depluet iram,

Vt pereant cunctiq; mali, cunctiq; nefandi.

Nec penitus deinceps parcetur finibus illis,

Quod

ἰσι θεὰ τριτάλαινα, μνηεῖς δ' ἐπὶ χσύμασι νείλῃ,
 μὲν μαινὰς ἀτακτὸς ἐπὶ ψαμάθοις ἀχέροντος,
 κινέτι σε μνείᾳ γε μνείλιατὰ γαῖαν ἅπασαν.

Καὶ σὺ σέραπι λίθοις ἐπιηόμενε, πολλὰ μογήσεις, *λιατὰ Σεράπιοι.*
 κείση πῆμα μέγιστον ἐν αἰγύπτῳ τριταλαίνῃ.
 Ὅσοι δ' αἰγύπτου πόθον ἤγαγον εἰς σέ, ἅπαντες
 κλάουσινταί σε λιανῶς, νοῦν ἀφθιτορ ἐν φρεσὶ θεῶν.
 Γνώσονταί σε τὸ μηδέμ ὅσοι θεὸν ἐξυμνησαν. (τες,
 καὶ τις ἐρεῖ τῶν ἰδρέων λινσόσιος ἀνὴρ. *ονίας.*
 Δῶτε θεῶ τέμειος λιαλὸν σήσωμεν ἀληθές,
 Δῶτε τὸν ἐν προγόνων δεινὸν νόμον ἀλλάξωμεν,
 Τῶ χάρις, ἢ λιθίνοις λιαὶ ὄσρα νίνοισι θεοῖσι,
 Γομπὰς λιαὶ τελετὰς ποιῶμενοι ἕν ἐνόησαν.
 στρέψωμεν ψυχὰς, θεὸν ἀφθιτορ ἐξυμνῶντες,
 αὐτὸν τὸν γενετῆρα, τὸν αἰδίου γεγαῶτα,
 τὸν πρῦτανιρ πάντων, τὸν ἀληθέα, τὸν βασιλῆα,
 ψυχοτρόφον γενετῆρα, θεὸν μέγαν αἰὲρ ἔοντα.
 καὶ τότε ἐν αἰγύπτῳ ναὸς μέγας ἔσεται ἄγνος,
 καὶ τ' αὐτὰς θυσιάς οἴσει λαὸς * θεότακτος, *f. αὐτὸν.*
 κείνοισιν δώσει θεὸς ἀφθίτως βιοτσύειν. (λαρ * αἰ. θεότσου
 ἀλλ' ὅταν ἐνπρολιπόντες ἀναιδέα φύλα τρυβαλ- *ητος.*
 αἰθιόπες, μείνωσ' αἰγυπτὸν ἐλύτε ἀρῶσαι,
 ἀρξονταὶ λιανότητος, ἐν ὕσθρα πάντα γένεται.
 Ἰὸν γὰρ λιαβελῶσι μέγαν αἰγυπτῆϊάδος γῆς,
 ἐν δὲ θεὸς βρέξει λιατὰ γῆς δεινὸν χόλον αὐτοῖς.
 Ὡς τ' ὀλέσαι πάντας τε λιανὸς, πάντας τ' ἀνόμους
 κινέτι δὴ φειδῶ τίς γ' ἔσεται ἐν χθόνι λείνη, (τε.
Ανθ' ὧν

Ανθ' ὧν δ' ἔτι ἐφύλαξαν, ὁ μὲν θεὸς ἐγγυάλιξεν,
 Ἡελίος φαέθοντος ἐν ἄστροισιν εἶδορ ἀπειλῶν,
 Ἡ δὲ σελλυαῖος δεινὸν χόλον ἐν τρυφῶσιν,

f. μάχην. Ἄστρον ἄμα λυὸν ὤλινε, θεὸς δ' ἐπέτρεψε μάχεσθαι.

al. μάχην. Ἀντὶ γὰρ Ἡελίος μακρὰ φλόγες ἔστασίαζον,
 Φωσφόρος ἔχε ἄμα χης ἐπιβάς ἐς νῶτα λέοντος,
 Ἡ δὲ σελλυαῖος δεινὸς ἠλλάξατο οἰζύς,
 Αἰγόνδερος ἐπληξε νέετα ὑροιο τόνοντα,
 Ταῦρος δ' αἰγοπέρατος ἀφῆρπασε νόστιμον ἡμῶν,
 Καὶ θυγὸν ὠρίων ἀπενόσφισε μνηέτι μείναι,
 Γαρβένος ἐν λειῶν διλύμῳ ἠλλάξατο μοῖραν,
 Γλάσας δ' ἔτι ἔφαινε, Δράκων δ' ἠρνήσατο ζώνην,
 Ἰχθύες εἰσεδύοντο λιανὰ ζωσῆρα λέοντος,
 Καρνήνος ἔτι ἐμεινον, ἔδεισε γὰρ ὠρίωνα.
 Σπορπίος ὕβραν ἐπῆλθε διὰ δεινοῖο λέοντος,
 Ἡ δὲ λυῶν ὠλιθεῖν ἀπὸ φλογὸς Ἡελίοιο.
 Υδροχόος δ' ἐπύρωσε μένος λιπατῶροιο φαεινῶ.
 Ωρτο μὲν ὕβρανὸς αὐτὸς, ἕως ἐτίναξε μαχητῶν.
 Θυμωθεὶς δ' ἐρρίψε παταπρυμῶν ἐπὶ γαῖαν.
 Ρίμφα μὲν ἔρπληγύντες ἐπὶ ὠπεανοῖο λοετρῶν,
 Ἡψαν γαῖαν ἄπασαν, ἔμεινε δ' ἀνάστροφος αἰθῆρ.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

41
 ἑτέρας εἶναι
 ταῦτα δολο-
 λει.
 περὶ τοῦ
 χριστοῦ.

κατὸ Διόσκου

Θανάτου μέγαν ὕδρ ἀοίδιμον ἐν
 φρονὸς αὐδῶν,
 Ω θρόνον ὑψίστος γενέτης παρέδω-
 κε λαβέσθαι,
 Μή τις γεννηθόντος, ἐπεὶ διὰ σὰφ
 Ἡγέρθη,

Quod non seruauere, Deus quod tradidit ipsis.
 Ipsa minas solis uidi splendentis in astris,
 Nec non & seuas iras in fulgure lunæ.
 Parturiere (Deus permittit) sidera pugnam.
 Nam longæ pugnam flammæ pro sole serebant.
 Lucifer instabat pugnae,urgens terga leonis.
 Est etiam lunæ mutata ærumna bicornis.
 Percussit iuuenis tauri neruum capricornus.
 At reditum rapidè capricorno taurus ademit.
 Orionq; iugum summotum sede remouit.
 Et uirgo gemino mutauit in ariete sortem:
 Abdita pleias erat, zonamq; draco ipse negauit.
 Pisces immersi cinctum subiére leonis.
 Cancer non mansit, namq; Oriona timebat.
 Scorpius in caudam subijt, præstante leone.
 Elapsus canis est flammato solis ab igne.
 Luciferi uires accendit aquarius acres.
 Commotum cœlum pugnantes perculit ipsum,
 Iratumq; ipsos in terras præcipitauit.
 Sic uada ad Oceani deiecti protinus omnem
 Terram incenderunt. mansit sine sidere cœlum.

LIBER SEXTVS.

Eterni magnum natum cano pectore De Chri-
 re ab imo, sto.
 Cui soliū genitor tribuit supremus
 habendum,
 Nondum progenito. siquidem de corpore duplex
 Extitit.

Extitit. est autem perlutus fluctibus amnis
Iordanis, glauco cuius pede uoluitur unda.

Ex igne ex primo primus Deus, ὅσ' τε καὶ ἠδιδὼ
των εὐμασί γινόμενον λευκαῖς ὡς εἰγεοσι πελεῖνς.

Flos autem purus florebit, cuncta serenans,
Ostendetq; hominum generi callesq; uiasq;
Cœlestes: omnes sapienti uoce docebit.

Iustitiam tradet, populum alliciendo uel hostem,
Cœlestis iactando genus laudabile patris.

Pacabit fluctus, à morbis eruet ægros:

Vitam defunctis reddet, pelletq; dolores.

Et panis de fonte hominum satias erit uno,

Cum domus effundet stirpem Dauidica, cuius

In manibus totus mundus, tellus, mare, cœlum.

ἀσράφει δ' ἐπὶ γῆς οἶον ὡς ἔ' πρῶτα φανέντα
εἶδον ἀπ' ἀλλήλων πλευρῶν δύο γεννηθόντα:

Tempus erit, cum spe tellus gaudebit alumni.

In Hieroso-
lymam.

At solam Sodomæ tellus mala dira manent te:

Namq; Dei, malè sana, tui te notio fugit,

Sensibus humanis ludentis: nempe coronam

De spinis illi posuisti, iniuria maior

Quo foret: σ' potum fudisti fellis amari.

Ergo tibi strages ingentes spiritus edet:

O' lignum fœlix, in quo Deus ipse pependit.

Nec te terra capit, sed cœli tecta uidebis,

Cum renouata Dei facies ignita micabit.

EX

Ηγέρθη, προχοαῖς δ' ἀπολασάμενος ποταμοῖο
 Ιορδάνος, ὃς φέρεται γλαυκῶ ποδὶ λίματα σύρων,
 Ἐν πυρὸς ἐν πρώτῃ πρώτος θεός, ὃς τε καὶ ἡδυνῶ
 Πνύματι † γινόμενον λουναῖς πῆδρύνεσσι πε-
 λείης.

αλ. γιγνόμε-
 νου.

Ανθήσει δ' ἀνθος λιθαρόν, βρύσσι δὲ πάντα.
 Δείξει δ' ἀνθρώποισι ῥόδους, δείξει δὲ κελσύθους
 Οὐρανίους. πάντας δὲ σοφοῖς μύθοισι διδάξει.
 Ἄξει δ' εἰς τε δίνην, καὶ πείσει λαὸν ἀπεχθῆ,
 Αἰνετὸν αὐχέσας πατρὸς γένος ἕρανίδας.

42

Κύματα περὶ σῦσει, νόσους δ' ἀνδρῶν ἀπολύσει.
 Στήσει τεθνεότας, καὶ πώσεται ἀλγέα λυγρὰ.

43

Ἐν δὲ μιῆς ῥίζης ἄρτε νόσος ἔσεται ἀνδρῶν,
 Οἶνος ὅταν διαβῆ φῆν φυτὸν ἐν χορῆ δ' αὐτοῦ
 Κόσμος ὅλος, καὶ γαῖα, καὶ ἕρανός, ἡδὲ θάλασσα.

Ἀσράψει δ' ἐπὶ γῆς, οἷον ποτὲ πρώτα φανέντα
 Εἶδον ἀπ' ἀλλήλων πλυσρῶν δύο γεννηθέντα.

κατὰ ἰβρο-
 σολύμων.

Ἐσαι ἡνίκα γαῖα χαρήσεται ἐλπίδι παιδὸς.

Laet. θεὸν
 ἕν ἐνόησας
 παίζοντ' ἐν.

Σοὶ ἢ μόνῃ σοδομίτι γαίῃ καὶ ἀπύματα κείται.
 Αὐτὴ γὰρ δύσφρων τὸν σὸν † νόμον ἕν ἐνόησας,
 † Γταίοντα θνητοῖσι νοήμασι. ἀλλ' ἐπ' ἀκαύθης

44

Ἐσφασ σφραγῶ. φοβόρην δὲ χολίον ἐνέρασας
 Εἰς ὕβριν καὶ πνύματί σοι καὶ ἀπύματα τσύξει.

45

Ωξύλον, ὦ μαναριστὸν, ἐφ' ὧ θεὸς ἐξετανύθη.
 Οὐχ' † ἔξεις ἕχθῶν, ἀλλ' ἕρανὸν οἶνον ἔσόψει.

f. ἔξεισει.

Ἠνίκα ἀσράψει τὸ νέον θεὸς ἐμπυρορῶμα.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΛΟΓΟΥ

Σση ἡ πρώτη πόλεωρ, πρώτη δ' ἀ-
πολεί σε,

Ανδρῶρ μὲν χήρη, βιότου δὲ πάρη
παρ ἄδισι κῆς.

Δῆλε, σὺ μὲν πλύσεις, λιὰ ἐφ' ὕ-

δατος ἄφατος ἔοση,

Κύπρε, σέ δ' ἐξολέσῃ γαμινῆς ποτὲ λιῦμα θαλάσσης.

Σιελίη, φλέξει σε τὸ λιαιόμενον λιατὰ σὺ πῦρ,

Οὐδ' ἀλέγειν τὸ θεῶ φοβόρῳ λιὰ ἐπήρατον ὕδωρ.

Νῶε τίς ἐν πάντων μοιῦος φυγὰς ἤλυθεν ἀνδρῶρ.

Πλύσει γῆ, πλύσει ἡ ὄρη, πλύσει ἡ λιὰ αἰθήρ.

Υδωρ ἔσαι πάντα, λιὰ ὕδασι πάντ' ἀπολείται.

Στήσονται δ' ἄνεμοι, λιὰ δισύττορος ἔοσεται αἰὼρ.

λιατὰ φρυ-
γίας.

Ω φρυγίη, πρώτη δ' ἀναλάμψεις ὕδατος ἄκρη,

πρῶτη δ' εἰς ἀσέβειαν ἀπαρνήσῃ θεῶν αὐτῆ,

f. Δειλή. Ἄλλοις εἰδώλοις λιεχαισμένῃ, ὅσα σε † δόλη

Εξολέσει πολλῶν περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.

λιατὰ Αἰθιο-
πων.

Αἰθίοπες δύσλιμοι, ὑπ' ἄλγεα οἰντρα παθόντες,

Ρομφαίαις πλήξονται ὑπὸ χροά πεπῆῳτες.

f. βρύουσαν
λιατὰ Αἰγύ-
πτου.

Τὴν λιπαρὴν αἰγυπτῶν αἰεί σαχύεσι † μέλλο-
σαν,

Ἡρνεῖλος νηητοῖς ὑπὸ λιῦμασιρ ἐπῆ ἀμεθύσει,

Ἀλλήλων ἔμφυλος ἐλεήδασις ἐνθον ἀέλπῆως

Ἀνέρες ἐξελάσουσι τὸν ὄ θεῶν ἀνδράσιρ ἄπιρ.

f. ναυμα-
σίησι,

Αἰ, αἰ λαοδίπεια, σὺ δ' ὄ θεῶν ὄ ποτ' ἰδῆσα,

Ψύσει τολμηρῆ, λιάνσει δέ σε † λιῦμα λυκοισιρ

Αν-

Oracula.

EX LIBRO SE-

ptimo.

Res inter eris prima, & te prima
necabit
Orba uiris, uerum non uictus ullius
expers.

Hec confu-
sa sunt,
quorum
pars est in
libro pri-
mo.

Dele, natabis tu, perq; undas mobilis ibis.
Cypre, maris uero te uxoria diruet unda.
Sicilia, exuret te, qui in te exæstuat ignis.
Nec uitare Dei terrorem inamabilis undæ.
Noe quidem uenit fugiens ex omnibus unus.
Nabit humus, nabunt montes, innabit & æther.
Omnia fluctus erit, perdentur & omnia fluctu.
Sed uenti ponent, atq; ætas altera surget.

O Phrygia, in summas undas tu prima micabis:
Prima Deum uero pulsa pietate negabis,
Gratificans alijs simulachris perdita, quæ te
Perdent, infelix, multis uoluentibus annis.

In Phry-
giam.

Aethiopes miseri, lugubria funera passi,
Cædentur gladijs tremefacto corpore duris.

In Aethio-
pes.

Aegyptum pinguem, quæ semper floret aristis,
Quam resfluens ebriat septeno flumine Nilus,
Mutua ciuilibis prædatio. deinde repente
Eijcient non diuum homines mortalibus Apim.

In Aegy-
ptum.

Eheu Laodicea, Deum neq; uideris unquam,
Et falsum dices audax: æstuq; cremabit
Te ipse Deus magnus genitus, qui sidera multa

o 2 Effia

Efficiet, mediumq; axem suspendet in æthra,
 Ingentemq; metum statuet mortalibus, altam,
 Undiq; quam multo circumdabit igne, columnam,
 Cuius perdentur homines aspergine fontes.
 Nam communis erit rex olim tempus, ibiq;
 Placabunt homines numen, neq; tristia damna
 Sedabunt: quorum domus est Dauidica causa.
 Conciliauit enim solium Deus ipse, deditq;
 Ipsi. sub pedibus uerò Genij dormibunt,
 Quiq; pyras monstrāt, etiā qui flumina monstrāt,
 Quiq; urbes seruant, etiam qui flamina mittunt.
 Sed multos homines inuadet uita molesta,
 Insinuans animis, humanaq; pectora mutans.
 Sed de stirpe nouū cum germen lumina soluet (σὴρ
 τὸν ἡσίσιρ ἢρ ποτέ πᾶσα τροφὴν διέδωκε περὶ
 ἢ τὰ μὲν ἀμφὶ χρόνοις ἔσται πλέον, ἀλλ' ὅταν ἄλλοι
 Cum gens Persarum regnabit bellipotentum,
 Protinus existent, ob sponsarum improbitatem,
 Infandi thalami. nam natum mater habebit,
 Inq; uicem natus peccabit coniuge matre.
 Filia succumbens patri (qui barbariei
 Mos est) huic faciet somnos. sed posterus ipsis
 Romanus maior exurget cuspide multa,
 Multamq; humano foedabunt sanguine terram.
 Tunc Italus fugiet bellator cuspide uictus,
 Cælatumq; auro florem in tellure relinquent.
 ἐν προμολόντα φέρουσ' αἰεὶ σημεῖον ἀνάγκης.

Porro

Αὐτὸς ὁ γεννηθεὶς ὁ μέγας θεὸς, ἄστρον ὅς πολλα
 φοιήσει, λιρεμάσει δὲ δι' αἰθέρος ἄξονα μέσον.
 Στήσει δὲ ἀνθρώποισι μέγαν φόβον ὕψος ἰδέσθαι,
 κίονα μετρήσας μεγάλῳ πυρὶ, ὃ ραθάμιγγες
 ἀνθρώπων ὀλέσσει γένη ἡλικιὰ δηλησοάντων.
 Ἐσσι γὰρ ποτε λιοντὸς ἀνάξ χρόνος, ἐνθάδε φῶτες
 ἐξιλάσσει θεὸν, ἀλλ' ὃ πᾶσιν ἀνίας
 ἀχράντους. λαβιδί ἢ δι' οἶνον πᾶντα πελάται.
 Τῷ γὰρ τ' αὐτὸς ἔδωκε θεὸς † χρόνος ἐγγυαλίξας. *al. χρόνον.*
 οἱ δὲ διαγγελτῆρες ὑπὸ ποσὶ νοιμήσονται, *f. θρόνον.*
 οἴτε πυρὰς φαίνουσι, ἡαὶ οἱ ποταμοὶς φαίνουσιν.
 οἴτ' ἄστρον σώξουσι, ἡαὶ οἱ πέμπουσιν αἴητας.
 πολλοῖς δὲ αὖ χαλεπὸς βίος, † ἀνθρώπων τὲ πάσης. *f. ἀνθρώπων*
 ἐς διούρων ψυχᾶσι, ἢ ἀλλάσων φρενῶν ἀνδρῶν. *σιρ ἐποίσης.*
 ἀλλ' ὅταν ἐν ῥίζῃς βλάστος νέος ὀμματὰ λύση, (σλί.
 τὴν λιτίσιν, ἢ ποτε πᾶσα τροφὴν διέδωκε πόρισ
 καὶ τὰ μὲν ἀμφὶ χρόνοις ἔσσι πλέον, ἀλλ' ὅταν ἄλλοι
 † ἀρξονται, πέρσαι μαχίμων φύλον αὐτίνα δεινοὶ *al. ἀρξωνται*
 εἰσονται θάλαμοι νυμφῶν διὰ δύσνομα φύλα.
 Ἐξεῖ γὰρ μήτηρ ἐὸν ὑέα, ἡαὶ πόσιν ὑὸς
 μητέρα δηλήση. θυγάτηρ δὲ ἐπὶ πατρὶ λιλιθείσα,
 βαρβαρον ὑπνώσει τῶτον νόμον. ὕσθρα δὲ αὐτοῖς
 ἐπλάμψει ῥωμαῖος ἄρης πολλῆς ἀπὸ λόγχης,
 αἵματι δὲ ἀνδρομέω πολλὴν χθόνα φυρήσασιν,
 ἰταλῆς ἢ πρόμος τότε φύξεται ἐν διορὸς ἀληῆς.
 λείψουσι δὲ ἐπὶ γῆς χρυσῶν λιχαραγμένον † αὐθός, *f. ἔγχος.*
 ἐκπρομολόντα, φέρουσι αἰεὶ σημεῖον ἀνάγκης.

- αλ. ἐκπεσεί- Ἔσται μὰν ὅτε πᾶσα λαὸν καὶ δύσμορος οἰηθήσεται.
 ται. Ἰλιάς † ἐπίεται τάφορ, ὃ γάμορ, σὺθα βαθεία
 λατὰ τρώ- κλαύσσει νύμφαι, ὅτι δὴ θεὸν ὕπενονσαν,
 ωρ. ἀλλ' αἰεὶ καὶ Ἰμωπαίοις καὶ ἱρότοις ἦχορ ἔδωκαν.
 λαχ' ἀπολο- Μαντσοῦσ' ἰολοφῶρ, μέγα σοι ἱρέματα φοβρόρ
 φῶνος καὶ πῶρ.
 θεοσαλίας. Θεοσαλὴν δύσνυμφε, σε δ' ὄψεται ἕνετι γαῖα,
 οὐδέ τεφρῶν, πλῦση τε μόνη φυγὰς ἠπείροιο.
 αὐτοῖς ὦ τλῆμορ σπύβαλορ πολέμου λυγρόρ ἔσση,
 † ὠνήσι. † ὠ λυσὶ καὶ ποταμοῖς καὶ ῥομφαίαισι πεσῶσα.
 ὠ τλῆμορ γε νόρηνθε, σὺ δ' ἀμφ' αὐτῶν βαρῶν
 ἄρην
 Δέξη δειλαίην, καὶ σὺ ἀλλήλοισ ἀπολείθε.
 Τῦρε, σὺ δ' ἠλίκα λήψη μόνη. σὺσεβέωρ γὰρ
 ἀνδρῶν χάρις εἰς ὀλίγη φανίση διοίση.
 Ἀσυρίην κοίλη φοινίκωρ ὑπατορ ἀνδρῶν,
 οἷς ἐπὶ ῥομφαίῃσι βαρῆ καὶ ἰαυ ἀλμῆ.
 Τλῆμορ ὕπενονσ' τὸν σὸν θεὸν, ὅρ ποτ' ἔλθου
 αλ. ἐπῆα τὸ. Ἰορδαῖος σὺ τριτάτοισι, καὶ † ἐπῆατο πνῦμα πολ
 λῶ.
 χριστός. Ὁσ περὶ καὶ γαίης τε, καὶ ὕρανος ἀσπρόεντος,
 ἀνθρώπου γένετο λόγῳ πατρὸς, πνῦμα ἄγιον.
 Σάρνα τε δυσάμενος, ταχὺς ἱπῆατο πατρὸς εἰς οἶκος.
 Τρεῖς δ' αὐτῶ πύργους μέγας ὕρανος ἐστήριξεν,
 ἐρτῶ δὴ ναίουσι θεῶν υἱῶ μητέρες ἑσθλαί.
 αὐ ἀληθινὰ καὶ ἔλπίς τ' σὺτεβίη τε τε ποθεινή, σεβασμοσύνη
 θυσίαι. Οὐ χρυσῶ χάρυσσα, ἢ ἀργύρω, ἀλλὰ σεβάσμοις
 ἀνθρώπων

Porro tempus erit, cum fatis tota sinistris
 Ilias haud nuptum, sed combibet improba bustum.
 Atq; ibi plorabunt nymphae miserabile, quando
 Non nouere Deum, sed semper tympana pulsu
 Tangere, semper eis crepitacula plaudere cura est.

In Troia-
 nos.

Fata regre, tibi Colophō grauis imminet ignis.
 Thessalia infelix nymphis: non amplius aut te,
 Aut cinerem cernet tellus. nam sola natabis
 A' terra fugiens, ô ærumnosa, relictā.
 Et præbebis eis belli uilissima sordem,
 Et rapidis fluuijs, & duro diruta ferro.

In Colo-
 phonem.
 In Thessa-
 liam.

O miseranda Corinthe, grauis certamine martis
 Circundaberis, & uos mutua uulnera perdent.

τῷρε σύ δὲ ἡλίκα λήψῃ μόνῃ, εὐσεβέων γὰρ
 ἀνδρῶν χώρης εἰς ὀλίγη φανίησε διοίσει
 ἄσυστον κοίλῃ φοινίκων ὑπατορ ἀνδρῶν.

οἷς ἐπερευγομένη κείται βάρη * ιας ἄλμῃ

Non nosti miseranda tuum, quem proluit olim
 In Iordane Deum *

ἐν τριτάτοισι καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα πολλῶ.

Qui prius & terra fuit, & stellantibus oris,
 Factus uoce patris princeps, & flamme sancto:
 Corpus & indutus celer in patris euolat ædes.
 At magnum coelum tres turres condidit illi,
 In quo nunc habitant genitricis numinis almæ,
 Spes alacris, pietas, & dulcis relligio, quæ
 Non auro gaudet, non argento, sed honestis

Christus.

Cultibus humanis, sacrisq; et pectore iusto.
 Vera sacra. Ut uerò facias magno, æternoq; Tonanti,
 Augustoq; sacrum, non thuris in igne liquecet
 Mica tibi, nullus cultro maectabitur agnus:
 Sed consanguineo coetu stipante tuorum,
 Agrestes captas in coelum lumina tendens
 Mittes cum precibus uolucres: lymphæq; liquorẽ
 Igni libabis puro, sic uoce locutus:
 Qui te progenuit uerbũ castis pater undis
 Mitto pater, referat properè quæ uerba, uolucrẽ.
 ῥαίνωρ σὸρ βᾶτῶσι μα δι' οὐ τωρὸς ἐξεφαάνθης.
 Nec portam claudes, si quis tibi uenerit hospes
 Indigus, ut fame se defendas, pauperieq;
 Sed caput illius sumpta conspergito lymphæ.
 Terq; tuum uenerare Deum, sic uoce profatus:
 Non amo diuitias, tenuisq; aliquando uicissim
 Accepi tenuem, pater accipe uota secundus.
 ἐυξαμένω διώσει σοι, ἀπήγαγε μὲν τότε δὲ ἀνήρ,
 μὴ θλήψεις με θεοῦ ἱερὸν σέβας. ἐν δὲ δίναιον
 ἀγνὸρ ἀδούλωτον περὶ γένναρ ἐλεχθέρ *
 Confirma miserum mihi cor pater, intueor te,
 Inuiolatum te quem non fecit manus ulla.

In Sardo. Sardo nunc grauis in cineres cõuersa iacebis,
 Insula iam nec eris, decados cum uenerit æuum.
 Nautaq; te nusquam existentem quæret in undis,
 Alcyonesq; tuum flebunt lachrymabile funus.

In Mygdo Aspera Mygdonie, specula insuperata profundi,
 nien. Omnem

Ανθρώπων, θυσίαις τε, δεικαιοτάτωρ τε λογισμοῖς.
 Θύσεις δ' ἀθανάτω † θεῶ, μεγάλω, ἀγορώχω.
 Οὐ χόνδρον τήξας λιβαύς πυρὶ, ὕδρ' ἀμαχίρη
 Ἀρνείου νόψεις λασιότειχα, ἀλλ' ἅμα πᾶσι
 Οἱ τέον αἶμα φέρουσι λαβῶν ἀγρίλυα πετεινά,
 Εὐξάμηνος πέμψεις, εἰς ὕδραν ὄμματα τείνας.
 ὕδωρ δ' ἐσπίσεις καθαρῶ πυρὶ τοῖα βοήσας.
 ὅς σε λόγον γέννησε πατὴρ, πᾶτόρ ὄρνιρ ἀφῆνα,
 ὅξυ ἀπαγγελτῆρα λόγων, λόγον ὕδασιρ ἀγνοῖς,
 Ραίνωρ σὸν βᾶπτισμᾶ, δι' ὃ πυρὸς ἐξεφαάνθης.
 Οὐδὲ θύρην λιλείσης, ὅτε τίς σοι ἐπήλυδος ἄλλος
 ἤξει δυνόμενος, πονίης ἐπὸρυσιν αἰλιμῶ.
 Ἀλλὰ λαβῶν λιφαλλίω τῶ δ' ἀνέρος ὕδατι ράνας,
 Εὐξαιτεῖς, τῶ σῶ δὲ θεῶ μάλα τοῖα βόησον.
 Οὐκ ἔραμαι πλῆτ' ε, λιτὸς ποτὲ λιτὸρ ἐδέγμην
 Ἀμφαδός. ὃ πᾶτόρ † συγχωρηγητῆρ ἐπάησον.
 Εὐξάμηνω δώσει σοι, ἀπὸ γαγρον ἐν τότε δ' ἀνήρ.
 Μὴ θλήψεις με θεῶ ἰδρὸν σέβας, ἐν δὲ δεικαιομ
 ἄγνον ἀδάλωτον περὶ γένναρ ἐλεχθόν. *
 Τλήμονά μ' ἱραδίην σῆσον πάτερ, ἄς σε δέδορῃαι
 Εἰς σὲ τὸν ἀχραντον, τὸν μὴ χέρες ὄργασαντο.
 Σαρδωνίω σὺ βαρεῖα † μεταλλάξει ἐς τέφρην.
 Ἔσθ' ὅτι νῆσος, ὅταν δεικάλος χρόνος ἔλθῃ.
 Ζητήσασι πλέοντες ἐν ὕδασιρ ὅτι ἐῖσαν.
 Ἀλυόνες δ' ἐπὶ σοὶ οἰκτρὸν γόον αἰξοῖρ.
 Μυθλονίη τρηχεῖα, δυσέμβατε πυρσὲ θαλάσσης,

f. μεγάλω
 θεῶ, ἢ δ' ἀγ
 ρώχω.

f. χωρηγη-
 τῆρ.

al. μεταλ-
 λάξῃ.
 κατὰ Σαρ-
 δούς.
 κατὰ Μυθ-
 λονίας.

Αὐχίσεις αἰῶνα, καὶ αἰώνων ἀπολεί σε (λοις.
 Θόρμῳ πνύματι πᾶσα, μανήση δ' ἄλγεσι πολ-
λιατὰ κελσι- Κελσιγυή τὸ ἴσον ἰατ' ὄρος, παρὰ δύσβατον ἄλπιον
γυᾶς. Υἱάμμος τ' ὄλη χῶσος σε βαθύς, φόρορ ἔνετι δῶσος,
f. ὄληρ. Οὐσάχιον, ἢ βοτᾶνας. πανέξημος ἔση δ' ἀπὸ λαῶν
 Αἰεὶ, ἱρυμαλέοις δὲ παχυμοσύνῃ ἱρυσάλοισι,
 Λώβλιον ἐπίσεις, λιὸν ἔνι σὺν ὄνησας ἀναγνε.

λιατὰ Ρώ- Ρώμη ἱαρτόροθυμε, μακροδονίλιον μετὰ λόγχην
μης. Αστράψεις ἐς ὄλυμπον. θεὸς δέ σε πᾶμπαν ἀπυσορ
 Γοιήσει, ὁπόταν δονέεις πολὺν ἱρεῖοσον ἐς ὄμμα
 Ἐδραίν μίμνειν. τότε σοι τοιαῦτα βοήσω, (σε.
f. μαρμά- Ολυμσύνῃ φθέγξῃ λαμπρόν ποτῆ, τ' ἰαὶ μαρμάρον
ρεόρτε. Δύτῳρά σοι ρώμη μέλλω πάλι δύτῳρα φωνεῖν.
 Ἄρτι δέ σοι σύριον τλήμον ἰατοδύρομαι οἰητῆρος

αὶ. ὑπίστη. Θῆβαι δύσβατοι ὑμῖν ἰακὸς ἦχος τ' ἐπέση,
 Αὐλῶν φθειγομσύνων. ὑμῖν σάλπιγγῃ ἰακὸν ἦχον
 Ἠχῆσει, ὄψεθε δ' ἀπολυμσύνῃ χθόνα πᾶσαν.
 Αἶ, αἶ σοι τλήμον, αἶ αἶ ἰακὸθυμε θάλασσα.
 Βρωθήση πνεὶ πᾶσα, καὶ ἐξολέσης λαὸν ἄλμν.
 Ἐσαι γάρ τε τοσούτον ἐπὶ χθονὶ μαινόμενον πῦρ,
 Οσον ὑβλώρ ῥύσει, καὶ ἐξολέσει χθόνα πᾶσαν.
 Φλέξει ὄρη, καύτει ποταμὸς, πηγὰς δὲ λιενώσει.
 46 Ἐσαι νόσμος ἀνοσμος, ἀπολυμσύνων ἀνθρώπων.
 Καίόμενοι δὲ ναιῶς, τότε τλήμονες ἐμβλέψουσιν
 Οὐρανὸν ἔνι ἀστροῖς, ἀλλ' ἐν πνεὶ λιενμηῶτα.
 Οὐ ἴθως ὀλέκονται. ἀποκλύμενοι δ' ὑπὸ σαρκῶν,
 Πνύματι καίόμενοι εἰς αἰώνων ἐνταυτῶς.

Omniem per seriem seclorum tota senescas,
Perdita fruenti uento, lymphata dolore.

Gallia, difficiles quæ montibus accolis alpes, In Galliâ.
Omniis arenarum cumulis operibere. nec iam
Fruges, aut segetes paries, herbas uel: sed omni
A' populo deserta, gelu glacieq; rigebis
Aeternum, culpamq; lues quam perdita nescis.

Roma ferox animi, post fracta Macedonis arma In Româ.
Fulgure perstringes cœlum. sed te Deus omni
Robore priuabit, cum firma uideberis esse
In primis. at tunc tibi talia uociferabor.

Per spicuum periens olim clarumq; sonabis.
Plura quidem dictura tibi sum Roma deinceps.

At nunc te Syria infelix miserabile ploro.
Thebæ inconsultæ, uobis sonus horridus instat
Vocalis litui: uobis sonitum tuba tristem
Emittet, terramq; perire uidebitis omnem.
Eheu infelix, eheu mare perfidiosum,
Omne uorax ignis te perdet: tu sale gentes.
Tantus enim terris insaniet ignis, aquæ uis
Quanta fluit, terram delebit funditus, uret
Montes, siccabit fontes, fluuiosq; cremabit.
Mundus erit iam non mundus, populiq; peribunt,
Heu miseri ardentes, & cœlum suspicientes,
Cœlum non astris rutilum, sed ab igne laborans.
At non perdentur subito: sed corpora sensim
Tabescent, animi totos urentur in annos.

αἰεὶ δυσβάσταστα θεῶ νόμοι σιδήσουσι.
 οὐκ ἀπαφίτορ ἔοντα. βιαζομένη δ' αἶρα γαῖα
 ὄρτινα τολμήσασα θεῶν ἔπε δέξατο βωμοῦς
 ψευδομένη, κατωνὸρ δὲ δι' αἰθέρος ἀλγεα θύτα.

In primis autem argentur, qui nomine lucri
 Turpia prædicent, augentes tempus acerbum.
 Hebræi sanè sciderint cum tergus ouile,
 Mendaces referent, quæ non sunt dicere iussi:
 Verba quidem dantes, facientes lucra dolorum.
 Qui mores uertent, nec iusti pellicientur,
 Quiq; Deum planè sincero pectore placant.

Tertia sed cum sors uertentes duxerit annos,
 Octauo primo mundus spectabitur alter,
 Nox incredibili caligine longa manebit.
 Tunc exhalabit teterrima sulphuris aura,
 Nūcia cladis: eis fame dehinc, & nocte peremptis.

Ultimi tem
 poris feli-
 citas. Tunc hominum gignet puras in pectore mentes,
 Restituetq; genus, fuit ut tibi tempore prisco.
 Iam nullus sulcos curuo proscindet aratro,
 Terra nec à bubus ferro scindetur acuto.
 Nec spicæ, nec erunt sarmenta, sed omnibus una
 Roscida manna simul mandetur dentibus albis.
 Nec Deus absuerit illis, qui cuncta docebit,
 Ut sceleratam me. nam quæ scelera ante patraui
 Prudens & studio peccandi perdita feci.
 Mille mihi lecti, connubia nulla fuerunt,
 Iureq; iurando quosuis periura ligau.

Exclusi

Αἰεὶ δυσβασάνισα θεῶ νόμου εἰδήσουσιν,
 οὐκ ἀπάφικτορ ἔοντα. βιαζομένη δ' αἶρα γαῖα,
 οὔτινα τολμήσασα θεῶν ἔπεδρέξατο βωμῶς,
 ψυδομένη, καπνὸν ἢ δι' αἰθέρος ἄλγεα θέντα.
 κἄνοι ἢ τλήσονται ἄγαρ πόθορ, οἱ διὰ κίεθδης
 Αἰχρὰ προφητῶσσι, λιανὸν χρόνον ἀλδαίνοντες.
 οἱ μὲν διασάμενοι προβάτωρ λασιότριχα ρίνα,
 Εβραῖοι ψύσσονται, ὁ μὴ γένος ἐνλαβορ αὐτοί.
 ἀλλὰ λόγοις λαλέοντες ἐπὶ ἄλγεσι λιβρδιαντῆρες,
 οἱ βίον ἀλλάξουσιν, ἕς πείσσει διηαίης.
 οἱ τε θεῶν ἔπάμπυσσα διὰ φρενὸς ἰλάσπονται.

al. ἐπεδρέ-
ξατο.

Ερ ἢ τρίτῳ κλήρω πόριτελλομένωρ ἐνιαυτῶρ,
 οὐλοάτης πρώτης ἄλλος πάλι νόσμος ὀραῖται.

ἐσχάτου χρό-
νου σὺδαι-
μονία.

Νῦξ ἔσαι πάντη μακρὴν καὶ ἀπειθήν. *

al. πάμπι-
σα.

καὶ τότε μὲν θείσδαινή περιθήσεται ὀδιμή,
 ἀγγέλουσα φόνους, ὁπόταν λιῖνοι ἀπόλωνται

47

Νυκτί τε λιὰ λιμῶ, τότε γεννήσει λιβαρὸν νῦρ
 ἀνθρώπων, σήσει ἔδέ τε γένος, ὡς παρὸς λιῦ σοι.

f. δὲ γένος
τὸ σὸρῶς.

οὐκ ἔτι τίς νόψει βαθυὸν αὔλανα γυρῶ ἀρότρω,
 οὐ βόες ἰθιωτῆρα λιάτω βάψουσι σίδηρον.

κλήματα δὲ ἔνεσ' ἔδὲ σάχυνες, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Μαύλιον δισσερλιῶ λουνοῖς ὑπὸ ὀδῶσι φάγονται.

f. θεὸς ὅς τε.

Σὺ δὲ αὐτοῖς ἔσαι τότε λιὰ ἔθου, ὡς τε διδράξει

ὡς ἐμέ τιλιν λυγρῶ. ὅσα γὰρ λιαλιὰ πρόσεν ἔρεξα,
 Εἰδυῖα, ἄλλα τε πολλὰ λιανῶς ἐπόνησ' ἀμελῶσα,

Μυρία μὲν μοι λέντρα, γάμος δὲ ἔδεις ἐμελήθη.
 Γᾶσι δὲ ἐγὼ πανάπυστος ἐπήγαγον ἀχρῖορ ὀρηον.

Δουο-

f. Δουομέ- † Δουομένης ἀπέκλυσα, ἡαὶ ἐν προμολῶσιρ ἰῶσα,
 ρους ἀπέ- Ἰηλορ εἰς αὐλῶνα, θεῶ φάτιρ ἕν ἐνόησα. (τῆ
 κλεισα. Τῶνεκα πῦρ μ' ἐφαγον, ἡαὶ † βρώσειωσ. ἕδὲ γὰρ αὐ
 f. βρώσειωσ. Ζήσομαι, ἀλλ' ὀλέσει με ἡανὸσ χρόνοσ, ἐνθα τάφορ
 Ἀνθρωποὶ Ἰσῦξοσι, ἐπανερχόμενοὶ με θαλάσῃ, (μοσ
 Καὶ με λίθοισ ὀλέσσοσιρ, ἐπὶ μοι γὰρ πατεὶ λαλῶσα
 γία φίλορ μετέδωκε. βάλοιτέ με βάλτετε πάντεσ.
 Οὔτω γὰρ ζήσω, ἡαὶ ἐσ ἕρανὸρ ὄμματα πήξω.

ΛΟΓΟσ ΟΓΔΟΟσ.

ἔχατορ
 Laet.
 προφητεύ-
 σασα, Laet.

ἰταλικὴ ἀρ
 χῆ.

Ρχομένης μεγάλης ὀργῆσ ἐπὶ νό-
 σμορ ἀπειθῆ, (τα φαίνω,
 † Ὑστατορ εἰσ αὐῶνα θεῶ μὲν ἡμα-
 Γᾶσι † προφητεύσασα κατὰ πῆλιρ
 ἀνθρώποισιρ.

Εξ ὅτε δὴ πῦργοσ τ' ἐπέσε, γλῶσσαι τ' ἀνθρώπων
 Εἰσ πολλὰσ θνητῶν ἐμβρίσθησαρ διαλέκτεσ
 Γρῶτα μὲν αἰγυπῆου βασιλῆιορ, εἶτα τὸ πόρσῶν
 Μήδωρ, αἰθιόπων τε, ἡαὶ ἀσσυρίησ βαβυλῶνοσ,
 Εἶτα μακεδονίησ τύφορ μέγαρ αὐδήσασα,
 Γέμπερορ εἰσ ἰταλιῶν ἡλενιῶν βασιλείαρ ἄθεσμορ
 Ὑστάτιορ πᾶσιρ δείξει κακὰ πολλὰ βροτοῖσι,
 Καὶ πάσῃσ γαίησ ἀνδρῶν μόχθοσ διαπανήσει.
 Αἶξει δ' ἀνηκτεὺσ βασιλεῖσ ἐθνῶν ἐπὶ δυσμάσ,
 Καὶ δεσμῶσ θήσει λαοῖσ, ἡαὶ πάνθ' ὑποτάξει,
 Οψὲ θεῶ μῦθοι ἀλέουσι τὸ λεπτόρ ἄλσυρορ.
 Γῦρ τότε πάντ' ὀλέσει, ἡαὶ λεπτόρ χυθῶ ἀποδώσει,
 Ὑψιμόμων ὀρέων νορρυφᾶσ ἡαὶ σαρκὸσ ἀπάσῃσ,

ΑΧῆ

Exclusi tenues, & per mollissima rura
 Quoslibet admisi, magni securā Tonantis.
 Propterea igni sum consumpta, & uoq̄, nec ipsa
 Viuam, sed perdet durum me tempus, ibiq̄
 Constituent homines bustum mihi ἐπανερχόμενοι
 νοι μεθαλάσση.

Me periment saxis ἐπί μοι γὰρ πατρὶ λαλοῦσα
 Charum dat natum: me cædite cædite cuncti,
 Sic etenim uiuam, atq̄ in cœlum lumina figam.

LIBER OCTAVVS.

Erribiles toti mundo diuinitus iras
 Postremi seculi uēturas tēpore pādo,
 Omnibus humanis effando futura
 per urbes,

Ex quo collapsa turri discrimina linguæ
 Sumpserunt hominum, uariato munere uocum.
 Principiò Aegypti, Persarum postea regnum,
 Medūmq̄, Aethiopumq̄, ac Assyriæ Babylonis.
 Deinde Macedonia fastus effata minaces,
 Italiæ quintum clarum dirumq̄; recludo,
 Extremum pariet quod mundo tristia multa,
 Conatusq̄; hominum consumet totius orbis,
 Occiduasq̄; feros reges perducet in oras,
 Et leges ponet populis, & cuncta domabit.
 Sed mola postremò pinset diuina farinam.
 Omnia tunc ignis perdet, uertetq̄; minutum
 In cinerem, celsos montes, & corpora cuncta,

Donec

Italiæ im-
 perium.

In auaros. Donec causa mali cunctis dementia habendi *
 Nam fallacis erit auri, argentiq; cupido.
 Nil etenim censent homines præstantius istis:
 Non lumen solis, non cœlum, non maris æquor:
 Non uastam terram, quæ procreat omnia: non qui
 Donat cuncta Deum, genitorem totius orbis:
 Non fidei, non plus tribuunt pietatis amori.
 Impietatis fons, perturbandi ordinis autor,
 Belli causa, hostis pacis, dementia habendi:
 Quæ patribus natos, patres inimicat alumni.
 Connubijs nec honos, auro præfente, manebit.
 Terra omnis metas, custodes æquor habebit,
 Omnibus astute diuisa scatentibus auro,
 Ut terram semper uideantur uelle tenere.
 Diripient tenues, ut agris maioribus ipsi
 Quæsitis, illos cogant seruire superbi.
 Quod nisi terra procul cœli stellantis ab oris
 Sede remota foret, non lux foret omnibus æqua,
 Sed quæsita auro solis locupletibus esset,
 Pauperibusq; alium mundum Deus ipse pararet.

Romæ ru- Par tibi de cœlo, sublimis uertice Roma,
ina. Adueniet clades, & flexo uertice prima
 Complanageris, & tota absumêris ab igni,
 In noua deurgens sôla: diuitiæq; peribunt,
 Inq; tuis degent uulpesq; lupiq; ruinis.
 Tunc deserta, quasi nunquam sis nata, iacebis.
 Tunc ubi Palladium? quis te Deus asseret auro,
 Aere ue;

Αχρη πασι λιανῶν φιλοχρημοσύνην καὶ ἀνοία.
 Χρυσὸν γὰρ δολίοιο καὶ ἀργυρίου πόθος ἔσται.
 οὐδέμ γὰρ τῶν θνητῶν μείζον προέπειναρ,
 οὐ φάος ἡελίου, ἢ ἕρανόν, ἢ δὲ θάλασσας,
 οὐ γαῖαν πλατυῦντον, ὅθεν φύσιν ἅπαντα.
 οὐ τὸν πάντᾳ διδόντα θεόν, γεννῆτορα πάντων.
 οὐ τίς τινος τούτων, καὶ συσεβίην προέπειναρ.
 Πηγὴ δὲ συσεβίης, καὶ ἀταξίης † προσδηνγός.
 Μηχανίης πολέμων εἰρήνης ἔχθρα τ' ἀνοία,
 † Ἐχθραίνουσι τέννοισι γονέας, καὶ ἴενα γονῶσιν.
 καὶ ἔδὲ γάμος ἅμα χρυσῷ ὅλος ποτὲ τίμιος ἔσται.
 Γαῖα θ' ὄρεσ ἐξεί, καὶ φρέσους πᾶσα θάλασσα,
 Γαῖα μὲν ἰσομένη δολίως τοῖς χρυσῶν ἔχουσι,
 ὡς αἰῶσι θέλοντας ἔχειν πολυθρέμμονα γαῖαν.
 Πορθήσουσι πόντας, ἵν' αὐτοὶ πλείονα χῶρον
 Προσείσαντες, ἀλαζονίῃ κατὰ δουλώσωσι.
 καὶ εἰ μὴ γαῖα πέλως ἀπ' ἕραν ἄσβρόγντος
 τὸν θρόνον εἶχε μακρὰν, ἢ ἡ ἴσον ἀνδράσι φέγ-
 αλλ' ἀγοραζόμενον χρυσῷ πλεῖστον ὑπῆρχε. (γος,
 καὶ πτωχοῖς αἰῶν' ἔτρεπον θεὸς ἡτοίμασεν.
 Ἡξει σοί ποτ' ἀνώθεν ἴσην ὑψαύχηνε ρώμη,
 οὐρανίος πληγὴ, καὶ λιάνψεις ἀχρῆνα πρώτη,
 κάξει λαφιδήση, καὶ πῦρ σε ὅλην λαπανήσει,
 κενλιμῶν ἐδάφρασι νεοῖς, καὶ πλεῖστος ὀλεῖται.
 καὶ σὰ θέμεθλα λῆνοι ἀλώπεκες καὶ οἰνήσοσι.
 καὶ τότε ἔσθι πανέρημος ὅλως, ὡς μὴ γεγονυῖα.

φιλαργυ-
εία.

al. προσδι-
γοῖ.

f. ἐχθραί-
νουσα.

Ρώμης τέ-
λος.

Γδ τότε παλλάδιον, ποῖος σε θεὸς διασώσει;
 Χρυσὸς ἢ λίθινος ἢ χαλκίος; ἢ τότε ποῦ σοι
 Δόματα συνηλῆτα; πδ ρείης, ἢ ἐ λιρόνοιο,
 ἢ ἐ Διὸς γενεῇ, λιὰ πάντων ὤρ ἐσεβάδης

48 Δαίμονας ἀψύχους, νεκρῶν εἰδωλα λιαμόντων;
 Ωρ λιρήτη λιαύχημα τάφῳ ἢ λύσμορος ἴχει
 Θρησκύσσα θρόνοισιν ἀναιδήτοις νεπέσοισιν;
 Ἀλλ' ὅτε σοι βασιλῆς χλιδανοῖ τρεις πέντε γούωνται,
 Κόσμον δαλώσαντες ἀπ' ἀντολίης μέχρι δυσμῶν,

49 † Εὐσεΐ ἀνάξ πολλήρανες, ἔχωρ πέλας ἔνομα πόν
 Αδριανός. Κόσμον ἐποπτεύων μιὰ φῶ ποδί, δῶρα πορίζων. (Τῷ
 f. ἐχθρῶν. Χρυσὸν μὲν πάμπλειστον ἔχωρ, λιὰ ἀργυρον † ἐχ.
 Γλείονα συλλέξας, λιὰ γυμνώσας ἀναλύσει, (θρῶν
 Καὶ μαγικῶν ἀδύτων μυστήρια πάντα μεθέξει,
 Γαῖδα θεὸν δῖνον σιν, ἅπαντα σεβάσματα λύσει.
 Καὶ ἀρχῆς τὰ πλάνης μυστήρια πᾶσιν ἀνοίξει.
 Αἴλιος ἐντοτε λιαιρὸς, ὅτι λίνος αὐτὸν ὀλεῖται.
 Καὶ πῶτε δῆμος ὄρᾳ μέγας ὤρ λιράτος, ἄστυ πεσῆται,
 Εἰδὼς σὺθὺν τὸ μέλλον ἐπὶ ὄρχόμενον παῖον ἡμαρ.
 Καὶ τότε πονθήσασιν ὁμῶ, τὸν σὺν προβλέποντες
 Οἰητροτάτην μοῖραν πατέρες, λιὰ νέπια τέμνα.
 Αἰ αἰ θρηνήσαστι λυγρᾶς παρὰ θύβριδος ὄχθαις.

Τὸν μετὰ τριῶν ἀφῆσσι πανύστατον ἡμαρ ἔχοντες,
 Οὔνομα πληρώσαντες ἐπὶ θρανίσι θεοῖο,
 Οὔ τὸ λιράτος νυῦ, λιὰ εἰς τὸς αἰῶνας ἅπαντας.
 τιβέριος. Εἰς μὲν πρέσβυς ἐὼν, σκήπτρον ἐπὶ πδλὸν λιράτης.
 Οἰητροτάτος βασιλῆς, ὃς ζήματα κόσμον ἅπαντα
 Δώμα·

Aerē ue, uel saxo factus? consulta senatus
 Tunc ubi sunt? ubi Rheæ Saturniq; propago?
 Aut Iouis? & quorum tot relligiosa colebas
 Manes exanimos, simulachraq; luce carentum?
 (Infelix quorum se iactat Creta sepulchris)
 Sedibus exornans uita sensuq; carentes?
 Sed tibi cum reges fuerint ter quinq; potentes,
 A quibus occasus mundi subigetur, & ortus,
 Rex erit albenti galea, qui nomen habebit
 Vicini Ponti: mundum pede uiset iniquo,
 Munera conquirit, magnum auri pondus habebit,
 Nec non inuisi argenti plus congeret, atq;
 Detectum soluet. mysteria cuncta tenebit
 Arcani magici: puerum monstrabit & ipsum
 Esse Deum: tollet, sancte quæcunq; coluntur.
 A capite erroris cunctis arcana recludet.
 Ex illo tempus flendum, quia reste peribit.
 Præq; potens populus, urbs corruet, inquiet olim
 Noscens continuo uenturum tempus acerbum.
 Tunc tua lugebunt tristissima fata uidentes,
 Et miseram sortem, patres, natiq; tenelli,
 Eheu lugebunt moestas ad Tibridis undas.
 Post hūc regnabunt tres ultima tēpora habētes,
 Implebuntq; Dei cœlestis nomina, cuius
 Imperium nunc est, & tempus in omne manebit.
 Vnus sanē æui plenus diu scepra tenebit,
 Rex nimis infœlix, qui totius in sua tecta

Adrianus.

Tyberius.

p

2

Conges

Congeret orbis opes, seruans, ut quando redibit
 Nero. Extremo casor matris fugitiuus ab orbe
 Omnibus has donans, Asiam locupletet abunde.
 Tum tu purpureo imperij nudata nitore
 Flebis, & in pullo luctus iterabis amictu.
 O rex iactator, Roma prognate Latina,
 Iam tuus haud fama fastus celebrabitur ulla,
 Prostratusq; semel nunquam miserande resurges.
 Gloria namq; cadet gestantum aquilas legionum.
 Quò tibi tunc uires? quæ te armis terra iuuabit,
 Per te nequicquam seruire coacta, sceleste?

Nã genus omne hominũ toto turbabitur orbe,
 Cum pater omnipotens ueniet, solioq; sedebit,
 Ut uiuos, functosq; ut totum iudicet orbem.
 Tum nec amicus erit nato pater, ipse ue patri
 Filius, ob subitos casus, atq; impietatem.
 Ex illo excidium, gemitusq; fugasq; maneto,
 Oppida quando ruent, & tellus edet hiatus.

Aesculapi- Ignifer ergo draco liquidis cum uenerit undis,
 us Romam Prolixo cum uentre, tuosq; fouebit alumnos
 aduectus. Instantis famis & ciuilibus tempore belli:

Tum finis mundi, tum lux extrema propinquat,
 Iudiciumq; Dei æterni lectisq; probisq;

In Romã. Sed Romæ præcedet ineluctabilis ira.
 Infelix uita adueniet, tempusq; cruentum.
 Eheu immanis regio, gens barbara ualde,
 Non animaduertis nuda unde, indignaq; solis

Vene

Δώμασιρ ἐγυλῆσει τηρῶρ, ἴν' ὅταρ γ' ἐπανεῖλθῃ Νέρωρ.

Εἰ πόρᾳτρω γαίης ὁ φυγὰς μητροπτόνος ἐλθῶρ, 50

Ταῦτ' ἄπασι διδύς πλῆστορ μέγαν ἀσίδι † θύσει. f. θήση.

Καὶ τότε πονθήσεις πλατυπόρφυρον ἡγεμονήωρ

Φῶς ἐκδυσαμένη, καὶ πένθιμον αἶμα φορῶσα.

Ὡ βασιλῶν μεγάλαυχε, λατίνιδος ἐγγονε ρώμης,

Οὐκέτι σοι τῆς σῆς μεγαλαυχενίης λιλέος ἔσαι.

Οὐδ' ὀρθωθήση ποτὲ δύσμορος, ἀλλὰ λιλιθήση.

Καὶ γὰρ ἀετοφόρων λεγεώνωρ δόξα πεσεῖται.

Γῶτότε σοι τὸ λιράτος; ποῖα γῆ σύμμαχος ἔσαι,

Δαλωθεῖσα τεοῖς ματαιοφροσύνῃσιρ ἀθέσμως;

Γάσης γὰρ γαίης θνητῶρ τότε σύγχυσις ἔσαι, 51

Αὐτὸς παντοκράτωρ ὅταρ ἐλθῶρ βήμασι λίρην

Ζώντωρ καὶ νεύωρ ψυχὰς, καὶ λίσμορ ἅπαντα.

Κῆτε γονεῖς τέκνοισι φίλοι, ὅ τέκνα γονῶσιρ

Εἰσονται, διὰ δυοσεβίλω καὶ θλίψιρ ἀελπῆτορ.

Εκτοτέ σοι βρυγμὸς, καὶ σπορπισμὸς, καὶ ἄλωσις,

Γτῶσις ὅταρ ἐλθῇ πόλεωρ, καὶ χάσματα γαίης.

Γυρφόρος ὡς τε δρᾶνωρ, ὅπῳταρ ἐπὶ νύμασιρ ἐλ 52

Γασέρι πλῆθος ἔχωρ, καὶ θρέψῃ σοῖο τὰ τέκνα, (θη, εἰς ρώμιω

Εἰσομένη λιμῶν τε, καὶ ἐμφυλὶς πολεμαῖο, μετ' ἐνεχ-

Εγγὺς μὲν κόσμου τὸ τέλος, καὶ ἔχατορ ἡμᾶρ. θείς.

Καὶ δοῖμοις λιητοῖς λίρσις ἀθανάτοιο θεοῖο.

Γρῶτα δὲ ρωμαίων ἀπαράιτητος χόλος ἔσαι, 53

Αἰμοπότις καιρὸς, καὶ δύσλιωος βίος ἡξει.

Αἰαὶ ἰταμὴ χῶρη, μέγα βαρβαρορ ἔθνος.

Οὐκ ἐνόησας, ὅθεν γυμνή καὶ ἀνάξιος ἦλθες

Γρὸς φάος ἠελίοιο, ἴν' εἰς αὐτὸν πάλι χῶρον
 Γυμνὴ χωρήσῃς, καὶ ὕψορον εἰς ἑρσιρ ἔλθῃς.
 Ως ἀδίνως ἑρυνθσα *

Χρῆσι γιγαντήσι μόνη ἑατὰ νόσμον ἅπαντα,

52 Εξ ὕψους ἑλθῶσα πατοιμήσεις ὑπὸ γαῖαν.

f. n. ἀσφάλ Νέφθατε † καὶ ἀσφάλτω καὶ θείω καὶ πωρεὶ πολλῶ

τω. Εξαφανιθήσῃ, καὶ ἔσῃ νόνις αἰώνεοσιρ

Αἰθρομύνη, καὶ πᾶς ὁ βλέπων, μυκηθμὸν ἀνέσει

Γενθιμορ ἐξ αἰθρο μέρη, καὶ βρυγμὸν ὀδόντων.

Καὶ ταῖς σαῖς παλάμαις ἄθεα σήθη παταγῶσα.

Γᾶσιρ ὁμῶν ἐστὶρ ἰσητοῖς πλετορ ἔχουσιν (γλυῦ,

Καὶ πτωχοῖς. γυμνοὶ δὲ ἀπὸ γῆς, γυμνοὶ πάλιν εἰς

Αὔξοντες λήγουσι βίου χρόνον ἐνητέλεσαντες.

Οὐδεὶς δῶλος ἐνεῖ, ὅδε λυριος, ὅδε τύραννος.

Οὐ βασιλεῖς, ὅδε ἠγεμόνες, μάλα τύφορ ἔχοντες.

Οὐ νομιμὸς ρήτωρ, ὅδε ἀρχωρ χεῖμασι ἑρυνωρ,

Οὐ θυσιῶν σπονδαῖς, ἐπὶ βωμοῖς αἶμα χέουσι.

Τύμπανον ὅδε ἠχεῖ, ὅδε λυμβαλον *

Οὐκ αὐλὸς πολύτρητος, ἔχωρ τε φρενὸν βλαβὸν αὐ-

Οὐ σισλιδὸν σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος.

Οὐ σάλπιγξ πολέμων ἀγγέλτρια βαρβαρόφωνος,

Οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέσμοις, ὅδε τορταῖς.

Οὐ φθόγγος λιθαρήνης, ὅδε μηχανικὴ λιανοδργὸς.

αλ. κλαδο- Οὐκ ἔρις, ὅδε ὄργη πολυποίμιλος, ὅδε μάχαιρα

φύλαξ. Ἔστι παραφθιμύοις, ἀλλ' αἰὼρ ποινὸς ἅπασιν,

f. λιθίνοισι † Κλαδοφύλαξ εἰρητῆς μεγάλης ἐπὶ βῆμα θεοῖο,

ἀργυρέοισι Χρυσοῖς τε ξοάνοισι, † ἀργυρέοισι, λιθίνοισιρ.

τι.

ὠραία

Veneris in lumen, repetas ut rursus eundem
 Nuda locum, postremo in ius uentura seuerum.
 Ut iura exercens iniuste *
 Sola giganteis manibus, quaquà patet orbis,
 Delapsa ex alto terris habitabis in imis,
 Sulphureq; et naphtha, multoq; bitumine, et igni
 Vanesces, et eris cinis ardens tempus in omne.
 Quisquis et aspiciet, lugubres audiet istinc
 Planctus, inq; Orco dentes stridore crepantes,
 Et te dira tuis tundentem pectora pugnis.
 Illic diuitibus par nox est, pauperibusq;
 Omnibus. è terra nudi, nudi sub eandem.
 Crescentis uitæ tempus mox exitus aufert.
 Nullus seruus ibi, non est herus, atq; tyrannus.
 Non rex, non tumidus ductor, non legibus utens
 Orator, non qui discernat iurgia princeps.
 Non fuso recalet libantibus ara cruore.
 Tympana non resonant, non cymbala *
 Tibia multifori non turbat pectora cantu.
 Non lituus forma tortos imitante dracones.
 Non quæ barbarico sonitu tuba nunciat arma:
 Non comes ebrietas luxus, non foeda libido:
 Non citharæ sonitus, non sunt commenta malorū:
 Non uis, non uariè se uersans ira, nec enses
 Sunt uita functis, commune sed omnibus æuum.
 Clauiger ad solium diuinum carceris alti,
 Et signis auro, argento, saxo' ue politis.

Pulchræ estote, diem quo pertingatis acerbum.
 Roma tuas primas cernens pœnas, fremitumq;
 Nec tibi iam seruile iugum ceruice subibit
 Aut Syrus, aut Græcus, uel barbarus, aut alius q̄s.
 Excindere, luesq; quod unquam cunq; patraſti.
 Et trepidans, donec persolueris omnia, flebis:
 Tuq; triumphus eris mundo, tu dedecus orbis.
 Ex illo sexta defuncti ætate Latini
 Reges, postremũ uiuent, & sceptrâ relinquent.

In gentem sed rex alius regnabit eandem,
 Qui subiget terras omnes, & sceptrâ tenebit,
 Marte suo regnans (ea numinis alma uoluntas)
 Succedetq; eius stirps inconcussa nepotum,
 Nam sic in fatis fixum est, uertentibus annis.
 Aegyptus reges postquam ter quinq; crearit.
 εὐθεὺς ὅταν φοίνικος ἐπέλθῃ πένταχρόνοιῳ
 Ad gentes ueniet diuersas depopulandum
 Hebræam gentem, tunc maors marte premetur,
 Is Romanorum perfringet tela, minasq;
 Interijt florens Romana potentia quondam,
 Urbibus hinc atq; hinc positis regina uetusta.
 Non iam Romanum lætum agrũ deinde domabis:
 Ex Asia quando ueniet cum marte potenti,
 Omnibus his factis ueniet sublimis in urbem.
 Porrò quater decies complebis, terq; trecentos
 Annos, atq; octo, cum te pertingere metam
 Tristia fata, tuo completo nomine, cogent.

Hei

† ὠραῖα γίνεσθε, ἵν' ἔλθῃτ' εἰς πικρὸν ἡμᾶρ,
 Σὺν πρώτῳ νότασι ρώμη καὶ βρυγμὸν ὀρώσα,
 Κινέτι σοι δὲ λειορ ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσει,
 Οὐ σύρος, ἔχ' ἑλλῶν, ἔ βαρβαρος, ἔν ἔθνος ἄλλο.
 Επωρθηθεῖσι, καὶ πρᾶχθῆσι ὅσ' ἐπραξας.
 Δώσεις τ' οἰμώξασα φόβῳ, μεχρὶ πᾶν ἀποτίσεις.
 Καὶ σὺ θέριαμβος ἔση λόσμῳ, καὶ ὄνηδος ἀπάντων.
 Εἰποτε δ' αὖ λατίνων ἐντι γυνεῶν βασιλῆων
 Ὑστάτιον βίον ἐντελέσει, καὶ σιῆπῆρα προλείψει.
 Τῆς αὐτῆς γυνεῆς ἔτ' ὄρος βασιλῆος βασιλεύσει,
 Ὁς πάσης γαίης ἀρξεί, καὶ σιῆπῆρα κρατήσει.
 Ἀρξεί δ' αὐτοπέρασα, θεῶ βυλαῖσι μεγίστη.
 Γαῖδες καὶ παίδων τῶν γυνεῶν ἀσαλεύτων.
 Ὡς γὰρ θεσφατόν ἐστι περιπλομένοιο χρόνιο,
 Ὅπποταρ αἰγυπῆ βασιλεῖς τρεῖς πέντε γένωνται.
 Ἐνθεν ὅταν φοίνιμος ἐπέλθῃ πενταχρόνιο,
 Ἡξει πορθήσων λαῶν γένος ἀνεῖτα φύλα,
 Ἐβραίων ἔθνος. τότε ἀφῆς ἀφρα προνομύσει,
 Ρωμαίων ὑπέροπλον ἀπειλῶν αὐτὸς ὀλέσει.
 Ὡλετο ρώμης ἀρχὴ τότε τῆλε † θέλῃσα,
 Ἀρχαῖη πολέεσι πέρικτιόνεσι ράσασα.
 Οὐνέτι † νιηθεῖς τὸ πέδιον ρώμης ἐριθήλῃ,
 Ὅπποταρ ἐξ ἁσίνης κρατέων ἔλθῃ σὺν ἀφῆ.
 Ταῦτα δὲ πᾶνθ' ἐρξας, ἡξει κίριπιδον ἐς ἄστυ.
 Τρεῖς ἢ τετηνοσίδης καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ
 Πληρώσεις λυθάβαντας, ὅταν σοι δίσμορος ἦξῃ
 Μοῖρα, βιαζομένη τεὸν ἔνομα πληρώσασα.

al. ὠραῖαι.

al. Δένδρα.
 f. θαλοῦσα.
 f. οἰμώξεις.

ρ σ Οἶμοι

Οίμοι ἐγὼ τριτάλαινα, πὸτ' ὄψομαι ἡμαρ' ἐπείνο,
 Σείο ποτὲ ρώμη, πᾶσιρ δὲ μάλιγα λατίνοισ
 Κωμάζει βυλαῖσι τὴν ἐγχευφίαισι λοχείαις,
 Αοσίδος ἐπὶ γαίης ἐπὶ τριώϊκον ἄρμ' ἐπιβάντα,
 Θυμὸρ ἐχωρ' αἰθωνος. ὅταρ δ' ἰδὸμὸρ διανόψη,
 Γαπῆαίνωρ ἐπὶ πάντας ἰὼρ πέλαγος διαμείψας,
 Καὶ τότε θῆρα μέγαρ μετελσύσεται αἶμα λελαινὸρ.
 Τὸρ δὲ λέοντα ἐδῶκε λύωρ ὀλέποντα νομῆας.
 Σηῆπῆρα δ' ἀφαιρήσασι, καὶ εἰς αἴθλαο πόρῆσαι.
 Ηξει καὶ ῥοδίοις κακὸρ ὕστατορ, ἀλλὰ μέγιστορ.
 Καὶ θῆβαισι κακὴ γε μύει μετόπιαδερ ἄλωσις.
 Αἴγυπῆος δ' ἀπολείται ὑφ' ἠγεμόνων κακότητος.
 Ως ἢ καὶ οἱ μετόπιαδ' ἐφυγορ βροτοὶ αἰπιὸν ὀλεθρορ,
 Τρεῖς μακάριστος ἔλεν, καὶ τετράνις ὀλβιος ἀνῆρ.
 Ἐσαι καὶ ρώμη ρύμη, καὶ δῆλος ἀδιδλος.
 Καὶ σάμος ἄμμος *
 ὕσδρορ αὖ καὶ ἐπειτὰ γε τῆς πέρσας κακὸρ ἡξει,
 Ανθ' ὑπὸρ φανίης ἀπολείται ὕβρις ἅπασα.
 Καὶ τότε αἰγνὸς ἀνάξ πάσης γῆς σηῆπῆρα κρατήσεται,
 Εἰς αἰῶνας ἅπαντας τῆς φθιμύης ἀνεγείρας,
 Τοῖς ρώμη ὕψιστος ἄγοι οἰκτρὴν τότε μοίρην,
 Γᾶσιρ δ' ἀνθρώποισιρ ὄροισ ἐπὶ τοῖσιρ ὀλουῦται.
 Αλλ' ἔμῃ πειθῶσιρ, ὅκον πολὺν λώϊορ ἔσιν.
 Αλλ' ὅποταρ δὴ πᾶσιρ ἐπαυξήσῃ κακὸρ ἡμαρ,
 Λιμῶ καὶ λοιμῶ, δυσαναχέτα ἴε λιδοιμῶ,
 Καὶ τότε ἔπειτ' αὖθις κρείων ἐμπροσθεν ὀτλήμων,
 Συγκαλέσας βυλλὴν βυλσύσεται ὡς ἀπολέσεται,
Ξερά

Hei mihi, quando illud tempus miseranda uidebo?
 Roma tui quandoq; Latinis sed mage cunctis
 ἡωμάσει βουλαῖσι τὴν ἐγυρυφίαισι λοχείαισι
 Ex Asia terra Troiæ portante quadriga.
 Exardens animo . sed postquam ruperit Isthmum,
 Aspiciens omnes pelagus traiectus eundo,
 Nigro inuadetur tunc bestia magna cruore.
 Edidit & canis in pastorum damna leonem.
 Sceptra adimēt aūt, quin & penetrabit in Orcum.
 Et Rhodijs ueniet clades postrema, sed ingens.
 Et Thebas manet exitium miserabile tandem.
 Aegyptusq; ducum uitio, culpaq; peribit.
 Et qui tum fugiet casus mortalis acerbos,
 Is uir erit felix, is terq; quaterq; beatus.
 Roma ruet. Delus nusquam delicta patebit.
 Fiet arena Samus *
 Postremò Persas quoq; tangent funera tandem.
 Ob tumidos fastus iniuria cuncta peribit.
 Tunc sceptrum castus rex totius orbis habebit
 Perpetuò, in uitam reuocatis lumine cassis.
 Romaq; sublimis peraget tum tristia fata.
 Hoc autem cunctis humanis fine peribunt.
 Sed non parebunt, quanquam præstantius esset.
 Sed cum longa dies accreuerit aspera cunctis,
 Et famis, & pestis, infrenatiq; tumultus,
 Tunc iterum uerò princeps miserabilis ante
 Coget consilium, quo pacto perdere possit *

Sicca

Sicca quidem folijs florebut inde coortis,
In solidoq; solum saxo coeleste docebit.

Ignemq; & fulgur terris, & flamina densa,
Sparsaq; per totum mundum creberrima tela.

Sed rursus posito facient infanda pudore,
Non hominum ueriti, non numinis ipsius iram:

Omne nefas proni patrare, pudoris inanes,
Crudeles, uiolenti, importuniq; tyranni,

Mendaces, falsi, peruersi, perfidiosi,

Fœdifragi, falsis uerbis infanda loquentes.

Quos nec opes ullæ satiabunt, pluraq; quærent

Turpiter, oppressi uiolenta fraude peribunt.

Sidera cuncta cadent, puppes maris *

Sidera multa deinceps, splendentemq; cometam,

Appellant homines stellam mala significantem,

Imminet ut multum bellum, uastatio, strages.

Nolim uiuere me tum cum Ἰλαρὰ imperitabit:

Sed tum, gratia cum coelestis regna tenebit.

Cumq; aliquando puer sacer Δολοφῶρ ἀπαύτωρ

Conficiet uinclis pandendo triste profundum,

Mortalesq; domus concludet lignea statim.

Sed postquam decimū sub terras iuerit æuum,

Fœmineum imperiū deinceps erit, & mala multa

Afferet ipse Deus, quando regale decorum.

Mœnibus ornatis σύμπαν δ' ἔτος ἥπιος αἰῶν,

Et sol nocturnis currens cernetur in horis.

Sidera deficient coelum, multaq; procella

Terram

Ξηρά μὲν ἀνθήσασιν ὁμῶς φύλλοισι φανόντα.
 Οὐραίνιον δ' ἔδαφος δείξει σφραῖ ἐπὶ πέτρῃ.
 Ομβρορ τε, τ' φλόγιόρ τε, πολύπνοιάρ τ' ἐπὶ γαῖαν. f. φλογμόρ.
 Καὶ ἀσείμωρ πληθὺ τ' οἰῶν λιὰ γαῖαν ἅπασαν. f. ἰῶν.
 Ἀλλὰ πάλιν πράξασιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες,
 οὐ μύτιμα θεῶ δειδιότες, ὅτ' ἀνθρώπων
 Αἰδίῳ προλιπόντες, ἀναιδείῳ δέ τ' ἐλουῦται
 Ἀσασίησι τύραννοι, ἀμαρτωλοῖτε βίαιοι,
 Ψεύσαι ἀπιστόφυλοι, μακροπράγμονες, ὅδ' ἐρ ἀληθῆς
 τ' ἱστοπορθῆς, ψευδέσσι λόγοις δύσφημα τ' ἔχοντες. λεῖτρον λό-
 οὐδέ σφιρ πλῆθος νόρος ἔσεται, ἀλλὰ ἀναιδῶς ποι legitur
 Γλέονα συλλέξασι τυραννωθέντες ὀλουῦται. lib. 1.
 Ἄσρα πεσεῖται πάντα θαλάσσης ἀντίπερρα. f. χέοντες.
 Πολλὰ μὲν ἔξῃς ἄσρα, λιὰ ἀνῆϊόντα νομήτ' ἰω,
 Ἀνθρώποι μαλέσσι τὸρ ἄσ' ἔρα τ' πῆμα πόνοιο f. σῆμα,
 Πολλῶ ἐτόρχομέν' ὡς πολέμω, λιὰ δεισιότιτος,
 Μή ποτ' ἐγὼ ζῶμι ὅτε ἰλαρὰ βασιλεύσει.
 Ἀλλὰ τότε τ' ἔρανίῳ ὅταρ ἡ χάρις ἐμβασιλεύσει, f. ἔρανίη.
 Καὶ ὅποταρ παῖς πῶθ' ἰβρὸς δολοφῶν ἀπ' ἀντῶν
 Ἐξολέσῃ δεσμοῖς ὀλοόφρονα βύσσορ ἀνοίγωρ.
 Αἰφνίδιος ἢ βροτοῖς ξύλινος δόμορ ἀμφιναλύσει.
 Ἀλλ' ὅταρ ἡ δεινάτη γενεὰ δόμορ αἰδῶς εἶσω
 Θηλυτέρης μετέπειτα μέγα λιράτος ἢ, λιὰ καὶ πολ-
 λυξήσει θεὸς αὐτὸς, ὅταρ βασιλῆϊδα τιμὴν (λα f. νυκτοβρι-
 στεψαμὸν τείχη, σύμπαρ δ' ἔτος ἡπίος αἰῶν, να τρέχωρ
 Ἡέλιος τ' μὲν ἀύχμησ' ἀτρέχωρ νυκτοβρινὰ φαίνει. αὐχμησ' ἀ
 λέψα δ' ἄσρα πόλορ, τ' πολλῆς δέ τ' ἐλαίλαπι θύωρ φαίνει.
 Γαῖαν f. πολλῆ.

53 Γαῖα ἔρημώσσει, νεκρῶν δὲ ἀνάστασις ἔσται.
 Χωλῶν δὲ δρόμος ἐπιτύχουσι, καὶ λιγυροὶ αἰετοὶ.
 Καὶ τυφλοὶ βλέψουσι, λαλήσουσ' ἢ λαλέοντες,
 Καὶ ποινὸς πάντιος βίος ἐσέεται. *

Γαίη δ' ἴση πάντων, ἢ τείχεσι, ἢ περιφραγμοῖς,
 Οὐδὲ μερισμὸν κερταῶς τότε πλείονας οἴσει.
 Γηγῆς δὲ γλυκὺ οἶνον, λουκὸν τε γάλακτος,
 Καὶ μέλιτος δώσει *

Καὶ κέρσι μ' ἀθανάτοιο θεῶ *

Ἀλλ' ἔταρ ἀλλάξῃ κερταῶς θεός *

Χεῖμα θέρος ποιῶν, τότε θέσφατα *

Ἀλλ' ὅτε κίσμον ὄλωλον *

54 ΙΣ ΧΣ ΘΥ ΥΙΟΣ, ΣΩΤΗΡ ΣΡΣ.

55 Ἰδρῶσι δὲ χθὲρ κέρσεως σημεῖον ἔσται.

Ἀκροσιχίς
 περιχίσι.
 Ἡξεί δ' ἔρανόθεν βασιλεύς αἰῶσιν ὁ μέλων
 Σάρκα παρῶν πᾶσαι κέρσει, καὶ κίσμον ἅπαντα.
 Οφονται δὲ θεῶν μέρσι πεισσοὶ καὶ ἀπίστοι,
 Ὑψιστὸν μετὰ τῶν ἀγίων ἐπιτέσμα χρόνιο,
 Σαρκοφόρων ψυχῆς ἀνθρώπων βήματι κέρσει.
 Χέρσεος ὅταν πῶτε κίσμος ὅλος, καὶ ἀνανθα γονήσῃ.
 Ρίψουσιν δ' εἰδωλα βροτοὶ, καὶ πλεον ἅπαντα.
 Εὐκλαῖ δὲ τὸ πῶρ γλυκὺ, ἔσαν ὁρ, καὶ θάλασσα
 Ἰχθυῶν. φλέξει δὲ πύλας εἰρητῆς αἰθῆρας.
 Σαρκὸς τότε πᾶσα βροτῶν ἐπ' εἰσιθέριον φάος ἔσται,
 Τῶν ἀγίων. ἀνόμους δὲ τὸ πῶρ αἰῶσιν ἐλέγξει,
 Ὅππῃσά τις πράξας ἔλαβον, τότε πάντα λαλήσει.

Στή.

Terram uastabit: sublatis morte resurgent:
 Cursus erit rapidus claudorum: surdus & ipse
 Audiet, & cernent cæci, mutiq; loquentur,
 Et communis erit uita omnibus *
 Terraq; par cunctis, sine muro aut sepibus ullis,
 Nec diuisa quidem fruges feret uberiores.
 Et dulci uino fontes, alboq; scatentes
 Lacte & melle dabit *
 Iudiciumq; Dei æterni *
 Tempora sed postquam Deus immutarit *
 Aestatem ex bruma faciens, tunc omnia *
 Sed cum mundum perdidit *

IESVS CHRISTVS DEI FILI 2
 VS SERVATOR CRVCS:

Iudicij signum tellus sudoribus edet,
 Exq; polo ueniet rex tempus in omne futurus,
 Scilicet ut carnem omnem, ut totum iudicet orbẽ.
 Vnde Deum fidi diffidentesq; uidebunt,
 Summum cum sanctis in secli fine sedentem,
 Corporeorum animas hominũ quo iudicet, olim
 Horrebit totus cum densis uepribus orbis.
 Reijcient & opes homines, simulachraq; cuncta.
 Exuretq; ignis terras, cœlumq;, salumq;.
 Incendetq; fores angusti carceris Orci.
 Sanctorumq; omnis caro libera reddita, lucem
 Tunc repetet: semper cruciabit flamma scelestos.
 Vtq; quis occultè peccauerit, omnia dicet.

Acrosti-
 chis de
 Christo.

Sub

*S*ub lucemq; Deus reserabit pectora clausa.
*D*entes stridebunt, crebrescent undiq; luctus:
*E*t lux deficiet solemq;, nitentiaq; astra.
*I*nuoluet coelos, & lunæ splendor obibit:
*F*ossas attollet, iuga deprimet ardua montes.
*I*mpedietq; nihil mortales amplius altum.
*L*onga carina fretum non scindet: montibus arua
*I*psa æquabuntur: nam fulmine torrida tellus,
*V*naq; & sicci fontes, & flumina hiabunt.
*S*idereisq; sono tristi tuba clanget ab oris,
*S*tultorum facinus mœrens, mundiq; dolores.
*E*t chaos ostendet, & tartara, terra dehiscens.
*R*egesq; ad solium sistentur numinis omnes.
*V*ndaq; de coelo fluet ignea sulphure mixto.
*A*tq; omnes homines signum præsigne notabit.
*T*empore eo lignum, cornu peramabile fidis,
*O*ppositus mundo casus, sed uita piorum,
*R*espergendo lauans duodeno fonte uocatos,
*C*ompescetq; pedo ferrata cuspide gentes.
*R*ex tibi nunc nostris descriptus in ordine summo
*V*ersibus, hic noster Deus est, nostræq; salutis
*C*onditor æternus, perpeffus nomine nostro,
*S*incera hunc Moses expressit brachia tendens,
 3 *V*i fidei uincens Amalec. ut disceret esse
*E*lectum patri populus, magnoq; in honore,
*D*avidis uirgam, lapidem in quo constitit: in quo
*C*ui sua spes posita est, is in omnia secula uiuet.

Στήθια γὰρ σοφόντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει.
 Θρῦνός δ' ἐν πάντων ἤξει, καὶ βρυγμὸς ὀδόντων.
 Εὐλείψει δὲ φάος σέλας ἡλίου καὶ ἀστρῶν,
 Οὐρανὸν εἰλίξει, μίυης δὲ τε φέγγος ὀλεῖται.
 Ὑψώσει ἢ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βανῶν.
 Ὑψος δ' ὑπέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανείται.
 Ἰοσάτ' ὄρη πέδίοις ἔσται, καὶ πᾶσα θάλασσα
 οὐπέτι πλῆρ' ἔξει. γῆ γὰρ φρυχθείσα κόραυνῶ,
 Σὺ πηγαῖς, ποταμοὶ δὲ καχλάζοντες λείψουσιν.
 Σάλπιγξ δ' ἔρανόθεν φωνὴν πολὺθρῶν ἀφήσει,
 Δρύσσα μύσος μελέων, καὶ πῆματα λύσμου.
 Ταρταρέου ἢ χάος τότε δείξει γαῖα χανῶσα.
 Ἡξουσιν δ' ἐπὶ βῆμα θεῶ † βασιλῆες ἅπαντες.
 Ρύσει δ' ἔρανόθεν ποταμὸς πῦρ, ἠδέ τε θεῖον.
 Σῆμα ἢ πᾶσι βροτοῖσι τότε, σφραγὶς ἐπίσημος,
 Τὸ ξύλον ἐν πιστοῖς, τὸ κέρας τὸ ποθέμενον ἔσται,
 Ἀνδρῶν συσεβέων ζωὴ, πρόσνομα δὲ νόσμος.
 Ὑδασι φωτίζων κλητὸς ἐν δώδεκα πηγαῖς.
 Ράβδος ποιμαίνουσα σιδηρεῖά τε κρατήσει.
 Οὗτος ὁ νυῦ προγραφεὶς ἐν ἀεροσίχισιν θεὸς ἡμῶν,
 Σωτὴρ ἀθανάτος, βασιλεὺς, ὁ παθῶν ἐνεχ' ἡμῶν,
 Οὐ μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλκῆνας ἀγνάς,
 Νικῶν τὸν ἀμαλὴν πίσει, ἵνα λαὸς ἐπιγνῶ
 † Εὐλενῶν παρὰ πατρὶ θεῶ, καὶ τίμιον εἶναι.
 Τὴν ράβδον λαβίδη, καὶ τὸν λίθον εἰς ὃν ἐπέσθη,
 Εἰς ὃν † ἐπισύσας ζωὴν αἰώνιον ἔξει *

αλ. βασιλῆ-
 ος.

f. εὐλενῶν.

f. ὀπισθῶν.

¶

οὐδέ σας.

Οὐδέ γὰρ ἐν δόξῃ ἄλλως *

(σθ.)

56 Οἰκτρὸς ἄτιμος, ἄμορφος, ἐν οἰκτροῖς ἐλπίδα δῶ-
καὶ φθαρτῆς σαρκὸς μορφῆ *

57 Οὐρανίου δώσει, καὶ ἀνθρώπου πλαθεύτα.

ὅρτ' ἐπλάνησεν ὄφιν δόλιος ἐπὶ μοῖραν ἀπελθεῖν

Τῶ θανάτῳ, γνῶσιν τε λαβεῖν ἀγαθῶ τε καὶ κακῶ τε,

ὡς τε θεὸν προλιπόντα λατρεύειν ἔθνεσι θνητοῖς.

Αὐτὸν γὰρ πρώτιστα λαβὼν σύμβυλον ἀπ' ἀρχῆς,

f. τέπος. Εἶπεν ὁ παντοκράτωρ, ποιήσωμεν ἄτενον ἄμφο

Εἰπόνος ἐξ ἰδέης, ἀπομαξάμενοι βροτὰ φύλα.

Νυῦ μὲν ἐγὼ χερσίν, σὺ δ' ἐπίστα λόγῳ θεραπεύσεις

Μορφὴν ἡμετέρην, ἵνα ποινὴν ἀνάσταμα δῶμεν.

Γνώμης δ' ἑρτάυτης μεμνημένος εἰς λίβιν ἤξει,

Ἀντίτυπον μίμημα φέρων εἰς παρθένον ἀγνίον,

al. πρεσβυ- γλατι φοτίζων διὰ ἄ πρεσβυτέρων ἅμα χειρῶν.

τάτων. Πάντα λόγῳ πράσσω, πᾶσαν νῆσον θέραιψω.

58 Τὸς ἀνέμους πᾶσαι τε λόγῳ, φορέσει δὲ θάλασσαν

Μαινομένῳ ποσὶν εἰρήνῃ, πίσει τὲ πατήσας.

Εἰς ἐμπύσματα φαρμακόντα παρείας αὐτοῦ

59 Δώσει, καὶ εἰς μάστιγας ἀπλώσει θ' ἀγνὸν νῶτον.

Αὐτὸς γὰρ νόσῳ παραδώσει παρθένον ἀγνίον,

60 Καὶ πολαφισμένος σιγήσει, μή τις ἐπιγνῶ

Τίς, τίνας ὦρ, πόθεν ἦλθεν, ἵνα φθιμένοισι λαλήσῃ.

61 Καὶ σέφανον φορέσει τὸν ἀπαύθινον, ἐν γὰρ ἀπαι-

θῶν

Τὸ σέφος ἐνλεπῶν ἀγίωρ αἰώνιον ἤξει.

Πλευρὰ τε νύξοι μαλαμῶ διὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

F. 11

Non aliter siquidem in decore *
 Probrosus, miserè deformis, spem tamen addet.
 Et forma carnis perituræ *
 Cælestem dabit atq; hominem fictum.

Cui uaser imposuit serpens, ut mortis abiret
 In fatum, sciretq; bonumq; malumq; quid esset,
 Omissoq; Deo seruiret morte caducis.
 Huius consilio namq; olim primitus usus,
 Sic ait omnipotens: Faciamus imagine, fili,
 Ambo de propria mortalia semina ducta.
 Nunc ego curabo manibus, tu deniq; nostram
 Effigiem uerbis, ut opus commune struamus.

Ergo ad iudicium ueniet dicti memor huius,
 Persimilem formam portans in uirginis aluum,
 Collustrans lympham manibus senioribus omnes.
 Cuncta iubens faciet, morboq; medebitur omni.
 Pacabit uentos dicto, sternetq; profundum
 Insanum, placidis pedibus calcando, fideq;
 Ad uirosa genas præbebit sputa pudentes,
 Verberibusq; sacrum tradet proscindere tergum.
 Virginem enim castam tradet mortalibus ipse.
 Perq; feret tacitus colaphos, ne fortè sciatur
 Quis sit, cuius sit, mortalibus unde locutum
 Venerit, horrentemq; feret de uepre coronam.
 Nam sanctis ueniet de uepre æterna corona
 Lectis, tum calamo compungent ilia, legis

Versus hic
 uidetur es-
 se transla-
 ticius.

More suæ. ex calamis etenim quos concutit aura,
 Ad lites animi sese ira uindice uertit.
 Verùm cum fuerint quæ dixi cuncta peracta,
 Soluitur omnis lex in eum, quæ tradita quondam
 Est placitis hominum, ob populū nō morigerantē.
 Expandetq; manus, totum metetur ut orbem.
 Panibus & quinq; & binis ex piscibus olim
 Millia quinq; uirū in desertis exaturabit.
 Quin & fragmentis collectis reliquiarum
 Bis senos cophinos (ut sit sperare) replebit,
 Felicesq; animas dicet *
 Qui mala derisi pensant bono *
 Concisi flagris, & paupertatis amantes.

Cuncta sciens, spectans, auscultans, intima prorsus
 Viscera perscrutans nudabit, ut arguat: ipse
 Cunctorum auditus, mens, uisus, sermo creator
 Formarum, omnia cui parent: qui morte solutos
 Seruat: qui morbo cuiuis curando medetur.
 Hunc tandem naclæ sceleratæ & perfidiosæ
 Contudent alapis palmæ (proh crimina) diuum.
 Felle fames eius, sitis illudetur aceto.
 Hanc apponet ei gens scilicet hospita mensam.
 Scindetur templi uelum, mediumq; diei
 Nox tenebrosa tribus premet admirabilis horis.
 Non etenim deinceps templum legemq; colendam
 Arbitrio mundi monstratum est, idq; latebat,

Arbi

Ει καλά μωρ γὰρ σομνύωρ ὑπὸ πνύματος ἄλλῃ.

Ἐρὸς κέματα ψυχῆς ἐτράφη ὀργῆς καὶ ἀμοιβῆς.

Ἀλλ' ὅτε ταῦτά γε πάντα τελειωθῆ, ἀπὸρ εἶπον, 62

Εἰς αὐτὸν τότε πᾶς λύεται νόμος, ὅς τις ἀπ' ἀρχῆς

Δόγματιρ ἀνθρώπων ἐδόθη, διὰ λαὸν ἀπειθῆ.

Ἐκπετάσει ἡ χέρας, καὶ νόσμορ ἅπαντα μετρήσει.

Ἐκ δ' ἄρτων ἅμα πόντε, καὶ ἰχθύος εἰναλίοιο 63

Ἀνδρῶν χιλιάδας ἐν ἐρήμῳ πόντε πορέσει. (Ἰα,

καὶ τὰ περιεσύνσῃα λαβὼρ ἅμα κλάσματ᾽ ἅπαν

Laet. legit,
ἰχθύεσσι
δίνοισι.

Δώδεκα πληρώσει νοφίνης, εἰς ἐλπίδα λαῶν.

καὶ κιάσει ψυχὰς μακάρων *

οἱ καλὸν ἀντὶ καυῆ χλοναζόμενοι *

τυπόμενοι, μασιζόμενοι, πονίλυ ποθέοντες,

πάντα ναῶν, καὶ πάντα βλέπων, καὶ πάντα ἀκῶν,

σπλάγχνα κατ' ὀπῆσῃς, καὶ γυμνώσει πρὸς ἔλεγχον.

Ἄντὸς γὰρ πάντων ἀνοή, καὶ νῆς, καὶ ὄρασις,

καὶ λόγος ὁ κῆρ ζωρ μορφᾶς, ὧ πάνθ' ὑπακῆει.

καὶ νέκυας σὼ ζωρ, πᾶσαρ δὲ νόσορ θοραπύων,

εἰς ἀνόμων χείρας, καὶ ἀπίστων ὑστατορ ἤξει. 64

καὶ δώσσει θεῶν ῥαπίσματα χέρσιν ἀνάγνοις.

εἰς δὲ τὸ βρωμα χολιῦν, καὶ † πιεῖρ ὄξος ἐδωκαρ. 65

τῆς * ἡ φιλοξενίης ταύτης τίσσειρ τράπεζαρ. 66

ναῶ χιθῆ κατὰ πέτασμα, καὶ ἤματι μέσῳ

† εἰς δὲ -
ψαρ. Laet.
* ἀφιλοξενί
ης ταυτὶν
δείξουσι.
Laet.

νῆξ ἔσαι σποτόεσα πελώριος ἐν τρισίρ ἰώραις.

ὄνκετι γὰρ ναῶ κρυφίω τε νόμῳ τε λατρύειρ.

φαντασίαις νόσμη κενάλυμνύορ αὐθίς ἐδείχθη,

¶ 3

Αὐθίς =

Αὐθιγὰς λιταβαύτος ἐπὶ χθόνος ἀενάοιο,
 Ἡξει δ' εἰς αἰθλιῶ ἀγγέλων ἐλπίδια πᾶσι.

67 Καὶ θανάτῳ μοῖραρ τελέσει Τρίτον ἡμᾶρ ὑπνώσας.
 Καὶ τότε ἀποφθιμῶν ἀναλύσας εἰς φάος ἦξει,
 Γρῶτος ἀναφάσεως λιλιτοῖς ἀρχὴν ὑποδείξας.
 Αθανάτου πηγῆς ἀπολυσάμενοι ὑδάτεοςι
 Τὰς πρότορον λιανίχες, ἀναγρυννησύντες ἀνώθεν,

f. δουλοῦ- Μηνέτι † ἀλυσύσιρ ἀθέσμοις ἤθεσι νόσμη.
 σουσι. Γρῶτα δὲ τοῖς ἰδιοῖς φανέρως τότε λύριος ἔσαι.
 Σαρμίνος ὡς πάρος λῦ χόρσιρ τε ποσίρτ' ἐπιδείξει

f. ἰχνη πη- Τέσσαρα τοῖς ἰδιοῖς † πηχθύντα ἰχνησι μέλεσιρ,
 χθύντα μέ- Αντολίηρ, λύσιρ τε, μεσημβέλιρ τε, λιὰ ἀρήτορ.
 λεοσιρ. Τοσαύδε γὰρ νόσμη βασιλήϊδες ἐντελέσει,

Γράξιρ τὴν ἀθέμιτον ἐπίψογον εἰς τύπον ἡμῶν.
 Χαῖρε ἀγνή θυγατὸρ σιῶν, λιὰ πολλὰ παθῶσα,

68 Αὐτός σε βασιλῆος ἐπιβὰς ἐπὶ πῶλον ἐσάγει,
 Γρᾶος πᾶσι φανείς, ἵνα τοι ζυγὸν ὄρ πῶρ ὑπῆμην,

69 Δῶλον δυσβάσταπτον ἐπὶ αὐχένι λιέμενον ἀρή.
 Καὶ θέσμῳ ἀθέσμῳ λύση, δεσμῶς τε βιαιύς.

70 Αὐτόρ σε γίνωπε θεῶν, θεῶν ὄντα.

f. ἔχουσα. Αὐτόρ δοξάζουσα, λιὰ ἐν σέρνοισιρ † ἔχοντα,
 Ἐν ψυχῆς ἀγάπα, λιὰ τ' ὄνομα βάστασον αὐτοῦ.
 Τὴς προτέρης δὲ ἀπόθῃ, ἢ λύσον ἀφ' αἵματος αὐτῆς.
 Οὐ γὰρ σοι μύθοισιρ ἰλάσνεται, ἔτε λιταῖσιρ,
 Οὐ θυσίαις προσέχε φθαρταῖς, ἀφθαρτος ὑπάρχωμ.
 Ἀλλ' ἀγίου σώματος θυμῶ προφέροντες ἰασιρ.
 Γνώθι τίς ἔστ' ὄτος, λιὰ τὸν γονετῆρα τότε ὄψει.

Χηρῶσαι

Arbitr ut terras æternus uenit in imas,
 Deuenietq; bonã spem portans omnibus, Orcum,
 Et tridui somno peraget mortalia fata.
 Tum demum linquet manes, lucemq; reuifet,
 Prima resurgendi lectis uestigia monstrans,
 Qui laticis culpas abluti fonte perennis
 Præteritas, rursus geniti, planeq; renati,
 Iam non infandis parebunt moribus orbis.
 Porrò suis primum Dominus patefiet, eritq;
 Corporeus, sicut fuit antè, manusq; pedesq;
 Ostendetq; impressa suis uestigia membris
 Quatuor, occasus, ortus, boreamq;, notumq;:
 Nam totidem mundi perpetrant regna patentis
 Infandum nimium facinus, nobisq; probrosum.
 Salue casta Sion, permultaq; passa puella:
 Ipse tibi inscensò rex en tuus intrat a fello,
 Erga omnes mitis, iuga quo tibi, quo iuga demat
 Intoleranda tibi, quæ fers ceruice subacta,
 Soluat & exleges leges, uiolentaq; uincla.
 Hunc agnosce tuum numen de numine natum,
 Laudibus hunc ornans, hunc imo pectore gestans,
 Diligeq; ex animo, serq; eius amabile nomen.
 Reijce præteritos, atq; eius sanguine solue.
 Nam nec uerba tibi, nec eum libamina placant,
 Nec sacra (inextinctus cum sit) mortalia curat,
 Sed qui sincero taciturni pectore adorant.
 Nosce quis hic nam sit, tum patrem deniq; cernes.

Tempore torpebunt uidua omnia semina mundi,
 Aer, terra, salum, lux ignis feruida, coeli
 Cardio dies, noctes, confident omnia in ignes,
 Et fiet species quàm desertissima rerum.
 Omnia namq; cadent lucentia sidera coelo,
 Nec uolucres plumis agiles per inane uolabunt,
 Omnibus & tellus animantibus orba iacebit.
 Non homines edent uocem, uolucres ue, feræ ue
 Confusus solitum sonitum non audiet orbis,
 Sed magnum sonitum reddet maris unda mimacis,
 Et trepidi cuncti morientur in æquore pisces.
 Nec sulcabit aquas iam pondere nauis onusta,
 Mugitumq; dabit de bellis terra cruenta,
 Humanæq; animæ frendebunt dentibus omnes,
 Vexabuntq; malos ululatus, atq; timores,
 Cædibus atq; siti, fame, pesteq; deficientes:
 Optandumq; mori dicent, fugietq; uocantes.
 Nondum mortis enim requiẽ, non noctis habebũt.
 Multaq; nequicquam supremi numina patris
 Orabunt, sed eos tunc auertetur apertè.
 Secula nam septem dedit, usus uirgine casta,
 Ad resipiscendum spaciũ mortalibus ægris.
 Ipse mihi Deus hæc sibi decreta omnia dixit,
 Perficietq; meis quæ sunt dicta omnia uerbis.
 Noui ego arenarũ numeros, mensumq; profundi,
 Tellurisq; sinus, tenebrosa q; tartara noui, (ri,
 Quot fuerint homines, quot sint, quot deinde futu
 Astro=

Χηρύνσει τότε πάντα χρόνω σσιχεῖα τὰ νόσμον,
 Λῆρ, γαῖα, θάλασσα, φάος πυρρός αἰθομένοιο,
 Καὶ πόλος ἕρανιος, καὶ νύξ καὶ ἤματα πάντα,
 Εἰς ἕρ πῶρ ἤξεισι, καὶ εἰς μορφὴν πανέρημον.
 Ἀστρα γὰρ ἕρανόθεν φωστῆρων πάντα πεσείται
 κινέτι δὴ πῆσσονται ἐπ' αἴρος σὺπῆδροι ὄρνεις.
 Οὔτε βάσις γαίης, θῆρες γὰρ ἅπαντες ὀλδῶνται.
 Κῆν ἀνδρῶν φωνὰ, ἔθυρῶν, ἔτε πετλιῶν.
 Κόσμος ἄτακτος ἐὼν, ἔχρησιμον ἔοῖνον ἀνύσει. f. ἤχου.
 Ηχῆσει δὲ βαθύς πόντος μέγαρ ἤχου ἀπειλῆς.
 Ζῶα τε νηπῆ ἀτρεμόντα, θαλάσσης πάντα θανείται.
 Καὶ ναῦς φόρτον ἔχου ἐπὶ λύμασιρ κινέτι πλύνσει.
 Μυθήσει δὲ χθῶν αἰμασομένη πολέμοισι.
 Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ψυχὰ βρύξασιρ ὀδύσει,
 Τῶν ἀνόμων ψυχῶν ἑλολυγμῶ τε φόβω τε. f. ὀλολυγ-
μοῖσι.
 Τηνόμεναι δὲ λιμῶ, δίψῃ, λοιμῶ τε, φόνοις τε.
 Καὶ ναλέσσει ναλὸρ τὸ θανάμ, καὶ φύξει ἅπ' αὐτῶν.
 Οὐκίτι γὰρ θανάτος τ' αὐτῶν, ἔνυξ ἀναπαύσει.
 Πολλὰ δ' ὄρωθήσασι μάτλι θεὸρ ὑψιμέδοντα,
 Καὶ τὸ ἄποσρέψα φανερώς τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτῶν.
 Επῆα γὰρ αἰώνων μετανοίας ἤματ' ἔδωκεν
 Ἀνδρασι πλαζομένοισι, διὰ χρόνῶν παρθένῃ ἀγνῆς.
 Αὐτός μοι τάδε πάντα θεὸς ἱέρνας ἱατέλεξε,
 Καὶ δι' ἐμῶ σόματ' ὅσα λελεγμένα πάντα τελέσει.
 Οἶδα ἐγὼ ψάμμων τ' ἀριθμὸς, καὶ μέτρα θαλάσσης,
 Οἶδα ἔμαχας γαίης, καὶ τὰ ἔταρον ἠδρόοντα. f. μυχῶς.
 Καὶ μὲρόπων ὄντων τε, καὶ ἔσομένων, νεκῶν τε,

¶ ¶ Οἶδ'

Οἶδ' ἀριθμὸς ἄστρον, καὶ δυνάμεια, καὶ πόσα φύλ
 Τετραπόδων κηλῶν τε καὶ ὀρνίθων πετελιῶν. (λα,
 Αὐτὸς γὰρ μορφὰς ἀνδρῶν καὶ νῦν ἐτύπωσεν,
 Καὶ λόγον ὀρθὸν ἔδωκεν, ἐπισημίω τ' ἐδίδαξεν.
 Οφθαλμὸς ὁ πλάσας καὶ ὠτα, βλέπων καὶ ἀκῶν.
 Καὶ παῦν ἐνθύμημα νοῶν, πάντων τε σωίστωρ
 Αὐτὸς ἐὼν, σιγῶν, καὶ ὕψιφρον αὐτὸς ἐλέγχων,
 Καὶ ἐμπράξων ὅσα λαθῶν γε βρότων τις ἐπραξεν,
 Ἐλθὼν καὶ ἐπὶ βῆμα θεῶν θνητοῖσι λαλήσων,
 Καὶ κωφῶ ξυνοίσει, καὶ ἔλαλέοντος ἀκῶν.
 Καὶ πόσον ἐστὶ τὸ παῦν ἀπὸ γῆς εἰς ἕραν ὀν ὕψος,
 Ἀρχὴν καὶ τέλος οἶδεν, ὅς ἕραν ἔπιση καὶ γλῶ.
 Γαῦτα γὰρ ἐξ αὐτῶ, τὰ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος οἶδει.
 Μῆνος γὰρ θεὸς ἐστὶ, καὶ ἕν ἐστιν θεὸς ἄλλος.

- f. θεασίσει.** Εἰκόνα † θεασίσει θεῖαν, ληφθεῖσαν ἀφ' ὕλης,
f. μορφώ- χόρσι τε † μορφώσας γε τεαῖς εἰδωλορ ἀναυδον,
σαντες ἐαῖς Δοξάζουσι λιταῖς καὶ θρησκειαῖσιρ ἀνάγνοις,
καὶ τὰ εἰδω- Τὸν λιτίσιν προλιπόντες, ἀσελγείαις ἐλάτρουσαν.
λολάτρωρ. Γαῦτες δ' αὐτῶ ἔχοντες, ἀχρήσιμα διῶρα θύουσι,
 Χ' ὡς αὐτῶ τιμὰς, τάδε χρήσιμα πάντα δονῶσι,
f. κνισῶν- Θοῖνη † κνισῶντες ὡς τοῖς ἰδίοις νεύουσι.
 Τες. Σάρμας γὰρ τε, καὶ ὄσέα μυελόντα † καίουσι,
f. κάουσι. Θύοντες βωμοῖς, καὶ δαίμοσιρ αἶμα χέουσι,
 Ἡ δὲ λίχνης ἀπῆσιν θεῶ τῶ φῶτα διδόντι,
 Χ' ὡς διψῶντι θεῶ, θνητοὶ ἀσύνδουσι τὸν οἶνον,
 Εἰς ἕδερ μεθύοντες ἐπ' ἀχρήστοισι θεοῖσιρ.
ἡμεῖσρά- Οὐ χήσει θυσιῶν, ἢ ἀσυνδῶν † ἡμετέρωρ τε,
ωρ.

Astrorum numeros, stirpes, frondesq; quot usquã:
 Quot sint quadrupedes, quot pisces, quotq; uolu-
 Idem nam species hominũ, mētesq; creauit, (cres.
 Et docuit scire, & rationis munia rectè.

Lumina qui finxit, quiq; aures: cernit & audit,

Omnes qui mentis motus tenet, omnia nouit,

Et tacet, & tandem conuincet, supplicioq;

Afficiet quæ quisq; hominum celata patrarit,

Cum ueniet solium ad diuinum iura daturus:

Qui nil dicentes, mutos, intelligit, audit.

Et quantum tellus à coeli uertice distet,

Principium, finem, media omnia nouit: ab ipso

Omnia sunt, coelum qui, telluremq; creauit.

Solus enim Deus est, non est Deus alter ab ipso.

Ast homines syluis abscindunt robur, & inde

Muta suis manibus diuũ simulachra figurant,

Quæ decorent ritu, libamentisq; profanis,

Impurasq; colunt nugas, genitore relicto.

Omnesq; assidui uanissima munera libant.

Et tamen hoc ipsum se rentur honore iuuare,

Atq; dapes adolent, ut cassos lumine pascant.

Namq; cremant carnes, & plenis ossa medullis,

Et maectant aris, & placant sanguine manes,

Candelasq; Deo accendunt, qui lumina donat.

Ac tanquam sitiãt, uini libamina fundunt,

Mortales ebrij, qui numina uana fatigant.

Non libaminibus, non sacris indiget istis,

In simula-
 chorũ cul-
 tores.

Non

Non nidore malo, aut inuiso sanguinis haustu.
 Namq; (tyrannorum regumq; insania suadet)
 Manibus hæc faciunt, ceu manes coelicolæ sint,
 Ritus curantes prauosq;, Deoq; carentes.
 Effigiesq; suas (rerum genitore relicto)
 Marmoreos dicunt diuos, pendere putantes
 Hinc sibi spem & uitam: surdi mutiq;, malum qui
 Credere tam faciles, à recto prorsus abhorrent.
 Ipse uias posuit binas uitæq; necisq;,
 Proposuitq; bonam menti sibi sumere uitam:
 Ipsa sed in mortem æternam se iecit, & ignem.
 Vera reli- Effigies mea homo est rectæ rationis alumna:
 gio. Huic tu pone uolens purã sine sanguine mensam,
 Repletamq; bonis. panem potumq; famenti,
 Et sitiенти da: nudum tege corpus amictu.
 De proprio castis manibus largire labore,
 Oppressum recrea: fessi solare labores.
 Hæc à te detur uiuenti uictima uiuens.
 Sparge piè semen, Dominus tibi donet ut ista:
 Aeternos fructus, æternum lumen habebis.
 Vitam incorruptam, cum cunctos arguet igne.
 Omnia nam purgans, molem conuerret in unam.
 Cælum conuoluet, telluris operta recludet.
 Manes in uitam (fatorum lege soluta,
 Et lethi stimulis) ad iudiciumq; uocabit,
 Iudicet ut tandem mores prauosq; piosq;.
 Ariete tunc aries, pastor pastore propinquo,

Et

Οὐ ννίοςης μιαρῆς, ἔχ' αἵματος ἐχθίσοιο.
 Ταῦτα γὰρ εἰς μανίας βασιλῆων, ἢ τυραννῶν,
 Δαίμοσι ποιῶσιρ νευρῶν ὡς ὑρανίδεοσι,
 Θρησπεῖα ἄθεον καὶ ὀλέθριον ἐκπονέοντες.
 Καὶ καλέσοι θεὸς λιθίνης τὰς εἰκόνας αὐτῶν, (σαρ,
 Τὸν λιτίσιν προλιπόντες · ἀπ' αὐτῶν ἐλπίδα πα-
 καὶ ζῶντι νομίσαντες ἐχειρ. λιωφοὶ καὶ ἀνὰυδοι,
 Εἰς τὸ κακὸν πιστοί, τ' ἀγαθὸν δὲ ἀπῆλθον ἀπ' αὐ-
 Αὐτὸς ὁ δὲ προσέθηκε δῖος, ζωῆς θανάτῳ τε, (τῶν, † f. αὐτὸς.
 Καὶ γνώμη προσέθηκε ἀγαθὸν ζῶντι προσελέσθαι. * f. ἐρίψον.
 † Αὐτοῖς δὲ εἰς θάνατον, καὶ τῶν αἰῶσιρ * ἐρίψον. 71
 Εἰκῶν ἐστ' ἀνθρώπος ἐμὴ, λόγον ὀρθὸν ἔχουσα. (ζαρ,
 Τὴν θεὸς † σὺ καβαρὰν ἢ ἀνάμακτον τράπε-
 Γληρώσας ἀγαθῶν, καὶ δὸς πεινῶντι τὸν ἄρτον, f. καβαρὰν
 Καὶ διψῶντι ποτὸν, καὶ εἴματα σώματι γυμνῶ. τε ἀνάμα
 Εἰ μὲν ἄλλω ἰδίῳ πόσις ἀγναῖς παλάμαισι, ἢ τὸν τε τρά-
 Θλιβόμενον ἠτῆσαι, καὶ τῶν ἰάμνοντι παρὰ στα, πεζαρ.
 Καὶ ζῶσαρ θυσίαν ταύτην τῶν ζῶντι πόριζε.
 Σπείρορ ἐπὶ συσεβίῃ, ἵνα σοι λύριος τάδε δώσῃ.
 Καρπὸς ἀθανάτου, καὶ φῶς αἰώνιον ἔξεις,
 Καὶ ζῶντι ἀμαρταντορ, ὅταν πνεὶ πάντας ἐλέγξῃ.
 Χωνύσει γὰρ, καὶ πάντ' εἰς καβαρὸν διατάξει.
 Οὐρανὸν εἰλίξει, γαίης κ' σὺθμῶνας ἀνοίξει. 72
 Καὶ τότε ἀναστήσει νέκυας, μοῖραρ καταλύσας,
 Καὶ θανάτῳ λιόντρον, καὶ ὑσῶρον εἰς λήσιν ἤξει,
 Κρίνων συσεβέων καὶ ἀσεβέων βίον ἀνδρῶν,
 Καὶ λιγὸν κριῶν, καὶ ποιμένα ποιμνὶ θήσει.

Καὶ

Καὶ μόχθον μόχθῳ πέλας ἀλλήλων ἐς ἔλεγχον,
 Οἱ τινες ὑψώθησαν ἐλεγχόμενοι ὑπὲρ ἐλέγχων.
 Καὶ σόμα πάντος ἐφραξαρ, ἵν' αὐτοὶ ζυλώσαντες,
 Τὸς ὁσίους πράσσοντας ἴσως παταδιδλώσωσι,
 Σιγὰν προσάσσοντες, ἐπειγόμενοι διὰ λῆρος.
 Καὶ δουίμοις πιστοῖς τότε χωρήσωσι ἅπαντες,
 Οὐκέτι λοιπὸν ἔρις λυπῶμενος αὐτοῖς ἔσται.

f. μεσα. Οὐκ ἐχθὲς γέγονεν, ἔχθηματ' ἔμινε μὲν ἄμφοτερον,
 Οὐκ ἔαρ, ἔχι θέρος, ἔχειμῶν, ἔμετόπωρον,

f. πονήσει. Οὐ δύσις ἀντολίη. ἔποιήσω γὰρ μακρὸν ἡμᾶρ,
 Εἰς αἰῶνα φωτὸς μεγάλου πεποθημένους ἔσται.
 Χρ̄ Ις αἰώνων *

73

f. μετρῶν. Ἀγύνητος, ἀχραντος, ἀσύνναος, αἰδιδίος τε,
 Οὐρανίος, ἰχθυί' ἔμετρων πυρρόεσσαρ αὐτμῆν,
 Καὶ πάντα γορ σπῆπῆρον, κατέχει σὺ ἀπλωεῖ πυρρ.
 Γραῦνει τε βαρυντύπεα διαπήματα βροντῶν, (σῶ)
 Γλιῦ κλονέων κατέχει ροιζήματα *

f. λιὰ σερ- ἔκατ' ὀρωπῶν μάστιγας ἀπαμβλυεῖ πυροφειγῆς.
 πῶν. Οὐβρωρ δ' ἀασεῖα χσύνματα, ἡρακινῆς ἢ χαλάζης,
 Κρυμαλέης νεφελῶν βελῆς, λιὰ χείματος ὀρμῆς.
 Αὐτοὶ μὲν γὰρ ἔνασσα νόω διατενμαίρονται,
 Οὐσα πῶρ αὐτῶ σοι δουέει, πρῆσσειρτ' ἐπινσῆεις.
 Σῶ παιδί πρὸ κτίσεως πάσης σέρμοις ἴσοισι πεφ-
 νῶς.

Σύμβυλος πλάσσης μέροπων, κριτῆς τε βίοιο,
 Ορ πρῶτη σόματος γλυκὸρῆ πρῶφθέγξατο φωνῆ.
 Γοιήσωμεν ἴδιον πανομοῖον ἀνέξα μορφῆ

Ημε-

Et vitulus vitulo admoto censebitur illic.

Quosq; sibi nimium fastum sumpsisse patebit,

Et qui cuilibet os obstruxere imperiosi,

Et sibi de sanctis vires peperere subactis,

Ex paribusq; ipsos fecerunt inferiores,

Et studij lucro ducti iussere silere:

Tunc inquam cedent omnes fidisq; probisq;.

Non iam iurgia erunt, non iam dicetur, Erit cras,

Aut transiit heri: nec erunt quos crebra fatigat

Cura dies: non uer, æstas, autumnus, hyems' ue,

Ortus' ue, occasus' ue. dies nam longa manebit.

εις αἰῶνα φωτὸς μεγάλου πεποθημένος ἔσσι

Christus Iesus seclorum *

Aeternus, nunquam genitus, planè intemeratus,

Ignitas cœli cohibet qui uiribus auras:

Fulminis & sonitum sæuo fulgore coercet,

Horrendos tonitrus mollit, pacatq; fragores.

Terram conuoluens stridores comprimit *

Fulguris obtundit percussus igne micantes.

Imbris & immodicos fluxus, & grandinis albæ,

Et nubis gelidi amplexus, hyemisq; solutæ.

Singula namq; ipsi coniectant mente, uidentur

Quæ tibi, quæq; tuo nato annuis ipse patrandæ.

Qui tibi & unanimes, & par, res ante creatas,

Humanæ iudex uitæ, sociusq; creator.

Ad quem tu oris prima dulci sic uoce locutus:

Condamus hominem proprium, nostræq; figuræ

Persta

Persimilem, atq; auram uitalem demus habere.
 Cui uel mortali totus famulabitur orbis,
 Et ficto ex terra nos omnia subiiciemus.
 Hæc tu mente tua sic uerbo fatus, & ecce
 Omnia facta: tibi parent elementa iubenti
 Omnia protinus, & rerum natura perennis
 Est cum figmento mortali condita ritè,
 Cælum, aer, ignis, tellus, fluctusq; marini,
 Sol, luna, astrorumq; chorus, montesq; diesq;
 Nox, flatus, somnus, uigilantia, uisq; uolendi,
 Vita, intellectus, uoces, & robur, & artes,
 Atq; immansuetū uolucrum genus, atq; natantum,
 Mansuetum, bigenus, serpentumq;, ancipitumq;
 Omnia namq; tibi certo ordine disposuisti,
 Temporibusq; petit postremis terram. *
 Et breuis egressus Mariæ de uirginis aluo
 Exorta est noua lux *
 E' cœlo ueniens mortales induit artus.

Gabriel. Ac primum corpus Gabriel ostendit honestum
 Nuncius, hinc tali affatur sermone puellam:

Maria. Accipe uirgo Deum gremio intemerata pudico.
 Sic ait: ast illam cœlestis gratia molli
 Lenijt afflatu. tum uirginitatis amatrix
 Perpetuæ, magno subito correpta stupore,
 Atq; metu, trepida pressit formidine mentem,
 Ignotis uerbis commoto corde tremiscens.
 Hinc ut letificis mens est recreata loquelis,

Erubuit

Ἡμετέρη, καὶ δῶμον ἔχειν ζωαφρέα πνοιῶν,
 Ωθνητῶ πρὸ ἔοντι τὰ νοσμητὰ πάντα λατρύσει.
 Καὶ χοῖνῶ πλαθεύτι, τὰ πανθ' ὑποτάξομεν αὐτῶ.
 Ταῦτα δ' ἔφησα λόγῳ, τῆ σῆ φρονὶ πάντα δ' ἐτύ-
 χθη.

Γάντα δ' ὁμῶ σριχθα λελύσμασι † πείθειται τῶ σω. f. πείθειτο.
 Καὶ λιτίσις αἰδῖος σωετάσεται, πλάσματι θνητῶ.
 Οὐρανός, αἴθρ, πῦρ, χθῶν, γῆ καὶ χῶμα θαλάσσης,
 Ἡέλιος, μίυη, χόρος ἄστρων, ἕρεα τ' ἡμαρ,
 Εὐφρόνη, ὕπνος, ἐγδρσις, πνῶμα, καὶ ὄρμη.
 Ψυχὴ καὶ σιύεσις, τέχνη, φωνή τε καὶ ἀλήθ.
 Ζῶωρ τ' ἀχθια φῦλα τὰ νηητῶν καὶ πετεηνῶν,
 Γαιζῶρ τ' ἀμφιδίωρ τέ, καὶ ἐρπετέων, διφυῶρ τε.
 Γάντα γὰρ αὐτός σοι σωτάσεται σῆ ὑπ' † ἀναγω- f. ἀγωγῆ.
 Ὑσατίοις τε χρόνοις χθῶνα ἡμεῖψατο * (γῆ,
 Καὶ βραχὺς ἐλθῶν παρθένῃ ἐν μαρίᾳ λαγόνωρ τε,
 Ἐξανέτειλε νέον φῶς *
 Οὐρανόθεν δὲ μολῶν, βροτέην ἐνεδύσατο μορφίῳ.
 Γρῶτα μὲν οὐῶ γαβριήλ ὁ σναρὸν δέμας ἀγνὸν ἐδῆ γαβριήλ.
 Δύτερη καὶ λῆρην αὐτῶγγελος ἐνεπε φωνῆ, (χθῆ,
 Δέξαι ἀχθάντοισι θεῶν σοῖς παρθένῃ ἐνόλωσις.
 Ὡς εἰπῶν, ἐμπνῶσε θεὸς χάρην, ἠδὲ αἰεὶ λῆρην,
 Τὴν ἀρα τάρβος ὁμῶ, θάμβος θ' † ἔλεν ἐξαΐδσαρ. Μαγία.
 Στῆ δ' ἄρ ὑποτρομέσσα, νέος δὲ οἱ ἐπῆοίητο
 Γαλλομεύης ηραδίνης, ὑπ' ἀγνώστισιν ἀκθῶν.
 Ἀνθῖς δ' ἐφράθη, καὶ ἰαύθη νέαρ αὐδῆ.

†

Κυρί-

Καρίδιον δ' ἐγέλασεν, εἰν δὲ ὄρυθλιω παρειῆρ,
 Χάρματι τὸρπομύλω, καὶ θελγομύλω φρενά
 αἰδοῖ.

Καὶ οἱ θαρσος ἐπῆλθεν, ἔπος δὲ εἰσέπτατονιδιῶ.
 Σαρπηθὸν δὲ χρόνω, καὶ γαστέρι ζωογονηθῆν,
 Ἐπλάσθη βροτέλω ἰδέλω, καὶ λιθρος ἐτύχθη,
 Γαρθρυνοῖς τοπεῖοις. τόδε γὰρ μέγα θαῦμα βροτοῖ
 σιρ.

Ἀλλ' ὄδερ μέγα θαῦμα θεῶ πατρι, καὶ θεῶ ἡῶ.
 Τιπτόμονον δὲ βρέφος, ποτὶ δὲ ἔφθατο γηθοσιῶν
 χθῶρ.

Οὐρανίος δὲ ἐγέλασε θρόνος, καὶ ἀγάλλετο λίσμος.
 Καινοφανῆς δὲ μάγοισι σεβάσθη θέσφατος ἀσῆρ.
 Σπόργανωθεῖς δὲ βρέφος, ἀλάχθη θιοπαθέσι φάτνη.
 Καὶ λόγος ἡ βηθλεέμ πατρὶς θεόκλητος ἐλέχθη,
 Βαβυλῶν τε καὶ αἰγυονόμοις καὶ ποιμέσιρ ἀρνῶν.
 Ἐρμιραδίη τε ταπεινόφροσιρ πιηρὰ τέρματα μι-
 σεῖρ,

f. πάντως. Καὶ τὸ πάντων ἀγαπαῦ τὸν πλησίον ὡς περ ἑαυτῶν,
 Καὶ θεὸν ἐν ψυχῆς φιλέειρ, αὐτῷ δὲ λατρύειρ.
 Τὸν ἐν' ἄρ ἡμεῖς καὶ ὀσίης χριστοῖο γενέθλης
 Οὐρανίης πεφυότες, ἐπιπλέμεθα σιὸν ἐμοίγε
 Μνηστὴρ σὺ φροσιῶν ἐπὶ θρησκείῳ κατέχοντες.

Δόξα τῷ ἀγίῳ θεῷ, τὸ δόντι τέλος τῶν σιβυλ-
 λιανῶν χρησμῶν.

Erubuit malas ridens puerile uenustas,
 Letitia, dulciq; animum demulsa pudore.
 Tunc ad se redijt, uerbumq; uolauit in aluum,
 Idq; suo factum atq; animatum tempore corpus
 Mortali facie cretum est. puer inde creatus
 Virgineo partu. mira est mortalibus hæc res:
 Sed res nulla Deo patri natoq; stupenda.
 Hoc puero nato properauit gaudia tellus,
 Cœlestis risit sedes. & gestijt orbis:
 Diuinamq; Magi stellam coluere recentem.
 Monstratusq; Dei præcepta sequentibus infans
 Est in præsepi, quem fascia circuit, estq;
 Dicta Logi Bethlem diuino patria nutu
 Caprarum atq; ouium custodibus, atq; bubulcis. 3
 * Et tumidos fastus animis odisse modestis,
 Atq; alios prorsum ceu semet amare, Deumq;
 Diligere ex animo cum relligione colendo.
 Nos igitur sancta Christi de stirpe creati
 Cœlesti, nomen retinemus proximitatis,
 Letitiæ memorem seruantes relligionem.

F I N I S.

Versus quidam Sibyllini à Lactantio citati Lib.
 7. cap. 19. qui neq; in Theophilo, ne-
 que in his libris extant.

r 2 — CHMS

— Cum uenerit ille

Ignis erit tenebræ mediæ caligine noctis,

7.24. Audite ô homines, rex imperat ille perennis.

Omnia sed feret hæc tellus sacra sola piorum

Ex petra mellis latices, lactisq; perennes

Fontes, unde bibant iusti; pijsq; scatebunt.

De ira Dei

cap. 23.

Atq; Deum regem cunctorum progenitorem:

Quem tremit & tellus, cælum, pelagusq; profundum,

Tartarei; sinus, atq; ipsi demones horrent.

EXTANT ETIAM APVD EVN-

dem Lactantium quædam Græca Apollinis ora-

cula, quæ nobis interpretari, & huc addere ui-

sum est. Igitur primi libri cap. 7. sic ait: Apollo

querenti cuidam, quis esset, aut quid esset om-

nino Deus? respondit uiginti & uno

uersibus, quorum hoc prin-

cipium est:

Ex sese constans, sine matre, à nemine doctus,

Immotus, nomen quod uerbis dicere non est,

In flammis habitans: hoc scilicet est Deus. at nos

Eius parua sumus Genij pars. —

Item lib. quarto. cap. 13. de Christo loquens, in-

quit: Propterea Milesius Apollo consultus, u-

trum ne Deus an homo fuerit, hoc

modo respondit:

Corpore mortalis, sapiens per facta stupenda:

Iudicibus sedenim Chaldæis captus, & armis,

Clavis & palo finem tolerauit acerbum.

Et

LACTANTIUS LIB. 7.

Cap. 19.

— Οππότ' αὐ' ἔλθῃ

Ἦρ' ἔσται σπότος ἐν τῇ μέσῃ νυκτὶ μελαίνῃ.

LIB. 7. Cap. 24.

Κλῦτε δέ μιν μέρορες, βασιλῆος αἰώνιος ἀρχὴ.
 Εὐσεβέων δὲ μόνον ἀγία χθὼρ πάντα τάδ' ὀίσει.
 Νᾶμα μέλιτος ἀπὸ πέτρης, ἢ δὲ ἀπὸ πηγῆς,
 καὶ γάλατ' ἀμβροσίης ῥύσει πάντεσσι διηκίοις.

Lib. de ira Dei. Cap. 23.

Ἡ δὲ θεὸν βασιλῆα καὶ γεννητῆρα πρὸ πάντων,
 οὐ τρέμεται καὶ γαῖα, καὶ ἕρανός, ἢ δὲ θάλασσα.
 Ταρταρέοί τε μυχοί, καὶ δαίμονες ἐνφρίττουσιν.

Lib. 1. Cap. 7.

Αὐτοφυῆς, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀσυφέλιτος,
 οὐνομα μὴ δὲ λόγῳ χωρούμενον, ἐν πνεύματι καὶ
 τῷ θεῷ, μηδ' ἀπὸ θεοῦ μόρις ἀγγελοὶ ἡμεῖς.

Lib. 4. Cap. 13.

Θνητὸς ἔλυε κατὰ σάρκα, σοφὸς τὸ βρατώσειν ἐργ-
 γοῖς,
 ἀλλ' ὑπὸ χαλδαίων περιτῶν ὅπλοις σιναλωθεὶς,
 γόμοις καὶ σιολόπεισι πινελὴν ἀνέτληκε τελευ-
 τήν.

r 3

Lib.